

به ناوی گهواره ناوی دلۆقان

کتیبخانهی کوردی ئه‌وین ئامادهی گرتنی ههر چه‌شنه پێشنیار و گلهیی و یارمهتی له لایهن لایهنگرانی فهرهنگ و ئه‌دهبی کوردی به تایبعت شاعیران و نووسهرانی خۆشه‌ویست بۆ گه‌شه پێدانی فهرهنگ و کولتوری نه‌ته‌وایه‌تی و بردنه‌سه‌رموه‌ی ئاستی هۆشیاری کۆمه‌لایه‌تی هه‌یه و سپاسی هه‌موو ئهو که‌سانه‌ی ده‌که‌ین که به ناردنی پێشنیار و گلهیی له خزمه‌ت کردن و گه‌شه‌پێدانی زووان و فه‌هه‌نگی نه‌ته‌وایه‌تی یارمه‌تیمان ئه‌ده‌ن و سه‌ری ریز و حورمه‌تیان بۆ داده‌نه‌وینین ئه‌م‌ڕۆکه به‌خته‌مه‌رانه به هۆی پێشکه‌وتنی عیلم و زانست ئهو هه‌له رهم‌خساوه که بتوانین به باشترین شیوه ئه‌رکی بلاو کردنه‌وه به رێوه به‌ڕین

بۆیه داواکارین لهو که‌سانه‌ی لایهنگری رۆشنیاری گه‌له‌که‌مانن، ههر به‌رهمه‌یکیان له به‌ر ده‌ستایه بۆمانی به‌رێ که‌ن تا به‌ل‌کو به یارمه‌تی خوای گه‌وره و لایهنگرانی فهرهنگ و ئه‌دهبی کوردی بلاوی که‌ینه‌وه و کتیبخانهی کوردی ئه‌وینی پێ ده‌وله‌مه‌ندتر که‌ین

بۆ پێوه‌ندی و سه‌ردان له بێرۆکه‌ی (ویلاگ) کتیبخانهی کوردی ئه‌وین و ههر وه‌ها ناردنی ههر چه‌شنه بیر و رایه‌ک یا ناردنی پێشنیار و گلهیی ده‌توانن به ناوێشانی ژێرموه سه‌ردانمان لێ بکه‌ن

www.evinebook.blogfa.com

ههر وه‌ها ده‌توانن کتیب یا ههر بابه‌تیکی به که‌لکی ترتان هه‌یه به ئیمه‌یلی ژێرموه بۆمانی به‌رێ که‌ن هه‌تا‌کو له سه‌ر تۆری ئینتێرنه‌ت بلاوی که‌ینه‌وه و هه‌مووان که‌لکی لێ وهر گرن

evinebook@gmail.com

به سپاسه‌وه به‌رێوه‌به‌رانی کتیبخانهی کوردی ئه‌وین

نیمایوشیچ و عەبدوللا گۆران
نویکردنەوه و دابەران

خودانی ئیمتیا زی

حافظ قاضی

سهرنقیسه

مؤید طیب

مافین چاپکرنی د پاراستی نه

- ژمارا وهشانی: (۷۷)
- نافی پهرتووک: نیما یوشیج و عهبدوللا گوران (نوئکردنه وه و دابیران)
- دانان: نامر طاهر
- دهرهینانا هونهری: حسین صنعان مهتیخان
- بهرگ: بهیار جمیل
- سهرپهرشتیا چاپی: شیروان نه حمهد تهیب
- چاپا: ئیکی
- تیراژ: (۷۵۰) دانه
- ژمارا سپاردنی: () ل سالا ۲۰۰۶
- چاپخانه یا حه جی هاشم/ ههولیر

ئهدریس
کوردستانا عیرانی - دهوک
ئافاهی ئیکمتیا سهندیکایی
کریکارین کوردستان
هاتی سیهام
تلهفون: ۷۲۲۵۲۷۱ - ۷۲۲۲۱۲۵

www.spirez.org
www.spirezpage.net

SPIREZ PRESS & PUBLISHER

دار سپریز للطباعة والنشر

نېما يوشیچ و عەبدوللا گۆران

نویکردنه‌وه و دابړان

نامر ظاهر

ئەم كتيبە نامەيەكى ماستەرە، كە لە زانكۆى سۆربۆنى نوئ _
پاریسى ۳ (Sorbonne Nouvelle) لە بەشى لیکۆلینەو
ئیرانییەکاندا لە بروارى ۲۰۰۴/۶/۲۴ پەسەند کراو و لە
فەرەنسییەو وەرەمگێراوئەو سەر زمانى کوردی.

پیشکەشی ئەکەم بە:

- کوردستان، بە ھەموو جوانییەکانییەو
- گیانی پاکی شەھید « تاهەر زیوھی »
- دایرە ئازیزەکەم « ھەفسی » و دایکە خۆشەویستەکەم « ئەسما »
- خۆشک و برا دڵسۆزەکانم
- ئەستێرە گیانی ژیانم
- گیانی «عەبدوللا گۆران» بە بوونە یادی سەد
- سالتە لە دایکبوونی

ناوهرۆك

۵پیشکش
۷دەروازە
۱۳بەشى يەكەم:
۱۵	-پیشەكى: بەرەو نوێکردنەوێ شیعری فارسی
۲۷	-گەپان بە دوای کیشە ھونەرییەکان
۶۱	-زمانی شیعریی نیما
۷۵بەشى دووهم:
۷۷	-پیشەكى: بەرەو تازەکردنەوێ شیعری کوردی
۹۳	-بە دوای ناسنامەى نەتەواپەتیی شیعەر
۱۲۵	-زمانی شیعریی گۆران
۱۵۱بەشى سێیەم:
۱۵۳	-پرسیکی ھونەری یان ئایدیۆلۆژی؟
۱۷۵	-نوێکردنەوێ: داپران لە چی؟
۱۷۹ئەنجامەکان
۱۸۱بیبلیۆگرافیا
۱۸۸Abstract
۱۹۰Résumé
۱۹۱سوپاسی

دەروازە

نۆيكردنه وەي شيعرى له ناو جەرگەي ئەدەبىياتى رۆژھەلات و لەوانەش ھەر دوو ئەدەبىي كوردى و فارسيدا له نيوەي يەكەمى سەدەي بيستەمدا سەرى ھەلدا و پەرەي سەند. سەدەيەك پيويست بوو بۆ ئەوەي دەستكەوتە شىوازگەريەكانى رۆمانتيسمى ئەلمانى، پاشان فەرەنسى و ئىنگلىزى و ھەندى قوتابخانەي ترى ئەورووپىي ئازادكردنى شيعر له كوتوبەندەكانى كلاسيزم، له ھەندى ئەدەبىياتى رۆژھەلاتدا رەنگدانە وەيان ھەبىت. پەيدا بوونى رۆودا و گۆرپانكارىي رامياري و كۆمەلەيەتيي بنەرەتي له ناوچەكەدا، مەرج بوون بۆ ئەوەي ھەست بە پيويستىي نۆيكردنه وەيەكي كولتورىي ھاوشىو بەكرىت. چونكە بزاقى نۆيكردنه وەي شيعرى كوردى و فارسى ناكرى بە له چاوليكردنكى رەپورپوت و بى ھۆي ئەدەبىي بىگانە بژمىردى. پيويست بوو ھەست بە لەدايكبوونى سەردەمىكى نۆي بەكرىت بۆ ئەوەي زمان و بەرھەمە زمانىيەكانىش بىنە جىي رەنگدانە وەي گۆرپانەكانى سەردەم. له سەرەتاي سەدەي پيشوودا بوو كە پاش ھەندى گۆرپانكارىي بەرچاوى كۆمەلگاي مەدەنى و ژيانى رامياري، ريفۆرمى شيعرى لاي شاعيرە كورد و فارسەكان بوو جىي بايەخ. ئا لەو كاتەدا و لە رىگاي ئاشنايەتيي شاعيران لە گەل فەرھەنگى رۆژئاوايى، ھەندى لە بنەما كولتورىيەكانى ئەورووپى بوون بە بەردى بناغەي نۆيكردنه وەي شىوازي شيعرى لاي ئەم شاعيرانە.

عەبدوللا گۆران و نىما يوشىچ دوو ناوى ناسراون كە پييانەو ھەدايكبوونى شيعرى نۆي لە ميژووى ئەدەبىي كوردى و فارسيدا رادەگەيەنرەت. نكۆلى لەو ناكرىت كە پيش ئەوان چەند تەقەلەيەك ليڤرەولەوئ بۆ گۆرپىنى سىماكانى شيعرى كوردى و فارسى دران؛ بەلام دەبىت دانىش بەو دابنرەت كە ئەمان يەكەم كەس بوون

نویکردنه وه که یان به شیوه یه کی تیۆری دارشت و تیۆره که شیان به سهر شیعره کانیاندا پراکتیزه کرد و کاریگه ریه کی بهرچاوشیان له سهر شاعیرانی دوائی خۆیان کرد. سهره پای ئه و هه موو تاقیکردنه وانه ی له لایه ن شاعیره فارسه کانه وه له سهره تای سه ده ی بیسته مدا کران، سهرکردایه تی شیعره ی نوێی فارسی له سهر ناوی نیما یوشیجه وه تۆمارکرا. هه رچه نده له سهره تاوه بهرهمه کانی تووشی په خنه و سکا لای هه ندی له شاعیرانی هاوچه رخی هاتن، به لام نیما له ئاکامدا توانی ژماره یه کی زۆریان لی بکاته لایه نگری پوانگه تازه که ی خۆی. ئه مه ش به هۆی هاوسه نگیی بهرهمه شیعریه که ی و وتاره تیروته سه له کانی که تیا یاندا به پوونی تیۆره شیعریه که ی و شیوازی کاری خۆی ده خاته پوو و شرۆفه یان ده کات. ده سال دواتر عه بدوللا گۆرانیش دهستی کرد به بنیاتنانی پله و پایه یه کی هاوشیوه ی نیما یوشیج بۆ خۆی له ناو میژووی شیعره ی کوردیدا. کاریگه ریه تی پرۆسه شیعریه که ی گۆران له هه ردوو پووی شیوه و ناوه رۆکه وه – هه ر چه ند به تیۆریکی سنووردارتر له هی نیما – وای کرد که به باوکی شیعره ی تازه ی کوردی بژمێردریت.

ئه گه ر وه کوو تا ئیستا باوه، لیكۆلینه وه ئه ده بییه کان هه ولیان دابیت له پتوه ندی ئه ده به کان و هۆ و هه لی کاریگه رییان له یه کتر له ده ره وه و ناوه وه ی ده قه کانه بکۆلنه وه، ئه مجاره دیارده یه کی پێچه وانه یا خود دابرا نیکی ئه ده بی له میژووی ئه ده بی کوردی و فارسیدا پرسیا ریکی سه ره کیما ن له لا ده ور و ژینیت که بۆ خویندنه وه یه کی هاوته ریب و به راوردی ده قه شیعریه کانی ئه م دوو شاعیره گه وره یه پا لمان پتوه ده نیت. ده مانه ویت له هۆی دابرا نی دوو ئه ده بی کوردی و فارسی له قوناغی نویکردنه وه دا بکۆلینه وه و بزانی ن ئه گه ری چی بووه که شیعره ی فارسی که به شاکاره کلاسیکه کانییه وه، له قوناغی کلاسیکی شیعره ی کوردیدا سه رچاوه ی سه ره کی لاسایی

کردنه وه و چاولیکردنی شاعیره کوردهکان بووه و تهنا ته جیی بایه خ و خۆشه ویستی شاعیره نوڤگه ره که مان گۆرانیش بووه، له شیعری تازه دا و به تایبه تی به سه ره له لدانی نیما و شیعری نیمایی، ئەم پایه یه له ده ست ده دات و نوڤکردنه وه ی شیعری کوردی پیره ویکی جیاواز له هی شیعری فارسی ده گریته بهر؟ ده کرا هه ر وه ک شاعیره کلاسیکه کان، گۆران لاسایی بنه ما نوڤگه رییه کانی تازه کردنه وه ی شیعری فارسی به رابه رایه تی نیما بکات. که چی شتیکی وا له نیوان گۆران و نیما دا نابینریت. له کاتی کدا که به پیی ئەو به لگانه ی به ده سمانه وه ن و له به شی دووه می باسه که ماندا ده یانخه ی نه روو، زۆر ئەسته م دیته چاو که گۆران ئاگای له ناوبانگی شاعیری نیما نه بووبیت.

بێگومان نوڤکردنه وه ی شیعری لای گۆران و نیما پێشتر بابه تی چه ندین لیکۆلینه وه و تۆژینه وه بووه که زیاتر له چوارچێوه ی ئەده بی نه ته وایه تی خۆیاندا ئەنجام دراو. جگه له مه ش شیعری نویی ئەم دوو شاعیره له گه ل هی ناظم حکمت و ده یان شاعیری تری کورد و فارس و تورکی سه ده ی بیسته م بووه ته بابه تی لیکۆلینه وه ی نامه ی دکتۆرای کریستین کلافیی که هه ولی داوه له پێگای ناوه رۆکی به ره مه کانه وه له رۆلی ده رووناسی و کۆمه لایه تی شیعره کانیان بکۆلێته وه و بایه خیکی ئەوتوی به لایه نی پوخساری شیعره کان نه داوه⁽¹⁾. تاکه لیکۆلینه وه یه ک که ته نیا له نیوان ئەم دوو شاعیره دا کرابیت لیکۆلینه وه ی ده رچوونی قوتابی شلیر محمد حاجی یه که له سه روا ی شیعره کانیان ده کۆلێته وه و تۆژینه وه یه کی ئەژماره بی بۆ جوړی سه روا به کاره یێنرا وه کانیان ده کات. له کۆتاییدا ئەنجامی لیکۆلینه وه که ی له چه ند خالێکدا داده پێژیت که هه ندیکیان هه ر له

(1) CLAVLER, C., *Rôle psychologique et social des poésies turque, kurde et persane du XXe siècle*, vol.1, Thèse de doctorat, Sorbonne Nouvelle, 2001, 263p., non publié.

پیش ئەنجامدانى لىكۆلېنەۋەكەش ناسراون و ھەندىكىشان تەنيا بە
 زمانى ژمارەۋە خراۋنەتە پوو و لىكۆلەر ئەنجامى ئامارەكان بە ھىچ
 شىۋەيەك بە تيۆرى شىعرى ھەريەك لەو دووانە نابەستىتەۋە و ئەو
 پاستىيە فەرامۆش دەكات كە شىعر لە دايكبووى ھەردوو لايەنى
 پوخسار و ناوەرۆكە و لىكۆلېنەۋەى تەننەت لايەنكى پوخسارى
 بەرھەمى شاعىر دەبى بە جۆرىك لە جۆرەكان بە ناوەرۆكى بەرھەم
 و تيۆرە ئەدەبىيەكەيەۋە بېستىت و ئەنجامەكانى لى وەرېگىرېن.
 ئەم كەموكۆرپىيە تەننەت لە پىشەكىي باسەكەشيدا بە پوونى ديارە كە
 تىيدا ھۆى سەرەكىي ھەلبژاردنى توۋىژىنەۋەكەى تەنيا بە نەبوونى
 لىكۆلېنەۋەى بەراوردى سەرواى شىعرى گۆران و نىما لە قەلەم
 دەدات. بەبى ئەۋەى سوۋدى ئەژمارە بەراوردەكەمان بۆ پوون
 بكاۋە و ئەنجامى لىكۆلېنەۋەكەى نابىتە ۋەلامى ھىچ پرسىارىك كە
 لە سەرەتاي باسەكەيەۋە بيوروژاندېت!^(۱)

شىعرى كلاسكى فارسى ۋەكوو گوتمان بەدرىژايى سەدەكان
 سەرچاۋەى سەرەكىي بەھرى شاعىرانى كورد بوۋە. بۆيە دەكرى –
 بە تايبەتى لە پووى پوخسارى شىعرييەۋە – بە مىراتگرى شىعرى
 كلاسكى فارسى بژمىردىت. بەلام ھىندەى نىكاپەتى ھەردوو سامانە
 كلاسىكەكە، نوپىكردنەۋەكانيان لە يەكتەرەۋە دوورن و دوو ئاراستەى
 جياۋاز دەگرنەۋەبەر. ئەگەر باۋەرمان بەۋە ھەبىت كە ھەر
 نوپىكردنەۋەيەك جۆرىكە لە داپران، بۆ ئەۋەى بتوانىن بگەينە
 ئەنجامى لىكۆلېنەۋەكەمان – كە ۋەلامى پرسىارە سەرەكپەكەمان
 دەبىت – پىۋىستە پىشتىر پوونى بگەينەۋە كە ئەو داپرانە لە چى
 بوۋە؟ دژ بەچ ياسا و نەرىتىكى شىعرى داپرانەكە لە ھەردوولا ھاتۇتە
 كاپەۋە؟ ئەم پرسىارەش ۋەلام نادىت مەگەر لە چوارچىۋەى
 تۆۋىنەۋەكى زانستى سنووردار نەبىت. ئاشكرايە كە تيۆرى
 سەرەكىي نوپىكردنەۋەى شىعرى گۆران و نىما زياتر لە پووى

(۱) حاجى، شلىر محمد، بەراوردى سەروا لە نيوان دوو شاعىرى نوپخواز
 (گۆران و نىما يوشىچ) د، لىكۆلېنەۋەى دەرچوون، ئەدەبى كوردى، زانكۆى
 سەلاھەددىن، ۲۰۰۰، ۷۴ لاپەرە، دەستىۋوس.

پوخسارەو وە واتا لە ئاستی کیش و سەروا و وینە و زماندا بەرجەستە دەبێت. لە بەر ئەوەش ئێمە بە پوخساری شیعەرەکانەو بەسەکەمان سنووردار دەکەین بۆ ئەوەی بزانی بە چ کەرەستە و ئامرازیکەو بەلەخانەی شیعری خۆیان سەر لە نوێ بنیات ناوێ.

بۆ خویندەنەوێهەکی گونجاو و ھەماھەنگی پوخساری شیعری گۆران و نیما، بە پێچەوانەی لیکۆلینەو بەراوردەکان، ھەر بەشیکی بەسەکەمان بۆ تاووتۆکردنی بەرھەمی تەنیا یەکیک لەوانە تەرخان کردووە. شیکاری بەراوردی ئەنجامەکانی ھەردوو بەشە سەرەتاییەکەش لە بەشی سێھەمدا دەگونجێن. ئەم پلانی یارمەتیمان دەدات بۆ ئەوەی بتوانین سەرەتا شوێنی ھەر شاعریک لە ناو جەرگەی ئەدەبیاتە نەتەوایەتیەکەیدا دەستنیشان بکەین. سوودی ئەم پلانی لەوانە یە زیاتر خۆی لە توێژینەو بەرھەمی گۆراندا بنوێنێت کە بە پێچەوانەی زۆربەی ئەو لیکۆلینەوانەی لە پوانگەییەکی ئایدیۆلۆژیەو تەنیا خەریکی ناوەرۆکی شیعەرەکانی بوونە، یانیش کاتی توخنی پوخساریان کەوتوون لایەنی ناوەرۆکیان وەلاناو، ھەول دەدات لیکۆلینەو پوخسار و ناوەرۆکی شیعری گۆران لە یەکدی ئاشت بکاتەو. ئێمە باوەرمان وایە کە بەرھەمی ئەدەبی لە یەگرتن و ھەماھەنگی دووسەرە ھەردوو جەمسەری پوخسار و ناوەرۆکەو دیتەدی و ھەرچەندە تۆژینەو کەمان زیاتر بە پوخساری شیعەرەکانەو خەریک دەبێت، بەلام ھەر جار ھەول دەدەین لەو شوێنە پێویست دەکات، بە شیوەیەکی زانستی بە لایەنی تێماتیکی و سیمانتیکی شیعەرەکان بیبەستین.

به‌شی یه‌که‌م

پیشه‌کی: به‌ره‌و نو‌یک‌ردنه‌وه‌ی شی‌عری فارسی

شی‌عری کلاسیکی فارسی: سامانیکی گه‌وره، هه‌ناسه‌یه‌کی لا‌واز
شی‌عری ها‌وچه‌رخ:

- به‌ره‌ی کۆنه‌په‌رست
- به‌ره‌ی پیش‌که‌و تن‌خواز
- نیما یوشیج، ژیانیکی هه‌ژارانه و به‌ره‌مه‌یکی ده‌وله‌مه‌ند

گه‌ران به‌ دوای کیشه‌ هونه‌رییه‌کان

تیک‌دانی ژانره شی‌عرییه کلاسیکه‌کان
کی‌شی شی‌عر

- شاره‌زایی له‌ بواری کی‌شی کلاسیکدا
- کی‌شیکی ئازاد بو شی‌عریکی ئازاد
- کی‌شی تیکه‌لا‌و و کی‌شی بر‌گه‌یی

سه‌روای شی‌عر

- کی‌شه‌ی سه‌روا
- ده‌ستکاری سه‌روای کلاسیک
- سه‌روا، پیناسه‌یه‌کی نو‌ی، ئه‌رکیکی نو‌ی

زمانی شیعی نیما

فراوان کردنی که رسته کان

- په نابردنه بهر وشه ته بهری
- به کارهینانی دهنگی سروشتی
- دروستکردنی وشه و زاراوهی تازه
- زیندوو کردنه وهی شیوازه کونه کانی رسته سازی شیعی
- وینهی سه مبولیک، باوترین وینهی شیعی

پیشہ کی: بہرہ و نوکردنہ وہی شیعری فارسی

شیعری کلاسیکی فارسی: سامانیکی گہورہ، ہناسہیہ کی لاواز

سہرہ تائی سہرہ لڈانی شیعری کلاسیکی فارسی بۆ سہدہی دووہمی کۆچی دہگہریتہ وہ و لہ پرووی پوخسارہ وہ پرنسیپہ گشتیہکانی داینانی تا سہدہی دوانزدہی کۆچی ہر و ہکوو خویان دہمین۔ شیعری فارسی بہ دریژایی ئەم قوناغہ و بہ شیوہیہ کی ہرہگشتی لہ لایہن پەخنہگرانہ وہ بہ سہر سئ سہبکی (style) شیعری خوراسانی، عیراقی و ہیندی دابہش دہکریت۔ ہرچہندہ ئەم دابہشکردنہ پەچاوی تایبہتمندیہ ہریمی، میژوویی و شیوازییہکان ناکات۔ شیعری ہرہک لہم پیرہوہ گشتیانہ لہ پرووی پوخسار و ناوہرۆکہ وہ تایبہتمندی خوی ہہیہ؛ بہلام ہندئ یاسای نہگۆر خویان بہسہریاندا دادہسہپینن۔ ئەم یاسایانہ لہ شیعری کلاسیکی فارسیدا بہ تایبہتی لہ پرووی کیش، سہروا و زمانی شیعریہ وہ جیگیرن۔ ہر لہ سہرہ تائی پەیدابوونی شیعری کلاسیکی فارسیہ وہ لہ پاش ہاتنی ئیسلام بۆ ناوچہکە، کیشہکە ی عہرووی بوو؛ ئەمہ بہ پیچہوانہی کیشی شیعری سہردہمی پیش ہاتنی ئیسلام کہ کیشیکی برگہیی-ہیزی بوو۔ سہرواش کہ سہرہ تاکہی بۆ شیعری عہرہبی دہگہریتہ وہ، بہ ریکخستنی کۆتایی دیر یان نیوہدیرہ شیعریہکان، بہ ہاورپیی پەدیف، یان بہ تہنیا، بوو بہ پیوہریکی بنہکی داپشتنی قالبہ جوراوجۆرہکانی شیعری و ہکوو غەزل، قەسیدہ، قیتعہ، موسەممەت، موسستەزاد، چوارینہ، تہرجیع بہند و تہرکیب بہند۔ لہ پرووی زمانی شیعریہ وہ شیعری کلاسیک، وشہی فارسی و عہرہبیی تیکہل دہکرد و

له پرووی پهوانبېژیه وه زانستی پهوانبېژیی عهره بی (علم البلاغة: بیان، بدیع، معانی) باشتړین سهرچاوهی فیربوون و چاولیکردن بوون بۆ داهینانی وینه و پیکهاتهی جؤراوجؤری شیعرى له میانهی بابته جیاوازهکانی لیریکی، ستایش، سووفی...هتد. ههنډی گؤرانکاری میژووی، ههر چهنډ هیواشیش، له داهینانی شیعرى ئەم قؤناغه مهنهډا بهرچاو دهکهن؛ وهکوو هاتنه ناوهوهی زؤر وشه ی ژیانى پؤژانه بۆ ناو شیعرى سهبکی هیندی که پښتر له شیعرى به دهگمهن نهبوايه نهدهبینران. بهلام رادهی ئەم گؤرانکاریه لاوهکیانه سنوورداره و ههرگیز بهرههستکاری یاسا سهپنراوهکانی روخساری شیعرى ناکهن. تهنانت له قؤناغی گهرانهوهی ئەدهبی (بازگشت ادبی) شدا گؤرانکاریهکی ئەوتؤ لهم پرووه نابینریت. له بهر ئەوهی ئەو بهرههمانه لهم قؤناغه دینهدی، له پرووی روخسار و تهکنیکی شیعریه وه لاسایی تهواوی سهبکهکانی خوراسانی و عیراقییان پیوه دیاره^(۱).

(۱) سهبکی خوراسانی به یهکهه سهبکی شیعرى کلاسیکی فارسى دهژمیردریت. ناوهکه ئاماژه به ناوچهی خوراسانیش دهکات که ئەم سهبکه تیایدا له دایک بووه. به هؤی سادهی شیعرهکانی به سهبکی سادهش ناوی لئ دهبن. رودکی و فردوسی له شاعیره دیارهکانی ئەم قؤناغه. قالبه شیعریه ههره دیارهکانی ئەم قؤناغه بریتین له قیتعه، مهسنهوی، قهسیده و روباعی. سهبکی عیراقی به گشتی دهستنیشانی شیعرى کلاسیکی فارسى قؤناغی نیوان سهدهی ههفتهم تا نۆیهمی کؤچی دهکات. غهزله وهکوو جؤری شیعرى ههره دیاری ئەم قؤناغه، دهبیته دهربړی هزری سووفی شاعیرانی عیراقی عهجهه (ئیرانی روژئاوی ئەوسهردهمه). شاعیره ههره به ناوبانگهکانی ئەم قؤناغه بریتین له سعدی، عطار، مولوی و حافظ. سهبکی هیندی شیعرى کلاسیکی فارسى دادهخت و ئاماژه به گواستنهوهی جوگرافی داهینانی شیعریش دهکات که خؤی له نیوان سهدهکانی یانزده و دوانزدهی کؤچیدا دهنوینیت و قؤناغیکه که به زؤری بهرههمی شاعیرانییه وه له دهروهی ئیران به تایبهتی له هیند و ئمپراتؤری عوسمانی دیاریکراوه. ههنډی جاریش به سهبکی ئیسفههانی ناوی لئ دهبریت. بروانه: شمیس، س، سبکشناسی شعر، چاپ چهارم، انتشارات فردوس، ۱۳۷۸/۱۹۹۹، ص ۲۰-۵۸ و ۲۶۰-۳۰۶؛ حقوقی، م، مروری بر تاریخ ادبیات و ادبیات امروز ایران (شعر)، تهران، نشر قطره، ۱۳۸۰/۲۰۰۱، ص ۳۷۵-۳۸۰.

شيعری هاوچه رخ

قوڤاغی پر له جموجوڤی کۆتایی سهدی نۆزده و سهرهتای سهدی
بیستی زایینی که هاوکات بوو له گهڤ کۆتایی دهسته لاتی قاجاره کان له
ئێران و شهپی یهکه می جیهانیدا، ماوهی سهرهه لانی شيعری
هاوچه رخى فارسى بوو. پووداوه پامیاری و کۆمه لایهتی و
کولتوورییهکانی ئەم ماوهیه و له سهرووی ههموویان شوپشی
مهشرووته خوازی ئێران پۆلکی گرنگیان له له دایکبوونی
سهرده میکی نویی ئەدهیدا ههبوو⁽¹⁾. فاکته ره هه ره گرنکهکانی
پهیدا بوونی ئەم ئەده بهش ئەوانه بوون که ئاسۆی پامیاری و
کلتووری پووشنیرانی ئێرانیان فراوانتر دهکرد. له وانه:

ا- پکه بهری توند له نیوان ولاته کۆلۆنیالیستهکانی داگیرکهری ئێران
به تایبهتی بهریتانیا و پووس و شکست و خو به دهسته وه دانه یهک
له دوای یهکهکانی ئێران که قوربانیی ئەم پکه بهرییه بوو، ههستی
رهخنه گرانهی خه لکی بهرامبه ره به بیههستی تهواوی
دهسته لاتدارانی ئێران له مهر پووداوه کان وریا کرد؛

ب- هاتوچۆی بهردهوامی ئێرانییهکان به رهو ئیمپراتوری عوسمانی،
هیند و ولاته پوژئاوا ییهکان له لایهک و ناردنه وهی قوتابی بو
ئه وروپا له لایهکی تره وه بووه هۆی ئاشنا بوونیان له گهڤ
فه رهنگی بیانی و به تایبهتی پوژئاوایی و بهمهش وه گرگرتنی وشه
و زاراوهی نویی کۆمه لایهتی، فهلسهفی و قانونی له م زمانه
بیانیانه خیراتر کرا؛

ج- دامه زاندنی قوتابخانه میسیونیرییه ئایینییهکانی ئەمریکی،
فه رهنسی، ئەلمانی... وه کوو ئالیانسی فه رهنسی، قوتابخانهی سه ن

(¹) MACHALASKI, F., *La Littérature de l'Iran contemporain*, vol. I, Kraków, Drukania Uniwersytetu, 1965, pp. 7-20.

لووی فەرپەنسی، هتد. هەر وه ها دامه زرانندی قوتابخانهی تهکنیکی دارالفنون له لایهن خودی دهولهتی ئێرانه وه و دهستبه کاربوونی مامۆستایانی بیانی له م قوتابخانه دا^(۱).

شیعری ئەم ماوه یه خوێ به سهر ستوونی رۆژنامه کاندایه پاند و بووه به ئامرازیکه تایبهتی دهربهرین، له خزمهت ئالوگۆره پۆشنهیری و کۆمه لایه تییه کان^(۲). به پێی گۆرانکارییه پوخسارییه کان و ناوه رۆکه ئایدیۆلۆژییه کان شیعری ئەم قۆناعه به سهر دوو به ره ی کۆنه په رست و پێشکه وتنخواز دابهش ده کریت.

■ به ره ی کۆنه په رست

کۆمه لای له شاعیران وهک ادیب الممالک فراهانی و بهار که ئاشنایه تی تهواویان له گه ل یاسا و نه ریه کلاسیکه کاندایه هه بوو پشنگیریان له فۆرمه نه گۆره کۆنهکانی شیعری ده کرد و به گونجاندنی ناوه رۆک و بابته تازەکان له پوخساره کلاسیکهکانی وهک قه سیده، غه زه ل و مه سنه ویدا، نوینه رایه تی شیعری ئەکادیمیایان ده کرد.

■ به ره ی پێشکه وتنخواز

هه ندی شاعیری تر وه کوو عارف قزوینی و میرزاده عشقی به پێچه وانه وه، به تهواوی پێگیریان به یاسا ئەکادیمییهکانی کلاسیزم نه ده کرد و ورده ورده زمانی ساده و ساکاری خه لکی ناو کۆلان و شه قامهکانیان جێگیری زمانی بالای شیعری کۆن ده کرد و به هۆیه وه

(۱) سهرچاوه ی پێشوو؛ آرین پور، ی، /ز صبا تا نیما، جلد دوم، تهران، انتشارات فرانکلن، ۱۳۵۰/۱۹۷۱، ص ۲۲۵-۲۲۶.

(۲) یا حق، م، چون سبوی تشنه، ادبیات معاصر فارسی، چاپ چهارم، تهران، انتشارات جامی، ۱۳۷۶/۱۹۹۷، ص ۱۸.

سهرنج و پشتیوانیی خه‌لکیان بۆ لای خۆیان راده‌کێشا. ئەمانه دره‌گای شیعره‌کانیان به‌ره‌و هه‌ندئ وشه و زاراوه‌ی گشتیی زمانی سهرزازی خه‌لک کرده‌وه که تا ئەو پوژه له ناو فهره‌هنگی شیعردا جیگه‌یان نه‌بوو. هه‌ر له رینگای به‌ره‌مه‌کانی ئەمانه بوو که فهره‌هنگی شیعری فارسی به وشه و زاراوه‌ی بیانی ده‌وله‌مه‌ند بوو. ئەم ده‌سته‌یه‌ش وه‌کوو ئەوانی تر قالبه‌ شیعرییه کلاسیکه‌کانیان به کارده‌هێنا. به‌لام زیاتر ئەو قالبانه‌یان هه‌لده‌بژارد که دره‌نگتر هاتبوونه کایه‌وه یا خود له پووی یاسا و نه‌ریتی ته‌کنیکیه‌وه جوړه نه‌رمیه‌کیان تیدا به دی ده‌کرا؛ وه‌کوو موسته‌زاد، موخه‌مه‌س، دوو به‌یتی یان ته‌سنیف^(۱). له راستیشدا ته‌نیا له پووی بابته‌وه بوو که شیعری ئەم ماوه‌یه توانی خۆی له گه‌ل سهرده‌مدا بگونجینیت. به‌لام نه وتاری پامیاری، نه بابته‌ی کۆمه‌لایه‌تی پۆژانه نه‌یان‌توانی ببه‌ هۆی په‌یدا‌بوونی گۆرانه‌کاری گشتیی سیما و پوخساری شیعری ئەم شاعیرانه. ئەوانه‌ی وه‌کوو عارف قزوینی و عشقی به ئیلهام وه‌رگرتن له شیعری عوسمانیی ئەوکات هه‌ولیان دا هه‌ندئ گۆرانه‌کاری بچووک له شیوازی شیعره‌کانیاندا ئەنجام بدەن، ده‌سپێشخه‌رییه که زۆر سنوورداره‌کانیان، لاوه‌کی و بئ دره‌نجام مانه‌وه^(۲).

ده‌زگای /نجم‌د/نشکده وه‌کوو یه‌که‌م دامه‌زراوی فهرمی نووسه‌ر وشاعیران له لایه‌ک و چاپی پۆژنامه‌ی /زادستان/ له لایه‌کی تره‌وه بوونه‌ته هۆی گه‌شه‌سهندنی ئەو ناکوکییه‌ی له نیوان دوو به‌ره‌ی کۆنه‌په‌رست و پێشکه‌وتنخوازدا په‌یدا بوو. ئەم ده‌زگا ئەده‌بییه‌ که

(۱) سهرچاوه‌ی پێشو، ل ۱۹. هه‌روه‌ها ب‌روانه: MORISSON, G., *op. cit.* pp. 178-181

(۲) یا حق‌ی، م، (۱۹۹۷/۱۳۷۶)، ص ۷۷-۸۰؛ آرین پور‌ی، (۱۹۷۱/۱۳۵۰)، ص ۳۷۷-۳۴۹.

لە چەند نووسەرێکی گەنجی بلیمەت و بەتوانا پێک هاتبوو ئامانجی ئەوە بوو کە بابەتە تازەکان لە قالبە شیعرییە کۆنەکاندا دابەڕێژێت. بەم شیوەیە تازەکردنەوێان بە لایەنی ناوەرۆکی شیعەرەکانیان سنووردار دەکرد و ئەم هەولەیی خۆیان بە ڕێزگرتن لە شاکارە کلاسیکە کۆنەکانی شیعری فارسی دەزانی. بۆ ئەو ئامانجە و ھەر بەو ناو و اتا/نشکدە ڕۆژنامەییەکیان دەردەکرد کە سەرنووسەری بەھار بوو.

تقی رفعت کە لایەنگرێکی بەتینی پێشکەوتنی ئەدەبی و کۆمەڵایەتی بوو، ڕاشکاوانە لە ڕۆژنامەکەیدا *آزادیستان* ڕایگەیاند کە ئەدەبی کلاسیکی فارسی کە لە لایەن کۆنەپەرستانی دانشکدەو پشٹیوانیی لێ دەکرێت، ڕێگا لە پێشکەوتنی ئەدەبی دەگرێت و خۆی و ھەڤالانی خەبات دەکەن لە پێناو نەهێشتنی ئەو کۆسپە. خۆی کە سێ زمانی تورکی، فارسی و فەرەنسیی بە چاکی دەزانی، بە دەستپێشخەری شیعری نیمايي دەناسرێت. ئەمەش بە نووسینی شیعریک کە تییدا شۆینی سەرواکانی لە نێوان نیوەدێرەکاندا گۆڕی بوو؛ بەلام قالبەکە قالبی سونیتی (sonnet) شیعری کلاسیکی فەرەنسی بوو. ئەم دیاردەیە لە شیعری جعفر خامنەای دا دووبارە دەبیتهو. دواتر شمس کسمایی شیعریک دادەڕێژێت کە تییدا سیستەمی نیوەدێرەکان و یەکییتی سەروا تیک دەدات^(۱). بەلام هیچ یەک لەم دەستپێشخەرییە بچووک و دابراوانە بۆ گۆڕینی گشتی و ھەمەلایەنی ڕوخساری شیعری فارسی سەریان نەگرت.

بەم شیوەیە بۆمان دیاردەبێت چۆن نەریته کلاسیکەکان وەکوو سیستەمیکی دۆگماتی بالیان بە سەر داھێنانی شیعریدا ھێناو. تەنانەت شیعری ھاوچەرخیش بە ھەر دوو ئاراستەکە یەو (کۆنە

(۱) یا حق، م، (۱۹۹۷/۱۳۷۶)، ص ۸۰-۸۴، آرین پور، (۱۹۷۱/۱۳۵۰)، ص ۴۳۶-۴۵۸.

په‌رست و هاوچه‌رخ) نه‌یتوانی سنووری کیشی عه‌پووز تیپه‌پینیت و سه‌رواش جار ته‌نیا و جاریش به هاو‌پیتی په‌دیف شیوه کۆنه‌که‌ی خۆی پاراست. پابه‌ندبوون به یاساکانی کیش و سه‌روا بووبووه جیی په‌خنه‌ی ئه‌وانه‌ی که شیعری رۆژئاواییان ده‌ناسی و شیعری کۆنیان به یه‌کئاوان (monotonous) هه‌لده‌سه‌نگاند. له به‌رانبه‌ر پیویستییه به‌له‌زه‌کانی رۆوداو‌ه‌کانی رۆژ، سنووری وشه و زاراوه ئه‌ده‌بییه‌کان که له سه‌رده‌می حوكمی سه‌فه‌وییه‌کاندا تا راده‌یه‌ک فراوان کرا بوو، هه‌مدیسان ته‌سک ده‌هاته پێش چاو. هه‌ر له سه‌ده‌ی نۆزده‌هه‌می زاینییه‌وه پیویستی نوێکردنه‌وه‌یه‌کی شیعری هه‌ستی پێده‌کرا، به‌لام هه‌ول به‌جووکه‌کانی هه‌ندئ له شاعیران له پیکردنی ئاگرێکی به‌گۆری گۆرپانکاری کاریه‌گر و به‌رفراواندا ناکام مانه‌وه و ده‌بویه چاوه‌پێی خامه‌ی داھینه‌ری نیما بکریت بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌م هیوایه ببێ به‌راستی.

نیما یوشیج، ژیا‌نیکی هه‌ژارانه و به‌ره‌مه‌ییکی ده‌وله‌مه‌ند

علی اسفندیاری له‌ سالی ۱۸۹۷ له گوندی یوش له هه‌ریمی مازندران له دایک بوو. باوکی خاوه‌ن زه‌وی و زار و مه‌ر و مالات بوو. مندالیتی خۆی له‌ نیوان نه‌رمیی ژیا‌نی گونده‌واری و توند و تیژی مه‌لای گونده‌که‌یان که فێری خویندن و نووسینی ده‌کرد، تیپه‌پاند. دوانزده سالی بوو کاتێ خێزانه‌که‌ی باری کرد بۆ تاران. پاش کۆتایی هینانی خویندنی سه‌ره‌تایی له قوتابخانه‌ی هدايت جاويد، ناوی له قوتابخانه‌ی فه‌ره‌نسیی سه‌ن لویی (Saint Louis) تۆمار کرا. له خویندنی خۆیدا زۆر سه‌رکه‌وتوو نه‌بوو؛ به‌لام به‌ پالپشتی و چاودێری یه‌کیک له مامۆستا‌کانی خۆی به‌ ناوی نظام وفا که یه‌کیک له شاعیره ناوداره‌کانی ئه‌وکات بوو، ده‌ستی کرد به‌ نووسینی شیعری. له سه‌ره‌تادا لاسایی سه‌بکی کلاسیکی خوراسانی ده‌کرد و شیعری به‌ زمانی دایکیشی ده‌نووسی که زمانی ته‌به‌ری (طبری) بوو.

بههۆی زانینی زمانی فهپه‌نسی ده‌توانی تازه‌ترین ده‌نگ و باسه‌کانی شه‌پی یه‌که‌می جیهانی له‌پۆژنامه‌بیانییه‌کاندا بخوینیت‌وه. بیره‌وه‌رییه‌کانی مندالیتی و هه‌زه‌بی سنووره‌که‌ی بۆ سروشت وای لی‌ده‌کرد که له‌پۆژانی پشوودان‌پوو بکاته‌گونده‌که‌یان. هه‌ر له‌ویش بوو که دلی به‌داوی دل‌داریی صفورا ناویک گرفتاربوو. به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی خوشه‌ویسته‌که‌ی نه‌یده‌ویست ژیا‌نی هیمنی گوند به‌ژیا‌نی شار بگۆریت، پێوه‌ندییه‌که‌یان لی‌ک پچرا. بۆ سا‌پژکردنی برینی دل‌دارییه‌ نه‌که‌مه‌که‌ی، زیاتر له‌ناو جیهانی شی‌عرو شاعیریدا نقۆم بوو و به‌رده‌وام ده‌چووه‌ چایخانه‌ی شی‌عیری شاعر حیدر علی کمالی و له‌وئ گۆپ‌رایه‌لی شی‌عری شاعیران ملک الشعرا بهار و علی أصغر حکمت ده‌بوو.

یه‌که‌م به‌ره‌می شی‌عیری خۆی قصه‌رنگ پریده له‌سالی ۱۹۲۰ دا نووسی و دواتر چاپ‌کرا. له‌سالی ۱۹۲۳ بوو که علی اسفندیاری ناوی خۆی گۆپی و ناوی «نیما»ی له‌سه‌ر خۆ دانا و وشه‌ی «یوشیج»^(۱) یشی، که ئاماژه‌به‌گونده‌ده‌کات که لی‌له‌دایک بووه، وه‌کوو نازناو خسته‌پالییه‌وه. هه‌ر له‌و ساله‌دا شی‌عه‌کانی له‌ناو ستوونی پۆژنامه‌کاندا سه‌رکه‌وتنیکی به‌رچاویان به‌ده‌ست هی‌نا. له‌شی‌عه‌کانی ئه‌م قۆناغه‌یدا شاعیر دژی ئه‌و کۆسپه‌کۆمه‌لایه‌تیانه‌ وه‌ستا که له‌ژیا‌نی خۆیدا تووشیان هات‌بوو. هه‌رچه‌نده ئه‌م شی‌عرا‌نه په‌نگدانه‌وه‌ی بیرى کۆمه‌لایه‌تی نیما بوون، به‌لام له‌پووی پوخساره‌وه جیاوازیان له‌گه‌ل شی‌عری پێش‌خوین نه‌بوو. پاش به‌ده‌ست هی‌نانی شاره‌زاییه‌کی ته‌واو له‌بواری یاسا و نه‌ریته‌کلاسیکه‌کانی نووسینی شی‌عردا و ئاگاداربوون له‌هه‌ندئ له‌و ته‌قه‌لایانه‌ی له‌لایه‌ن شاعیرانی پێش‌خۆی له‌پێناو تازه‌کردنه‌وه‌ی شی‌عیریدا درابوون و ته‌نانه‌ت ئاشنا‌بوون له‌گه‌ل شی‌عری نوێی بیانی به‌تایبه‌تی فه‌په‌نسی، ده‌ستی دایه‌ پرۆسه

(۱) یوشیج واته‌له‌دایک بووی یوش.

نوینگه‌رییه‌که‌ی و ئەمەشی بە نووسین و لەچاپدانی کۆمەڵە شیعری
افسانە و/ای شەب لە ساڵی ۱۹۲۴ دا دەست پێکرد.

بە مەرگی باوکی لە ساڵی ۱۹۲۸ بەرپرسیارەتیی بە خێوکردنی
خێزان کەوتە ئەستوی. هەر لەو ساڵەدا پەیمانی هاوسەریتیی لە گەڵ
عالیە جەهانگیردا بەست. لە ساڵی ۱۹۲۳ دا لە دواناوەندی حکیم نظامی
لە آستارا بوو بە مامۆستای وانەی ئەدەبی فارسی. لە ساڵی ۱۹۳۴ دا
گەڕایەوێ تاران و لە ساڵی ۱۹۴۱ دەوێ تا ساڵی ۱۹۴۳ بوو بە ئەندامی
کۆمیتەی نووسەرانی گۆفاری مجلە موسیقی و هەندئ لە شیعەرەکانی
تێیدا چاپ کرد. چاپ و بڵاوبوونە ی کۆمەڵی لە شیعەرەکانی وەکوو
قەنوس قۆناغیکی تازە ی پرۆسە ی نوێکردنەوێ شیعری نیما بوو و
ئێستاش لە ئێران بە سەرەتای لە دایکبوونی شیعری نوێ بە هەموو
واتای وشە دەژمێردریت.

لە ساڵی ۱۹۴۶ دا نیما لە یەکەمین کۆنگرە ی نووسەرانی ئێراندا
بەشداریی کرد و تێیدا ژياننامه و هەندئ لە شیعەرە هەڵبژاردەکانی
خۆی خۆیندەوێ. لە ساڵی ۱۹۴۹ بەدواوە تا کۆتایی ژيانی لە بەشی
چاپەمەنیەکانی وەزارەتی پەروەردەدا کاری کرد. لە ساڵی ۱۹۵۲ لە
مالی خۆی لە تاران بە نەخۆشیی هەناسە بۆ هەمیشە مالاوایی لە گەڵ
ژياندا کرد. نیما تا کۆتایی ژيانی هەر بە هەژاری ژیا و
شیعەرەتازەکانی نەتەنیا پالپشتییەکی مادیان بۆ بە دواوە نەبوو،
بەلکوو بوونەتە هۆی ئەوێ ژمارەیهکی بەرچاوی شاعیران و
پەخنەگرانی ناوداری سەردەمی، دژی تیۆرە تازەکە ی بوەستن و
بەرپەرچی بیروپا شیعرییه‌کانی بدەن^(۱).

وەکوو گۆتمان نوێکردنەوێ شیعری فارسی لای نیما یەکەم
دەستپێشخەری نییە لەم بوارەدا. بەلکوو هەولەکە ی بەدوای

(۱) جنتی عطایی، ا، نیما، زندگی و اشعار او، تهران، بنگاه مطبوعاتی صفی
علی شاه، (۱۹۵۵)، ص ۱-۱۱؛ ارین پور، از صبا تا روزگار ما، تاریخ ادب
فارسی معاصر، جلد سوم، چاپ دوم، تهران، انتشارات زوار، ۱۳۷۹/۲۰۰۰،
ص ۵۷۹-۶۰۰؛

هه‌وله‌کانی شاعیرانی پێش خۆی دیت که سه‌ریان نه‌گرت. ئه‌مه له‌لایه‌ک و له‌لایه‌کی تریشه‌وه نوێکردنه‌وه‌که له‌پێگای ئاشنایه‌تی نهما له‌گه‌ڵ ئه‌ده‌بی بیانی و گۆرانه‌کاریه‌ی شیعرییه‌کانیان بوو. زانیی زمانی فه‌ره‌نسی ده‌رگایه‌ک بوو بۆ ناسینی دوا پێشهات و گۆرانه‌کاریه‌کانی شیعری پۆمانتیک و سه‌مبۆلیستی فه‌ره‌نسی^(۱). زۆربه‌ی په‌خنه‌گران وه‌کوو اخوان ثالث و آل احمد له‌و باوه‌رده‌دان که یه‌که‌م سه‌رچاوه‌ی کاریگه‌ریی ئه‌ده‌بی له‌سه‌ر نهما شیعری ئازادی فه‌ره‌نسی (french free verse) یه. به‌لام هه‌موو په‌خنه‌گران له‌سه‌ر ئه‌و بابته‌ کۆک نین. بۆ نموونه طاهباز که ئه‌رکی پێکخستن و لیکدانه‌وه و له چاپدانی زۆربه‌ی به‌ره‌می نیمای گرتبووه ئه‌ستۆ، له‌ گرنگی کاریگه‌ریی شیعری فه‌ره‌نسی که‌م ده‌کاته‌وه و له‌و باوه‌رده‌ی که ته‌نیا هه‌ندێ له‌ شیعره‌ دواییه‌کانی نیمان که له‌ رووی ناوه‌پۆکه‌وه شه‌قڵی شاعیرانی سه‌مبۆلیستی فه‌ره‌نسی به‌ تایبه‌تی مالارمی (Mallarmé) یان پێوه‌ دیاره^(۲). له‌ کتیی *ارزش احساسات* ی خۆیدا، نهما ئاماژه‌ به هه‌وله‌ نوێگه‌رییه‌کانی شاعیرانی تورکی عوسمانی وه‌کوو فکرت، شناسی، نامق کمال، ناجی و رجایی زاده ده‌کات. بویه نجفی له‌و باوه‌رده‌ی که کاریگه‌ریی شیعری تورکیی ئه‌و سه‌رده‌مه له‌سه‌ر بیروپای نهما له‌ هی شیعری فه‌ره‌نسی که‌متر نییه^(۳). چاوخشاندنیک خیرا به‌ سه‌ر لاپه‌ره‌کانی کتیی *ارزش احساسات* به‌سه‌ بو ئه‌وه‌ی قوولایه‌تی و به‌رفراوانی سنووری ئاشنایه‌تی ئه‌م شاعیره له‌ شیعری

(۱) اکرمی، م، «نهما بر ملتقای تجدد ادبی ایران و جهان»، در: *یادنامه نهما*، مجموعه مقالات کنگره بزرگداشت یکصدمین سالگرد تولد نهما یوشیچ، جلد اول، تهران، مرکز انتشارات کمیسیون ملی یونسکو در ایران، ۱۳۷۸/۱۹۹۹، ص ۴۶.

(۲) طاهباز، س، *زندگی و هنر نهما یوشیچ پر در کوهستان*، تهران، انتشارات زریاب، ۱۳۷۵/۱۹۹۶، ص ۱۴۴-۱۴۵.

(۳) نجفی، ح، «رابطه وزن و موسیقی در شعر نهما»، در: *یادنامه نهما*، (۱۳۷۸/۱۹۹۹)، ص ۴۳۵-۴۳۶.

هاوچه رخی بیگانه‌دا و دواپیش‌هاته‌کانی بزانی؛ له‌وانه شیعرى
فه‌رهنسى، ئینگلیزى، توركى، ئه‌مريكى، به‌لژيكى و...هتد^(۱).

هه‌رچه‌نده نىما خۆى هه‌ندى له شیعره‌کانى له شیوه‌ى کۆمه‌له
شیعرى بچووکدا له چاپ دابوو. به‌لام پاش مه‌رگى، سه‌رجه‌مى
شیعره‌کانى له دیوانیکدا کۆکراونه‌ته‌وه و له چاپ دراو. ئه‌م دیوانه
گشت شیعره فارسییه کۆن و نوێیه‌کانى نىما، هه‌روه‌ها شیعره
ته‌به‌رییه‌کانى – که زیاتر چوارینه‌ن و نىما له کۆمه‌له شیعریکدا به
ناوى روجا کۆيان کردبووه – له ئامیز ده‌گریت. شایانى وتنه که له
بواری ئه‌فراندنى هونه‌ریدا نىما نه تهنیا شاعیر، به‌لکۆ
په‌خشانووسیشه. دوو سه‌فه‌رنامه به‌په‌خشان له نىما به جی ماون که
بیروپا و بۆچوون و هه‌ست و نه‌سته‌کانى نووسه‌ر به‌رامبه‌ر به‌دیمنه
په‌نگاو په‌نگه‌کانى سروشت و ژيان و گۆزه‌رانى دانیشتووانى
شارۆچکه‌ى بارفروش (آمل ی ئیستا) ده‌گرنه‌وه خۆيان. کۆمه‌لێ
هه‌قایه‌تى هونه‌ریشى لێ به جی ماون له‌وانه غول و نقاش، کندوهای
شکسته، مرقد آقا، هتد.

جگه له داهینانى هونه‌رى، نىما له بواری په‌خنه‌ى ئه‌ده‌بیشدا
تواناکانى خۆى ده‌نوینیت. کاتى نىما بوو به ئه‌ندامى لیژنه‌ى
نووسه‌رانى گۆفارى مجله موسیقى، تیدا کۆمه‌لێ وتارى ئه‌ده‌بى
سه‌باره‌ت به به‌های هه‌ست و نه‌سته‌کان له داهینانى کارى هونه‌ریدا به
شیوه‌ى زنجیره‌وتار له چاپ دا. ئه‌م وتارانه له‌گه‌ل هه‌ندى وتارى ترى
له مه‌ر شیعر و شانۆگه‌رى، پاش مه‌رگى نىما له شیوه‌ى کتیبیک به
ناوى *ارزش احساسات و پنج مقاله در شعر و نمایش* له چاپ دران. به
مه‌به‌ستى پوونکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ى تیۆره شیعریه‌که‌ى، نىما
کۆمه‌لێ گفتگۆى خه‌یالیى له شیوه‌ى نامه نووسیوه و تیاياندا هه‌ولێ

(۱) یوشیچ، ن، *ارزش احساسات و پنج مقاله در شعر و نمایش*، Saarbrücken،
انتشارات نوید، ۱۹۸۹/۱۳۶۸، ص ۳۷-۷۷.

داوه وهلامی ئه و پرسیارانه بداته وه که لیږه و لهوئ بهر وه پووی
تیۆره شیعرییه تازه کهی ده بنه وه. گفتگوکان زیاتر له گهل
دراوسیه کی خه یالی دایه که پرسیاره کانی ئاراسته ده کات. ئه م وتاره
په خنه ییانه له کتیبیکدا به ناوی درباره شعر و شاعری له چاپ دراون.
ژماره یه کی زۆر له نامه کانی نیما که کاتی خوئ بۆ که س و کار و
براده ران و ته نانه ت نه یارانی نووسیوه، له کتیبیکدا کو کراونه ته وه و
به ناوی نامه های نیما یوشیج چاپ کراون. به شیکي زۆری ئه م
نامانه ش خاوه ن ناوه رۆکی په خنه یی تایبته به هونه ر و شیعرن.
ئیمه هه ول ده ده ی ن له م به شه دا تایبه تمه ندییه سه ره کییه کانی
پوخسار و شیوازی شیعری نوئی نیما بخرینه پوو. بۆ ئه م مه به سته ش
سوود له نووسراوه کانی خودی نیما له مه ر تیۆره شیعرییه که یه وه
وه رده گرین. هه بوونی تیۆریکی شیعری ده وله مه ند و به هه مان
شیوه ش پراکتیزه کردنیان به سه ر شیعه رکانیدا به شیوه یه کی
به رده وام، باشتی ر به لگه ن بۆ په خنه گران که نیما به باوکی
شیعری نوئی فارسی بژمی رن. نیما ده سته کرد به بزا فیکي هه مه لایه نه
و گشتگیر که له لایه ن نه وه کانی پاش خوئ به رده وام بو و
په ره شی پی درا.

گه‌ران به دواى کيشه هونه‌رييه‌کان

تيکدانی ژانره شيعرييه کلاسيکه‌کان

يه‌که‌م نه‌زموونی شيعریي نيما بریتييه له شيعره کلاسيکه‌کانی که زیاتر له سه‌بکی خوراسانييه‌وه نزیکن. له‌م قوناغه‌دا نيما چيژ له زوربه‌ی هه‌ره زوری ژانره شيعرييه کلاسيکه‌کان وه‌رده‌گریت. وه‌کوو قه‌سيده (نامه: ل ۵۸۵؛ سپیده‌دم: ل ۵۹۷)^(۱)، غه‌زهل (چهار غزل: ل ۵۷۵-۵۷۸)، چوارينه (رباعیات: ل ۵۱۹-۵۷۴)، مه‌سنه‌وی (چشمه کوچک: ل ۶۵؛ گل نازدار: ل ۷۱)، قیتعه (نعره گاو: ل ۱۶۴؛ پدرم: ل ۲۳۵)، موسه‌ممهت (آواز قفس: ل ۱۱۹)، ته‌رجیع به‌ند (محبس: ل ۷۳)، ته‌رکيب به‌ند (ای شب: ۳۴) و چارپاره (شب دوش: ل ۴۰۶؛ از دور: ل ۴۳۱).

به‌و شیوه‌یه نيما شاره‌زایی خوی له‌بواری ژانره په‌نگاو‌په‌نگه‌کانی شيعری کلاسيک و ياسا و نه‌ريته‌کانی پيکه‌پينانياندا ده‌سه‌لمينيت. به‌لام له هه‌ندی له شيعره‌کانيدا که به‌گشتی کلاسيکن، سيسته‌می قالب و سه‌روا به‌ته‌واوی له‌گه‌ل ژانره کلاسيکه‌کانی سه‌ره‌وه‌دا ناگونچين. نه‌مه يه‌که‌م جوړی لادانه‌وه‌یه له ياسا کلاسيکه‌کانی دارپشتنی شيعری. شاعیر به‌تيکدانی لاوه‌کیی سيسته‌می ژانره کلاسيکه ناسراوه‌کان

(۱) نمونه شيعرييه‌کانی نه‌م به‌شه له‌م سه‌رچاوه‌یه وه‌رگيراون: يوشیچ، ن، مجموعه کامل اشعار فارسی و طبری، گردآوری و تنظيم سيروس طاهباز، چاپ پنجم، تهران، انتشارات نگاه، ۲۰۰۱/۱۳۸۰.

فۆرمى شيعرى نه ناسراو دینیتته کایه وه. ئەم دیاردهیه له نموونه کانی
خواره وه دا بۆمان پوون ده بێته وه:
(صبح: ل ۱۶۶)

من از ره خوابگاه	چو صبح سر بر کشم
سوی جهنم نگاه	ز خلوت خود فتد
بر سر کوه گاهگاه...	گه به سوی موج و آب

ئهمه یه کیکه له و ده بهنده شیعرییهی که هه موو بهنده کانی به
کیشی مونسهریج (موفته عیلون فاعیلون/ موفته عیلون فاعیلان)^(۱)
هۆنراونه ته وه. به لām بهنده کان له پووی ژماره ی دێره وه قهواره یه کی
یه کگرتوویان نییه و ههر به ندیکیش بۆ خۆی سه روایه کی سه ربه خۆی
هه یه. بۆیه ناکرێ شیعره که به یه کیک له ژانره کلاسیکه ناسراوه کان
ناوزه د بکه یین^(۲).

(هنگام که گریه می دهد ساز: ل ۴۵۴)

هنگام که گریه می دهد ساز
این دود سرشت ابر بر پشت...
هنگام که نیل چشم دریا
از خشم به روی می زند مشت...

زان دیر سفر که رفت از من
غمزه زن و عشوه ساز داده

(۱) ماهیار، ع، عروض فارسی، شیوه نو برای آموزش عروض و قافیه، چاپ
پنجم، تهران، نشر قطره، ۱۳۷۹/۲۰۰۰، ص ۱۱۳.

(۲) حسینی، ح، موسیقی شعر نیما، تحقیقی در اوزان و قالبهای شعری نیما
یوشیج، تهران، انتشارات کتاب زمان، ۱۳۷۱/۱۹۹۲، ص ۱۵۱.

دارم به بهانه‌های مانوس
تصویری ازو به بر گشاده.
لیکن چه گریستن چه طوفان؟
خاموش شبیست. هر چه تنهاست.
مردی در راه می زند نی
و آواش فسرده بر می آید.
تنهای دگر منم که چشمم
طوفان سرشک می گشاید.

هنگام که گریه می دهد ساز
این دود سرشت ابر بر پشت.
هنگام که نیل چشم دریا
از خشم به روی می زند مشت.^(۱)

(۱) لهو کاته‌دا که ده‌ست به گریان ده‌کات
به بی‌راوه‌ستان ئه‌م هه‌وره پر دۆکه‌له...
ئه‌و کاته که ئه‌م ده‌ریا چاوشینه
له تۆره‌بیه‌وه مست له پروومه‌تی خۆی ئه‌دا...

له‌و خۆشه‌ویسته سه‌فه‌رکردوه که
به له‌نجه و لار و نازه‌وه منی به جی هیشته
به هه‌ندێ به‌هانه‌ی ناسراو
وینه‌یه‌کی له به‌ر کراوم هه‌یه.

به‌لام چ گریانیک، چ لافاویک؟
شه‌ویکی بی‌ده‌نگه. هه‌مووشتی ته‌نیا به.
پیاوێک له رێگادا شمشال ده‌ژهنیت
و ده‌نگه‌که‌ی ماندوو دیته‌گوێ.
ته‌نیای تر منم که چاوم
لافای فرمیسک به‌ریاده‌کاته‌وه.

....

کیشی ئەم شیعەرە (مەفعوولو مەفاعیلون فەعوولون) سەر بە دەریای هەزەجە و شیعەرەکە بە پێی سیستەمی کلاسیک، کیشی یەکرەنگی هەیه (هەموو دێرەکان بەو کیشە ھۆنراوونەتەو). سیستەمی سەرۆای یەکەمین، دووەمین و چوارەمین بەند و ژمارە ی نیوہ دێرەکان لە ھەر بەنددا، قالبی کلاسیکی چارپارەمان دینیتەوہ یاد کہ بە نویتەین قالبی کلاسیک لە شیعری فارسیدا دەژمێردریت^(۱). بەلام بەندی سییەم کہ لە شەش دێر پیک دیت و جۆرە ناپیککیەک دەخاتە ناو قالبی شیعەرەکە، پێگامان پێ نادات بە چارپارە بیژمێرین.

(از ترکش روزگار: ل ۱۰۷)

تا داشت به سر زمانه غوغا

تا کینه بد از رخش هویدا

تا بود هوای انتقامش.

دوا نموونەمان یەکەم بەندە لە پانزە بەندەکانی شیعریک کہ سیستەمی کیش و سەرۆایان یەکە. کیشەکیان بریتیه لە (مەفعوولو مەفاعیلون فەعوولون) و سەرۆاکەشیان ئەم سیستەمە پێرەو دەکات: a a b/ c c d/ e e f/... ھەرچەندە یەکییتی کیش و سەرۆا لەم شیعەرەدا بە پێی یاسا کلاسیکەکانی دارشتنی شیعەر پێرەو کراوە، بەلام نە جۆری ریکخستنی سەرۆا و نە ژمارە ی دێرەکان لە ھەر بەندیکدا، پێگامان پێ نادەن ناوی یەکیک لە ژانرە شیعرییە کۆنەکانی لی بنین^(۲). ئەمە تیکدانی فۆرمی شیعرییە لە پێناو بە دی ھینانی قالبی شیعری نەناسراو.

شیعری نیما پرە لەم دیاردانە. ئەمە خو دوورخستەوہ یەکی لاوەکییە لە جۆرە کلاسیکە ناسراوہکان و نیشانە ی ئەو ئازادییە یە کہ

(۱) حسنی، ح، (۱۹۹۲/۱۳۷۱)، ص ۱۶۷.

(۲) ھەمان سەرچاوە، ل ۱۲۷.

شاعیر له داپشتنی شیعرى کلاسیکدا دداته خوۍ. بهم جوړه نیما له یاسای پټړه وکردنی په های نهریته کلاسیکه کانی داپشتنی پوخساری شیعرى سهرپیچی دهکات. هر شیعریک له مانه شوین تاقیکردنه وه یه کی نوییه و له چوارچیوهی نه زمونیکی سهره تاییدا و له پووی پوخساره وه جوړه خولادانه وه یه ک له دوگمه نه کادیمییه یه کئوازه کان بهرجهسته دهکات. له گهل نه وه شدا نیما ههست به وه دهکات که بولادانه وه له کوپی یاسا کلاسیکه کان پیویستی به دوزینه وهی چاره سهرتیکی بنه پرتی هیه.

کیشی شیعر

■ شاره زایی له بواری کیشی کلاسیکدا

کیش یه کیکه له لایه نه پوخسارییه کانی داپشتنی شیعرى که جی بایه خی شاعیره کلاسیکه کانه. بول نیماش هر وایه و شیعره کانی خوۍ به کیشی عه پووز دهوئیتیه وه. داهینانه کهی له بواری کیشی شیعریدا یه کیکه له داهینانه هره بهرچاو و کاریگه ره کان. با جارئ ته ماشای شیعره کلاسیکه کانی بکهین و ئینجا بچینه سهر کیشی شیعرى نویی.

له پیشه کیی باسه که ماندا ئامازده مان به وه کرد که شاعیره کلاسیکه فارسه کان هر له سهره تای نووسینی شیعر به فارسی، کیشی عه پووزی عه ره بیان به هه ندئ جیاوازیی بچوک به کار دهینا. جیاوازییه کانیش بول نه وه بوون که کیشه کان له گهل تایبه تمه ندییه کانی زمانه که یاندا بگونجین (له وانه زوری به کارهینانی کیشی ههشت ههنگاوی که له شیعرى عه ره بیدا دهگمه نه). بی سوود نابیت نه گهر سهره تا پیناسه ی کیشی شیعر به لای خانلری یه وه بینینه وه بیر:

هەر له شیوهی شاعیره کلاسیکه‌کان، نیا شیعه‌کلاسیکه‌کانی
خو به کیشه‌کانی خه‌فیف، په‌جه‌ز، په‌مه‌ل، سه‌ریع، موته‌دارک،
موته‌قارب، موجته‌س، موزارع، مونسه‌رح و هه‌زه‌ج داده‌پژژیت^(۲). بۆ
پیشان‌دانی چۆنیه‌تی سیسته‌می کیشه به‌کاره‌یئ‌راوه‌کان ته‌نیا ئا‌ما‌ژه
به‌دوو نمونه ده‌که‌ین.

دیهقان! نبری جای بدر از بر ده
از به یک جای بماندن نشوی آزرده

...تنگتر از قفس شهر ندیدست کسی
چه حدیث آن پسر از تنگ قفس آورد؟^(۳)

(فاعیلاتون فہعیلاتون فہعیلاتون فہ ع لون
فاعیلاتون فہعیلاتون فہعیلاتون فہ ع لون)

قصه‌ای دارم من از یاران خویش
 قصه‌ای از بخت و از دوران خویش
 یاد می‌آید مرا از کودکی
 هم‌ره من بود همواره یکی^(۴)
 (فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلون
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلون)
 له نمونه‌ی یه که مدا هر دیره شیعریک له هه‌شت هه‌نگاو پیک دیت
 و له سه‌ر کیشی ره‌مه‌ل هونراوه‌ته‌وه. دووهم و سییه‌م هه‌نگاوی هه‌ر

(۳) جوتیار! به هیچ شیوه یک له گوند درمه چو
...هیچ کس قه فسیکی ته نگر له هی شار نه بینوه

(۴) داستاتیکم ههیه له مِه هاوریکانم
له بیرمه هه له مندا لیهوه

نيوه دپړېك گۆرانيان بهر سهردا هاتووه و بوونه ته مه خبوون و ههنگاوه دوايه كانيش بوونه ته ته سلهم. هه موو دپړه كانى شيعره كه بهو كيشه هو نراونه ته وه و كيشى يه كگرتوويان هه يه كه برىتييه له پهمه لى هه شت ههنگاوى مه خبوونى ته سلهم^(۱). له نموونه ي دوه مېشدا هه به شيوه يه سيسته مى كيشى يه كگرتووى كلاسيك بو هه موو دپړه شيعره كان پپړه و كراوه و كيشه كه برىتييه له پهمه لى شهش ههنگاوى مه خزووف. ته م دوو نموونه يه توانا و شاره زايى نېما له بوارى دارشتنى شيعرى عه پرووزىي كلاسيكدا ده خه نه پوو. هه ره له ويته وه نېما به ره و تيورى كيشى شيعرى نوئ ههنگاو ده نيت.

■ كيشيكي ئازاد بو شيعريكي ئازاد

نېما پيى وايه يه كيك له و گرفتانه ي له كاتى دارشتنى شيعرى كلاسيكدا به ره و پرووى شاعير ده بيته وه برىتييه له هه ماههنگ كردنى يه كه ي سيمانتيكى يا خود واتايى و يه كه ي كيشى كه له سنوورى دپړى شيعريدا ده وه ستيت. بو ته م مه به سته شاعير هه ندئ جار ناچار ده بيت په نا بو پركردنه وه (حشو) ببات بو ته وه ي كيشى شيعري خوى له ئاستى دپړدا ته واو بكات؛ ته وېش به هه ندئ وشه كه بوونيان له دپړه كه دا له وانه يه زور خزمه تى واتاي شيعره كه نه كات. نېما به م شيوه يه باس له م گرفته ده كات:

شاعيره كو نه كان (ته گه به ره مه شيعرييه كانيان له پرووى كيش و پيوه ندييان به هه ست و نه ست و دوخه جياوازه كانه وه ليك بدرين) وه كوو بينيمان، ئازادىي ده برينيان به ياسا كو نه كان (traditional) فروشتبوو. زورجار پيوستيان به وه هه بوو وته شيعرييه كه يان ته واو بكه ن له كاتيكا كه جاري سه روا و فورمه كان نه هاتونه ته دى. بو يه به هوئ ناچارىيه كى بى مانا و نا شايسته وه ناچار ده بوون، كاتى له ناوه راستى نيوه دپړيان دپړه كه ن، شيعره كه تا كوتايى دپړه كه يا نيوه دپړه كه پركه نه وه. ته وېش دياره به جى^(۲).

(۱) ماهيار، ع، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۵۳.

(۲) يوشيج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۴۴.

له گهل ته وه شدا داواى به جى هيشتنى ته واوى كيش ناكات. بهلكو به پيچه وانه وه دهليت:

...شيعرى بى كيش وهكوو پياويكى پروت وايه. نيمه دهمانين كه جلوبه رگ و جوانكارى دهتوانن جوانيى مروف زياتر بكن. بويه به راي من كيش يهكيكه له و رهگزه رگ و پيوستانه ي پيكهينه ي شيعرى نازان؛ هر وهكوو چون شيعرى كلاسيك پيك دينن. كيشي شيعرى كلاسيك يه كناواز [يكنواخت – monotonous]... من به دريژايي هم چهند ساله ي دواييدا هولم داوه كيش له كو سپهكاني پرگار بكم و شيعر به پيى ديكلاماسيوني سروشتي، واتاكان و بابه ته كه دابريژم^(۱)

كه واته به لاي نيمه كيش رهگهزيكه له رهگزه بنه مايهكاني شيعرى كون و نوي. به لام ئيتير فه رمانبهري له ياساي يهكيكي كيش بو هه موو دير شيعرييه كان ناكات و به لايه وه پيوسته ئيتير شاعير واتاي شيعر بخاته سهرووي كيشي شيعرييه وه؛ واته كيش له خزمهتي واتادا بيت. بهم شيويه ياساي كيشي شيعرى نوي خوي كه بريتييه له كيشي نازاد، دهخاته روو. نيمه له و باوه رهدايه كه شيعر وه لامدهري پيوستيه كي جه ماوه رييه و ئيتير كيشي كلاسيك وهكوو خوي تواناي وه لامدانه وه ي هم داخوازيپانه ي نه ماوه. ئامانجيشي ليره دا ئه وه يه كه له دهسته لاتي كيشي عه پرووزي كلاسيك كه م بكا ته وه و جوركي تازهي كيش دابهينيت.

له بهر پيوستى جه ماوه و بو وروژاندين و بانگهينشت كردني ههسته كان له شيوه ي ئالوگوريكي سروشتي، هولم دا هم كيشانه دابهينم. ئه وهش جوركي شيعرييه كه كيشه كه ي له سهر كيشه عه پرووزيه كان بنيات نراوه. دهمه ويت ئيتير كيشه عه پرووزيه كان به سه رماندا زال نهين. بهلكو نيمه به پيى بارودوخ و ههستي جوراوجور به سه رياندا زال ببين^(۲).

(۱) جنتى عطايى، ۱، (۱۹۵۵)، ص ۱۲.

(۲) هه مان سه رچاوه، ل ۱۵.

دیاره مه به‌ست وروژاندن و زیندوو کردنه وهی ئامرازیکی ریتیمی
 شیعرییه که به هۆی کاراکته‌ره ئەکادیمییه کۆنه‌که‌ی باوی نه‌ماوه. به
 پێداگرتن له سهر پێوه‌ندی «سروشتی» که ریتیمی شیعر و هه‌ست و
 نه‌ستی ده‌روونی شاعیر پیکه‌وه گری ده‌دات، نیما داوا ده‌کات که
 ریتیمی شیعر به درێژایی شیعره‌که به پێی ناوه‌رۆکی (که خۆی به
 گوێره‌ی هه‌ست و نه‌سته‌کانی شاعیر گۆرانی به‌سه‌ردا دیت) پیک
 بخریت و گۆرانی به‌سه‌ردا بێت. به رای نیما ریتیمی شیعرێ کۆن له ژیر
 زه‌بری کیشی یه‌کئاواز (monotonous) ی عه‌پووزیدا بوو؛ که چی له
 شیعرێ تازه‌دا ریتیمی شیعرێ، فه‌رمانبه‌ری ناوه‌رۆکی وته شیعرییه‌کان
 و جۆراو جۆرییان ده‌بێت. ئەمه‌ش نمونه‌یه‌کی شیعرێ که به کیشه
 تازه‌که‌یه‌وه هۆنراوه‌ته‌وه:

(شب پره ساحل نزدیک: ل ۵۱۰-۵۱۱)

شب پره ساحل نزدیک با من (روی حرفاش گنگ) می گوید:

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

«چه فراوان روشنایی در اطاق توست!

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

باز کن در بر من

(فاعیلاتون فاع ع لون)

خستگی آورده شب در من.»

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاع ع)

به خیالش شب پره ساحل نزدیک

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

هه‌ر تنی را می تواند برد هر راهی

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع ع)

راه سوی عافیتگاهی

(فاعیلاتون فاعیلاتون فاع ع)

وز پس هر روشنی ره بر مفری هست.^(۱)
(فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاع)

.....

جیاوازی له نیوان کیشی ئەم شیعره و کیشی شیعره کلاسیکه کانی
پیشوو ئاشکرایه. ئەندازەى هەموو نیوه دیڕه کان یهک نییه و به
دریژایی شیعره که دهگۆر دریت. یاسای کیشی یه کگرتوو که بنه مای
کیشی شیعرى کلاسیک بوو شکینراوه. نیما ئەو ئازادییه دەداته خۆی
که نیوه دیڕی شیعر لهو شوینەدا راگریت که «وته شیعریه که» ی لئ
تهواو دهییت. ئەمه بهو واتایه نییه که هەر دیڕیک هه میسه هه لگري
وته یهک بییت؛ به لکوو زۆرجار وته یهکی شیعرى به پێی هه ز و
ئاره زووی شاعیر به سهر چه ند دیڕیکدا دابهش ده کریت. له مه و دوا
ئیتەر پیویستی ناوه رۆکه که قهواره ی دیڕه کان ده ستنیشان ده کات و
شاعیر خۆی له هه موو جوړه پرکردنه وه یه کی بئ سوود پرنگار
ده کات. به لای اخوان ثالث ئەمه پاشگه ز بوونه وه یه له چه مکی
«حشو»^(۲) که پیشتر به گشتی به واتای دریژه پندان و پرکردنه وه ی دیڕ
یان نیوه دیڕ ده هات که له لایه ن کیشه وه ده سه پینرا^(۳). ئەم

(۱) شه مشه مه کویره ی ده ریا که ناری نزیک به زمانی به سته زمانیه وه پیم
ده لیت:

«ژووره کهت چه ند رۆشنایی تیدایه!

ده رگام بۆ بکه ره وه

شه و ماندووی کردووم.»

شه مشه وه کویره ی ده ریا که ناری نزیک به خه یالی خۆی

ده توانی هەر که سی به هەر پینگایه کدا بباته وه

پینگایه ک که به ره و شویتیکی هه سانه وه ده روات

و وا ده زانیت له وه به ری هەر رۆشناییه ک پینگایه کی قورتال بوون هه یه.

(۲) بۆ باشتر ناسینی چه مکی «حشو» بروانه: سبزواری، م، *بدایع الأفكار فی
صنایع الأشعار*، تهران، نشر مرکز، ۱۳۶۹/۱۹۹۰، ص ۱۱۶-۱۱۷.

(۳) *أخوان ثالث*، م، *بدعتها و بدایع نیما یوشیج*، تهران، انتشارات توکا،
۱۳۵۷/۱۹۷۸، ص ۸۸.

(فاعيلاتون فاعيلاتون فاعيلاتون فاع)

که شبي سنگين

(فاعيلاتون فاع)

آمدش بر پشت در،

(فاعيلاتون فاعيلون)

[...] حرفهای اين جهان و زشتی کردارهای آنچه می ارزد

(فاعيلاتون فاعيلاتون فاعيلاتون فاعيلاتون فاعيلاتون فاع ع)

که به دل مرد نکوکاری از آن لرزد؟

(فاعيلاتون فاعيلاتون فاعيلاتون فاع ع)

رهنوردی يا به راه خود شود لغزان؟

(فاعيلاتون فاعيلاتون فاعيلاتون فاع)

[...] از چه رو؟...

(فاعيلون)

از چه روی اينسان نفور آوردن؟^(۱)

(فاعيلاتون فاعيلاتون فاع ع لون)

.....

(۱) «سريويلی» ئەوتاکە شاعیرە خۆجێیەش،

کە فێری ژيانی گوندەواری بوو لە مالى خۆیدا،

بە خۆشی و شادی دەژیا

.... بە لām پووداوە کە وا هاته پێش

کە لە شەویکی گراندا

هاته پشت دەرگاکیەو

... قسەکانی ئەم جیهانە و ناشرینی کردارەکانی چ بە هائیکیان هەیه

کە دلی پیاویکی چاک پێیهو بەرزیت؟

یا رېبواریک لە رېگای خۆیدا بخشێتەو؟

... بە چ هۆیه کەو؟...

لە بەر چی ئەو نەندە نەفرەت لی کردن؟

دەبینین کە ژمارەى ھەنگاوەکانى نیوەدێرەکان لە نۆوان یەک تا شەش ھەنگاوە لە گۆراندایە و ئەمەش دەکرێ لە چاوە یاسایەى بە ناوی یەكسانیى ژمارەى نیوەدێرەکان لە ماوەى چەندین سەدەى یەك لەدوای یەكدا بە سەر شیعردا سەپێنرا بوو، بە وەرچەرخانیکى گرنگ لە بواری کیشى شیعرى فارسیدا بژمێردرێت. ئێتر ھاوقەوارەى نیوەدێرەکان نامینیت و جێى خۆى دەداتە ئازادى و جۆراوجۆرى ئەندازەیان بە ھەماھەنگى لەگەڵ ناوەرۆكى شیعر. ئەم گۆرانکاریەش دەسبەجێ پێگای ئەوەمان لێ دەگریت کە ھەمان شیوەى ناولێنان بۆ ئەم کیشانە بە کاربینین کە بۆکیشە کلاسیکەکان، بە سوود وەرگرتن لە جۆرى کیشەکە و جۆر و ژمارەى ھەنگاوەکان بە کارمان دەھێنا. تەنیا دەتوانین جۆرى ئەو کیشە عەرووزیە دەستنیشان بکەین کە ھەنگاوەکانى بۆ دارشتنى ئەم جۆرە شیعرانە لە لایەن نیماوە بە کارھاتوون. لە نموونەکەماندا ھەنگاوەکانى فاعیلان، فاعیلان، فەع لۆن، فەع و فاع سەر بە کیشى پەمەل^(۱). بۆیە بە بۆچوونى نیما بە یەك دێر یان نیوەدێرێک بە تەنیا ناکرێ کیشى شیعرەکە پێک بهێنرێت، بەلکوو ھەموو نیوەدێرەکان پێکەو بە شداری لە پیکھێنانى کیشى تازەى شیعرەکەدا دەکەن. لەم پووەوە نیما وەلامى پەخنەگران دەداتەو کە گلەیی دارشتنى شیعرى بێ کیش و سەروای لێ دەکەن:

بە پێچەوانەو، مە دەمەوێت کیش و سەروا بدەمە شیعرى فارسى. شیعرى بێ کیش و سەروا شیعرى شاعیرە کۆنەکانە... دیارە بە پێچەوانەى ئەمە دێتە بەرچاوە، بەلام بە رای مە شیعر لە دێرێک یان نیوەدێرێکدا — لە پووی کیشەو — ناتەواو. لەبەر ئەوەى یەك دێر یان یەك نیوەدێر ناتوانیت بە تەنیا کیشى سروشتى گوتار پێک بهێنیت. کیش کە دەنگدانەو و ئاھەنگى وتەىەکی دەسنیشانکراو — لە نۆوان

(۱) ماھیار، ع، (۱۳۷۹/۲۰۰۰)، ص ۷۵-۱۷۱.

وته‌کانی گوتاری شیعریدا - تهنیا له ریځای «هارمونی» یه‌وه دیته کایه‌وه؛ بویه ده‌بیت نیوه‌دیږه‌کان و دیږه‌کان پیکه‌وه کیښه‌که پیک بهینن. من دانه‌ری ئه‌و هارمونیهم.... ئه‌وه زه‌وقی ئیمه‌یه هه‌ست به بنیاتی ئه‌و کیښه ده‌کات که هه‌ر نیوه‌دیږیک چه‌ند کورت یا دريژ بیت؛ پاشان چوون چه‌ند نیوه‌دیږیک پیکه‌وه هاوئا‌هه‌نگ بن...هه‌ر نیوه‌دیږیک قه‌رزاري نیوه‌دیږه‌که‌ی پيش‌خوی و یاریده‌ده‌ری هی پاش‌خویه‌تی...^(۱)

نیما ئه‌م یاسایه به سهر شیعره نوییه‌کانیدا که به کیښه عه‌رووزیه‌کانی خه‌فیف، ره‌جه‌ز، موته‌دارک، موته‌قارب، موزارع و هه‌زه‌ج کیشراون، جی به جی ده‌کات.

■ کیشی تیکه‌لاو و کیشی بر‌گه‌یی

جگه له‌وه‌ی باس‌مان کرد، دوو دیارده‌ی تر له‌ رووی کیشی شیعریه‌وه له به‌ره‌می شیعری نیما‌دا به‌رچاو ده‌که‌ون. هه‌ر چه‌نده ئه‌م دوو هه‌وله له چاو هه‌وله‌که‌ی پیش‌وو لاوه‌کی و په‌راویزی دینه چاو، به‌لام له‌به‌ر ئه‌وه‌ی له ده‌ست‌نیشان‌کردنی ره‌ه‌نده سهره‌کیه‌کانی هونه‌ری شیعری نیما‌دا یارمه‌تیمان ده‌ده‌ن، لی‌ره‌دا به‌ پ‌یویستی ده‌زانین ئاماژه‌یان بۆ بکه‌ین. دیارده‌ی یه‌که‌م بریتیه له‌ دارشتنی شیعریک به‌ دوو کیشی عه‌رووزی که به‌ کیشی تیکه‌لاو ناومان لی‌ ناوه. نیما‌ خوی له‌ په‌راویزی شیعره‌که ئاماژه به‌م راستیه ده‌کات و ده‌لیت: من ئه‌م شیعره‌م به‌ ئه‌نقه‌ست به‌ دوو کیش هونیوه‌ته‌وه^(۲).

(شب همه شب: ل ۵۱۷)

(فاعیل‌تون موفاعیل‌ون فه‌عیلاتون)	شب همه شب شکسته خواب به چشمم
(فاعیل‌تون موفاعیل‌ون فه‌ع‌لون)	گوش بر زنگ کاروانستم
(فاعیل‌تون موفاعیل‌ون فه‌ع‌لان)	با صدا‌های نیم‌زنده ز دور

(۱) یوشیج، ن، دربار‌ه شعر و شاعری، گردآوری سیروس طاهیان، تهران، انتشارات دفتر‌های زمانه، (۱۳۶۸/۱۹۸۹)، ص ۹۸-۹۹.

(۲) یوشیج، ن، (۲۰۰۱/۱۳۸۰)، ص ۵۱۷.

همعنان گشته همزبان هستم. (فاعیلاتون موفاعیلون فه ع لون)

جاده اما ز همه کس خالی است (فاعیلاتون فه عیلاتون فه ع لان)
ریخته بر سر آوار آوار (فاعیلاتون فه عیلاتون فه ع لان)
این منم مانده به زندان شب تیره که باز (فاعیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون)
شب همه شب (فاعیلاتون)

گوش بر زنگ کاروانستم^(۱). (فاعیلاتون موفاعیلون فه ع لون)
و ده کوو دیاره شیعره که له دوو بهند پیک هاتوو. بهندی یه کهم به
ته وای به کیشی خه فیف و بهندی دووهم به دوو کیشی خه فیف و
پهمه ل هونراوه ته وه^(۲). کیشه کان له ههردوو بهنددا به شیوه یه کی
تازاد به کارهینراون. ئهم دیارده یه لای نیما سنووری یه ک شیعر
تیناپه پینیت.

دیاردهی دووهم هونینه وهی سی شیعره به کیشی خو مالی، به لام بو
مندالان^(۳). له وانه: (بهار: ل ۱۵۴)

بچه ها، بهار!
گلها وا شدند.
برفها پا شدند
از رو سبزه ها

از روی کوهسار
بچه ها، بهار!

.....

(۱) هه ره شه و به درێژی شه وه که خه و ناکه و یتته چاوم
گوێرایه لی دهنگی زهنگلی کاروانم
له گهل ئه وه دهنگه نیوه گیانانه که له دووره وه دهگه نه گویم،
دهیمه هاودهنگ و هاو زمان
به لام ریگا له هه ره چی ریباریک چۆله
په ریشانی و ویرانی له سه ره کۆ بوونه ته وه،
ته نیا من له گه مارۆی ئه وه شه وه تاریکه دا
هه ره شه و به درێزایی شه وه که
گوێرایه لی دهنگی کاروانم.

(۲) حسنی، ح، (۱۹۹۲/۱۳۷۱)، ص ۱۷۲-۱۷۵.

(۳) نیما له ژیری ناوونیشانی شیعره که، لای چه پی، نووسیوه: شعر برای
کودکان. واته شیعر بو مندالان.

دارند می روند
دارند می پرند
زنبور از لونه
بابا از خونه

همه پی کار
بچه ها بهار.^(۱)

حسنى له و باوه په دايه كه ئه م شيعره ش به كيشيكي تيكه لاو
هونراو ته وه كه له سى كيشى عه پروزيى په مه ل، موته دارك و
موته قارب پيك هاتووه^(۲). به لام به لاي ئيمه ئه مه بوچوونيكى چه وته و
دووره له راستى. پيمان وايه ئه م شيعره به كيشى خوماليى گورانپيه
فارسيه كان كه كيشيكي برگه ييبه، هونراو ته وه. له بهر ئه وهى
شاعير به پيچه وانهى شيعرى يه كه م به هيچ شيويه ك ئاماژه به
به كار هينانى كيشى تيكه لاو له م شيعره دا ناكات. حسنى له شيكردنى
كيشى ئه م شيعره دا ويستوييه تى هر چونيك بيت كيشه
عه پروزيه كانى به سهر دا داسه پيښت و له شيكردنه وه كه يدا سى كيشى
په مه ل، موته دارك و موته قارب به شيويه كى سهر تيكه لى يه كدى
ده بن^(۳). ئه م ديارده يه لاي ههركه سى كه بيه وي ت شيعريكي هونراو به

(۱) مندا لان به هار!

گوله كان گهش بوون
به فرده كان ههستان
له سهر سه وزه لان

له سهر كوستان
مندا لان به هار!

خه ريكن ده رږون
خه ريكن ده فرن
مي شه هه نگوين له هيلانه وه
بابه له ماله وه

هه موويان به دواى كار
مندا لان به هار.

(۲) سهر چاوهى پيشوو، ل ۱۷۴ و ۱۷۵.

(۳) هه مان سهر چاوه، هه مان لاپه ره.

کیشیکی خۆمالی به زهبری کیشی عه‌پووزی شروقه بکات، ناسراوه. له راستیشدا خویندنی ئەم شیعەرە لە لایەن منداڵەووە بەم کیشە تیکەڵاو و سەیرە کاریکی ئەستەم دیتە بەرچاو. دواتریش وەکوو شاعیر خوی ئاماژەیی بۆ دەکات، ئەم شیعەرەیی بۆ منداڵان هۆنیوەتەووە و لەو سەردەمەدا هۆنینه‌و‌ەیی ئەم جۆرە شیعەرە (شعر عامیانه) به کیشی برگه‌یی خۆمالیی فارسی که له بنه‌په‌تدا کیشی گۆرانییه سەرزەرەکیه‌کانه، لای هەندێ له شاعیرانی هاو‌ده‌می نیما باو بوو^(۱). شیعەرەکانی (آواز قفس: ل ۱۹۹)، (کو‌دکان شاد)^(۲) به هەمان شیوه به کیشی برگه‌یی هۆنراون. ئەو‌ە‌ی سەرنج‌پاک‌ک‌شە ئەو‌ە‌یه که هه‌چ‌کام له‌و شیعەرانه خاوه‌ن قالی تازە نین و له‌ پ‌و‌وی ک‌ش و سەرواوه ناچنه‌ نیو‌ خانه‌ی شیع‌ری نوی نیما.

(۱) له به‌شی سییه‌می ئەم لی‌کۆ‌لینه‌و‌ەیه به‌ در‌ی‌ژ‌ی له‌و باب‌ه‌ته‌ ده‌دو‌ی‌ین.

(۲) ئەم شیعەرە له‌ کۆی به‌ره‌مه‌ شیع‌رییه‌کانی نیما‌دا چاپ نه‌ک‌راوه و سی‌روس طاه‌باز بۆ یه‌که‌م جار له‌گه‌ل هه‌ندێ شیع‌ری تر‌دا له‌م ک‌ت‌یبه‌یدا چاپ‌یان ده‌کات: طاه‌باز، س، کمان‌دار بزرگ کوه‌ساران، زندگی و شعر نیما یوشیج، تهران، نشر ثالث، ۱۳۸۰/۲۰۰۱، ل ۱۲۹-۱۳۸.

بۆ چۆنیه‌تی ده‌ست‌ن‌ی‌شان‌کردنی ک‌ش‌ی شیع‌ری برگه‌یی فارسی بر‌وا‌نه: طبیب زاده، أ، تحلیل وزن شعر عامیانه فارسی، تهران، انتشارات نیلوفر، ۲۰۰۳/۱۳۸۲.

سەرۆای شیعر

■ کێشه‌ی سەرۆا

سەرۆا یه‌کی تره‌ له‌ بواره‌کانی نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى نیما و هه‌ر له‌ سهره‌تاوه‌ وا پێناسه‌ کراوه‌ که‌ بریتیه‌ له‌ کۆمه‌ڵی فۆنیم که‌ له‌ کۆتایی نیوه‌دێر یان دێری شیعریدا (به‌ پێی قالی شیعره‌که‌) جی ده‌گرن و له‌ پووی ده‌نگه‌وه‌ یه‌کسان و له‌ پووی واتاوه‌ جیاوازن و ده‌بێ به‌ که‌می بزۆکه‌یه‌کیان تیدا بێت و درێژاییه‌که‌شی ده‌کرێ له‌ پیتیک تا چه‌ند وشه‌ بێت^(۱). ئه‌م پێناسه‌یه‌ له‌م دێره‌ کلاسیکه‌ی نیمادا خۆی به‌رجه‌سته‌ ده‌کات:

چو ابر بر کرد سر، ز کوه‌ مازندران

سیاه کرد این جهان، همه‌ کران تا کران^(۲)

(طوفان: ل ۶۰۱)

له‌م دێره‌دا 'ران' (-eran) سهرۆایه‌ که‌ تا کۆتایی شیعره‌که‌ شوینی خۆی له‌ کۆتایی دێره‌کاندا ده‌پاریژێت. په‌گه‌زێکی تر که‌ هه‌ندێ جار له‌ شیعرى کلاسیکدا هاوڕیتی سهرۆا ده‌کات په‌دیفه‌ و بریتیه‌ له‌ کومه‌ڵی فۆنیم یان وشه‌ی سهربه‌خۆ که‌ پاش سهرۆا و به‌ هه‌مان ده‌رپهرین دووباره‌ ده‌بنه‌وه‌ و شاعیر بۆ ته‌واوکردنی گوتاری شیعرى خۆی پێویستی پێیه‌تی^(۳). بۆ نمونه‌ له‌م دێره‌ کلاسیکه‌ی نیمادا:

سپیده‌دم که‌ هوا رنگ گلستان گیرد

(۱) ماهیار، ع، (۱۳۷۹/۲۰۰۰)، ص ۲۷۱؛

THIESEN, F., *A Manuel of Classical Persian Prosody*, Wiesbaden, Otto Harrassowitz, 1982, p. 79.

(۲) ئه‌و کاته‌ی هه‌ور له‌ شاخی مازهنده‌رانه‌وه‌ سهری ده‌ره‌ینا

له‌م لا تا ئه‌و لای جیهانی ره‌ش کرد

(۳) ماهیار، ع، (۱۳۷۹/۲۰۰۰)، ص ۲۷۳.

دلم به یاد گل روی دوست جان گیرد^(۱) - ان سەروا و گیرد رەدیفە.

پاش یەکیکی کیش، یەکیکی سەروا بە پێویستیەکی تری شیعری کلاسیک دەژمێردریت. مەبەستمان لێرەدا لە یەکیکی سەروا، دووبارەبوونەوێتی بە شیوەیەکی بەردەوام بە پێی سیستەمی کارکردنی لە ناو قالبە جۆراوجۆرەکانی شیعری کلاسیکدا. ئەم سیستەمە لە قالبیکەوێ بوو قالبیکی تر بە پێی ئەو یاسا چەسپاوێ پێشتر بۆیان دانراوە، گۆرانی بە سەردا دیت. بۆ نمونە لە قەسیدە و قیتعەدا یەک سەروا لە کۆتایی هەموو دێرەکاندا دووبارە دەبیتهوە. کەچی لە مەسنەویدا نیوەدێرەکانی هەر دێریکی شیعری یەک سەروایان هەیە؛ بەلام مەرج نییە کە لەگەڵ نیوەدێرەکانی دێرەکە ی پێش یان پاش خۆیاندا هاوسەروا بن^(۲). بە گۆڕە ی نێما دووبارە بوونەوێ دەنگ یان وشە لە کۆتایی یەکیکی شیعری هارمۆنییەکی تر دەبەخشیتە کیشی شاعر. بەلام شاعیر پووبەپووی گرفتیکی تر دەکاتەوێ. پەڕەوکردنی یەکیکی سەروا لە شیعردا شاعیر ناچار دەکات پەنا بەریتە بەر ژمارەییکی سنوورداری وشە. مەبەستمان لەو وشانەیە کە دەتوانن ببن بە سەروا. شاعیر ناچارە وشە ی سەروای خۆی لەو دەستەواژە یە هەلبژێریت. گرفتەکەش لەو دایە کە لەوانە یە ئەو وشەیی مەبەستی و لەگەڵ ناوەرۆکی شاعرەکەدا بە تەواوی دەگونجیت، لە دەستەواژەکەدا نەبیت و شاعیر ناچار بیت بوو پێکخستنی سەروا، پەنا بەریتە بەر وشەیک کە هیزی ئەو وشەیی مەبەستی تێیدا نەبیت و ئەو واتا تەواوی شاعیر بە دواوەتی، تێیدا

(۴) بەرەبەیانیان کە هەوا پەنگی گۆلستان بە خۆیەوێ دەگریت

دلم بە یادی گۆلی پوومەتی یار دەورۆژیتەوێ

(۱) کامیار، ت، بررسی منشأ وزن شعر فارسی، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۳۷۰/۱۹۹۱، ص ۱۵۱-۱۵۵؛

THIESEN, F., (1982), *op. cit.* pp. 79-81.

کۆ نه‌بیته‌وه. که واته داهینانی شیعرى له پووی پوخساره‌وه له شیعرى کلاسیکدا له ژیر زه‌برى سه‌روای شیعریشدايه. ئهمه‌ش به گویره‌ی نهما کیشه‌یه‌ک بووه که شاعیر هه‌میشه ناچار بووه له گه‌ران به دواى وشه‌کاندا به جوانترین شیوه چاره‌سه‌رى بکات. هه‌رچه‌نده هه‌ندى شاعیریش به ئه‌نقه‌ست شیعرى خۆیان به سه‌روای نایاب و دژاره‌وه ده‌ست پى ده‌کرد بۆ ئه‌وه‌ی پاده‌ی توانای خۆیان له نووسینی شیعردا پیشان بده‌ن و له‌به‌ر سه‌ختی کاره‌که هه‌ندى جار به ناچار تووشى دووباره‌بوونه‌وه‌ی سه‌روا ده‌بوون که له پووی یاسا کلاسیکه‌کانى دارشتنى سه‌روا به کارىکى ناره‌وا (ایطاء) ده‌ژمێردریت^(۱).

نهما به هه‌یچ شیوه‌یه‌ک دژى بوونی سه‌روا له شیعردا نییه. به‌لام تیروانینی له‌م پوه‌وه له‌وه‌ی له‌ تیۆره‌کلاسیکه‌کاندا هاتوه جیاوازه. به‌ پای نهما «سه‌روا، دواى کیش ئاوازی دووه‌مه بۆ وته...»^(۲). نهما شیعرى بى سه‌روا به مروقیکی بى ئیسقان ده‌چووینیت. به‌لام ئه‌و سه‌روایه‌ی داواى ده‌کات ده‌بى له زه‌برى دووباره‌بوونه‌وه‌ی به‌رده‌وام پزگار بێت. با بزانی نهما چ چاره‌سه‌ریک بۆ ئه‌م کیشه‌یه ده‌دۆزیته‌وه و چى له سه‌روای شیعره‌کانى ده‌کات.

■ ده‌ستکاری سه‌روای کلاسیک

هه‌ر له ئه‌زمونه شیعریه کلاسیکه سه‌ره‌تاییه‌کانیدا نهما یه‌که‌نگی و یه‌ک له‌دواى یه‌کى سه‌روای قالبه جو‌راو‌جو‌ره‌کان ده‌خاته ژیر ده‌ستکاری به‌هه‌ره شاعیرییه‌که‌یه‌وه. هه‌ندى جار وایان لى ده‌کات که ئیتر نازانریت له گه‌ل چ قالیکی کلاسیکدا پز بکری:

(۱) فلکی، م، نگاهى به شعر نهما، تهران، انتشارات مروارید، ۱۳۷۳/۱۹۹۴، ص ۱۶۱-۱۶۴.

(۲) آرين پور، (۱۳۷۹/۲۰۰۰)، ص ۶۲۴.

(گنج است خراب را: ل ۴۰۵)

کردم به هوای میهمانی
آباد، سرای و خانه‌ی تنگ
هر بام و بری شکسته بر جا
چون پای فتاده رفته از هوش
از هر در آن گماشتم باز
بیدار و بهوش پاسبانان
جز نقش تو هر چه شان ز دل دور
جز نام تو هر چه شان فراموش^(۱)

.....

قالبی ئەم شیعره له یه‌که‌م تیروانیندا به هی موسه‌ممه‌ت ده‌چیت.
به‌لام ناتوانریت به موسه‌ممه‌ت ناوی لئ بنریت. راسته که هه‌ربه‌ندیکی
له‌چوار نیوه‌دیڤر پیک دیت و نیوه‌دیڤر کۆتاییه‌کانی به‌نده‌کان
هاوسه‌روان؛ به‌لام ده‌بوايه به پیی سیسته‌می ریزکردنی سه‌روا له
موسه‌ممه‌تدا، سی نیوه‌دیڤری ناوه‌وه‌ی هه‌ر به‌ندیک هاو سه‌روا بن:

a a a b ; c c c b ; d d d b ; ...

به‌لام له‌م نمونه‌یه‌دا ئەم یاسایه پیڤه‌و نه‌کراوه و سه‌رواکان به‌م
شیوه‌یه ریزکراون:

ø ø ø b ; ø ø ø b ;^(۲)

(۱) به هیوای میوانداری

ئەم سه‌را و خانووه ته‌سکه‌م ئاوه‌دان کرد
هه‌ر بام و به‌ریکی له شوین خۆیدا شکاو
وه‌ک بلیی که‌سیکی که‌وتوو و له هانا چوووه

به سه‌ر هه‌ر ده‌ریکی‌دا جارێکی دیکه
چه‌ند پاسه‌وانێکی وریا و به‌ئاگام دانا
که جگه له نیگاری تو هیچیان له دلدا نییه
جگه له ناوی تو هیچیان له بیر نییه

(۲) Ø واته لیڤه‌دا سه‌روا نییه.

له نموونه یه کی تر دا پېچه وانه ی ټه مه ده بېنریت:
(سال نو: ل ۱۵۵)

.....

آی طفل فریب خورده ی خام!
مانده منکوب فکر خویش مدام!
تو یقین داری آنچه نیست چو دام
دام بر راه افتخار تو هست؟
هان در این گیر و دار لیل و نهار
می فریبد زمان تو را، هشدار
که چه حاصل شدت در آخر کار
ز آنهمه فکرها که کردی تو.^(۱)

.....

ټه م شيعره وه کوو هی پېشتر له چنه د به نديکی چوار دېړی پېک دیت
و سیستهمی رېزکردنی سهر واکانی به م شیوه یه یه: ...a a a ø; b b b ø
ټه مجاره به پېچه وانه ی نموونه ی پېشوو نیوه دېړه کانی کۆتایی
به نده کان بې سهر واکانی و نیوه دېړه کانی پېشيان له نیو خویاندا
هاوسه روان. ټه مه دیسان رېگامان پې نادات قالبی ټه م شيعره به
موسه ممهت ناو ببه یین. سیستهمی سهر واکانی ژماره یه کی زور له شيعره
کلاسیکه کانی نیما به م شیوه یه تیکدراوه و شاعیر له رېزکردنی
سهر واکانیاندا تا راده یه ک ټازادانه رهفتار دهکات. به لام هر به مه
تینوویه تی شاعیر ناشکیت؛ له بهر ټه وه ی ټه م سیستهمه نه ناسراوانه ش

(۱) ټه ی مندالی فیل لیکراوی پېنه گه یشتوو!

که له ده ست هزر و بیره کانتدا داماویت!

وا باوهر ده که ی ټه وه ی که وه کوو داو نییه

داو ټکه له سهر رېگای شانازیت؟

ټا له گیر و داری ټه م شهو و پوژده دا

رېژگار فیلټ لېده کات، وریا به

وا چی وه ده ست هینا له کۆتاییدا

له و هه موو هزر و بیره که کردت.

خویان به جۆریک له جۆره‌کان هه‌مان یاسای دووباره‌بوونه‌وه‌ی سه‌روا له شوێنی دیاریکراودا پێژه‌و ده‌که‌ن. له شیعری افسانه‌دا که شاعیر پێیه‌وه بۆ یه‌که‌مجار ناوبانگی ده‌رکرد، هه‌ر به‌ندیکی چوار دێری به‌ دێریکی بێ سه‌رواوه به‌ به‌ندیکی تره‌وه‌ گری دراوه. له هه‌ندێ به‌نده‌کاندا هه‌ر چوار دێر هاوسه‌روان. له هه‌ندێ به‌ندیشدا یه‌کیته‌ی سه‌روا له نێوان دێری یه‌که‌م و سێهه‌م له‌لایه‌ک و دێری دووه‌م و چواره‌م له‌لایه‌کی تره‌وه‌ پێژه‌و کراوه. هه‌ندێ جاریش ته‌نیا دێری سێهه‌می به‌نده‌که‌ بێ سه‌روایه. نهما له‌م شیعره‌دا به‌ندی بێ سه‌رواشی هه‌یه^(۱). به‌لام ته‌نیا به‌مه‌ دلی خۆش نابێت و به‌ دوا‌ی پێناسه‌ و ئه‌رکیکی تازه‌ بۆ سه‌روای شیعری ده‌گه‌رێته‌وه‌.

■ سه‌روا: پێناسه‌یه‌کی نوی، ئه‌رکیکی نوی

لێره‌دا شاعیر بیر له‌وه‌ ده‌کاته‌وه‌ که سه‌روا به‌ شیوه‌یه‌کی جیاوا‌ز له‌ هی جاران پێناسه‌ بکات و پۆلیکی تازه‌ی پێ به‌خشیت؛ سیسته‌میکی تازه‌ی سه‌رواسازی که له‌گه‌ڵ قالبه‌ تازه‌کانی شیعریدا بگونجیت. با پێشتر نمونه‌یه‌ک له‌ قالبه‌ تازه‌کانی بێنین و بزانی‌ن دابه‌شکردنی سه‌رواکان تێیدا به‌ چ شیوه‌یه‌ک بووه‌:

(ری را: ل ۵۰۵ - ۵۰۶)

«ری را»... صدای آید امشب Ø
 از پشت «کاچ» که بند آب a
 برق سیاه تابش تصویری از خراب a
 در چشم می کشاند. b
 گویا کسی است که می خواند... b
 اما صدای آدمی این نیست. Ø
 با نظم هوش ربایی من Ø
 آوازهای آدمیان را شنیده ام Ø
 در گردش شبانی سنگین؛ Ø
 زاندوه های من Ø

(۱) بره‌وانه: یوشیچ، ن، (۲۰۰۱/۱۳۸۰)، ص ۳۸-۶۴.

سنگین تر. c
 و آوازه‌های آدمیان را یکسر c
 من دارم از بر. c
 یکشب درون قایق دلتنگ Ø
 خواندند آنچنان؛ Ø
 که من هنوز هیبت دریا را Ø
 در خواب Ø
 می بینم. Ø
 ری را. ری را... Ø
 دارد هوا که بخواند. b
 درین شب سیا. Ø
 او نیست با خودش، Ø
 او رفته با صدایش اما Ø
 خواندن نمی تواند. b^(۱)

(۱) ئەمەشەو لە پشت پارچە دارستانی گەمارۆ دراو لە نێوان زەوی و زارەکاندا،
 دەنگی سهیری "ری را" دیتە گویم.
 ئەم دەنگە لە شوێنەوێ دەی که گۆم پەنگدانەوێ وینەیهکی پەش لە غەم و
 وێرانی دەکات.
 بەلام ئەم دەنگە دەنگی مرقوف نییه.
 من دەنگی مرقوفەکانم
 لە کاتی گەڕێمانەکاندا لە شەوانی سەخت و گرانی گرانتر لە غەمەکانی
 خۆم،
 بە وردی بیستووێ.
 و هەموو ئەو ئاوازانەم لە بیرێ خۆمدا هەلگرتووێ.
 لە شەوێکدا، هەر ئەم مرقوفانە، لە ناو لۆتکەدا، ئەوەندە بە دڵتەنگی و
 غەمباری ئاوازیان خۆیند
 که من هێشتا ترسی دەریا
 لە خەوێنەکاندا دەبینم.
 ری را. ری را...
 حەز دەکا که ئاوازی بخوینیت.
 لەم شەوێ تاریکەدا.
 لە خۆی بێ ئاگا بوێتەو،
 ئەوەندە لە دەنگی خۆیدا نقۆم بوێتەو
 که توانای ئاوازی خویندنی نییه.

لهم شيعره دا سەرواکان بە شێوەیەکی هاوسەنگ دابەش نەکراون. هەندێ لە نیوە دێرەکان بۆ سەروان و هەندێکیان بە سەروا بەیەکەوە بەستراون. بەلام ماوەی نێوانیان گوزارشت لە هیچ سیستەمیکی پیشووخ دیاریکراو ناکات و یەکییتی و بەردەوامیی سەروا لەم شیعەرەدا پێرەو نەکراوە. دیاربووێ ناو بە ناوی سەروا کە بە تەواوی پێچەوانەی یاسای بەردەوامیی سەروای کۆنە، وامان لێ دەکات لە پێوەری بنیاتنانی بکۆڵێنەو.

پێوەری نیما بۆ دابەشکردنی سەرواکان تەنیا واتای شیعرییە. لە شیعری نیما دا سەروا ئێتر دێرەکان یا نیوە دێرەکان لە یەکتەر جیا ناکاتەو و بە نیشانهی کۆتاییان دانانرێت. بەلکو و تە شیعرییەکان لە یەکتەر جیا دەکاتەو. هەر سەروایەکی نیشانهیە بۆ و تە یەکی شیعری. ئەو کۆمەڵە دێرەکانی یەک و اتا هەڵدەگرن بە سەروا بە یەکەو دەبەستێ و لە گەڵ گۆرانی و تە شیعریدا سەرواش دەگۆرێت.

سەروا بە و تەو بەستراوە^(١). زەنگلی و تە یە... هەر کە و تە دەگۆرێت دەبێ سەرواش بگۆرێت. ئەگەر دوو و تە هەمان سەروایان هەبێت، دڵنیام کە وەکوو من بە نا شرینی دەژمێرێت^(٢).

سەروا دەبێت و تە و پستەکان تەواو بکات. و تە ی پێشتر لە گەڵ هی پاشتر مەکەنە هاوسەروا. زۆر ناشرینە. ئەگەر نە ئێو لە مانا نەگەشتوون و لە شاعیرە کۆنەکان خرابترن... وەکوو ئەو گەنجانهی پێیان وایە کە سەروا بریتیه لە جووت جووت یا تاکە تاک یا ناو بە ناو هیانێ^(٣).

ئەم دابەشکردنە واتاییە سەروا، بە حەز و ئارەزووی شاعیرەو بەستراوە کە چون بە پێی مانای شیعەرەکە ی و دابەشیوونی و تەکانی، شیعەرەکە ی خۆی سەروا بەندی بکات:

بە پێی زەوق و پاش کاریکی زۆر خۆتان دەتوانن بزانن کە لە کوێ خۆینەر چاوەرێی سەروایە. هەر کەسێ شوێنی ئەو چاوەروانییە بناسێت سەروای ناسیوێ. دەبینن کە سەروا چ کاریکی قورسە و تا چ پادە پێویستی بە زەوق هەیە^(٤).

(١) مەبەستی نیما لە و تە، و تە ی شیعرییە.

(٢) آرین پور، (١٣٧٩/٢٠٠٠)، ص ٦٢٤.

(٣) یوشیج، ن، (١٩٨٩/١٣٦٨)، ص ١٠٦.

(٤) هەمان سەروا، ل ١٠٧.

نېما پټوه نډییه کی راسته وخو د خاته نټوان ناوهروک و سهروای
شعیر. سهروا هاوکات وهکوو دیارخه ریکی فونته تیکی و سیمانتیکی
رڼلی ئاماژه یه کی دهنکی به خو یه وه دهگریټ و ئیتر گورانی سهروا
هاوکات ده بیټ له گهل گورانی وتهی شعیری، نهک گورانی دیر یا نیوه
دیری شعیری. هیچ شعیریکی نېما به تهواوی به بی سهروا نییه.
کاتی نېما باس له بی سهروایی دهکات، مهبهستی لهو دیرانه یه که
سهروا هه لئاگرن. لهم کاته دا نه بوونی سهروا به پای نېما له خویدا
به شیکه له سهرواسازی:

.... له بیر مه کن کاتی وته کان پارچه پارچه و له رستهی کورت کورت دان،
شعیره کانتان ده بی بی سهروا بن. ههر ئهم نه بوونه خو و وهکوو بوونیه تی و له
گویمدا خو شیه کی زیاتری هیه^(۱).

له شعیری کلاسیکدا سهروا وهکوو زهنگلی کوټایی دیر یا نیوه دیر
وابوو. بویه گوینگر به وه راهاتبوو که لهو شوینه دیارانه دا بهردهوام
چاوه ری سهروا بکات. به لام له شعیری نیما دا وهکوو خو له
سهروه دا ئاماژه ی ب د هکات، سهروا زهنگلی وتهیه. جا مهرج نییه
لهو شوینانه دا دیار بیټ که پیشترا چاوه ری دهکرا. ئهم نادیاریه ش که
ده بیته هو سهرسوورپمان، جوړه چیژیکی ئیستیتیکی به شعیر
ده به خشیت. ئهم تیروانینه نوییه له سهروا به دواي ئهو بیروکه
نوییه دا دیت که گرنگی به رووی سیمانتیکی و پټوه نډیدار به
هسته دهروونییه کانی شاعیر ده دات و روخساری شعیریش
له خزمه تیدا داده نیټ:

(خانه ام ابری ست: ل ۵۰۴ - ۵۰۵)

خانه ام ابری ست a

یکسره روی زمین ابری ست با آن.

از فراز گردنه خرد و خراب و مست a

باد می پیچد.

(۱) سهرچاوه ی پيشوو، ل ۱۰۲.

یکسره دنیا خراب از اوست a
و حواس من!
آی نی زن که ترا آواز نی برده‌ست دور از من کجایی؟
خانه‌ام ابری ست اما
ابر بارانش گرفته ست. a
در خیال روزهای روشنم کز دست رفتندم، b
من به روی آفتابم b
می برم در ساحت دریا نظاره.
و همه دنیا خراب و خرد از باد است a
و به ره، نی زن که دایم می نوازد نی، در این دنیای ابر اندود
راه خود را دارد اندر پیش.^(۱)

له شیعرى کلاسیکدا سه‌روا له شیوه ساده‌که‌یدا له بزویٚنیک
(vowel) و یه‌ک یا چه‌ند نابزویٚن (consonant) پیٚک دیت. له نموونه‌ی
سه‌روه‌دا دوو وشه‌ی رفتندم و آفتابم هاوسه‌روان و سه‌رواکه‌یان له
بزویٚنی ' و نابزویٚنی م (حرف روی) پیٚک دیت. هه‌روه‌ها به پیٚی هه‌مان
پره‌نسیپ وشه‌کانی مست و است هاوسه‌روان. دیارده‌یه‌کی تری

(۱) مالٚم هه‌ورییه

هه‌موو پوومه‌تی زه‌وی له گه‌لیدا هه‌ورییه.
له سه‌رووی گرده‌که‌وه ورد و خراب و سه‌رخۆش
با ده‌سوړٚته‌وه.
دونیا هه‌مووی لیوه خراپه
و هه‌ستی من!
ئای شمشال ٚهن که ئاوازی شمشال له پٚگیا دووری بردووی، له کوئی؟
مالٚم هه‌ورییه
هه‌وره‌که باران گرتوویه‌تی.
له خه‌یالی پوٚژه گه‌شاوه‌کانم که له کیسم چوون،
من پوو به پوٚژم
ته‌ماشای پانتایی ده‌ریا ده‌که‌م
و هه‌موو جیهان خراب و وٚران و سه‌رخۆشی بایه‌که‌یه.
و له سه‌ر پٚگیا، شمشال ٚهن که به‌رده‌وام شمشال ده‌ٚه‌نیت، له‌م جیهانه
هه‌ورییه‌دا
پٚگیاى خۆی ده‌گریته‌وه به‌ر.

سەروای شیعری نیما دیاردهی هاوده‌نگییه. ئەمەش بریتییه لەو هی که به پیتی نیما مەرج نییه وەکوو لە شیعری کلاسیکدا ناسراوه، ئەو وشانەیی به سەروا دادەنرێن، لە بزوین و هەموو پیتە بێ دەنگەکانی دوایدا یەکسان بن. بەلکوو تەنھا جۆره هاوده‌نگییه‌کی سادەش لە نێوانیاندا که به پیتییه‌وه خوینەر هەست به پێوه‌ندی نێوان ئەو وشانە بکات، دەتوانیت بیانکاته هاوسەروا:

سەروا زەنگلی و تەیه. زۆر قورسە و چی دەبی، ئەگەر شاعیر لێهاتوو بیت و بتوانیت لە هەر قیتعه‌یه‌کی خۆیدا هەندێ سەروا به‌ییتە دی. ئەم سەروایه‌ ده‌کرێ نه له «ره‌وی» وەکوو وشە‌که‌ی تر بیت و نه له «ده‌خیل» و ئازاد بیت^(١)...

...بۆ ئێمه که پێویست ناکا سەروا له ره‌وی یەکسان بیت، دوو وشە به‌کیش و دەنگی جیاوازی‌ش‌ه‌وه دەتوانن پێکه‌وه پۆلی سەروا ببینن^(٢).
هاوشێوه‌ی ئەم دیارده‌یه له شیعری نوێی فەرەنسیدا (free vers) به‌هاوده‌نگی (assonance) ناسراوه و بریتییه له به‌سەروا کردنی دوو وشە که به پیتی یاسای کۆن نابن به سەروا؛ به‌لام له‌به‌ر ئەو هی که هەندێ ل بزوینەکانیاندا له یەک ده‌چن، دەتوانن پۆلی سەروا بگێرن. له‌وه‌ده‌چیت نیما که خوینەرێکی ماندوونه‌ناسی ئەده‌بی فەرەنسی بووه، له ژێر کاریگه‌ریی ئەم بۆچوونه‌دا بووبیت. هەرچه‌نده نیما جیاوازی له نێوان دەنگه بزوین و نه‌بزوینەکاندا ناکات. ئامانج له به‌کارهێنانی هاوده‌نگی له جیاتیی سەروا لای نیما، وەکوو پێشتریش ئاماژه‌مان پێ کرد، بریتییه له سووک کردنی کاری شاعیر له گه‌ران به دوا‌ی وشە‌ی شایسته بۆ سەروا^(٣). دیاره به لای نیماوه وشە‌کانی **ابریست، اوست و گرفته‌ست** که به پیتی یاسا کلاسیکه‌کانی سەرواسازی به هاوسەروا ناژمێردرێن، له‌به‌ر لێکچوونی هەندێ له دەنگه‌کانیان دەتوانن هەستی بوونی جۆره پێوه‌ندییه‌ک له‌گه‌ڵ دوو وشە‌ی هاوسەروای **مست و است** دا دروست بکەن.

با بزانی چۆن نیما له‌م شیعره‌دا دابه‌شکردنی سەروا له‌گه‌ڵ دابه‌شکردنی واتایی شیعره‌که‌دا ده‌گونجێت. شاعیر له شیعره‌که‌دا

(١) سەرجاوه‌ی پێشوو ل ٨٩.

(٢) هەمان سەرجاوه، ل ١٠٢.

(٣) بر‌وانه‌ لاپه‌ره ٤٥.

سئ تابلوی شیعیمان بۆ بهرجهسته دهکات. یهکه میان وینهی خانووهکهی و هی زهوی، که هه ورین و بایهکی به هیژ و ویرانکه ره سورانه وهدایه. وینهکه تابلویهکی سروشتیمان دینیه بهرچاو. دووهمیان وینهی خویهتی؛ هی ههستهکانی؛ هی خهیا و پۆژدهگه شهکانی و تهماشاکردنی پانتایی ده ریا. وینهی سییه میان هی شمشالژده. به شهکانی وینهی یه که م که وتهیهکی شیعی پیک دینن به هاودهنگی له ست دا که جیگری سهروایه، به یه که وه به ستراون. ئه و نیوه دپرانیه وینهی دووهم پیک دینن به سهروای 'م پیکه وه گری دراو و ئهوانه له پیکهینانی وینهی سییه مده به شداری ده که نه به بی سهروا هینراون بۆ ئه وهی لهوانی دی جیا بکرینه وه. نه بوونی سهروا له پیکهاتهی وینهی سییه مده، له وینهکانی تر جیای دهکاته وه. وه کوو خودی نیماش ئاماژهی بۆ دهکات، نه بوونی سهروا لیره دا وه کوو بوونیه تی. چونکه وینه بی سهرواکه، به هوی بی سهروا بوونیه وه بهرجهسته کراوه.

له نمونهیهکی تر دا دهتوانین هه مان پره نسیپ واته پیاده کردنی سهروا به پیی یه که واتاییه کان ده ستنیشان بکهین:

(جاده خاموش است: ل ۴۶۶-۴۶۷)

جاده خاموش است، از هر گوشه‌ی شب هست در جنگل

تیرگی (صبح از پیش تازان)

رخنه‌ای بیهوده می جوید. a

یک نفر پوشیده در کنجی

با رفیقش قصه‌ی پوشیده میگوید. a

بر در شهر آمد آخر کاروان ما ز راه دور می گوید.

با لقای کاروان ما (چنان کارایش پاکیزه اش هر لحظه می آراست) b

مردمان شهر را فریاد بر می خاست. b

آنکه او این قصه اش در گوش، اما

خاسته افسرده وار از جا

شهر را نام و نشان هر لحظه می جوید a
و به او افسرده می گوید: a
«مثل اینکه سالها بودم در آن شهر نهان مأوا
مثل اینکه یک زمان در کوچه‌ای از کوچه‌های او c
داشتم یاری موافق. شاد بودم با لقای او.» c

جاده خاموش است اما همچنان شب هست در جنگل
تیرگی (صبح از پیش تازان)
رخنه می جوید. a
یک نفر پوشیده بنشسته
با رفیقش قصه‌ی پوشیده می گوید.^(۱) a
لهم شیعره‌دا سه‌روای _وید a له سئ به‌نددا دووباره ده‌بیت‌وه؛ له
به‌ندی کۆتاییدا که هه‌مان به‌ندی یه‌که‌مه و له به‌ندی سییه‌میشدا که له
پووی سیمانتیکیه‌وه له به‌ندی یه‌که‌مه‌وه نزیکه و بابته‌تی سه‌ره‌کی له

(۱) پێگا بێ ده‌نگه، شه‌و و تاریکی دارستانیان پێ کردووه.
په‌شایی (که سپێده به له‌زه‌وه به دوایدا غار ده‌دات)
بێ سوود به دوا‌ی شوین پاکردنیکدا ده‌گه‌پێت.
که‌سیک، به شاراو‌ه‌یی، له کونجیکدا،
بۆ هه‌قاله‌که‌ی داستانی نه‌ینیه‌ی شاراو‌ه‌کان ده‌گیرێته‌وه.
_ ده‌لێت _ ئاوا کاروانه‌که‌مان له دووره‌وه گه‌یشه‌ به‌ر ده‌م ده‌رگای
شاره‌که
به بینینی کاروانه‌که‌مان _ که هه‌رساتی جوانتر و پازاو‌ه‌تر ده‌بوو _
خه‌لکی شار ده‌یان قیراند...
ئه‌و هه‌قاله‌ی ئه‌م چیرۆکه‌ پر په‌مز و پازه ده‌بیستیت،
به‌لام غه‌مناک و له شوینی خۆی هه‌ستاوه
و به‌رده‌وام له ناو و نیشانی شاره‌که ده‌پرسیت.
و به غه‌مباریه‌وه [به براده‌ره داستانی‌په‌که‌ی] ده‌لێت:
«وه‌کوو ئه‌وه وایه به سالان لهو شاره‌ پر نه‌ینیه‌دا ژیا‌م،
تۆ بلیی پۆژگارێک له یه‌کێ له شه‌قامه‌کانی ئه‌و شاره‌دا،
دۆست و هاوده‌می‌کم هه‌بووبیت. له دیداری له‌زه‌تم بردیت.»
پێگا بێ ده‌نگه به‌لام شه‌و هێشتا له دارستانه.
په‌شایی که

هەر دووکیاندا بریتییه له به دوا دا گه‌پان و گوتنه‌وه‌ی شتیک به که‌سێک. به‌نده‌کانی تر که له پووی سێمانتیکییه‌وه تا راده‌یه‌ک سه‌ربه‌خۆن، سه‌روای سه‌ربه‌خۆیان هه‌یه. دیاره به پێچه‌وانه‌ی سیسته‌مه‌ پووله‌تی (superficial) و به‌رده‌وامه‌که‌ی (regular) سه‌روای کلاسیک، سه‌روای شیعی نیما به شیوه‌یه‌کی ناوبه‌ناو به‌لام به پێوه‌ندییه‌کی به‌هێز و ورد له گه‌ل واتای شیعییه‌وه دێته ئاراوه. ئەمه‌ش ئه‌رکی شاعیره که ئەم پێوه‌ندییه له ئاست شیعه‌که‌دا به دابه‌شکردنی سه‌رواکان بخاته گه‌ر. مادام له‌مه‌ودا سه‌روا نوینه‌رایه‌تی یه‌که واتاییه‌کان یا خود وته شیعییه‌کان (وه‌کوو نیما ده‌لێت) ده‌کات، نه‌بوونی‌شی مانای خۆی هه‌یه. ده‌توانین ئەم سیسته‌مه به سیسته‌میکی چاوه‌پوان نه‌کراوی سه‌روا له قه‌له‌م بده‌ین له به‌ر ئەوه‌ی شاعیر – به پێچه‌وانه‌ی سه‌روابه‌ندی شیعی کلاسیک – پێش‌وه‌خت و پێش‌دارشتنی شیعه‌که‌ی، جو‌ری پێزکردنی سه‌رواکانی نازانیت و پاش‌دارشتنی شیعه‌که‌یه که شیوه‌ی پێزکردنیان به دیار ده‌که‌وێت.

شایانی باسه که شمیسا له کتێبه‌که‌یدا *آشنایی با عروض و قافیه* پێی وایه که سه‌روا له لای نیما ئامرازیکه بۆ خۆ دووره‌په‌ریز راگرتن له بحر طویل. له به‌ر ئەوه‌ی ژماره‌ی هه‌نگاوه‌کان له‌م جو‌ره کێشه‌دا بێ سنووره. به پای شمیسا، نیما بۆ ئەم مه‌به‌سته سه‌روا له کو‌تایی ئەو دێرانه‌دا جێگیر ده‌کات که به هه‌نگاوێکی عه‌رووزی ساغ (وه‌کوو فاعیلاتون، مه‌فاعیلون،...) ته‌واو ده‌بن؛ بۆ ئەوه‌ی ببی به دیارخه‌ری سنووری دێری شیعی و شیعه‌که نه‌بی به بحر طویل^(۱). مه‌به‌ست لێره‌دا له‌و ده‌قانه‌یه که به پووله‌ت وه‌کو په‌خشان ده‌نووسران، به‌لام به کێشیکێ عه‌رووزی. بحر طویل واته کێشی درێژ، ئەو کێشه‌یه که ژماره‌ی هه‌نگاوه‌کانی له هه‌شت تێده‌په‌رێت و نادیاره. سنووری نیوان

(۱) شمیسا، س، *آشنایی با عروض و قافیه*، چاپ هفدهم، تهران، انتشارات فردوسی، ۱۳۸۰/۲۰۰۱، ص ۶۶-۶۷.

ههنگاو هکانیش نادیاره. تیکستی شیعی که بهم کیشه ده نووسریته وه شیوازی په خشان دهگریته وه خۆی. واته هه موو رسته شیعییه کان یهک به دواى یهک وه کوو له په خشاندا و به یهک کیش ده نووسریته وه. ئەم جوړه نووسینه له شیعی فارسی سدهکانی نۆزده و بیستی زایینیدا باو بوو^(۱)... وه کوو له نموونه ی خواره وه دا دیاره:

« صنمی لاله عذاری به روش باد بهاری به نگه آهوی چینی و به قد سرو خرامان و به رخ چون مه تابان و دهن غنچه خندان و لبش لعل بدخشان و زرخدان چو نمکدان و.... که از او وام کند مهر و قمر نور و ضیا را....»
 فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون
 فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون
 فه عیلاتون.....

شیعی نوئی نیما له و پوه وه له م قالبه نزیک ده بیته وه، که جاری واهیه دیریکی شیعی رسته یهک به ته وای ناگریته وه خۆی. به لکوو چه ند دیریکی یهک له دواى یهک رسته یهک پیک دینن. به م شیوه یه:

فه عیلاتون فه عیلاتون
 فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون
 فه عیلاتون
 فه عیلاتون فه عیلاتون فه عیلاتون.

.....

دیاره به یهک له دواى یهک خویندنی ئەم دیرانه وا ههست ده کریت که هاوشیوه ی بحر طویل ریزکراون. نیما خویشی ئاماژه به وه دهکات که نابج له شیعی نویدا سنووری دیره کان نادیار بیت (واتا سنووریان له نیواندا نه بیت)؛ ئەگینا شیعه که ده بیته بحر طویل^(۲). بۆ دیارکردنی

(۱) شفیع کدکنی، م، موسیقی شعر، تهران، مؤسسه انتشارات آگاه، ۱۳۷۶، ص ۵۰۱-۵۱۸.

(۲) یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۳۴۵-۳۴۷.

سنووری دېرېه کانیښ له شیعري نیمادا، دېرېه کان له پرووی کیشه وه به ههنگاوېکی گۆراوی (معلول) عه پرووزیه وه – وه کوو فەع، فەعلون، فەعلان، مه فاعیلان... کۆتاییان پئ دیت. له و دېرېانه شدا که – وه کوو له نموننه ی سهره وه دا – به ههنگاوی سالم کۆتاییان پئ دیت، سهر وا به نیشاننه ی کۆتایی دېرېه داده نریت. واتا سهر وا به ته نیاش ده توانیت به خالی سنووری دېرېک له گهل دېرېکی تر دا بژمیردریت. ئەمه هیچ رېگر نییه له وه ی که دېرېکی شیعري نوئ به هه ردوو که رهسته وه، واته به ههنگاوی گۆراوی عه پرووزی و له هه مان کاتدا به سهر واشه وه کۆتایی پئ بیت.

(مهتاب: ل ۴۴)

a می تراود مهتاب
(فاعیلاتون فەع لان)

a می درخشد شبتاب
(فاعیلاتون فەع لان)

نیست یکدم شکند خواب به چشم من و لیک Ø
(فاعیلاتون فەعیلاتون فەعیلاتون فەعیلان)

.....

b دستها می سایم
(فاعیلاتون فەع لون)

b تا دری بگشایم
(فاعیلاتون فەع لون)

به پئی گوته ی شمیسا ده بوايه سهر وا ته نیا له کۆتایی ئەو دېرېانه دا دیار بیت که به ههنگاوی ساغ کۆتاییان پئ دیت، که چی له نموننه ی سهره وه دا دیاره که سهر وا له کۆتایی ئەو دېرېانه شدا هاتوو که ههنگاوی کۆتاییان گۆراو (فەع لان، فەع لون) ه. که واتا سهر وا ته نیا نیشاننه ی کۆتایی ئەو دېرېانه نییه که ههنگاوېکی عه پرووزی ساغ (سالم) ته واکه ریانه. به لکوو ئەمه رۆلکی لاوه کییه که سهره رای رۆلی سهره کیی سهر وا – له پیکه وه به ستنی و ته شیعرییه کاندای – له لایهن نیماوه بوی دانراوه.

زمانی شیعریی نیما

فراوان کردنی کهرهسته‌کان

نیما شۆرپشیککی له گۆرپانی کیش و سه‌روادا کرد، ئه‌ویش به هیشتنی جیپه‌نجه‌ی تاکی شاعیر له سه‌ر کهرهسته گشتی و نه‌گۆرپه‌کانی روخساری شیعری. نوێکردنه‌وه‌ی نیما تا بواری زمانی شیعریش په‌ره ده‌ستینیت. به لایه‌وه جیپه‌نجه‌ی تاکی شاعیر ده‌بی له زمانه شیعرییه‌که‌شیدا دیار بیت. بیر و رای نیما له‌م بواره‌دا له نووسراوه تیۆرییه‌کانیدا به دیارده‌که‌ون که لی‌رده‌دا چهند هیلکیان لی ده‌خه‌ینه روو:

هه‌ر که‌سێ که شیعیر بنووسیت له خزمه‌تی وشه‌کاندايه، چونکه وشه‌کان کهرهسته‌ی کاره‌که‌یین. هه‌ر بۆیه کهرهسته‌کانی له جۆری به‌تین و به‌رده‌وام و شایان هه‌لده‌بژێریت. هه‌ر که وشه‌یه‌ک واتایه‌کی گه‌یاند، تایبه‌ته به‌و واتایه و له جیهانی وشه‌کاندا له نیوان هه‌ردووکیاندا هاوسه‌رییه‌ک په‌یدا ده‌بیت. شاعر ده‌بیت ئه‌مه بزانیت که له نیوانیاندا هۆی یه‌کگرتنه‌وه هه‌بیت نه‌ک له‌یه‌ک دا‌بران....

به‌لام کاتی واش هه‌یه که خودی شاعیر ده‌بیت سه‌ره‌داوی وشه‌کان به‌ده‌سته‌وه بگریت، درێژه‌یان پێ بدات، شیکردنه‌وه و لیکدانه‌وه‌ی تازه‌یان بۆ بکات. ئه‌و شاعیرانه‌ی که‌سایه‌تی فکرییان هه‌بووه، له هه‌لبژاردنی وشه‌کانیانیشدا که‌سایه‌تیان هه‌بووه...

زمان بۆ شاعیر هه‌موو کاتی ناته‌واو، سنووردار و هه‌ژاره. ده‌وله‌مه‌ندیی زمان، په‌وانی و که‌مالی زمان به‌ده‌ست شاعیره و ده‌بی دروستی بکات^(۱)....

پاسته وشه‌کان کهرهسته‌ی خاوی داهینانی شیعیرین، به‌لام بۆ نیما هه‌ر زمانیک له خۆیدا هه‌ژار و لاوازه. شاعیر له ریگای توانای شروقه

(۱) سه‌رچاوه‌ی پیشوو، ص ۱۱۰ و ۱۱۱.

و دارپشتن و هزرى شيعرى خۆيهوه زمانى تاييهتى خۆى به رههم دينيت. نيمه ئاماره به هيزه وه بيرهينه رهكهى وشهكان دهكات كه له گهه ههست و هزرهكانى شاعيردا له پيوه نديدان و شاعير پيوسته به پي به هرهى شيعرى خۆى و به بى ره چاو كردنى سنوره پيشوه خت سه پينراوهكانى زمانى شيعرى، وشهكانى خۆى هه لبريت. هه وشهكه، به راي نيمه، جگه له واته گشتيهى (objective sense) بوى دانراوه، له توانايدايه واتا يهكى ترى تاييهت به خودى شاعير (subjective sense) بگريتهوه خۆى كه دهكرى و ته نانهت ده بى جياوازيش بيت له و واتا يه وشهكه تا ئه و كاته چ له ناو زمانى ئستاندارد و چ له ناو شيعردا بوى به كارها توه. ئهم واته تاييه تيانهن كه زمانى راسته قينهى شيعرى پيك دين. شاعير به پي پيداويستى و ئيلهامى شيعرى خۆى واته به وشه ده به خست. ئهمه له لايه كه وه ريكه به وشه ده دات له زهبرى ئه و مانا گشتيهى بوى دانراوه، يان له شيعردا بوى به كار ده هات، رزگارى بيت و ببيت مائه ده وه مهندي فهرهنگى وشهكانى شيعرى نيمه و له لايهكى تريشه وه وا دهكات ناديارى و تيكه لاويهكى واتايى له شيعره كانيدا بيته كايه وه كه سه رچاوهى تارمايى (ابهام) مانا شيعرييه كه يه تى. جا شاعير له چ ميكانيزميك بو ئهم مه به سته سوود وه رگريت؟

شاعيريك كه بيرى تازهى ههيه، ليكدانه وهى تازه شى ههيه بو وشهكان _ بو نمونه به كار هينانى ئاوه لئاو له جياتى ناو _ له روى كه رهسته وه ده وه مهنديرتان دهكات. گه ران به دواى وشه لاديهيهكان، ناوى شتهكان (دارهكان، گياكان، گيانله به رهكان) هه ريه كه وه گه نچيكه له خويدا. له به كار هينانان مه ترسن. وا مه زانن كه ياساكانى چه سپاوى زمان، له زمانى فهرمى پايتهخت دان. فراوانى به كار هينان ئهم ياساكانه يان هيناوته دى... ئه و كاته به توانا تر ده بن كه خوتان بتوانن زال ببين و وشهكان بو يه كه مجار بو چه مكى تاييهتى خوتان به كار بهين⁽¹⁾.

(1) سه رچاوهى پيشوو، ص 109.

نیما داوا له شاعیر دهکات به دهستکاری کردنی یاساکانی وشه‌سازی، به وەرگرتنی وشه‌ی تایبه‌تی نوئ له ده‌ور و به‌ر، یانیش به داهینانی وشه‌ی تازه (neologism) هه‌ل‌سیت. ئەمانه تیروانینی تیوری نیما له روانگه‌ی زمانی شاعرین. با بزانی خوی به چ شیوه‌یه‌ک ئەم میکانیزمه له شاعر نوێیه‌کانیدا به‌ئەنجام ده‌گه‌یه‌نیت.

• په‌نابردنه به‌ر وشه‌ی ته‌به‌ری

لایه‌نیکى تازه‌ی زمانی شاعرى نیما بریتىیه له به‌کاره‌ینانى کۆمه‌له‌ وشه‌یه‌کى «نا شاعرى» (به پێى شاعرى کلاسیکه‌وه) که شاعیر پێوه‌ندییه‌کى ئۆرگانیکیان له گه‌لدا هه‌یه؛ واتا به کاره‌ینانى ئەو وشانه‌ی له ژیان و ژینگه‌ی ده‌وروبه‌رى شاعیردا هه‌ن. به کار ه‌ینانى ئەم وشانه واده‌کات که به پێچه‌وانه‌ی شاعرى کۆن، شاعرى تازه په‌نگى ئەو ژینگه‌یه بگرێته‌وه خوی. ئەمه به ه‌یچ شیوه‌یه‌ک به مانای وه‌سفى ژینگه و سروشت نییه؛ به‌لکوو بریتىیه له سوود وەرگرتن له په‌گه‌زه‌کانى ژینگه‌ی راسته‌قینه‌ی شاعیر بۆ هه‌ر مه‌به‌ستى شاعرى و ئەمه به پێچه‌وانه‌ی که‌رسته سنوورداره‌کانى خه‌یالى شاعرى کۆن که تێیدا به ده‌گمه‌نه‌وه نه‌بیت، وشه شاعرىیه‌کان له سروشتى راسته‌قینه‌ی ژینگه‌ی شاعیره‌وه وهرنه‌گیراون. ته‌نانه‌ت ئەگه‌ر شاعیر له ده‌شتى په‌پ و پووت و وشکیشدا ژیا‌بیت، که وىستبیتى باس له خۆشه‌وىست و دلدار و چاوى یار بکات، هه‌ر گول و بلبل و نیرگزه‌که‌ی به کار ه‌یناوه^(۱). زۆربه‌ی جاران ده‌وروبه‌ر و سروشت و ژینگه‌ی شاعیر وه‌کوو گه‌نجینه‌یه‌کى ده‌ست لێ نه‌دراوى پر له وشه‌و زاراوه له په‌راویزی فه‌رامۆشیدا بوون و به هۆیه‌وه هه‌رجار کۆمه‌لێکى دیار و سنوورداری وشه جێى خوی له‌ناو شاعرى شاعیراندا دووباره خۆش

(۱) فلکى، م، (۱۹۹۴/۱۳۷۳)، ص ۹۰-۹۲.

کردۆتهوه. نيماش به پيچهوانهوه سوود لهم وشه نه ناسراو و
ده گمه تانه وهرده گريته. له وانه:

مالا: نيچيروان

گوبان: گاوان

شکيفتن: ئارام بوونهوه

شکوبه: دهرز

سايينه: سيبر

ريشتن: پيسين

پاوزار: پيلاو

زيك: جوړيک له بالنده

اسلک: جوړيک له ماسي^(۱)

.....

نيم هه موو ئهم وشانه ي له ژينگه ي ده ور و بهري خو يه وه
وه رگرتووه. له بير نه که ين که نيم به دريژايي سال زور جار
ده گه رايه وه يوش و سروشتي گونده که يان شوينيکي راسته قينه ي
حه وانه وه ي بوو. ژماره ي ئهم وشانه له شيعري نيمادا له نوسه دانه
زياتره^(۲). زمانى دايکي نيم ته بهري يه که زمانى دانيشتووانى ده قهرى
پر له سه وزايي و جوانى مازهنده رانى که نار ده رايى قه زوينه. ئهم
زمانه بۆ نيم باشتري سهرچاوه ي وشه ي تازه و به کارنه هينراوه.
وه کوو گوتمان به کارهينانى ئهم وشانه نه ته نيا پواله تيکي سروشتي
راسته قينه ده داته شيعري نيم، به لکو زور جار ده بيته ئاستهنگ له
به رده م تيگه يشتنى ناوه روکي شيعري نيم. له بهر ئه وه ي زمانى
ته بهري زمانى ناوچه يه کي بچووکي ئيرانه و خوينه رانى شيعري نيم
که زوربه يان فارسى زمانن له واتاي ئهم وشانه تيناگه ن و پيوستيان

(۱) يوشيج، ن، (۲۰۰۱/۱۳۸۰)، ص ۶۰۹-۶۰۴.

(۲) نصيري سوادکوهي، ف، «واژه های مازندرانی در اشعار نيم يوشيج» در:
يادنامه نيم، (۱۹۹۹/۱۳۷۸)، ص ۲۷۳-۳۰۶.

به فهرههنگی تایبته بهو وشانهوه ههیه. ئەمه سه‌رچاوه‌ی یه‌کیک لهو ره‌خانه بوو که نیما له کاره تازه‌کانیدا به‌رهو پرووی ده‌بووهوه؛ له‌وه‌ی که زۆرجار واتای وشه شیعرییه‌کانی نادیاره یان وشه‌کان وشه‌ی شیعری نین... ته‌نانهت زۆربه‌ی ئەم وشانه له لایه‌ن خودی ته‌به‌ری زمانه‌وه به ده‌گمه‌ن به کار دین و وشه و زاراوه‌ی کۆنن. نیما له وه‌لامی ئەوه‌دا که شاعیرانی هاوچه‌رخ، زمانی شیعریی خۆیان به وشه‌ی بیانی (به تایبته‌ی فه‌ره‌نسی) تیکه‌ل ده‌که‌ن^(۱) ده‌لێت: وه‌کوو هه‌موو خه‌لک منیش قسه‌ی خۆم ده‌لێمه‌وه. ئەگه‌ر ئەوان زمانی خۆیان تیکه‌ل کردوو منیش تیکه‌لی ده‌که‌م، به‌لام به‌ته‌مام بهو وشانه تیکه‌ل ببێت که هۆزه‌که‌م وا خه‌ریکه له بیر ده‌کات^(۲)...

دیاره جگه لهو مه‌به‌ستانه‌ی باس‌مان کرد، ئامانجیکی تری به‌کاره‌ینانی وشه ده‌گمه‌نه‌کان پاراستنیانه له توانه‌وه و بزربوون. نابێت که وه‌رگرتنی وشه و زاراوه‌ی سروشت و ژینگه‌ی شاعیر به واتای به کار ه‌ینانی زمانی ناو شه‌قام و بازار (زمانی ژیا‌نی پۆژانه‌ی خه‌لکی) بزانی. چونکه نیما دژی به‌کاره‌ینانی ئەم جو‌ره زمانه‌یه له شیعردا. به‌ رای ئەو زمانی ناو شه‌قام و بازار له ئاست تیگه‌یشتنی خه‌لکی ئاساییه و به‌کاره‌ینانی زمانی ئەم توێژه ئاستی شاعر نزم ده‌کاته‌وه^(۳). به‌لام ئەمانه ته‌نیا که‌ره‌سته‌ی نوێکردنه‌وه‌ی فهرههنگی شیعری نیما نین...

• به‌کاره‌ینانی ده‌نگی سروشتی

ئهو پێوه‌ندییه‌ی نیما له گه‌پان به‌دوای که‌ره‌سته‌ی تازه‌ی زماندا له‌گه‌ل ژینگه‌ی ده‌ورو به‌ریدا دروست ده‌کات به وه‌رگرتنی ده‌نگه سروشتیه‌کانی ناو ئەو ژینگه‌یه پته‌وتر ده‌بێته‌وه. بێگومان به کار ه‌ینانی ده‌نگی سروشتی (onomatopoeia) له شیعری نیما‌دا بو

(۱) له به‌شی سییه‌می کتێبه‌که‌مان باس له‌م بابته ده‌که‌ین.

(۲) یوشیج، ن، (۱۹۹۶/۱۳۷۵)، ص ۶۱۳.

(۳) فلکی، م، (۱۹۹۴/۱۳۷۳)، ص ۹۷.

یه که مجار نییه که له شیعری فارسیدا بهرجهسته دهییت. بۆ نمونه مولانا جلال الدین رومی ناودار به مولوی شاعیری سووفی به ناوبانگی فارسیش له شیعرهکانیدا دهنگی به کار هیناوه. به لام جیاوازییه که له گهل هی نیما له وه دایه که لای نیما ئەم دهنگانه وه کوو که رهستهی دهبرین له میانهی گه پانی به دواي که رهستهی تازهی شیعری له دوروبه ریدا و دروستکردنی پتوهندییه کی نوئ له نیوان شاعیر و ده وروربه ردا هاتۆنه ته کایه وه. که چی لای مولانا ئەم دهنگانه پتوهندییان به هندی بارودۆخی دهروونی تایبته به شاعیری سووفیه وه هیه^(۱)

گمب گمب آن سنگها می غلطند (خانه سریویلی، ل: ۲۶۰)

بادها از دور: هو هو (هه مان، ل: ۲۷۱)

دینگ دانگ..... چه صداست (ناقوس، ل: ۳۳۹)

چوک و چوک!... گم کرده راهش در شب تاریک

(شب پره ساحل نزدیک، ل: ۵۱۰)

.....

• دروستکردنی وشه و زاراوهی تازه

نیما هه به وه ناوه ستیت که وشه و زاراوهی ئاماده له ده وروربه ری خۆیه وه وهر بگریت و بخاته ناو جهرگهی شیعری. بینیمان چۆن داوا له شاعیر دهکات وره ی هه بیته و خۆی وشه ی تازه دابهینیت. نیما خۆی بۆ ئەم مه بهسته له یاساکانی مۆرفۆلۆژیی زمانی فارسی سوود وهر دهگریته. شاعیر بهم شیوهیه هه ندی جار جۆره نادیاریه کی سیمانتیکی به شیعره که ی ده به خشیت و خۆینه ریش خۆی له تارماییه کی واتاییدا ده بینیت و پتویستی به خۆیندنه وه یه کی قوولتر و وردتری شیعره که ده بیته. به پای نیما ئەوه ی قوول، نادیاره و ئەم نادیاریه جوانی به ره مه که زیاتر دهکات. له بهر ئەوه ی بوار به

(۱) سه رچاوه ی پتیشوو، ص ۹۴.

پاڤه‌کردنی جوړاو جوړی دهق ددهات. ئهم جوړه تپړوانینه له جوانکاری (aesthetics) دهق، بۆ دروستکردنی وشه و ترکیبی نوئ پالی پتوه ده‌نیت. بۆ نمونه له دپړی خواره‌وده:

هر تنی زانان، جدا از خانمانش، بر سکوی در، نشسته تر (مرغ آمین، ل: ۴۹۵)
و‌شهی نشست‌تر له پووی وشه‌سازیه‌وه له دوو به‌شی نشست‌ه (ئاوه‌لناوی دروستکراو له په‌گی پابردووی (نشستن) + (ه)) به واتای دانیشتوو و تر (نیشانه‌ی ئاوه‌لناوی به‌راورد) پیک دیت. و‌اتا له‌م داپشتنه‌دا سوود له‌م یاسا وشه‌سازیه‌وه و‌هرگیراوه:

[ئاوه‌لناو + تر = ئاوه‌لناوی به‌راورد]

وه‌کوو: زیبا (جوان) + تر = زیباتر (جوانتر).

زرنګ (زیره‌ک) + تر = زرنګتر (زیره‌کتر).

به‌لام له بیر نه‌که‌ین که له زمانی فارسیدا ته‌نیا ئه‌و جوړه ئاوه‌لناوه ده‌توانیت به‌ تره‌وه بیی به ئاوه‌لناوی به‌راورد، که له و‌اتاکه‌یدا پایه یان راده، مانای ه‌بیټ. چونکه ئاوه‌لناوی به‌راورد پایه‌ی سیفه‌تیک لای که‌سیک یان شتیک به به‌راورد له‌گه‌ل شتیک یان که‌سیکی تر پیشان ددهات. بۆ نمونه:

مینا زرنګ است اما سیما زرنګتر از اوست. (مینا زیره‌که به‌لام سیما له‌و زیره‌کتره.)

ئهم به‌راورده به‌لامانه‌وه له پووی لۆژیکی رسته‌وه په‌سه‌نده. له به‌ر ئه‌وه‌ی زیره‌کی ده‌توانیت راده و پله‌ی جوړاو جوړی ه‌بیټ. به‌لام پله و راده بۆ ئاوه‌لناوی نشست‌ه مانای پوونی نییه و خوینه‌ر سه‌رقالی بیر کردنه‌وه‌ی قوول له مانای نشست‌ه‌تر ده‌کاته‌وه. دۆخی وشه‌کانی دگرت‌ر و دگرسانت‌ر له نمونه‌کانی خواره‌وده‌دا ه‌ر به‌م شیوه‌یه‌یه:

من بگویم به تو آنان که دگرت‌ر بودند. (یک نامه به یک زندانی، ل: ۴۸۱)

بر فراز کوه‌ها و دره‌های غم‌فزای زعفرانی چهره آن

زندگانی دگرسانت‌ر (خانه سربویلی، ل: ۲۶۶)

بیگومان ئەم وشە و تەركیبه تازانه هەموو كاتێك نابنە هۆی نادیاریی واتا و هەندئ جار شاعر تەنیا مەبەستی ئەوەیە كە لە سیمای كۆنەكەى وشەكان لابدات و هەندئ جاریش پێیانەووە جۆرە بەرجەستەسازییەك (stress) دینیتەدى بۆ ئەوەى پێیەووە سەرنجى خوینەر بۆ دەقەكە رابكێشیت. لە نموونەكانى خوارەووەدا ئەو تەركیبه دەگمەنانەى لەلایەن شاعیرەووە بەكارهێنراون و ئەوانەش كە بە هۆیانەووە شاعیر لە بەكارهێنانیان لادەدات دەخەینە ڕوو^(۱):

– مى دەد قصه مردى بازم

سوى دریایی دیوانه سفر (مانلى، ل: ۳۵۱) [سفر دادن له جياتى روانه سفر كردن]

– چو مى افكند به هر آوا گوش (هەمان، ل: ۳۵۳) [گوش افكندن له جياتى گوش دادن]

– باد از جا شده زين سوى بدان سوى رها داد لجام (هەمان، ل: ۳۵۱)

[رها دادن له جياتى رها كردن]

.....

• زیندووکردنەووەى شیوازە کۆنەکانى رسته‌سازى شیعری

ئەو نەبئ بڵێن بەرھەمى نىما تەنیا دیاردەى تازە دەگرێتەووە خۆى. نە نىما و نە هیچ شاعریكى تر ناتوانیت بە تەواوى خۆى لە هەموو ڕێوشوێن و ئامرازەکانى شیعری کۆن لابدات. بەرھەمى نىما سەرەپای تازەییەكەى، لەسەر بنەمای کەرەستە و شیوازە کۆنەکانیش دامەزراوە. واتا بە شیوەییەكى رەها بەرپەرچى ھونەرى شیعری کۆن ناداتەووە؛ بەلکۆ ھەول دەدات بە ئاوازی جیاواز سوودى لى ببینیت. یەکیتمى نێوان بنەما و کەرەستە کۆن و تازەکانى شیعری، جوانییەكى تاییەت دەبەخشیت بەرھەمى شیعری نىما. بە تاییەتى كاتى كە کەرەستە کۆنەکانیشى بژاردە بن. جیگۆرکى کەرەستەکانى رسته‌ى شیعری یەکیكە لەم دیاردانە:

(۱) پورنامداریان، ت، (۲۰۰۲/۱۳۸۱)، ص ۱۴۹-۱۵۰.

- همچنان کاندلر غبار اندوده اندیشه های من ملال انگیز [له جیاتی: اندیشه های غباراندود و ملال انگیز من] (اجاق سرد: ل ۴۵۳).
- له نمونه‌ی سهره‌وه‌دا که فریزیکی ناوییه، شوینی دیارخهر و دیارخراو و خستنه‌سهر چه‌ند جار لیک گۆراوه‌ته‌وه. له دوو نمونه‌ی خواره‌وه‌شدا:
- تیرپروازی به سنگین خواب روزانش زمستانی [له جیاتی: خواب سنگین روزان زمستانیش] (خواب زمستانی: ل ۲۹۷)
- با تنش گرم بیابان دراز [له جیاتی: با تن گرمش] (هست شب: ل ۵۱۱).
- به هه‌مان شیوه جیگۆرکی له نیوان که‌ره‌سته‌کانی رسته وه‌کوو دیارخهر و دیارخراو و خستنه سهر و... کراوه. هه‌ندئ جاریش که‌ره‌سته لیک‌دراوه‌کانی رسته له یه‌کتر جیا و دوور ده‌کرینه‌وه. وه‌کوو له دیره شیعرییه‌کانی خواره‌وه‌دا دیاره:
- هیچ آوایی نمی‌آید از آن مردی که در آن پنجره هر روز چشم در راه شبی مانند امشب بود بارانی [له جیاتی: شبی بارانی] (روی بندرگاه: ل ۵۱۰)
- می دهد قصه مردی بازم
- سوی دریایی دیوانه سفر [له جیاتی: سفرم می دهد] (مانلی: ل ۳۵۱)
- هه‌ندئ جاریش نیما له جیاتی کاری گهردان کراو – به پیی که‌س و کات – چاوگ به کار دینیت. وه‌کوو له‌م دیره شیعرییانه‌ی خواره‌وه‌دا دیارده‌بیت:
- کهنه خواهد شدن آنچه خیزد [له جیاتی: خواهد شد] (افسانه: ل ۵۸).
- من با هوس بی ثمر تندروان
- دیگر کاریم نخواهد بودن [له جیاتی: نخواهد بود] (پریان: ل ۲۷۵)
- ئه‌م جوهر به‌کاره‌ینانانه و زۆری تریش، سامانی به‌جیماوی شیعری کلاسیکی فارسین. به‌لام تازه‌ییه‌که‌ی له‌وه‌دا خو‌ی ده‌نوینیت که

لای نیما بژارده و ناسراون و به فراوانی له بهرهمهکهیدا دووباره دهبنهوه. بیگومان ئهم فراوانییهش به حز و ئارهزووی شاعیرهوه بووه و به ئهقهست ئههجام دراوه. زۆرجار، به کارهینان و تیکهلاوکردنی له رادهبهدهری ئهم دیاردانه دهبیته هوی سهر لیشیواندنی خوینهر و بزرکردنی سهرهداوی واتای شیعری. ئهمهش بووته هوی ئهوهی شیعری نیما – به پیچهوانهی شیعری کلاسیک که سهرچاوهی ئهم دیاردانهیه! – له لایهن ههندی له رهخنهگرانهوه به شیعریکی ناپیزمانی و نیماش به شاعریکی فارسی نهزان یان شاعریکی بی توانا له قهلهم بدریت^(۱)!

وینهای سه‌مبۆلیک، باوترین وینهای شیعری

رهمز (symbol) وهکوو وینهیهکی خهپالی شیعری، جگه له واتا فهرههنگیهکهی، هیمایه بۆ واتایهکی تر که بهرپیکهوتن یان بی ریکهوتن و به خواستی تاکه شاعریک بۆی تهرخان دهکریت. که واته دهشی دوو دهسته یان جووری رهمزی شیعری دهستنیشان بکریت. دهستهی یهکه میان ئهوانهن که گشتین و له بهر ئهوهی ناسراون، واتا هیمایهکهشیان ناسراوه. دهستهی دووه میان رهمزه تایبهتییهکانن که بهرهمی داهینانی شاعیرن و ته‌نیا له لایهن ئه‌و شاعیره و بۆ ئه‌و واتایه‌ی ئه‌و مه‌به‌ستیه‌تی دانراون. دهستهی دووه‌می رهمزه‌کان له بهر نه‌ناسراویان جووره تارماییه‌ک به واتای شیعری ده‌به‌خشن و بۆ خوینهر که ناچاره شییان بکاته‌وه، تازه و نوێ دینه به‌رچاو^(۲).

(۱) سهرچاوهی پیشوو، ص ۱۴۰-۱۶۲. هه‌روه‌ها بپوانه: محمدی، ح، شعر نو نیمایی، سیری در قالبهای نوین شعر فارسی، تهران، نشر چشمه، ۱۳۸۱/۲۰۰۲، ص ۲۳-۲۴. و پورچافی، ح، جریانهای شعری معاصر فارسی، از کودتای ۱۳۳۲ تا انقلاب ۱۳۵۷، تهران، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، ۱۳۸۴/۲۰۰۵، ص ۱۳۷.

(۲) شمیس، س، (۱۳۸۰/۲۰۰۱)، ص ۷۵-۷۷.

شيعری نېما پرله له پرمز. وهکوو خوښه ريکي به رده وامي شيعری سەمبولیستی فەره‌نسی، بۆ ئەفراندنی وینه‌ی شيعری تایبەت، هەول د‌ه‌دات له شيعره‌کانیدا پرمز له جوړی ده‌سته‌ی دوهم به کار ب‌ينیت. دوور له وینه‌گه‌لی شيعری کلاسیک به پرمزه ناسراوه‌کانییه‌وه، نېما ده‌یه‌ویت له سروشت وهکوو سه‌رچاوه‌ی پرمزه‌کانی سوود ب‌بینیت و له پوانگه‌یه‌کی تازه‌وه ته‌ماشای ده‌وروبه‌ری خۆی ده‌کات. ئیتر سروشت به که‌ره‌سته‌کانییه‌وه سه‌رچاوه‌یه‌کی لاوه‌کیی وینه‌سازی نییه و نېما به‌رپه‌رچی ئەو دوورییه ده‌داته‌وه که له‌نیوان شاعیر و که‌ره‌سته‌کانی سروشتدا له‌پ‌یناو دروست کردنی وینه و پرمزی شيعری گشتی هه‌بوو^(۱).

له‌چوارچ‌یوه‌ی سەمبولیسمی سۆسیالدا (پرمزگه‌رایي کۆمه‌لایه‌تی)، نېما ده‌رب‌ری هه‌سته قووله‌کانی دل و ده‌روونی خۆیه‌تی که بۆی ناخ‌رینه ناو قال‌بی وینه شيعرییه ناسراو و کۆنه‌کان. زۆربه‌ی هه‌ره زۆری شيعره‌کانی که پاش ققنوس هۆنراون، سەمبولیکن (پرمزین) و نېما له نامه‌یه‌کدا بۆ م‌بشری ناویک له ۱۹۴۵/۱۳۲۴ ئاماژه به‌و پ‌استیه ده‌کات:

شيعری افسانه شیوازیکی هه‌یه که خه‌لکی هه‌زیان لییه، به پ‌یچه‌وانه‌ی قیتعه هه‌نووه‌یه‌کانم که سەمبولیک و به سه‌بکی شيعری ئازادن، له تیگه‌یشتیان نزیکه...^(۲)

چ‌روپ‌ری پرمزه‌کان ئەگه‌ری قورس بوونی شیکردنه‌وه‌ی شيعره‌کانی نېمايه. به‌لام ئەم دیارده‌یه بۆ خۆد‌زینه‌وه له ده‌رب‌ر‌پ‌ینی پ‌یالیستی و پ‌استه‌وخۆ نییه. به‌ل‌کوو ئەو جوانی و سه‌نگه‌ی پرمز به شيعر ده‌به‌خشیت، مه‌به‌ستی شاعیره که به لایه‌وه پرمز باشت‌رین ئامراز‌ی پ‌یناسه و وه‌سفی (description) شيعرییه. به‌لای نېما شيعر

(۱) فلکی، م، (۱۹۹۴/۱۳۷۳)، ص ۵۰.

(۲) یوشیچ، ن، نامه‌های نېما یوشیچ، گردآوری و تدوین طاهباز، س، تهران، نشر آبی، ۱۹۸۵/۱۳۶۴، ص ۱۶۵.

نابیت هەر له خویندنه وهی یه که مه وه شیاوی تیگه یشتن بیت و ئەم ئامانجهش به بلاو بوونی کهش و هه وایه کی پهمزی له سهرتاسهری شیعره که دا دیتهدی^(۱). بۆ نیما، هەر شتیک له خۆیه وه شیاوی ئەوه یه ببی به پهمز و ئامرازی ههست و هزره کانی شاعیر. له دار، بهرد، گیانله بهر و هەر په گه زیکی تری سروشت پهمزی تایبهتی دروست دهکات. هه رچه نده پهمز و پهمزگه رایبی (symbolism) له شیعری فه رهنسیی کۆتاییه کانی سه دهی نۆزده مدا پامان و مانایه کی تری هه یه و له پهمزی شیعری نیما جیاوازه، به لام ده کرئ حه زی نیما له به رانه ر ئەم که رهسته شیعرییه به جوړیک له کاریگه رییه سه مبولیسته فه رهنسییه کان و به تایبه تی بۆ دلیر که به ده سپیشخه ریان له قه لّهم ده دریت بزانی که به لایه وه سروشت پره له دارستانی پهمز و مروّف له نیتوانیاندا تیده په پیت^(۲).

له شیعری نیما دا هیمای شه و شوینیکی هه ره دیار و تایبه تی هه یه. له شیعری کۆندا شه و کاتی پارانه وه یان نوێژکردن، ژوانی دیداره دلداریه کان و ماوه ی له خوچوون و چیژوه رگرتنی سووفیگه رییه نه یه. له شیعری نیما دا به پیچه وانه وه، شه و به زۆری هیمای غه مباری و بیزاری له کاودانی ناله باری کۆمه لایه تییه، که له شیعره هه ره خۆیه کانی نیما دا به بیخه وییه که یه وه به ستراون. به دهسته وه رگرتنی دهسته لّات به کۆدتاوه له لایه ن رضا خان و جینشین بوونی کوپه که ی له پاش خۆی و دامه زرانندی پژی میکی دکتاتۆریی سه رکوتگه ر، ولّات به ره و ئاسۆیه کی تاریک ده بات و قو ناغیکی سه ختی پر له نه گبه تی بۆ نیما و گه لی ئیران ده ست پئ دهکات. پۆژه په شه کانی ئەم سالانه و ههسته تاریکه کانی شاعیر له وینه شه وییه کانیدا ئیلهام ده ریتین^(۳).

(۱) قراگوزلو، م، « ترجمه شبانه، بررسی و باز نمود شعر و اندیشه سیاسی نیما از دریچه شرح شعرهای او» در یادنامه نیما، (۱۳۷۸/۱۹۹۹)، ص ۳۳۷.

(2) FISER, E., *Le Symbole littéraire*, Paris, Rien De Commun, s.d., pp. 140-147.

(۳) هه مان سه رچاوه، ص ۳۷۸-۳۸۷.

شب است،

شبی بس تیرگی دمساز با آن

به روی شاخ انجیر کهن «وگ دار» می خواند به هر دم

خبر می آورد طوفان و باران را. و من اندیشناکم (شب است، ل: ۴۹۰)

ئەم بەندە پیشاندهری ئەو شەوێ پەش و تالەیه که بآلی به سەر
کۆمەلگادا کێشاوه، شاعریش له بی خەوی خۆیدا بیر دەکاتەوه و له
هەمان کاتدا گوێپرایەلی دەنگی بۆقی بارانە، که هەوالدەری هاتنی
باران و لافاوه.

قوقولی قوا! خروس می خواند

از درون نهفت خلوت ده

از نشیب راهی که چون رنگ خوش

در تن مردگان تواند خون (خروس می خواند، ل: ۴۲۰)

لەم بەندەدا کەلەشێر پەمزی سەرەکییە و هێمایە بۆ هاتنەوهی
بەیانێ. ئاوازی قوقولی قوی پاوه‌دوو تاریکییەکانی شەو دەنیت و
موژدەیی هاتنەوهی پۆژی پۆناکی ئازادی دەبەخشیت.

گرم شد از دم نواگر او

سردی آور شب زمستانی

کرد افشای رازهای مگو

روشنایی صبح نورانی

لە شوینیکی تردا پۆشنایی مانگیش هێمای چریسکەیی هیوا و
ئومێدە که له ناوه‌پاستی ئاسمانی تاریکدا دەدرەوشیتەوه. بەلام
پۆشناییەکەیی ئەوەندە به هێز نییە که گەل وریا بکات و شاعیری،
نەک له بهر پۆشنایی مانگ، بەلکوو له بهر گەله‌خه‌وتوو و بی
ئاگاکی خەوی لی ناکه‌ویت^(۱).

(۱) دانشور، آ، «بنمایه‌های تصویری شعر نیما» در یادنامه نیما،
(۱۳۷۸/۱۹۹۹)، ص ۱۵۰-۱۶۳.

می تراود مهتاب
می درخشد شب تاب
نیست یک دم شکند خواب به چشم من و لیک
غم این خفته چند
خواب در چشم ترم می شکند (مهتاب، ل: ۴۴)

دیاره له وینه‌گه‌لی نیمادا رهمز شوینی ناوه‌ندی وهرده‌گریت و
که‌ره‌سته‌کانی وینه‌سازی به ده‌ورییه‌وه کۆ ده‌بنه‌وه. نادیاریی واتای
شیعره‌کان به هۆی تیک‌پایی هیماکان سیمایه‌کی تازه ده‌به‌خشیته
شیعره‌کانی نیما که‌به پیچه‌وانه‌ی شیعره‌ی کۆن - جگه له هه‌ندی
شیعره‌ی سووفیگه‌ری و ئه‌میش به هۆی نادیاره‌ی و تارمایی ئه‌و حال و
باره ده‌روونییه‌ی شاعیر له کاتی چێژدا تووشی دیت - ده‌توانن
زۆرجار شیکردنه‌وه‌ی جۆراوجۆر به‌خۆیان‌وه بگرن.

بهم شیوه‌یه به درێژی لاپه‌ره‌کانی ئه‌م به‌ش‌ه‌مان، میکانیزمی
نوێکردنه‌وه‌ی شیعره‌ی نیمامان بینی. به ئازادکردنی شیعر له کۆسپی
کیش و سه‌روای کۆن - به هۆی ئه‌و ئازادییه‌ی به شاعیر له
مامه‌له‌کردن له‌گه‌لیاندا به‌گوێره‌ی واتا ده‌دات - پێناسه‌یه‌کی تازه به
یاساکانی کیش و سه‌روا ده‌به‌خشیت که زیاتر گرنگی به لایه‌نه
سیمانتیک و تاکه‌که‌سییه‌که‌ی شیعر ده‌دات. له‌مه‌ودوا ئیتر
به‌شه جیا‌جیا‌کانی وته‌ی شیعرین که سه‌روای خۆیان به سه‌ر
شاعیردا ده‌سه‌پینن.

داهێنانه‌که‌ی له‌ بواری زمانی شیعریدا په‌سه‌نایه‌تی و مودێرنیسم
پێکه‌وه‌ گرێ ده‌دات و به سوود وهرگرتن له‌ رهمز و وینه‌ی رهمزی
نوێ و تایبه‌تی، وینه‌گه‌لی خۆی له‌سه‌ر بنه‌مای سروشت و ه‌کوو
سه‌رچاوه و پۆلی کۆمه‌لایه‌تی شاعیر و ه‌کوو ئامانج داده‌مه‌زرینیت و
بهم ئاوايه شیعره‌ی فارسی به‌ره‌و به‌تاکه‌که‌سی و تایبه‌تی کردنی وینه‌ی
شیعره‌ی ده‌بات.

بەشى دووهم

پيشەكى: بەرەو تازە كىردنەوۋە شىعرى كوردى

- شىعرى كلاسكى كوردى، لە دەروازە قۇناغىكى تازەدا
- شىعرى كوردى ھاوچەرخ
- عەبدوللا گۇران، شاعىرىكى تىگۇشەر و بەرەمەمىكى پىگىر

بە دواى ناسنامەى نەتەوايەتتى شىعر

- شيواندىنى قالدە كلاسكىكە ناسراوۋەكان
- رزگارى لە كۆسپى قالدە كلاسكىكەكان
- كىشى عەرۋوزى ئازاد
- داپران لە كىشى بىانى
- داهىنانى كىشى بىرگەيى نوئ
- كىشى بىرگەيى ئازاد
- كىشى تىكەلاو
- سەروا
- دەسكارى سىستەمى كلاسكىك
- سەرواى شىعرى فۆلكلورى كوردى يان سەرواى مەسنەوى؟
- شىعر بە كىشى عەرۋوزى

- شاعر به کیشی برگه‌یی
- شاعر به کیشی تیکه‌لاو
- شاعر به کیشی نازاد
- سه‌روای تیکه‌لاو
- سه‌روای ناوبه‌ناو

زمانی شاعری گوران

- به کوردی کردنی وشه گه‌لی شاعری
- به کاره‌ینانیکی نویی وشه و زاراودی بیانی
- به کاره‌ینانی (onomatopoeia) و (interjection)
- سیستمی رسته‌سازی ساده و دوورده‌په‌ریزی له تارمایی واتایی
- لیکچواندن، باوترین وینه‌ی شاعری

پیشەکی: بەره و تازەکردنەوهی شیعری کوردی

شیعری کلاسیکی کوردی، ئە دەروازەی قوناقی تازەدا

لە دایکبوونی هونەری نووسین لە ئەدەبی کوردیدا وەک لە زۆرینەی ئەدەبەکانی جیهانیدا، بە شیعەرەوه بوو. لەوانەیە سەرھەلانی شیعری کوردیش ئەوەندە سەرھەلانی شیعری نەتەوهکانی تری ناوچەکە – وەک وەرەب و فارس – کۆن بێت و بگرە زیاتریش. بەلام ئەو زانیارییانەی تا ئێستا بە پەنج و کۆششی میژوونووسان و پەرخنەگرانی ئەدەبی کوردی لە بەردەستماندان، جارێ واپیشان دەدەن کە بە هۆی کۆمەڵیک ھۆکاری ژیانی کۆمەڵایەتی، پامیاری و ئابووری کوردستان، پەیدا بوونی شیعری نووسراوی کوردی درەنگتر لە هێ شیعری فارسی و عەرەبی بوو. ھەر لە بەر ئەم ھۆیانەشە کە تا ئێستاش سەرەتاکانی پەیدا بوونی شیعری کوردی بە تەواوی ساغ نەبۆتەوه و بیروپاکیان لە بارەیهوه لە یەک جیاوازن. بۆ نموونە ژمارەیک لە میژوونووسانی شیعری کوردی – وەک وەڵادەین سجاد و مەرف خەزەدار – لەو باوەردان کە باباتاھیری ھەمەدانی کە لە نیوان (۹۳۵-۱۰۱۰)ی زاینیدا ژیاوه و شیعەرەکانی بە زاراوەی لۆرین، یەكەم شاعیری کلاسیکی کوردە. بەلام بۆرەکەیی لە کتێبە دوو بەرگییەکییدا، میژووی وێژە کوردی، بە پشت بەستن بە سروودە ئایینیەکانی یارسان، سەرھەلانی شیعری کلاسیکی کوردی بۆ سەدەکانی دووھەم و سێھەمی کۆچی دەگەرێتێتەوه و بە لایەوه بالوولی ماھی، بابە سۆرە

لورستانی و بابە ڕەجەبی لورستانی لە یەکەم شاعیرانی کوردن^(۱) و دەکەوێتە پێش باباتاهیر. شایانی وێنە کە بە زۆری پەیدا بوون و پەرەسەندنی شیعری کوردی پێوەندی بە پەیدا بوونی دەستەلەتە ناوچەییە کوردییەکانەوە هەبووە کە لە قۆناغە جیاوازه‌کانی میژووی کوردستاندا لە شیوەی میرنشیندا و لە ناو جەرگەیی ئیمپراتۆری عوسمانیدا پەیدا بوونەتەو و پۆلێکی کاریگەریان لە گەشەپێدانی شیعری کوردیدا گێراوە. شیعری کلاسیکی کوردی لە سەدەی چوار دەهه‌مه‌وه به زاراوه‌ی کوردیی کورمانجی سەروو گەشە دەستینێت. لە سیمایەرە دیارەکانی ئەم بەشە دەتوانین ئاماژە بە مەلای جزیری، ئەحمەدی خانی و عەلی حەریری بکەین. لە سەدەی هەڤدەیی زایینییه‌وه شیعری زاراوه‌ی کوردیی گۆرانی به‌ره‌مه‌کانی بێساران، مەلای جەباری، مەولەوی و... نوێنەرایەتی شیعری کلاسیکی کوردی دەکات. لە سەدەی نۆزدەیه‌میشه‌وه میژووی شیعری کلاسیکی کوردی به‌ره‌مه‌کانی نالی و سالم و کوردی و دەیان شاعیری دیکە سەر به‌ زاراوه‌ی کوردیی کورمانجی خواروو گەشاوه و دەوله‌مەند دەبێت. شیعری ئەم قۆناغە به‌ پێچه‌وانه‌ی شیعری کلاسیکی زاراوه‌کانی تر تووشی دابڕان نابێت و شاعیران تا سەردەمی شیعری نوێ لە داھێناندا بەردەوام دەبن. ئەم قۆناغە لە ڕووی ژمارەیی شیعەر و شاعیریشه‌وه لە قۆناغەکانی تر دەوله‌مەندتره^(۲).

(۱) ڕوانە: ٭ۆره‌که‌یی، ص، میژووی وێژه‌ی کوردی، به‌رگی ١، انتشارات ناجی، بانه، ١٣٧٠؛ خەزنەدار، م، میژووی ئەدەبی کوردی، به‌رگی یەکەم، هەولێر، ئاراس، ٢٠٠١، ل ١٥٨-١٦٠.

(۲) ٭ۆ زانیاری زیاتر لە سەر شاعیران و به‌ره‌مه‌کانیان ڕوانە: سەجادی، ع، میژووی ئەدەبی کوردی، چاپخانه‌ی مه‌عاریف، به‌غدا، ١٩٧٢؛ خەزنەدار، م، (٢٠٠١)؛ ٭ه‌فیع حلمی، شیعر و ئەدەبیاتی کوردی، به‌رگی ١ و ٢، چ دووهم، هەولێر، ١٩٨٨؛ ئامیدی، ص، هۆزانه‌نێت کورد، به‌غدا، کۆری زانیاری عێراق، ١٩٨٠؛

سەرەپای جیاوازییە زاراوەییەکان، هەندێ تاییبەتمەندی گشتی
 بآلیان بە سەر شیعری کلاسیکی کوردیدا کیشاوە کە لە شیعری عەرەبی
 و بە زۆری لە شیعری کلاسیکی فارسییەو سەرچاوە دەگرن. هاوکات
 لەگەڵ خۆیندنی وانه ئایینی و زانستە قورئانییەکان لە مزگەوت،
 تەکیە یان لە مەکتەبدا، زۆربەیی هەرە زۆری شاعیرە کوردەکان هەر
 لە مندالییەو فیڕی زمان و ئەدەبیاتی فارسی دەبوون و بەرھەمی
 گەورە شاعیرانی فارسی وەکوو حافظ و سعدی، جلال الدین رومی، ...
 هاودەمیان بوو. دیوانی شیعری شاعیرە بەناوبانگەکانی کورد
 جزیری، نالی، سالم... شایەتی کاریگەری شیعری کلاسیکی فارسی لە
 سەر خواوەنەکانیان دەدەن^(۱). بۆیە شیعری کلاسیکی کوردی – شیعری
 زاراوەی گۆرانی نەبێت – هەر لە سەرەتای سەرھەلدانییەو هەندێ لە
 تاییبەتمەندییە پوختەکانی شیعری عەرەبی و فارسیی گرتەو
 خۆی. ئێمەش بە گوێرە پێویستی بۆسە کەمان بە کورتی باسیان
 لێو دەکەین^(۲).

شیعری کلاسیکی کوردی بە کیشی عەرپووزی عەرەبییەو
 هۆنراوەتەو. کەچی ئەم کیشە لە پێگای شیعری فارسییەو هاتۆتە
 ناو شیعری کوردییەو. عەزیز گەردی لە کتێبیکیدا کە بۆ کیشی
 شیعری کلاسیکی کوردی و بەراوردی لەگەڵ عەرپووزی عەرەبی و
 شیعری کلاسیکی فارسییدا تەرخانی کردووە، پاستیی ئەم
 بابەتە دەسەلمێنێت کە شاعیرە کوردە کۆنەکان لە وەرگرتن و
 دەستکاری کردنی کیشە عەرپووزییەکاندا لە ژێر کاریگەری

(۱) عارف، م، «تەئسیری زمان و ئەدەبی فارسی لە سەر ئەدەبی کوردی» لە
 گۆڤاری کۆلیژی ئەدەبیات، ژمارە ۱۸، بەغدا، زانستگای بەغدا، ۱۹۷۴، ل
 ۷۲-۷۸؛ میراودەلی، ک، «سەرەتایەکی بۆ لیکۆلینەو شیعری کلاسیکی
 کوردی» لە دیداری شیعری کلاسیکی کوردی، ئامادەکردنی حەمە کەریم، ح،
 بەغدا، دەزگای پۆشنیبری و بلاوکردنەو کوردی، ۱۹۸۶، ل ۶۹-۷۰.

(۲) شیعری کلاسیکی کوردی زاراوەی گۆرانی هەندێ لەم تاییبەتمەندییانە
 ناگریتەو خۆی و دواتر باسی لێ دەکەینەو.

شاعیره فارسه‌کاندا بوون^(۱). به‌لام کاریگه‌رییه‌که هه‌ر له سنووری کیشدا ناوه‌ستیت و له بواره‌کانی تری پوخساری شیعرێ کوردیشدا خۆی ده‌نوینیت. له ئاستی وشه‌ی شیعریدا، له ته‌نیشته‌ وشه‌ عه‌ره‌بییه به‌کاره‌ینراوه‌کان، وشه‌گه‌لیکی به‌رچاوی فارسیش جیی خۆی له شیعرێ کلاسیکی کوردیدا ده‌کاته‌وه. کاتی خۆی به‌کاره‌ینانی – هه‌ندی جار فراوانی – وشه‌ و زاراوه‌ی عه‌ره‌بی و فارسی و ته‌نانه‌ت تورکیش، نه‌ ته‌نیا جیی په‌خه‌ نه‌بوو، به‌لکوو نیشانه‌ی شاره‌زایی و کارامه‌یی شاعیر بوو له‌م بواره‌دا^(۲). قالبه‌ شیعریه‌کانیش بریتی بوون له غه‌زهل، قه‌سیده، قیتعه، موسه‌ممه‌ت، موسه‌ته‌زاد، چوارینه (رباعی)، ته‌رجیع به‌ند و ته‌رکیب به‌ند، که به‌هه‌موو جوړه ته‌کسه‌روایی و یه‌کپارچه‌کان (وه‌کوو غه‌زهل و قه‌سیده) و چه‌ند سه‌روایی و به‌نده‌نده‌کانه‌وه (وه‌کوو ته‌رجیع به‌ند و ته‌رکیب به‌ند)، پیشت‌ر جیی خۆیان له شیعرێ فارسیدا کردبووه‌وه و هه‌ر هه‌موویان پیره‌ویان له یاسای یه‌کیتی کیش له سه‌رانسه‌ری شیعریدا ده‌کرد^(۳). له پووی وینه‌ی شیعریشه‌وه، شاکاری گه‌وره‌ شاعیرانی کلاسیکی فارس که پرن له نمونه‌ی جوانی هونه‌ره‌کانی په‌وانبێژی، جوانکاری و واتاناسی، بووبوون به‌ سه‌رچاوه‌ی به‌هره‌ی شاعیره‌ کورده‌ کلاسیکه‌کان^(۴). ئەم چه‌ند پێزه‌ی خواره‌وه‌ پيشان ده‌دن تا چ پاده‌ گۆران هه‌ست به‌ کلێشه‌یی بوونی شیعرێ کلاسیک له پووی یاسا‌کانی دا‌رشتنی پوخساری ده‌کات که له لاسایی کردنی بنه‌ما پوخسارییه‌کانی شیعرێ عه‌ره‌بی و فارسییه‌وه سه‌رچاوه‌ وهرده‌گرن:

(۱) گه‌ردی، ع، کینشی شیعرێ کلاسیکی کوردی و به‌راورد کردنی له‌ گه‌ل عه‌رووی عه‌ره‌بی و کینشی شیعرێ فارسیدا، هه‌ولێر، وه‌زاره‌تی رۆشنایی، ۱۹۹۹، ل ۲۸۸-۳۲۷.

(۲) عارف، م، (۱۹۷۴)، ل ۸۰.

(۳) عه‌لی، د، بنیاتی هه‌لبه‌ست له هۆنراوه‌ی کوردیدا، سلێمانی، رهنج، ۱۹۹۸، ل ۱۰۴-۱۱۶.

(۴) خه‌زنه‌دار، م، موجز تاریخ الادب الكردي المعاصر، ت. شیخو، ع، حلب، ۱۹۹۳، ص ۴۲.

له هه‌لبه‌ستی کۆنا شه‌قلی لاسایی به ئوسلوبه‌وه ئاشکرایه، له قالب‌ا که‌س نه‌یویستوو له نه‌ریتی مامۆستا پێشه‌یه‌یه‌کان لابات، غه‌زله‌ هه‌ر ئه‌بێ ژماره‌ی به‌یه‌ته‌کانی تاک بێ و له (١٥) به‌یت تینه‌په‌ریت، قه‌سیده‌ ئه‌بێ له سه‌ر یه‌ک قافییه ته‌واو بێت و، هه‌موو ده‌ربهرینه‌کانی ئه‌بێ هه‌ر کلێشه‌ی پێشینان بن: نیرگسی شه‌هلا و، هیلانه‌ی سه‌مه‌نده‌ر^(١).

خودی گۆران به‌ته‌واوی ئاگاداری پۆلی زمان و شیعری فارسی له به‌دیهاونی هونه‌ری شیعری کلاسیکی کوردیدایه و ده‌لیت:

... له په‌خنه‌ی وێژه‌یدا ئه‌وه‌ی له سه‌رده‌می کۆنا له عه‌ره‌بیمان وه‌رگرتوو زۆرتر له پێگای زمانی فارسییه‌وه پیمان گه‌یشتوو، جگه‌ له‌وه‌ش نزیک‌ی زمانی کوردی له فارسی و هاوبه‌شیی ئهم دوو زمانه له یه‌ک سه‌رچاوه‌ی (میثۆلۆژی - عیلمی أساطیر - نه‌فسانه‌دا) و له یه‌ک سه‌رده‌می میثۆوی کۆنا، له گه‌ل تیکچوونی چێژی هونه‌ری هه‌ردوو لمان ئهم په‌یوه‌ندییه‌ گرنگانه‌ گشتیان پێویستییه‌کی ته‌واو پێویست ئه‌خه‌نه سه‌رشانی نه‌ک ته‌نها وێژه‌وانه‌کان و په‌خنه‌وانه‌کان؛ به‌لکو هی هه‌موو پۆشنییریکی کوردی وێژه‌ دۆست، که ته‌قه‌للا بدات بۆ فیربوونی زمانی فارسی و شاره‌زایی په‌یداکردن له وێژه‌ی فارسیدا^(٢).

هه‌روه‌ها کاتی باس له کێشی شیعری کوردی هاوچه‌رخ به کلاسیک و تازه‌که‌یه‌وه ده‌کات، له باره‌ی وه‌رگرتنی کێشی عه‌رووزی عه‌ره‌بی له پێگای شیعری فارسییه‌وه ده‌لیت:

له هه‌لبه‌ستی تازه‌ی زمانی کوردیدا دوو پێچکه‌ی جیاوازی کێش هه‌یه، پێچکه‌ی یه‌که‌م: ئه‌و بوێژانه له سه‌ری ئه‌پۆن، که په‌یره‌وی بوێژه‌ کۆنه‌کانمان ئه‌که‌ن، که له سه‌رده‌می زۆر کۆنه‌وه له پێگای وێژه‌ی فارسییه‌وه هه‌ندێ دهریاان له کێشی عه‌رووزی عه‌ره‌بیه‌وه وه‌رگرتوو،^(٣)...

یه‌کیک له تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی شیعری کلاسیکی کوردی له‌وه‌دا به‌رجه‌سته ده‌بێت که کاریگه‌ریی شیعری کلاسیکی عه‌ره‌بی و فارسی به

(١) ئاشنا، ع، گۆران، نووسین و په‌خشان و وه‌رگیراوه‌کانی، هه‌ولێر، ئاراس، ٢٠٠٢، ل ٣١.

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه، ل ١٤١.

(٣) هه‌مان سه‌رچاوه، ل ١٥٧.

هه‌موو لایه‌نه‌کانییه‌وه به‌و پاده‌یه‌ی که به‌سەر شیعرێ کوردیی زاراو‌ه‌کانی کورمانجی سه‌روو و خواروودا هه‌یه، به‌سەر شیعرێ کلاسیکی کوردیی زاراو‌ه‌ی گۆرانیدا نابینرێت. هۆیه‌که‌شی بۆ سروشتی ئه‌و ناوچه‌یه ده‌گه‌رێته‌وه که ئه‌م زاره تییدا به‌کار دێت. ناوچه‌یه‌کی سه‌خت و شاخاوی که هاتۆچۆی زۆر ته‌سته‌مه. ئه‌وه‌ش وای کردووه که پێوه‌ندیی دانیشتوانی ئه‌م ناوچه‌یه له‌گه‌ڵ کولتوو‌ره جیاوازه‌کانی ده‌ورو‌به‌ر به‌پاده‌ی ناوچه‌کانی دیکه‌ی کوردستان نه‌بێت. که‌می تیکه‌لاوی بۆته‌هۆی پاراستنی زیاتری تایبه‌تمه‌ندییه‌کانی فه‌ره‌ه‌نگی خۆمالیی خه‌لک له‌چاو ناوچه‌کانی دیکه‌. شوێنده‌ستی ئه‌م دیارده‌یه له‌بواری شیعریشدا به‌وه‌ دیاره که سه‌رچاوه‌ی به‌هره‌ی شاعیرانی ئه‌م ناوچه‌یه زیاتر سامانی ئه‌ده‌بی سه‌رزاره‌کیی خۆیان بووه. ئه‌م ته‌ده‌به (ئه‌ده‌بی سه‌رزاره‌کی یا خود فۆلکلۆری) که به‌شیوه‌یه‌کی گشتی و له‌ئاستی هه‌موو ناوچه‌کانی کوردستاندا زۆر ده‌وله‌مه‌نده، له‌پووی شیعه‌وه به‌جۆره سه‌ره‌کییه‌کانی ستران، به‌یت و لاوک و چه‌یران ده‌ستنیشان ده‌کری‌ت. داهێنه‌رانی ئه‌م شیعرانه دیار نین و شیعه‌ره‌کان له‌که‌سیکه‌وه بۆ که‌سیکی تر و له‌ئه‌وه‌یه‌که‌وه بۆ نه‌وه‌یه‌کی تر به‌شیوه‌ی سه‌رزاره‌کی راگۆیزراوه‌ته‌وه. له‌کۆی ئه‌م جۆره شیعیریان ته‌نیا سترانه که قالب و سه‌روای ته‌واو یه‌که‌گرتووی هه‌یه؛ که‌چی به‌یت و لاوک و چه‌یران قالبیکی ته‌واو یه‌که‌گرتوویان نییه و سه‌روا که‌یان ناوبه‌ناوه^(۱).

های نهرمئ / نهرمئ نهرمئ	های نهرمئ / نهرمئ نهرمئ
بابئ نهرمئ / فه‌له‌یه	نهرمئ نا/ده‌ته‌مه‌یه
ئه‌و نهرمینا / تیاری	بشێخادی / دگه‌ل من یاری ^(۲) ...
	(۳+۴ یان ۳+۴)

(۱) بۆ زانیاری زیاتر له‌مباره‌یه‌وه بپوانه: خه‌زنه‌دار، م، کیش و قافییه له شیعرێ کوردیدا، به‌غدا، الوفاء، ۱۹۶۲.

(۲) به‌رواری، ک، په‌روا چیا، به‌غدا، ئه‌مینداریا گشتیا پۆشنه‌بیری و لاوان، ۱۹۸۶، ل ۶۵-۶۷.

کیشی شیعی فۆلکلۆری کوردی به گشتی کیشیکی بپگهیییه. له ستراندا یهکسانیی ژماره ی بپگهکان له دوو نیوه دیپری شیعردا و دابه شپوونیان به سهر کهرتی یهکساندا کیشهکه بهدی دینن. نیوه دیپرهکانیش به سێ جۆر کهرت دهکرین. نیوه دیپری ده بپگهیی (5+5)، نیوه دیپری ههشت بپگهیی (4+4) و نیوه دیپری ههفت بپگهیی (3+4) یان (3+4). له پوو سهرواشهوه _ههروهکوو له نموننه سهر وهشدا دیاره _ زۆربهی جارن نیوه دیپرهکان دووبه دوو _ وهکوو سهروای مهسنهوی (.. aa bb cc) _ هاوسهروان. ئەم سهروایه له جۆره ههره باوهکانی سهروای شیعی سترانی کوردیه. له پوو زمانهوه ئەم شیعرانه سادهن و دوورن له ههر جۆره تارمایی واتایی و به دهگمهن نه بێت وشه ی بیانیا تیدا نابینریت و باوترین وینه ی شیعیان بریتیه له لیکچوواندن (تشبیه)⁽¹⁾.

ئهگهر نه بوايه / له لۆمه ی ولات که پریکم ده بهست / شهو و پۆژ له لات (4+4) شیعی کوردی زاراوه ی گۆرانیش که له پوو تایبه تمهندییهکانی پوخسارهوه له شیعی گۆرانی خه لک به هره وهرده گریت، به کیشی ده بپگهیی (5+5) نووسراوه ته وه.

شینم بگرین / شیوه نم خه یلی تهرم بوه شین / وه زلفی له یلی⁽²⁾ سهروای باوی ئەم شیعره ش چ له غه زهل و چ له قه سیده دا هه مان سهروای باوی شیعی سترانه که وهکوو گوتمان له سهروای مهسنهوی ده چیت. له م شیعره دا له چاو شیعی زاراوهکانی تر تا راده یهک ژماره یهکی که متری وشه ی عهره بی یا فارسی به دی ده کرین⁽³⁾.

(1) رسول، ع، ئەدهبی فۆلکلۆری کوردی، بهغدا، دارالجاحظ، 1970، ل 8، 11-68؛ خه زندهار، م، (1962)، ل 30-36.

(2) رسول، ع، (1970)، ل 30-37.

(3) گهردی، ع، سهرو، ههولیر، ده زگای چاپ و بلاوکردنهوی ئاراس، 1999، ل 292-293؛ خه زندهار، م، (1993)، ل 29.

شيعری کوردی هاوچه رخ

نیوهی یه که می سه دهی بیسته م، هاوکات بوو له گه ل له دایکبوونی قوناغیکی تازه له میژووی شيعری کوردیدا. شه پی یه که می جیهانی و دابه شبوونی کوردستان به سهر چوار ولات، کاریگه ریی خراپیان کرده سهر ژيانی گه لی کورد و ههستی نه ته وایه تی له لای کوردان پته وتر کرد. ئەمه به درێژایی ئەم سه دهیه له ناوچه جیا جیاکانی کوردستاندا، ورده ورده بوو به بناغهی چه ندين بزوتنه وهی پزگاربخوان. پهیدا بوونی پۆژنامه نووسی کوردی و په رۆشی پۆشنبیرانی کورد بۆ ناسینی فهرهنگ و ئەدهبی بیانی به تایبه تی ئەدهبی تورکی و پۆژئاوایی، له تایبه تمه نديیه کولتوورییه کانی سهره تای سه دهی بیسته من. بێگومان گۆپانکارییه پامیاری و جفاکییه کان په نگدانه وهی خۆیان له ئەدهب و به تایبه تی له شيعردا هه بوو. ئەمهش زیاتر له پووی بابه تییه وه له شيعردا به رجه سته ده بوو. بابته کلاسیکه کانی لیریک، ته سه وف، په سن و ستایش و ئاموژگاری شوینی خۆیان دایه بابته تی نیشتمانی و نه ته وایه تی و خۆشه ویستی ولات و گيروگرفته پامیاری و کۆمه لایه تییه کان^(۱). له م پووه وه شيعره نیشتمانییه کانی حاجی قادری کۆبی و هۆنراوه کۆمه لایه تییه کانی پیره میرد پێشپه وهی شيعری کۆمه لێک له شاعیرانی سهره تای سه دهی بیسته م بوون که له پووی ناوه رۆکه وه زیاتر له دهوری ئەم بابته تانه دا ده سوپانه وه؛ وه کوو ئەئیری، زیوه ر، بیکهس،^(۲)....

پاسته ناوه رۆکی شيعری کوردی ههر له زووه وه خۆی له گه ل گۆپانکارییه کانی کۆمه لگادا گونجانده و بووه ئاوینهی ههست و نهسته کانی شاعیری سه رده م؛ به لام گۆپانی پوخساری شيعر پیتمیکی

(۱) خه زندهار، م، (۱۹۹۳)، ل ۹۵.

(۲) معروف، ك، الحركة التجديبية في الشعر الكردي الحديث ۱۹۱۴-۱۹۶۵، القسم الاول، استكهلم، ۱۹۹۲، ص ۶۳؛ ره شید، خ، رتیبازی رۆمانتیکی له ئەدهبی کوردیدا، به غدا، ده زگای پۆشنبیری و بلاو کردنه وهی کوردی، ۱۹۸۹، ل ۵۷-۵۸.

هيوأشتری گرتەبەر. دیارە لە یەكەم هەنگاودا و لە گەل پەیدا بوونی بابەتە نوێیەکاندا، زمانی شیعەر شیوازێکی سادەتری گرتەووە خوێ؛ لە بەر ئەوەی شیعەرەکان ئاراستەیی گشت چێن و توێژەکانی کۆمەلگا دەکران و پێویستییان بە زمانێک هەبوو کە زۆربەیی هەرە زۆری خوێنەرانی لێی تێبگەن. دواتر چەند هەولێکی سەرەتایی لە لایەن هەندێ شاعیرەووە بە تاییبەتی عبدالرحیم رەحیمی هەکاری، رەشید نەجیب، شیخ نووری شیخ سالح، قەدریجان... لێرە و لەوێ لە پێناو پوختنێکی تازەیی شیعری دران. بۆ نموونە هەکاری لە زۆربەیی شیعەرەکانیدا سەرۆای مەسنەویی بە کارهێنا و تیپۆگرافیای شیعری دەستکاری کرد^(۱). شیخ سالح گۆرانکاریی لە ژمارەیی دێری هەندێ لە بەندەکانی تەرجیع بەند و تەریکی بەنددا کرد^(۲). رەشید نەجیب لە شیعری عشق و خەیاڵدا کە موسەممەتە، وەکوو تاکە ئەزموونێک ژمارەیی بڕگەیی نیوەدێرەکانی دوووەمی شیعەرەکەیی دەستکاری کرد. ئەمانە هەموویان بەردی بناغەیی تازەکردنەووەی شیعری بوون و لە هەستپێکردنی شاعیران بە پێویستی بووژاندنەووەی پوختنێکی شیعری سەرچاوەیان وەردەگرت. بەلام لە گەل ئەوەشدا هیچکام لەم هەولە سەرەتاییانە نوێنەرایەتی شیعری نوێی کوردییان بە هەموو واتای وشە نەدەکرد. لە بەر ئەوەی یان بە شیوەیەکی وا بەربلاو نەبوون و بەرچاوە نەکەوتن کە کاریگەرییان لە سەر شیعری پاش خۆیاندا هەبێت، یانیش سەرەپای بلاو بوونەووەیان گشتگیر و هەمە لایەنە نەبوون و بەشیکی دیاری شیعەرەکانی ئەم شاعیرانەیان بە

(۱) بەکر مەحمەد، م، « ئەدگارەکانی نوێکردنەووە لە شیعری رەحیمی هەکاریدا» لە گۆڤار/زانکۆیا دەوک، ژ ۴، دەوک، زانکۆیا دەوک، ۱۹۹۹، ل ۸۸۰-۸۸۲.

(۲) بەکر مەحمەد، م، « سیما عەرووزیەکانی قۆناغی گواستنەووەی شیعری کوردی» لە گۆڤار/زانکۆیا دەوک، ژ ۱، دەوک، زانکۆیا دەوک، ۱۹۹۸، ل ۱۰-۵.

خۆپەو نە دەگرت بۆ ئەو دە نۆینە رایەتیی تیۆریکی تازە ی شیعری بکەن. دەبوایە چاوەڕێی هەولە گشتگیر و کارامەکانی گۆران بکریت بۆ ئەو دە گۆرانکارییەکی بنەپەتی و هەمەلایەنە لە روخساری شیعری کوردیدا بەرجەستە ببیت^(۱).

عەبدوللا گۆران، شاعریکی تیکۆشەر و بەرھەمیکی پیگیر

عەبدوللا بەگ ناسراو بە گۆران لە ساڵی ۱۹۰۴ لە شارۆچکەی هەلەبجە کوردستان لە دایک دەبیت. لە باوکی فیڤری خۆیندنی قورئان دەبیت و زانستە قورئانییە سەرەتاییەکان لە مزگەوتی پاشای هەلەبجە دەخوینیت. دواتر ناوی خۆی لە قوتابخانەیەکی سەرەتایی تورکی دەنووسیت. لە پۆلی چوارەمی سەرەتایی دەبیت کاتێ هەلەبجە لە لایەن ھیزەکانی ئینگلیزەو داگیر دەکریت. لە ساڵی ۱۹۱۹ دا باوکی کۆچی دوایی دەکات. مەحمود بەگی برای لە ساڵی ۱۹۲۱ دا پەوانە قوتابخانەی زانستی کەرکووکی دەکات. بەلام لە بەر کوژرانی براکە، گۆران ناچار دەبیت دەست لە خویندن هەلگریت.

لە ساڵی ۱۹۲۵ دەو تا ساڵی ۱۹۳۷ وەکوو مامۆستا لە قوتابخانەی هەلەبجە دادەمەزریت. پاشان دەبیتە کارمەندی بەشی پیگا و بانی وەزارەتی ئەشغال. بە ھۆی بیروباوەرە دژە فاشیزمەکانی لە ساڵی ۱۹۵۱ دا دەخریتەو بەندیخانە. بەلام سالتیک دواتر ئازاد دەکریت و دەگەریتەو سلیمانی و بەرپرسیارەتیی پۆژنامەیی ژین دەگریتەو

(۱) راستە خودی گۆران لە چاوپێکەوتنەو کەیدا لە گەل عبدالرزاق بیمار، شیخ نووری شیخ صالح بە سەرۆکی نوێکردنەو دە شیعری کوردی دەژمیریت، بەلام ھەر لە بەردەوامی قسەکانیدا پوونی دەکاتەو کە لە کۆی ئەو شاعیرانە خۆی یەکەم کەس بوو بیری لە گۆرینی جۆری کیشی شیعری کوردی کردووە و بە لای ئیمەو کاریکەری شیعری گۆران و پەنگدانەو کاریکەرییەکی لە شیعری پاش گۆراندا زۆر لە ھی شاعیرانی پیش خۆی گرنگتر و بەرچاوترە. بۆ زانیاری زیاتر بپروانە: بیمار، ع، «دانیشتنیک لە گەل گۆران دا» لە گۆڤاری بەیان، ژ ۲، بەغدا، ۱۹۷۰، ل ۳-۱ و ۳۰.

ئەستۆ. لە سالى ۱۹۵۴ دا ديسانەو دەگىرئەت و بە سالىك بەند و سالىكىش خستەنە ژىر چاودىرىي پۆليس سزا دەدرئەت. لە سالى ۱۹۵۶ دا سزاكەي تەواو دەبئەت و دەچئەتە بەغدا. لە بەر ھىرئىشى ھكۆومەت بۆ سەر نىشتەمان پەرورەران، دەگەرئەتەو كەركووك و لەوئەي بە سى سال بەند يانىش دانانى ھەزار دىنارى بارمتە سزا دەدرئەت. لەبەر ئەوئەي تواناي دانى بارمتەكەي نىيە دەخريئەو بەنديخانە؛ تا لە سالى ۱۹۵۸ دا لە ئەنجامى سەرکەوتنى شۆرئىشى ۱۴ئەممووز ئازاد دەكرئەتەو. ئىنجا دەگەرئەتەو سلىمانى و ماوئەيەك دواتر لە گەل شاندىكى مىللى سەردانى يەكئەتئى سۆفئەتئى جارەن و چىنى مىللى و كۆرياي دىموكراتى دەكات. لە سەرەتاي سالى ۱۹۵۹ دا دەبئەت بە سەرپەرئىشى گۆقارى شەفەق و بە ناوى بەيان دەرى دەكات. تا سالى ۱۹۶۰ خەرىكى ئەم كارە دەبئەت؛ بەلام بە بيانووئەك لە كار لا دەدرئەت. لە سالى ۱۹۶۰ دا دئەتەو بەغدا و لە بەشى كوردئىي كۆلئىژئى ئادابىي زانكۆئى بەغدا وانە دەلئەتەو و دەبئەتە ئەندامى دەستەي نووسەرانى پۆژنامەي ئازادئى. لە سەرەتاي سالى ۱۹۶۲ دا ئاگادار دەبئەت كە گەدەي تووشى نەخۆشى شىرپەنجە بوو. پاش نەشتەرگەرييەك لە بەغدا و لە بەر ھەلدانەوئەي شىرپەنجەكە پوو لە مۆسكۆ دەكات و لە نەخۆشخانەي كرئىملين دەكەوئەتەو ژىر چاودىرىي پزىشكى. ماوئەيەكى كەم پاش گەرەنەوئەي بۆ عئىراق نەخۆشئەيەكەي سەرلەنوئەي يەخەي دەگرئەت و لە بەرەبەيانى پوژئى ۱۹۶۲/۱۱/۱۸ مالاوئەي لە گەل ژياندا دەكات^(۱).

گۆران ژيانى شاعىرىي خۆي لە سالى ۱۹۳۰ ھو دەست پئە دەكات. زانئىنى كۆمەلئەي زمانى بيانى بۆ گۆران دەلئەتەيئەكئى زئىرئەن بوو بۆ دەولەمەند كەردنى كولتوور و شارەزائى خۆي لە بوارى شىعەري

(۱) گۆران، دىوانى گۆران، كۆ كەردنەو و ئامادە كەردنى محمدئى مەلا كرىم، بەغدا، كۆرى زانئارى كورد، ۱۹۸۰، ل ۵۴۵-۵۴۹.

جیهانیدا. دیاره جگه له زمانى کوردی که زمانى دایکى بووه، له زمانه‌کانى فارسى، عه‌ره‌بى، تورکى، ئینگلیزى و پووسیشدا سوارچاک بووه. بۆیه جگه له شیعري کلاسیکى کوردی که بېگومان یه‌که‌م سهرچاوه‌ی ئیله‌امده‌رى بووه، شاعیر ئاشنایه‌تییه‌کى به‌رفراوانى له گه‌ل شیعري بیانیدا هه‌بووه و وه‌رگێرانه‌کانى شایه‌تى له‌م راستیه‌ ده‌ده‌ن. خۆی له په‌راویزی شیعري (بۆ بلب‌ل، ل ۱۰۳)^(۱) دا ده‌لێت:

هه‌لبه‌ستى To A Skylark، هبى شاعیری به‌ناوبانگى ئینگلیز پرسى بیش شیلی، سهرچاوه‌ی ئیله‌امى ئەم شیعرا نه‌یه^(۲).

گۆران شیعريکى یه‌فگینی یه‌فتۆشینکۆی شاعیری هاوچه‌رخى پووسى به‌ناوى (باوه‌په‌که‌مان...) به‌په‌خشان وه‌رگێراوه‌ته‌وه سهر زمانى کوردی. له شیعري فارسى کلاسیکیشه‌وه چوارینه‌کانى خيام، غه‌زه‌لیکى حافظ (ناهه‌نگى موغان، ل ۶۹)، شیعريکى ناصر خسرو (پرسیاریکى ناصر خوسره‌و، ل ۶۷) و شیعريکیشى له‌هاتف اصفه‌هانى (ته‌رجیع به‌ندیکى به‌ناوبانگ، ل ۷۱) وه‌رگێراوه سهر زمانى کوردی. وه‌رگێرانه‌کان هه‌ر به‌وه ناوه‌ستن. شیعره‌کانى (دوینى، ل ۴۲)، (ئامۆژگارى ئیمپریالیزم، ل ۴۵)، (پاست بنه‌وه، ل ۴۸) و (قه‌یسی شه‌هید، ل ۵۰)، له شاعیرانى هاوچه‌رخى عه‌ره‌ب جبران خلیل جبران، معروف رصافى، جمیل صدقى زهاوى و مه‌دى جواهرى وه‌رگێراون. دیاره شیعري هاوچه‌رخ زیاتر جیى بایه‌خى گۆران بووه. به‌تایبه‌تى له شیعره‌کانى باوکى شیعري نوێى تورکى ناظم حکمت، پینجیان بۆ گۆران بوونه‌ته سهرچاوه‌ی وه‌رگێران که بریتین له (هه‌ر وه‌ک که‌ره‌م، ل ۵۵)، (له‌ باره‌ی شیعره‌که‌مه‌وه، ل ۵۷)، (نایه‌لن بلیین، ل ۵۸) به‌شاعر و (پیه‌ر لۆتى، ل ۵۳) و (هه‌وره‌کان تى ئه‌په‌رن، ل ۵۸) به‌په‌خشان. هه‌روه‌ها شیعريکیشى له‌امین فیضى بک (داخى دل بۆ نامیق که‌مال، ل ۵۹) وه‌رگێراوه. شیعري هاوچه‌رخى

(۱) هه‌موو نمونه‌ شیعريیه‌کانمان له سهرچاوه‌ی پێشوه‌وه وه‌رگرتوه.

(۲) هه‌مان سهرچاوه، ل ۱۰۳.

فارسی‌ش له وەرگیرانه‌کانی گۆران بېبەش نییه. مه‌سنه‌وییه‌کی سیاسی به ناوی (داستانی هه‌یاسی و کاکه‌ عابدین، ل ٤٧٤) له میرزاده عشقی یه‌وه وەرگیراوه‌ته‌وه و دوو شیعریش به ناوه‌کانی (هیزی گهل، ل ٤٧٩) و (خه‌باتی گهل، ل ٤٨١) له ابی تراب جلی. شیعری (بت، ل ٤٨٣) یشی له فارسییه‌وه وەرگیراوه. به‌لام ناوی خاوه‌نه‌که‌یی ده‌ستنیشان نه‌کردوه. بۆ ناساندنی هه‌ندێ له‌م شاعیرانه به‌خوینهر گۆران پێشه‌کییه‌کی کورت له‌باره‌یان و هۆی هۆنینه‌وه‌ی شیعره‌که‌یا نه‌وه‌ ده‌خاته به‌ر ده‌ست خوینهران. له پێشه‌کی مه‌سنه‌وییه‌که‌ی عشقی دا ده‌لێت:

(عه‌شقی) شاعریکی به‌هره‌دار و نیشتمان په‌روه‌ری ئێران بوو، له تازه‌کردنه‌وه‌ی شاعر و ئه‌ده‌بی ئێراندا ده‌ستیکی به‌رزی هه‌بوو، به تایبه‌تی هه‌لبه‌سته سیاسییه‌کانی ئه‌وه‌نده گه‌زنه‌ده و کاریگه‌ر بوو کاربه‌ده‌ستانی سه‌رده‌م بۆیان قووت نه‌ ئه‌درا، به پاده‌یه‌ک که شاهه‌نشاهی پێشوو په‌زا شای په‌له‌وی که‌له‌کیکی نه‌ینی رێک خست بۆ کوشتنی و له ته‌مه‌نی (٣١) ساڵیدا کوژرا.

عه‌شقی کوللیاتی شاعر و په‌خشانی چاپکراوی له سه‌راسه‌ری ئێراندا به‌روێکی نه‌مری هه‌یه^(١)...

له به‌رده‌وامیی قسه‌کانیشیدا ئاماژه به‌و راستیه‌ ده‌کات که ئه‌و گۆرانیه‌ی به‌هاوکاری مه‌حموود جه‌وده‌ت و م. نوری شاعیری سلیمانی پیکهاتوو و دێری یه‌که‌می بریتیه‌ له (ئه‌ولادی وه‌ته‌ن، ئێمه که‌وا میلله‌تی کوردین)، ئاوازه‌که‌ی له پارچه‌یه‌ک له ئۆپه‌رای رستاخیز شهرباران/یران ی عشقی یه‌وه وەرگیراوه^(٢).

پێشه‌کییه‌که‌ی گۆران په‌رسیاری سه‌ره‌کی باسه‌که‌مان دینیته‌وه‌ یاد. دیاره‌ گۆران شاره‌زاییه‌کی باشی له‌ بواری ئه‌ده‌بی نوێی فارسیدا هه‌بووه. واتا ئاگاداری ئه‌و ته‌وژمه‌ بووه که له سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه به‌ره‌و گۆرینه‌وه و نوێکردنه‌وه‌ی شیعری فارسی ئاراسته

(١) سه‌رچاوه‌ی پێشوو، ل ٤٧٤.

(٢) هه‌مان سه‌رچاوه، هه‌مان لاپه‌ره.

بوو بوو. بۆیه باس له رۆلی عشقی لهو بوارد دا دهکات و به گرنگی هه لده سهنگینیت. هه موو به لگه کان به ره و ئه و ئاراسته یه ده رۆن که زۆر ئه سته مه گۆران که ده سال پاش نیما یوشیج، باوکی شیعی نوئی فارسی، دهستی به نوێکردنه وهی شیعی کوردی کردووه و ئاگاداری به ره می ئه و شاعیرانه بووه که هاوچه رخی نیما بوونه و به ره مه که یان له چاو هی نیما له رۆوی ده وله مهندی و کاریگری و تازه یی ئاستی هونه ریه وه به رچاو نین، هیچ ئاگای له شیعی هاوتا فارسه که ی نه بوو بیت. له گه ل ئه وه شدا نه شیعیکی نیمای وهرگیراوه و نه ئاماژه شی به کاریگری نیما له به ره مه که ی کردووه. ته نانه ت ناوی نیماشی به شیوه یه ک له شیوه کان نه هی ناوه. له چاو پیکه و تنیکدا له گه ل عبدالرزاق بیمار خۆی ئاماژه به و راستیه دهکات که له سه ره تادا له ژیر کاریگری شیعی فارسیشدا بووه:

پاش ئه م ماوه یه که سه ره مستی ئه ده بی تورکی و فارسی بووین، به ره به ره ئه ده بی تازه ی عه رب و ئه ده بی ئینگیزی ها تنه کایه وه و بلاو بوونه وه^(۱)....

ئیمه هه ول ده ده یین له م به شه و له به شی داها تو دا به به راورد له گه ل به ره می نیمادا بزانی له به ر چی نوێکردنه وهی شیعی فارسی له لای نیما نه بو ته جی سه رنجی گۆران، له کاتیکدا که خۆی خه ریکی نوێکردنه وه بووه و له میانه ی کاره کهیدا پیکۆلی کردووه سوود له شیعی بیانی به تایبه تی شیعی نه ته وه کانی ده و روه به ر بپینیت.

گۆران خۆی دوو کۆمه له شیعی به ناوه کانی (به هه شت و یادگار) و (فرمی سک و هونه ر) له چاپ داوه. به لام مه رگ ریگه ی پی نادات که له چاپ دانی کۆمه له شیعی خۆی (سروشت و ده روون) به چاوی خۆی بپینیت. سه رجه می به ره می شیعی گۆران پاش مه رگی له

(۱) بیمار، ع، (۱۹۷۰)، ل ۳۰.

لایه‌ن محمدی مه‌لا کریم دوه کۆ کراوه‌ته‌وه و له سالی ١٩٨٠ دا له به‌غدا له چاپ دراوه. شایانی باسه که گۆران په‌خشاننوسیشه و ژماره‌یه‌کی به‌رچاوی نووسین و وه‌رگێڤاوه ئه‌ده‌بی و پامیاریه‌کانی له به‌ره‌مه‌یکدا به‌ ناوی په‌خشانه‌کانی گۆران له لایه‌ن ئومید ئاشناوه له چاپ دراون^(١).

(١) بۆ زانیاری زیاتر له سه‌ر ژيانی گۆران ب‌پ‌وانه: گۆران، (١٩٨٠)، ل ٥٤٥-٥٤٩.

به دواى ناسنامهى نه‌ته‌وايه‌تیی شيعر

شیواندنی قالبه کلاسیکه ناسراوه‌کان

وه‌کوو زۆربه‌ی شاعیران، گۆران ژيانی شيعری خۆی به نووسینی شيعری کلاسیکه‌وه ده‌ست پئ ده‌کات و تیاياندا پيڤه‌وی ياسا کلاسیکه‌کانی داڤشتنی شيعری کوردی ده‌کات. با بزانی خۆی چۆن له سهره‌تای کۆمه‌له شيعری (به‌هه‌شت و يادگار) دا تاييه‌تمه‌ندیيه‌کانی يه‌که‌م تاقیکردنه‌وه‌ی شيعریمان بۆ باس ده‌کات:

به‌هه‌شت و يادگار کۆمه‌له شيعریکه له ديوانه‌که‌م سهرانسهر له گه‌ل بابته‌کانی جوانی و دلدارى خه‌ریکه. هه‌لبه‌ستى وای تيايه بیست و پینچ سال، به‌لکو زیاتر، له‌مه‌و پینش دانراوه، هه‌روه‌کو هیی چهند مانگیك له‌مه‌و به‌ریشی تيايه. به‌شى زۆری کۆنه‌کان به وه‌زنى عه‌رووض وه کوردیه‌کی کۆنی تیکه‌لاو به زمانى بیگانه نووسراون. ئوسلووبیشیان کۆنه^(۱).

له راستیشدا شيعره سهره‌تاييه‌کانی ڤاده‌ی شاره‌زایی گۆران له بواری ياسا کلاسیکه‌کانی شيعری کوردی ده‌خه‌نه ڤوو. به تاييه‌تی له بواری غه‌زهل (ئه‌ڤۆی ئوغر، ل ۶۳؛ ئه‌ی شه‌وقی گه‌لاویژ، ل ۶۵)، قیتعه (جه‌واب بۆ جه‌تاب، ل ۱۲۲؛ ئه‌ی گه‌لاویژ، ل ۱۷۳)، چوارپاره (حوزنی په‌چه، ل ۱۹؛ ژن، ل ۷۴)، ته‌رکیب به‌ند (مه‌ده‌نیيه‌ت، ل ۷۱) و ته‌رجیع به‌ند (جوانی لادئ، ل ۳۲) دا. به‌لام ورده‌ورده سنووری ياسا کۆنه‌کان ده‌شکینیت و هه‌ندئ گۆرانکاری کچه‌که له بواری قالبه شيعریيه‌کاندا ئه‌نجام ده‌دات.

(۱) گۆران، (۱۹۸۰)، ل ۳.

(دەرویش عەبدوللا، ل ۱۲۰)

نە حەرفی مەکتەببەخت خویند، نە ئوستادى پەلى گرتى،
صيرف بەرزى دەکا ئەم صنعه تهى فير کرد به شمشالت،
هه موو وه زنىكى گۆرانى، له توولانى هه تا کورتى،
به سەرپه نجهى هونەر کردت به دىلى کۆششى زالت!..
(مەفاعيلون مەفاعيلون مەفاعيلون مەفاعيلون)

ئەمە چوارەمین بەندە لە کۆى حەوت بەندى شیعەرە کە
سەرانسەر بە کیشى هەزەجى هەشت هەنگاوى سالم هونراوه. لە
بەندى يەكەمەوه تا بەندى پینجەم هه موویان دو دیرین. واتە هەر
بەندیک لە چوار نیوه دیر پیک دیت. لە يەكەم تیروانیندا جوړى
پینکردنى سەرواکان $a b a b$ و تاکە کیشى عەرووزى شیعەرە کە،
قالبى کلاسیكى چوارپارەمان دینیتەوه بیر^(۱). بەلام دوو بەندى کۆتایى
شیعەرە کە واتە بەندەکانى شەش و حەوت کە سى دیرین و لە راستیدا
لەبەر سەروای گریدراویان يەك بەند پیک دینن، پینگامان پى نادەن
ناوى قالبى کلاسیكى چوارپارەى لى بنین.

بە هەمان شیوه شیعری (شەویكى بەهار، ل ۱۷۱) لە سەر کیشى
عەرووزى (مەفعوولو مەفاعيلو مەفاعيلو فەعوولون) هەزەجى

(۱) چوارپارە (یا خود چارپارە – دو بیتىهای پیوسته) تازه ترین قالبى شیعری
کلاسیكى فارسىیه. فۆرمە باوه کەى له وانه يه بۆ يەكەم جار له لایەن فریدون
توللى شاعیری هاوچەرخى ئێران بە کار هاتبیت. وه کوو له ناوه کەشى
دیاره، بریتییه له شیعریک که له چەند بەندى چوار دیرى پیک دیت و سەروا
له هه موو بەندەکاندا پیرەوى لەم سیستەمى $\emptyset a \emptyset a$ دەکات و بەندەکان
له پوو سەرواوه سەربەخۆن. بەلام هەندى چوارپارە له سەرەتای سەدهى
بیسەم له لایەن هەندى له شاعیرە فارسەکانه وه به سەروایه کى جیاوازه به
کار هاتوون. وه کوو سیستەمى $a b a b$ یا $a b b a$ بۆ هەر بەندیک. بۆ
زانبارى زیاتر لەم باره يه وه بڕوانه : حقوقى، م، مرورى بر تاريخ ادب و
ادبيات امروز ايران ۲، چاپ چهارم، تهران، نشر قطره، ۱۳۸۰/ ۲۰۰۱. ص
۴۴۲، ۴۴۸ و ۵۳۴. له وه ده چیت گۆران ئەم قالبەى له شیعری فارسى
سەرەتای سەدهى بیستەمه وه ناسیبیت و وه ریگرتبیت.

ههشت ههنگاوی ئه خره بی مه کفووفی مه حزووف هونراوته وه و له
سی بهندیدا پیرهوی سهروای $a b a b$ دهکات، و دیسانه وه له
چوارپاره دهچیت. بهندی دووه می بهم شیوهیهیه:

تاریکی، ته می دهشتی دل و تانهیی سه رچاو،
شابالی په خش کردبوو تا کو ئه به دی ییهت..
بی دهنگی له چوار لاوه موهاجیم وه خوروشاو،
وهک ظولمهتی شه و نهیبوو ئه ویش نووک و نیهایهت!

به لام بهندی سییه م و پینجه م و شه شه می شیعره که، هر یه که و سی
دیپری ههیه:

جار جار له ئو فوق رائه وه شا شیرى برووسکه،
گره می غه زه بی گوئی که پ ئه کرد هه وره تریشه؛
باران سه ره تای ریشه تی بوو: نم نم ئه گریا،
وه ستا بوو زه وی تینوو زه لیلا نه له به ریا!
ئه مجا به خورم باری، له پاش یه ک دوو ده قیقه،
ئافاقی ئه مه ل ره ش بوو، نه ما پیوه تروسکه!...

ئه مه جگه له وهی بهندی یه که میان که دوو دیپریه پیرهوی له
سیسته میکی تری سه روا یا خود $a b a b$ دهکات. بویه ناتوانین ناوی
چوارپاره له سه ر ئه م شیعره دابنیین. راسته گوران له یاسا بنه ماییه
کونهکانی پوخساری شیعرى لانادات، له گه ل ئه وه شدا قالبی جیاواز له
قالبه کلاسیکه ناسرا وه کان دینیتیه دی. که چی بو لادان له کلاسیزم
گوران هر به مه ناوه ستیت؛ چونکه هیشتا سهنگی یاسا کونهکان
ههستی پی دهکریت. لیرهیه که نوێکردنه وهی شیعرى کوردی
دهکه ویته وه قوناغیکی تازه.

پژگاری له کۆسپی قائبه کلاسیکه کان

■ کیشی عهرووزی ئازاد

شیوانی کاری گۆران له م قوناغه دا شیوانیکی پهنگاوپهنگه. ئەم
جۆراو جۆرییهش له وانهیه پێوهندی به شارەزایی گۆرانهوه هەبێت له
بوازی شیعره نوێیه بیانییهکاندا و ئەو پێشوینانە شاعیرانی بیانی
له ئازادکردنی شیعرهکانیاندا گرتوویانەتەوه بهر.

دیوانی گۆران چل شیعرێ عهرووزی کلاسیک دهگرێتهوه خۆی.
ئەم شیعرانه به کیشهکانی ههزهج، موجتهس، پهمله، خهفیف،
موزارع، پهجهز و موتهقارب هۆنراونهتەوه^(۱) که دوو نموونهیان لێ
دهخهینه پوو:

(له بهختی تار، ل ۶۹)

له بهختی تاری شهو ناکهم شیکایهت،
شه‌بیهه چونکه بهو زولفی سیایهت!
نی یه قابیل برینی پاهی دووری
وه‌کوو پرچت کشاوه بی نیهایهت!
مه‌فاعیلون مه‌فاعیلون فه‌عوولون
مه‌فاعیلون مه‌فاعیلون فه‌عوولون

(داخی نامق کهمال، ل ۴۵۹)

فه‌یله‌سووفی پۆژه‌لاتی عهصر بووی
پاست له عیلمه‌تۆ فه‌ریدی ده‌هر بووی.

له‌فظی په‌خشانت هه‌موو سیحری هه‌لال
نه‌ظمی شیعرت پشته‌یی یاقووتی ئال.
فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون
فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون

(۱) مه‌ولوود، ع، «چل شیعرێ عهرووزی گۆران» له گۆڤاری پامان، ژ ۵۰،
هه‌ولێر، ده‌زگای گولان، ۲۰۰۰، ل ۱۵۴-۱۵۵.

له نموونه یه که مډا هر دیریک له شەش هەنگاوی عەپووزیی سەر به کیشی هەزەج پیک هاتوو. کیشی شیعردکه بریتییه له هەزەجی شەش هەنگاوی مەحزووف و شیعردکه وەکوو هەر شیعریکی کلاسیک، کیشی خوێ تا دیری کۆتایی له هەمان شیوه دا دەپارێزیت. له نموونه ی دووهمیشدا شیعردکه به هەمان شیوه تا دیری کۆتایی به کیشی پەمەلی شەش هەنگاوی مەحزووف یا مەقسوور هۆنراو تهوه^(۱). واتا قەوارە ی هەموو دیرەکان له هەردوو شیعردکه دا یه کسانه. ئەم تایبه تەندییه له هەندئ شیعری گۆراندا شوینی نامینیت و شیعردکان له م پوهوه پەنگیکی ئازاد دهگرنهوه خویان^(۲).

(نـاخ ههزار نـاخ، ل ۱۸۵)

ئە ی ئەوه ی قەومانی بەش بەش کرد به پپی خاک و زمان،
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلان
 دای به هەر قەومئ نگین و تاج و تهختی حور ژیان!
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلان
 کوا نگینی بهختی من؟
 فاعیلاتون فاعیلون
 کوانئ تاج و تهختی من؟
 فاعیلاتون فاعیلون
 بۆ له خاکی پاک و زار و بی گریم،
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلان
 غەدر ئەکە ی؟ نابەختی پیم؟
 فاعیلاتون فاعیلان
 یا ئیلاهی هەقی خۆم داوا ئەکەم:
 فاعیلاتون فاعیلاتون فاعیلون
 کوا نگین و تهخته کهم؟
 فاعیلاتون فاعیلون

(۱) له بهر ئەوه ی سەر وای شیعردکه مەسنه وییه، هەنگاوی کۆتایی هەندئ جار مەحزووف و هەندئ جار مەقسووره.

(۲) بهکر محەمەد، م، (۱۹۹۸)، ل ۱۲.

جیاوازی کیشی ئەم شیعرە لە گەڵ شیعرەکانی پیشوودا دیارە.
 ھەر بە تێروانینیکی خێراوہ یەکەم جیاوازی کە قەوارە ی
 نیوہ دێرەکانە، بەرچاو دەکەوێت. ئەم دیاردە یە لە نمونە ی
 خواروودا بەرچاوترە:

(بت، ل ٤٨٣)

— کئ شکانی سەری بت؟
 فاعیلاتون فەعیلون
 — سەری بت ئیمە شکانمان ئیمە!
 فاعیلاتون فەعیلاتون فەع لون
 — چوار پەلی ئەسپەکەیی کئ پە ی کرد؟
 فاعیلاتون فەعیلاتون فەع لان
 — ئیمەیی داس بە دەس بووین، ئیمە!
 فاعیلاتون فەعیلاتون فەع لون
 — ورگی بت کئ بوو دپی؟
 فاعیلاتون فەعیلون
 نەدراوہ سکی بت
 فاعیلاتون فەعیلون
 نەدراوہ،
 فەعیلاتون

کئ دیی؟

فەع لون
 بڊرە ئە ی دەستی بە ھیزی ھاوپی:
 فاعیلاتون فەعیلاتون فەع لون
 پی سبەینی یی مەزن
 فاعیلاتون فەع لون
 بڊرە پروپۆشی فەسالی بتی شووم

فاعیلاتون فهعیلاتون فهعیلان
 تا ببینین که له سهر ناوچاوی
 فاعیلاتون فهعیلاتون فهع لون
 ناوی کی نووسراوه؟
 فاعیلاتون فهع لان
 ناوی ئەو پیاو کوژە وا (ئازەر) و (تیر)
 فاعیلاتون فهعیلاتون فهعیلان
 خوینی گەلمانی پڑان..
 فاعیلاتون فهعیلان

.....

له ههنگاهه عه‌پووزییه به‌کاره‌ینراوه‌کان دیاره که د‌پ‌ره‌کان به
 ک‌ئ‌شی په‌مه‌له‌وه هۆنراون. به‌لام ئەوه‌ی ک‌ئ‌شی ئەم ش‌ی‌عه‌ له‌وه‌ی له
 ش‌ی‌عه‌ی کلاسیکدا بینیمان، جیا ده‌کاته‌وه ئەوه‌یه که هه‌موو د‌پ‌ره‌کان
 قه‌واره‌ی یه‌کسانیان نییه. له ش‌ی‌عه‌ی کلاسیکدا یه‌کسانی قه‌واره‌ی دوو
 نیوه‌د‌پ‌ری د‌پ‌ریک له‌ لایه‌ک و هی د‌پ‌ره‌کان له‌ لایه‌کی تره‌وه، واتا
 یه‌کسانی ژماره‌ی بر‌گه‌کانیان مه‌رجی یه‌که‌می ک‌ئ‌شی ش‌ی‌عه‌. له‌م دوو
 نموونه‌یه‌دا شاعیر له‌م یاسا بنه‌په‌تییه لاده‌دات. له ش‌ی‌عه‌ی (ئاخ هه‌زار
 ئاخ) دا بچ‌وو‌کت‌رین د‌پ‌ری له‌ حه‌وت بر‌گه‌ و گه‌وره‌ترینیان له‌ پانزده
 بر‌گه‌ پ‌یک د‌یت. له ش‌ی‌عه‌ی (بت‌)یشدا بچ‌وو‌کت‌رین د‌پ‌ری له‌ دوو بر‌گه‌ و
 گه‌وره‌ترینیان له‌ یانزه بر‌گه‌ پ‌یک د‌یت^(۱). خا‌ل‌کی تر که ک‌ئ‌شی ئەم
 ش‌ی‌عه‌ له‌ ک‌ئ‌شی ش‌ی‌عه‌ی کلاسیک جیا ده‌کاته‌وه، بر‌یتییه له‌ هه‌نگاهه
 عه‌پووزییه به‌کاره‌ینراوه‌کان. له ش‌ی‌عه‌ی کلاسیکدا – وه‌کوو بینیمان –
 نموونه‌ی هه‌نگاوی هه‌موو د‌پ‌ریکی ش‌ی‌عه‌ی، هه‌نگاوه‌کانی د‌پ‌ری
 یه‌که‌من. واتا ئەگه‌ر د‌پ‌ری یه‌که‌می ش‌ی‌عه‌ریک به‌ ک‌ئ‌شی په‌مه‌لی شه‌ش

(۱) له‌به‌ر ئەوه‌ی یه‌کسانی قه‌واره‌ی نیوه‌د‌پ‌ره‌کان و د‌پ‌ره‌کان له‌م ش‌ی‌عه‌یه‌دا
 پ‌یره‌و نه‌کراوه، ئ‌یمه‌ وش‌ی د‌پ‌ری بۆ هه‌ر پ‌یزیکی ش‌ی‌عه‌ی به‌ کار د‌ینین.

ههنگاوی مه حزووف بیٽ، دهبی هه موو دیر هکانی تر به و کیشه بهؤنرینه وه. پیکهستنی ههنگاوهکانی کیشیکی کلاسیکی عه پروویش خاوهن پیره و یاسای خویهتی. بۆ نمونه ههنگاوی (مهفعوولو) له دهریای ههزه جدا ته نیا له سه رهتای نیوه دیرهکاندا دیار ده بیٽ. هه ندی له ههنگاوهکانیش وهکوو (مه حزووف، مه قسوور، موسه ببه غ، ته سلهم،...) ته نها له کۆتایی دیر و نیوه دیردا دین و دهبن به «ضرب». به واتایهکی تر ته نیا یه کیک له م ههنگاوانه بۆ هیه بیٽ به ههنگاوی کۆتایی دیر یا نیوه دیر. که چی له نمونه یه که مدا هه ندی جار ههنگاوی (فاعیلان) و هه ندی جاریش ههنگاوی (فاعیلون) کۆتایی به دیری شیعی دین. له شیعی دوو میشدا جگه له وهی که ههنگاوی (فه ع لون)ی دیری (کئ دی؟) تاکه ههنگاوی دیره که یه و ته مه له خۆیدا بی وینه یه، هه ر چوار ههنگاوی (فه ع لون، فه عیلون، فه ع لان، فه عیلان) به جیا جیا له شیعه که دا وهکوو ههنگاوی کۆتایی دیر ده بنرین. هه ر بۆیه به پیچه وانه ی شیعی کلاسیک، بۆ ناوانی کیشی ته م شیعرانه ئیمه ناتوانین سوود له ناوی ههنگاوهکان ببینین (بۆ نمونه وهکوو کیشی په مه لی شهش ههنگاوی مه حزووف که به گویره ی ژماره و جووری ههنگاوهکانی دیره که وه ناو نراوه)، ته نیا ته وه نه بیٽ که ده توانین ته وه ده ریایه ده ستنیشان بکهین که ههنگاوهکانی لی وه رگیراون؛ که له هه ردوو نمونه که ماندا ههنگاوهکان سه ر به ده ریای په مه لن.

به لام بۆچی گۆران ته م گۆرانکارییه له کیشی ته م دوو شیعه دا ته نجام ده دات؟ مه مه د به کر له و باوه په دایه که سه ره به ستی ته م شیعرانه له وه دایه که واتای شیعی به گویره ی پیویست ژماره ی ههنگاوهکان له دیری شیعی دا ده ستنیشان ده کات^(۱). واته ته گه ر

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، هه مان لاپه ره.

شاعیر له شیعرى کلاسیکدا واتای شیعرى خوی ده خسته ژیر زهبرى یه کیتی کیشی شیعر، ئەوا لیږدهدا گۆران کیشی شیعر ده کاته فرمانبهری واتای شیعرى. ئەمەش بیگومان کارى شاعیر له گهڤان به دواى وشەى گونجاو له گەل کیشی شیعره کهیدا ئاسانتەر ده کات. به لام ئەوهی سهرنجپراکیشه ئەوهیه که له کۆی شیعرهکانی، گۆران ئەم ئەزموونه تهنیا به سهر دوو شیعردا تاقی ده کاته وه که یهکیانی له فارسییه وه وەرگێڕاوه. دیاره ئەم شیوازەى وه کوو تاکه شیواز بۆ نوێکردنه وهی شیعرهکانی به دل نییه و پهنگه بیرۆکهی ئەم شیواز له خودی گۆران وه نه بیت. به ههر حال ئەم سهر به ستیه له هۆنینه وهی شیعرى عهرووزیدا شوێنێکی بهرچاوی له شیعرى گۆراندا نییه و دیاره گۆران زیاتر له خودی کیشی عهرووز، بیر له ناسنامه کهی ده کاته وه.

■ دابړان له کیشی بیانی

شۆږشى راسته قینهی گۆران له بواری کیشی شیعرى کوردیدا بریتیه له دهرخستنی پڕۆژه نوێگه ریه کهی له چوارچێوهی کیشی عهرووزی عه ره بی و هۆنینه وهی شیعرهکانی به کیشی برگه یی خۆمالیی کوردی. ئەم کاره ی گۆران بیگومان مانایه کی تایبته ده گرێته وه خوی. هینانه ناوه وهی کیشه خۆمالیه کان بۆ ناو شیعرى نووسراوی کوردی به هادانه به فاکتهره کولتووریه نه ته وایه تیه کان به رانه به وه فاکتهره بیانیه نهی شیعرى کوردیه یان بۆ ماوه یه کی دوورودریژ داگیر کردبوو. ئەمەش به به کاره ی نانی کیشه برگه ییه کانى شیعرى سهرزازه کیی کوردی که بریتین له کیشه کانى ده برگه یی (۵+۵)، هه شت برگه یی (۴+۴) و هه وت برگه یی (۳+۴ یا ۳+۴)^(۱). ده کری ئەم هه نگاوه به شکاندنی سنووری نیوان شیعرى نووسراو و شیعرى سهرزازه کیی خه لکی دابنیه ی. له پیشه کیی

(۱) خه زنه دار، م، (۱۹۶۲)، ل ۳۱-۳۴.

كۆمەلە شىعرى بەھەشت و يادگار دا گۆران بەم ئاوايە ئەم
دىاردەيەمان بۇ باس دەكات:

شىعرە تازەكان بە وەزنى پەنجە (ھىجا) ھەلەستراون كە ھەرچەند شىعر
دۆستەكانى كۆن بە خويندەنەوھى پانەھاتوون، بەلام لە بەر ئەوھى وەزنى تايبەتتى
نەتەوھىيەمانە وە لە گەل خەصائىسى زمانەكەمان چاتر پىك دەكەوئ، بە پىويستم
زانى لە ماوھى تەقەلاى ئەدەبى خۇما، پۇژبەپۇژ بەرەو لايەنى بە كارھىنانى ئەم
وەزنى بچم، تا لەم چەند سالى دواييدا وەزنى عەرووسم بە تەواوى، وەلام وايە بۇ
ئىجگارى بەرەللا کرد، مەگەر پىويستىكى ھاندەرى تايبەتتى پووبدا^(۱).

لە چاوپىكەوتنىكدە لەگەل عبدالرزاق بىمار، گۆران ئەو راستىيەمان
بۇ پوون دەكاتەوھ كە خۆى و ھاوچەرخەكانى، شىخ نوورى و پەشىد
نەجىب ھاوكات دەستيان بە نوئىكرەنەوھى شىعرى كوردى كردووه و
شىعرى ھاوچەرخى توركى ئىلھامدەريان بووه. بەلام ئەوان گۆرپىنى
جۆرى كىشى شىعرى كوردىيان پى مەبەست نەبووه و شىعرەكانيان
ھەر لە سەر بىنەماى كىشى عەرووزى عەرەبى بنیات ناوھ. ھەرودھا
پەيداىوونى بىرۆكەى گۆرپىنى كىشى شىعرى كوردى لە عەرووزىيەوھ
بۇ بىرگەيى خۇمالى لای خۆى، لە ئاشنايەتتى لە گەل شىعرى
ھاوچەرخى توركىيەوھ سەرچاوه وەردەگرىت:

ئەگەرچى شعر ھەر لە سەر عرووسى عەرەب ھونراوئەتەوھ لەم سەردەمەدا، بەلام
مجزوئەكانى بحرى عروضيان وەرئەگرت. وە ئەو بحرانەى كە زور بە كار نەئەھىنران
لە لای شاعىرە كۈنەكان. بو وىنە نالى و سالم و ھاورى كانيان زياتر بحرى (ھزج) و
(رەمل)يان بە كار ھىناوھ، بەلام ئەمانە لە بحرى سريى و خفیف و لە ھزج
(مجزوئاتيان) وەر ئەگرت وە زياترى (زواحف) و (علل)يان بە كار ئەھىنا.

ئەم تازەكرەنەوھىيە بە (تەقلید) كەردنى ئەدەبى تورك روويدا. بەلام ئەدەبى توركى
جوولانەوھى تازەترى لى دەرکەوت كە توركەكان لە رووى گيانىكى (قەومى)يەوھ

(۱) گۆران، (۱۹۸۰)، ل ۳.

ئەھاتن كېشى ھەلبەستە شەبى يەكانيان ئەڭيانەۋە و لە سەر ئەم كېشانە
ھەلبەستيان دائەنا.. كە ئەمەش كېشى ھىجايە.

ئىتر من تەنھا بە كوششى ئەۋان نەۋەستام و ۋەزنى ھىجاشم و مرگرت و بە كار
ھىنا^(۱)...

گۆران لە موحازەرەكانى خۆيدا لە كۆلىجى ئەدەبىياتى بەغدا كاتى
باس لە پىچكە ھاۋچەرخەكانى كېشى ھەلبەست دەكات، بەم شىۋەيە
باس لە كارىگەرىي شاعىرە توركەكان دەكات:

پىچكەى دووم: پىچكەى بوڭۋە تازەكانە و لە سەر بىنەپەتى ژمارەى بىرگە ئەۋا،
لەھەر پىيە درىژەكانى ھەلبەست بەۋىنەى كېشى فەرەنسزى، ھۆى گرنگى ئەم
پىچكەيە لە لايەن بوڭۋە تازەكانەۋە بوۋژانەۋەى ھەستى نەتەۋايەتییە لە ناو
گەلانى رۆژھەلاتى ناۋەراستا دەستىكى گەۋرەى تيا ھەيە، ... تىكۆشىن ھەتا بلىي
گەرم بوو بۇ گۆرپىنى ئەلفوبى و، بۇ بىژاركردى زمانى توركى، بۇ بادانەۋە لە
ھەلبەستە لە كېش و عەرزەۋە بۇ ئەۋ كېشەى توركيە گەلانىيە، كە عوسمانىيەكان
خۇيان «كېشى پەنجە يان كېشى ھىجا» يان پى ئەۋت، ئەم تەقەلايە گۆرپانىكى
سروشتى بوو، كە سەرنجى رۆشنىرەكانى كوردى ناو سنوورى دەۋلەتى عوسمانى
رېاكىشيت، ئەمانىش ھەر لەۋ سەردەمەۋە وردە وردە كەۋتەنە بايەخدان بەم بارى
سەرنجە تازەيە بەرامبەر بە بەرژەۋەندى نەتەۋايەتى (مەصالحى قەۋمى) و
ژيانى كۆمەلايەتى بە تايبەتى بوڭۋەكان لە ماۋەى بۇلوانيا بەسوورى (گەرمى)
دەستيان دايە چاۋگىرپان بە شوپىن كېشى تايبەتى نەتەۋەيى كوردا،^(۲)...

راستە شىعەرى ھاۋچەرخى توركى، ۋەكوۋ خۇدى گۆران ئامازەى
بۇ دەكات، ئىلھامدەرى بوۋە لە ھەۋلە تازەكەيدا لە گۆرپىنى كېشى
عەرزەۋەى بە كېشى بىرگەيى. بەلام لە پىشەكىي كۆمەلە شىعەرى
بەھەشت و يادگار دا ۋا پىشان دەدات كە چاولىكردى لە شىعەرى
توركى، چاولىكردىكى كۆپرانە نەبوۋە و ئەگەر كېشى بىرگەيى پى

(۱) بىمار، ع، (۱۹۷۰)، ل ۳.

(۲) ئاشنا، ع، (۲۰۰۲)، ل ۱۵۷ و ۱۵۸.

باشتر بووه، له بهر ئهوه بووه كه باشتر له گهل تايه تهمه ندييه كانى زمانى كوردیدا دهگونجیت. گۆرانكارىیه كانى شیعری هاوچه رخى توركى وایان كرد كه شاعیرانى كورد، به تايه تی گۆران، له ده رگای شیعری فۆلكلۆرى كوردی و شیعری كلاسیكى گۆرانى، كه به كیشى خۆمالی كوردی هۆنراوه تهوه، بدهن. گۆران له بهرده وامی و تهكانیدا له باره ی شاعیره كورده كانه وه ده لیت:

... ئه مانه بۆ گه یشتنى زوو به ئامانج له لایه كه وه فۆلكلۆره رهنگینه كه ی گه لی كورد به گشتی له لایه كى تره وه كیشه ی ده بره گه ییه كه ی هه لبه ستی گۆرانى «شیوه ی زمانى گۆران» به هونه ره به رزه جوانه كه ی (مه وله وى) یه وه ریگای ئاره قیشتنى بۆ ئاسان كردن،^(۱)...

له ژماره ۳۱ ی گۆفارى هیواى سالى ۱۹۶۱ یشدا ده لیت:

هه لبه ستی تازه ی كوردی، به زۆرى چووه ته وه سه ر كیش (وه زن) ه نه ته وه ییه كه ی حونجه _ په نجه (هیجا _ مقطع) له كاتىكا كیشى هه لبه ستی كۆن (عروض) بوو، كه ئیستاش هیشتا لایه نگرى له ناو بوژده كان ماوه، كه ئه مانه له سه ر یكه وه كه مایه تیین له سه ر یكیشه وه نوینه رى ریژگه یه كى كۆن، جگه له مه بوژی به ناوبانگ مه وله وى و بوژده كانى ترى شیوه ی گۆرانى (هه ورامى) یش به هه ر ووز نا به كیشى ده حونجه (هیجا) یی هه لبه ستیان داناوه.^(۲)

كه واته جگه له شیعری فۆلكلۆرى كوردی، شیعری كلاسیكى شیوه ی گۆرانى به هۆى كیشه خۆمالیه كه یه وه جیى بایه خى گۆران بووه. ئه و كیشانه ی گۆران له شیعری شیوه ی گۆران یان له شیعری خۆمالیه وه وه رده گریت بریتین له:

– كیشى یانزه بره گه یی (۳+۴+۴)

كه ی تۆم دیوه؟ / كه ی ئه ت ناسم؟ / كه ی؟ كه ی؟ كه ی؟

دلدارى چى؟ / په یمانى چى؟ / حه ی! حه ی! حه ی!

وهك سىحر باز/ هاتووى به ندی/ ده له سه (هه لبه ستی ره نجاو، ل ۳۷)

ئه خه یته پیم، / دیلم ئه كه ی، / نا به سه!

(۱) سه رچاوه ی پیشوو، ل ۱۵۸.

(۲) هه مان سه رچاوه، ل ۲۸.

— كېشى دە بېگەيى (۵+۵)

پۇلەى تاقانەم، / ھىواى ژيانم،
ئەستىرە گەشەى / بەرى بەيانم،
پۇژى نەورۇزى / پرشنگ زىپىنم،
ترىفەى سىي / مانگى ھاوينم،

— كېشى ھەشت بېگەيى (۴+۴)

كفرە لاي من / لە يار پەنجان
پىي لى ئەننم / ئەى زوھرەى جوان!
ھەرزە گۆيىم / كرد ھەر جىم وت،
وا ئەو چلەم / بە فرمىسك شت،

— كېشى ھەوت بېگەيى (۳+۴ يان ۳+۴)

ئەى بالدارى / ئىسك سووك،
بىلبى / دەنووك بچووك،
باغچە بە / باغچە ئەفرى؛
وچانىكى / لى ئەگرى؛

(بۇ بىلبى، ل ۱۰۳)

خودى گۇران لە بارەى ئەم كېشانەو دەلىت:

لە پېشەو وتمان لە فۇلكۇرى كوردىا كېشى (۱۰) بېگەيى (۵+۵) و، وینەمان لە
ھەلبەستەكانى مەولەوى ھىنايەو، لە پاش كېشى دەيى لە فۇلكۇردا كېشى ھەشتى
(۴+۴) دىت، دواى ئەويش كېشى ھەوتى (۳+۴) لە تاكەتاكەى دىرەكانى ھەلبەستى
لاوك و ھەيرانىشا ئەتوانىن كېشى يانزە بېگەيى (۵+۶) و (۳+۴+۴) بدۆزىنەو^(۱)...

■ داھىنانى كېشى بېگەيى نوئ

گوران لە بەردەوامى قسەكانىدا لە بارەى كېشە بېگەيىەكانى
سەرەو دەلىت:

بويژە تازەكانمان لە ماوەى ئەم دە سالانەى دوايىدا لە بەرھەمى ھونەريانا ئەم
جۇرە كېشانەيان ھەموو ژياندۆتەو، جگە لەودش چى بە چاولىكەرى بېگانە و شتى
پېگى داھىنانەو چەند جۇرىكى تازەى كېشيان دۆزىوئەو^(۲)...

(۱) سەرچاوى پيشوو، ل ۱۶۳.

(۲) ھەمان سەرچاوه، ھەمان لاپەرە.

که واته وهرگرتنی کیشی برگهیی له شیعرى خۆمالیی کوردیییه وه تاکه مه بهستی گۆران نییه. چونکه داهینانی شاعیر ده بی جیپه نهجی خۆی له سهر کیشی شیعریشدا هه بیّت و ئەم ئامانجه تا ئیستا له شیعرى گۆراندا له بواری کیشی برگهیییدا نه هاتۆته کایه وه. ئەم کیشه سهره تایانه بۆ شاعیر وه کوو که رهستهی سهره کی و خاوان بۆ بهر هه مهینانی که رهستهی تازهی شیعرى که له قوولایی بههره و هونهری شاعیره وه سهرچاوه وهرده گرن^(۱). به چاوخشاندنیکى تر به سهر جوړی کیشه برگهیییه به کارهینراوه کان ده توانین بچووکتین یه که پیکهینه رهکانیان له پرووی کیشه وه دهستیشان بکهین که بریتین له یه که سیلابییهکانی ۳، ۴ و ۵ برگهیی. ئەم یه کانه که به ژماره ی برگهکانیانه وه دهستیشانکراون، که رهستهی بنه رهتیی کیشی برگهیین و گۆران ههر له وه یه کانه بۆ بنیاتنانی کیشی برگهیی تازه سوود وهرده گریت.

– کیشی دوانزه برگهیی (۳+۳+۳+۳)

قژ کالّی، / لیو ئالّی / پرشنگی / نیگا کالّ،
ئهی کچه / جوانه که ی / سهرگۆنا / نهختیک ئالّ!
ئهی کچه / مهنگه نه ی / به دهنگی / چپه دوو، (جوانی بی ناو، ل ۵)
گه نده مووی / دهم و چاو، / مه چهک هه لّ / نه گرتوو..

– کیشی سیانزه برگهیی (۵+۴+۴)

سهرده میک بوو / دنیای گیانم / تاریک و چۆل بوو؛
کام (به پۆچکه) ی / گهرمه دلّم / چه شنی سه هۆلّ بوو؛
قه ریحه م وشک، / ته بیعه تم / زهر د و ژاکاو بوو (نیان...، ل ۲)
زهرده خه نه م / ئاخى سهرلیو، / فرمیسکی چاو بوو!

(۱) شانوف، ح، شعر الشعراء الكردي المعاصر عبدالله گوران، ترجمة مصطفى، ش، بغداد، المتقف الجديد، ۱۹۷۵، ص ۱۷۶-۱۷۷، بیکهس، ش، «چه نده سهرنجدانیک له گۆرانى لووتکه» له پۆشنییری نوئی، ژ ۶۴، به غدا، ده زنگای پۆشنییری و بلاوکردنه وهی کوردی، ۱۹۷۸، ل ۵۸-۶۸.

گۆران له موحازهره كانيدا له باره‌ی كيشه بره‌گه‌ييه باوه‌كانى
شيعرى كوردى ده‌دويت. كاتى باس له كيشى ده بره‌گه‌يى (۵+۵) ده‌كات،
به شيوه‌يه‌كى ناراسته‌وخۆ ئاماژه به‌وه ده‌كات كه ده‌كرىت له سه‌ر
بنه‌ماى كيشىكى ره‌سه‌ن، كيشىكى نوێ دابنرىت:

كيشى ده بره‌گه‌يى، ئهم كيشه له هه‌لبه‌ستى كورديدا ئه‌وه‌نده باوه پياو زۆر به
ئاسانى ئه‌توانى ناوى لى بنى كيشى نه‌توه‌يى گه‌لى كورد... له ناو هه‌موو
كوپه‌كانى ژن و پياوا كيشى هه‌لبه‌ست نيه ئه‌وه‌نده ئهم كيشى (ده‌بييه) به سه‌ر
ده‌مه‌وه بى و له هه‌لبه‌سته‌كانى چيرۆك و گۆرانى و شيوه‌ن و به‌سته و لايه‌لايه‌ى
كورديدا به‌زۆرى به كاردىن و بو دانه‌ره‌كان به ئاسانى رىك بخرىت، وه‌تيره
هه‌لبه‌سته‌كانى كيشى ده‌يى به ئاسانى «عاده‌تى» هه‌ريه‌كى له دوو پى پىنج بره‌گه‌يى
دروست ئه‌بن؛ به‌لام دروستيشه دىرى هه‌لبه‌ستى له سى پىنج بره‌گه‌يى به‌ئۆنرىته‌وه^(۱)...

– كيشى پانزه بره‌گه‌يى (۵+۵+۵)

ئهم لا يه‌ك په‌له، / ئه‌و لا يه‌ك په‌له: / هه‌ورى ره‌نگاوره‌نگ؛
له ناوه‌پاستا: / به ده‌م ئاسووده / پۆژى شوخ و شه‌نگ!
سه‌وزه گيا پاراو، / گول و گولاله / مه‌ستى ره‌نگ و بو، (ديمه‌نىكى به‌هار، ۱۶۹)
دره‌خت تازه شين، / سه‌ر لق رازاوه‌ى / گول، گه‌لا، چرو ...
تازه‌يى ئهم كيشانه له ژماره‌ى يه‌كه‌كان و جوورى
پىزكردنه‌وه ياندايه. ئهم كيشانه به پىچه‌وانه‌ى كيشه بره‌گه‌ييه‌كانى
پيشوو كه زياتر دوو يه‌كه‌يى بوون، له سى يان چوار يه‌كه‌ى بنه‌كى
پىك دىن. هه‌روه‌ها جوورى تازه‌ى يه‌كگرتنه‌وه‌ى يه‌كه‌كانيش تياياندا
دياره. يه‌كه‌ى پىنج بره‌گه‌يى كه ته‌نيا له‌گه‌ل جوورى پىنج بره‌گه‌ييدا يه‌كى
ده‌گرتنه‌وه، ئه‌مجاره له گه‌ل يه‌كه‌ى چوار بره‌گه‌ييشدا پىك دىنىت.
يه‌كه‌ى سى بره‌گه‌ييش سه‌ره‌راى يه‌كگرتنى له گه‌ل يه‌كه‌ى چوار بره‌گه‌يى،

(۱) ئاشنا، ۲، (۲۰۰۲)، ل ۱۶۳.

هەر به تهنیا به چوار جار دووباره بوونه وه کیشیکی نوئ پیک دینیت. ئەو هی سەرنجراکێشه ئەو هی که ژماره یه کی زۆر لهو شیعرا نهی بهم کیشانه هۆنراون، یاسای کلاسیکی یه کیتی کیشیان تییدا به دی ده کریت. واتا شاعیر هه موو دپره کانی شیعره که له سه ره تا وه تا کۆتایی به یه ک ئەندازه ده کیشیت. به لام له وهش ئاگاداره که هیشتا بواری ماوه گۆرانکاریی تر له چۆنیهتی به کارهینانی کیشی خۆمالیدا ئەنجام بدات.

■ کیشی بره گهیی ئازاد

له سه ره تای باسه که ماندا له سه ر کیش بینیمان که گۆران سوارچاکی هونه ری شیعری کلاسیک بوو و هه ره کوو شاعیره کۆنه کان یاسا کۆنه کانی هۆنینه وهی شیعری پپره و ده کرد. به لام دواتر له یاسای یه کیتی کیش لای دا و شیعره کانی – هه رچه ند به ژماره یه کی که م – له م کۆسپه ئازاد کرد. ئیمهش ئەو شیعرا نه مان به هه ر و و زیی ئازاد ناو برد. گۆران له گه ل به کارهینانی کیشی بره گهیی دووباره ئەو کۆسپه ی هینایه وه ناو شیعرو له زۆربه ی شیعره بره گه ییه کانیدا یاسای یه کیتی کیشی شیعری پپره و کرده وه. له گه ل ئەو ه شدا ژماره یه کی که م له شیعره کانی شایه تی له و راستیه ده دن که ئەم بابته له بواری شیعری بره گه ییشدا میشکی شاعیری به خۆیه وه خه ریک کردو وه. له م شیعرا نه شدا شاعیر دیسان له یاسای یه کیتی کیش لاده دات و به ره ه می ئەم لادانهش له دوو نموونه ی خواره وه دا ده ر ده که ویت:

(گۆرانی لاوانی جیهان، ل ٤٥٣)

یه کمان ئەخا / یه ک هیوا، (٣+٤)

له م په ر هه تا / ئەو په ری دنیا .. (٥+٤)

ریمان پی / بگری دوژمن، (٤+٣)

بی گومان سەر / ئەدا لە ئاسن! (٥+٤)

لاوان گەر دەنگ / هەلپەن، (٣+٤)

گەلان گشت / ڕائەپەرن .. (٤+٣)

گۆرانی لاوان، (٥)

پڕئەکا ژیان، (٥)

لە شادی / بۆ هەموو .. (٣+٣)

[...]

و هەکوو دیارە دێرەکانی ئەم شیعەرە بڕگەییە بە پێچەوانەی شیعەرە
بڕگەییەکانی پیشوو ئیتر یەک قەوارە یا هەمان ژمارە بڕگەیان نییە.
بەلکوو بە ژمارە ی جیاوازی بڕگە هۆنراون. دیاردەییەکی تری تازەش
لەم شیعەرەدا ئەوەیە کە یەکە بڕگەییەکان کە پێشتر پێکەوێت یەک
دێریان دروست دەکرد، ئەمجارە بە تەنیا دێری شیعری پێک دێنن.
ئەمە لە دێرەکانی هەوت و هەشتی ئەم نمونەییە کە تەنیا بەشیکی
شیعەرەکە، بە دیار دەکەوێت. گۆران لە نمونەییەکی تردا دیاردەیی
تازەیی تریشمان دەخاتە بەر دەست:

(یار، ل ٢٠٤)

یار... یار! (٢)

شیرین لەنجەو لارا! (٥)

چاوم پوا.. (٣)

سەبەرم سوا.. (٣)

هیزم لێ بڕا.. (٥)

هەر نەهاتی، / دەرنەکەوتی.. (٤+٤)

بۆچی تو خوا؟ (٤)

یار... یار... شیرین لەنجەو لارا! (٥+٢)

[...]

جیاوازی ژمارەیی بڕگەیی دێرەکان و اتا جیاوازی ئەندازەیان لەم
شیعەرەدا دیارە. بێجگە لەوە دەتوانین لەم شیعەرەدا ئاماژە بە دوو

دیاردەى تازەتر بکەین؛ یەكەمیان بە کارهینانی یەكەى دوو برکەییە
 كە لە دێرى یەكەم و دێرى هەشتەمدا، جارێك سەر بەخۆ و جارێكیش
 لە گەڵ یەكەى پێنج برکەییەدا بە کار هاتوو و ئەمە لە نموونەى
 پێشودا نەدەبینرا. كە چى پێشتر – وەكوو بینیمان – تەنیا یەكەكانى
 ٣، ٤ و ٥ برکەیی مافى بەشدارییان لە كێشى شیعەى برکەییەدا هەبوو.
 دووهم دیاردەى تازە هەر وەكوو نموونەى پێشوو تەنھا بەکارهینانی
 هەندى لە یەكەكانە. ئەمەش لە دێرەكانى یەكەم تا پێنجەم و حەوتەمدا
 دیارە. شایانى باسە كە خودى گۆران لەبارەى هۆكارى ئازادکردنى
 شیعەى عەرووزى یان برکەییەوه زانیاریى ئەوتۆمان ناداتەوه دەست
 و بۆمان پوون ناکاتەوه كە لەم شیعەرانەدا چ فاکتەرێك بریار لە سەر
 كورتى و درێژى دێرەكان دەدات. دیارە پێوهى سەرەكى لێرەشدا –
 وەكوو بۆچوونى محەمەد بەكر لەبارەى كێشى عەرووزى ئازاد^(١) –
 مانایە. لە شیعەى كلاسێكدا كە یەكێتى كێش پارێزراوه، هەندى جار
 مانای شیعەى قوربانى ئەم لایەنە تەكنیکیە دەبێتەوه. واتا ئەندازەى
 سنوورداری دێرەكە وامان لى دەكات كە لە بەکارهینانی وشەیهك
 چاوبۆشین كە سەرەرای جوانى و بەخۆگرتنى تەواوى واتای
 ویستراو، لە گەڵ جۆر یا ئەندازەى كێشى شیعەكەدا ناگونجێت.
 هەندى جاریش مانای مەبەست لە ناوەراستى یەكە شیعەییەكەدا (دێر
 یا نیوەدێر) تەواو دەبێت كە چى هێشتا قەبارەى یەكەكە لە پرووى
 كێشەوه تەواو نەبووه و شاعیر ناچارە بە وشەى زیاده تەواوى بكات.
 بەلام لە جۆرى كێشى ئازاددا ئەم ئاستەنگە نامێنێت. لە ئەنجامدا

(١) برۆانە ل ١٠٢.

قهبارەى ھەر دېڭىك بە گوڭرەى ماناى مەبەست و وشە يان وشەگەلى
بە کارھىنراو بۆ ئەو مانايە كورت و دريژ دەبىتەو.

■ كىشى تىكەلاو

دوا ديار دەى كىشى شيعرى لاي گۆران كە شايانى ئاوردانەو دەبىت،
تىكەلكردنى ھەردوو كىشى عەپووزى و بېگەيىە لە تاكە شيعرىكد^(۱).
بۆ يەكەمجار ئەم شيعرە لە سالى ۱۹۳۲ لە پوژنامەى ھاوار بلاو
دەبىتەو و شاعير ھەر لەوئ لە بارەيەو دەلەيت:

ئەم شيعرانە لە سەر ئوصولى (فقرە) پىك خراون، ھەر فەقەرەيەك عىبارەتە لە
چوار بەيت، بەيتى يەكەم و چوارەم لە سەر وەزنى عەروز و تراون، دووم و سى
يەميش لە سەر وەزنى پەنجە^(۲).

مەبەستى گۆران لە (فقرە) بەندە و وەكوو خوڭشى باسى دەكات،
ھەر بەندىك لە چوار بەيت (دوو نيو دەپ) پىك دىت كە دوو بە دوو
عەپووزى و بېگەيىن. ئىمەش تەنيا يەك بەندى لى دەخەينە پوو.

(ئاواتى دوورى، ل ۱۳)

ئەى چاوا! چەشنى بازى قەفەس ھەلەدرى پەرت،

(مەفعوولو فاعيلاتو مەفاعيلو فاعيلون)

كوا بالە تىژەكانى نىگاي حوسنى دلبەرت؟

(مەفعوولو فاعيلاتو مەفاعيلو فاعيلون)

كوانى دوو چا / وى مەست؟ كوانى؟ (۴ + ۴)

كوانى بروى پەيوەست؟ كوانى؟ (۴ + ۴)

كوانى زولفى پەش؟ (۵)

كولمى ئال و گەش؟ (۵)

(۱) بەكر مەمەد، م، (۱۹۹۸)، ل ۱۱؛ عەلى، د، (۱۹۹۸)، ل ۱۴۶-۱۴۷.

(۲) ھەمان سەرچاوە.

کوا هه یکه لی جه مال؟ (مهفعوولو فاعیلان)

کوا حوسنی بی میثال؟ (مهفعوولو فاعیلان)

دیاره ئەم شیعره تازەیی زیاتر له وهی پیشتر بینیمان ناداته وه دهست. دیرهکان هه موویان هاوئەندازه نین. بهلام له ئاستی دیرهکاندا نیوه دیرهکان یهک قه باره یان هه یه و یه کیتی کیش له نیوان خویاندا ده پارێزن. ههنگاوه عهرووزیه به کارهینراوهکان له کیشی موزارع وهرگیراون. یه که ۵ برگه ییهکانیش – وه کوو پیشتریش بینیمان – به تهنیا به کار هاتوون. بهلام هوی هۆنینه وهی ئەم شیعره لای گۆران چی بووه؟ بۆچی تهنیا یهک نمونه لهم جۆره له کۆمهله شیعره کهیدا ده بینریت؟ ئایا تهنیا تاکه تاقی کردنه وه یهکی کیشی شیعره بووه، به بیئ وهی بیته جیی ره زامه ندی شاعیر، یان وه کوو محهمه د به کر بۆی چوووه ئەم شیعره قوناغی گواستنه وهی کیش بووه له سیسته می عهرووزیه وه بۆ سیسته می برگه یی^(۱)؟ ههر چۆنیک بیت، نه بوونی شیعره تری لهم جۆره لای شاعیر دهشی نیشانه ی ئەوه بیت که تیکه لکردنی کیشه جیاوازهکانی (عهرووزی و برگه یی) زۆر به لاه په سەند نه بووه.

وا نه بیت که کیش تهنیا بواری داهینانی پوخساری شیعره لای گۆران بیت. به لکوو داهینانهکانی له هه مان کاتدا له بوارهکانی تریشدا پهره دهستین.

(۱) به کر محهمه د، م، (۱۹۹۸)، ل ۱۱.

■ دەستکاری سیستەمی کلاسیک

لە سەرەتای ئەم بەشەدا باسمان لەوە کرد کە شیعری کلاسیکی فارسی بۆ شاعیرە کوردەکان سەرچاوەیەکی سەرەکی فیروونی هونەری شاعر و تەکنیکەکانی بوو. سەرواش کە وەک و کیش بەشیکە لەم هونەرە، لەو دیاردەیه خۆی پێ نادزیتهوه. تەنیا لە شیعری شاعیرانی زاراوەی کوردیی گۆرانی نەبێت کە سەرواکەیان – کە هەر لە شیوەی سەروای مەسنەوی یە – لاسایی شیعری فۆلکلۆری کوردیی ناوچەیی خۆیان دەکات. یاسای یەکییتی سەروا و هەندێ جاریش یەکییتی سەروا و پەدیف وەک و یاسای یەکییتی کیش لە شیعری کلاسیکی کوردیدا بە وردی پێوە کراوە. پێوەکردنی ئەم یەکیتیە لە شیعەرە کلاسیکەکانی گۆراندا لەم نموونانەیی خوارە وەدا بۆمان دەردەکەوێت:

(ئەیی شەوقی گەلاوێژ، ل ٦٥)

وێک بلبەکەیی فەجری ئەزەل وێرمە ئەیی یار:

بۆ ئەو گۆلە وای خەڵقی ئەکا حەمدی ئیلاھت!

بێ عەشقی هەوای پایزە بۆ قەلبی فەسەدەم،

ئەیی پۆژی بە هەر مەرحەمەتی تینی پەناھت

اھت کە لە دوا و شەیی کۆتایی هەریەک لەم دوو دێرە (ئیلاھت، پەناھت) دا دەبینرێت و لە کۆتایی هەموو دێرەکانی شیعەرەدا دووبارە دەبێتەو، سەروای شیعەرە پێک دێنێت. هەندێ جار پەدیف ھاوڕێتی سەروای شیعری کلاسیکی گۆران دەکات:

(ئەپۆی ئۆغر، ل ٦٣)

بە دوو تا ئەشکی حەسەرەت خۆین ئەبارینێ بە سەر دەشتا،

تەماشای لالەزاری پاگوزەر ناکەى ئەپۆى ئۆغر؟

لە لای خەلقى گەدایە گەردى ژیر پیتی مولکی دلدارى

بە سایەت وەك (ھوما) تاجم لە سەر ناکەى ئەپۆى ئۆغر؟

لەم دو دیرەشدا كە دیسان لە غەزەلیكى گۆران وەرگیراون، **ەر** لە
كۆتایی دیرەكاندا سەروا و وشەگەلى **ناكەى ئەپۆى ئۆغر** پەدیفى
دیرەكانە و هاوشانى سەروا لە كۆتایی ھەموو دیرەكانى شیعەرەكەدا
دووبارە دەبیتهو. بەلام ھەر لە شیعەرە كلاسیکەكانییهو جۆرە
خۆلادانىك لە یەكیتی سەروا و پەدیف بەرچاو دەكەوێت. شیعرى
(حوزنى پەچە، ل ۱۹) لە شەش بەند پیک ھاتوو و ھەموو بەندەكانى
بە كیشى (موفاعیلون فەعیلاتون موفاعیلون فەعیلون) واتا
موجتەسسى ھەشت ھەنگاوى مەخبوونى مەحزوف ھۆنراون.
یەكیتی كیشى شیعەرەكە و ژمارەى دیری بەندەكان لەگەل دوو قالبى
كلاسیكى چارپارە یان موسومەتدا دەگونجن. كە چى جۆراوجۆرى
پیزبوونى سەرواكان لە بەندەكاندا پیکامان پى نادات بە ھیچ یەك لەو
دوو قالبە ناوى لى ببەین. جۆرى پیزبوونى سەروا لە بەندى یەكەمدا:

ژنیکى شۆخ بە چاوى بەلەك بە مەئووسى **a**

خلى ئەكردەو ھۆن ھۆن دلۆپى مروارى؛ **b**

بە ئاو ئەبوو دلى بەردین لە ئاھ و ئەفسووسى، **a**

بە ئاوى ساردى پەتى نا، بە مایعى نارى؛ **b**

بریتییه لە **a b a b** كە لەگەل سەروای چارپارە دا دەگونجیت. كە چى

سەروای دوو بەندى كۆتایی

منیش ئەگەر چى بە جیلوه، بە جاذیبەى جوانى **a**

گەلى لە فەوقى گولام و گرانتەرم لە گوھەر، **b**

وہلى لە بەر ئەو ھەیهات ئەسیر و زیندانیم **c**

مەدارى فەخر و سروورم بوو بە قوطبى كەدەر؛ **b**

بهائی! هه تاكو جه مالی پتر بی دلی پهری **a**

دیاره مهیلی ظوهووری زیاتره، ئه گری: **a**

ئه كا له ئیقلهتی بهندی ژیا نی خوی نه فرهت! **b**

ئه كا له پیاوو له جه هل و تهعه صصوبی له عهت! **b ...**

پپرهوی له دوو سیسته می جیاوازی **a b c b** و **a a b b** دهكات. واتا سهروای نیوه دپره کانی یه کهم و سییه م و نیوه دپره کانی دووهم و چواره م له هه موو بهنده کاندایه که نییه. دیاره ئه م سهروا سازیه پپرهوی له هیچ سیسته می کی کلاسیکی پتیشه خت دیاریکراو ناکات. هه رچه نده شاعیر هوی ئه م لادانه مان بۆ باس ناکات، به لام دیاره ته نیا ویستی شاعیر و پتویستی مانای شاعیر ده کهن که بریار له چۆنیهتی پتیز بوونی سهرواکان ده دهن.

■ سهروای شاعیری فۆلکلۆری کوردی یان سهروای مه سنه وی؟

یه کئ له دیارترین جۆره کانی سهروا له شاعیری گۆراندا سهروای سهربه خوی دپره که ته نیا له ئاستی دپره و له کۆتایی ههردوو نیوه دپره کهیدا ده رده که ویت و به یه که وه گرییان ده دات. ئه م سهروایه له شاعیری کلاسیکدا فراوانه و به سهروای مه سنه وی ناسراوه و وه کوو له ناوه که ی دیاره، تایبه ته به قالبی کلاسیکی مه سنه وی. خودی گۆران له باره یه وه ده لیت:

هه لبهستی کۆن دووایی هه موو به یته کانی به درپژه کشانی قه سیده یان غه زه ل له سه ریه ک قافیه ئه روا، به لام یه ک قافیه له هه لبهستی تازه دا دپره کان زۆرتر دوو دوو ئه بهستی پیکه وه، لای ئه وپه ری له قافیه بهندی دپره کانی یه ک به ند زیاتر تپنا په ری^(۱). لپره دا پرسیار ئه وه یه که ئایا به کاره یانی ئه م سهروایه ئه نجامی لاسایی کردنه وه ی سهروای مه سنه ویی کلاسیکه، یان هی شاعیری فۆلکلۆری کوردی؟ چونکه ئه م سهروایه یه کئ له سهروا باوه کانی

(۱) ئاشنا، ع، (۲۰۰۲)، ل ۲۸.

شيعرى فۆلكلورىي كوردىيە و شيعرى نووسراوى كوردىي شىۋەزارى گۇرانىش ھەمان سەرواى وەرگرتوۋە. ئەگەر گۇران ئەم سەروايەى لە شيعرى كلاسېكەۋە وەرگرتبايە، لەو كاتەدا دەكرا سەرواكە تەنيا لە مەسنەۋىيەكانىدا ديار بېت. بەلام گۇران تەنانەت غەزەلىشى بەو سەروايە ئاراستوۋە. جگە لەمەش كاتى گۇران لە موحازەرەكانىدا باسى كېشە باۋەكانى شيعرى فۆلكلورى كوردى واتە كېشە دە، ھەشت و ھەوت بېرگەيەكان دەكات، بۇ ھەر يەككىيان نمونەيەكى شيعرى دىنېت و شيعرەكان لەو دەچن ھى خۇى بن. ئەۋەى سەرنجرا كېشە ئەۋەيە كە ھەموو ئەم شيعرانە سەرواى خۇمالىيان ھەيە^(۱).

بۇيە ئىمە پىمان واىە شيعرى فۆلكلورىي كوردى بە شىۋەيەكى راستەوخۇ و لەپىگاي شيعرى كلاسېكى كوردىي شىۋەزارى گۇرانىشەۋە لە بەكارھىنانى ئەم سەروايەدا ئىلھامدەرى گۇران بوويېت. ئەم سەروايە لەھەر چوار جۇرى شيعرەكانىدا بە دياردەكەۋېت.

• شيعر بە كېشى عەپوۋزى

ئەمانە ئەو شيعرانەن كە سەرەپاي قالب و كېشى كلاسېكىيان وەكوو غەزەل يان قەسىدە بە سەرواى خۇمالى ھۇنراون. وەكوو غەزەلى (لە لادى، ل ۶۰) كە بە كېشى (موفاعىلون فەعيلاتون موفاعىلون فەعلون) واتا موجتەسسسى ھەشت ھەنگاۋى مەخبوونى ئەسلەم ھۇنراۋەتەۋە و يەكېتىي كېش تېيدا بە تەۋاۋى پېرەو كراۋە و بابەتى شيعرەكەش دلدارىيە و لە ھەوت دىر پېك دىت. ئىمە دوو دىرپى لى دەخەينە پوۋ:

كراس كەتانى، كەۋا سەۋزى، بەژن و بالا بەرز، a

بە شان و گۆزەۋە چەن جوانى ئەى پەرىي سەر ئەرز! a

(۱) سەرچاۋەى پىشوو، ل ۱۶۳-۱۶۴.

له دووره وه چ نمایانه پیچ و سهرپوشت، **b**
 چ زوو ئه گاته ده ماخم شه پۆلی بۆی خوشت! **b**
 [...]

• **شيعر به کيشی برگهیی**

ژماره یه کی زۆری ئه و شيعرانه ی که به کيشی برگهیی هۆنراون،
 سهروای خۆمالییان ههیه. ژماره ی دێره کانیان جۆراوجۆره و له
 نیوان ۷ تا ۲۵ دێر له گۆراندایه. (ههلبهستی دهروون، ل ۱۲۱) یه کیکه
 له و شيعرانه:

ههر چهن ئه کهم، / ئه و خه یاله ی / پیی مه ستم، **a**
 بۆم ناخریته / نیو چوارچیوه ی / ههلبه ستم! **a**
 لیک دانه وه ی / دهروون، قسه ی / زمانم: **b**
 بۆ چی وه ها / دوورن له یه ک؟ / نازانم! **b**
 [...]

• **شيعر به کيشی تیکه لاو**

مه به ستمان شيعری (ئاواتی دووری، ل ۱۳) یه که به ههردوو کيشی
 عهرووزی و برگهیی هۆنراوه ته وه و هه مديسان سهروای خۆمالی به
 سه ر شيعره که دا زاله:

ئه ی چاوا! چه شنی بازی قه فه س هه لوه ری په رت، **a**
 کوا باله تیژه کانی نیگای حوسنی دل به رت؟ **a**
 کوانی دوو چاوی مه ست؟ کوانی؟ **b**
 کوانی برۆی په یوه ست؟ کوانی؟ **b**
 کوانی زولفی ره ش؟ **c**

c کولمی ئال و گهش؟

d کوا ههیکهلی جه مال؟

d کوا حوسنی بی میثال؟

• شیعر به کیشی ئازاد

له شیعرى گۆراندا ژمارهیهکی زۆر کهمی شیعرى ئازادیش لیڤره و لهوئ بهرچاو دهکهوئیت که سهروای خۆمالییان ههیه. باشترین نموونهیان شیعرى (ئاخ ههزار ئاخ، ل ١٨٥)ه:

ئهئى ئهوهی قهومانى بهش بهش کرد به پئی خاک و زمان، a

دای به ههر قهومی نگین و تاج و تهختی حوڤ ژیان! a

b کوا نگینی بهختی من؟

b کوانی تاج و تهختی من؟

c بۆ له خاکی پاک و زار و بی گریم،

c غه در ئهکهی؟ نابهختی پیم؟

d یا ئیلاهی ههقی خۆم داوا ئهکهه:

d کوا نگین و تهختهکهه؟

گومان لهوهدا نییه که ئهم سهروایه چی له شیعرى کوردیی سهرزارهکییهوه وهرگیرا بیټ، یانیش ههمان سهروای مهسنهوی بیټ، له کردهوهدا ههر ههمان شته. واتا سیستهمیکی پیشوهخت دیاری کراوه و ههر وهکوو شیعره کلاسیکهکانی تر، بهلام ئهمجاره نهک له ئاست ههموو شیعرهکه بهلکوو له ئاست دپری شیعرى، یاسای یهکیټی سهروا دهپاریزیت. گۆران شیوازیکى تری سهرواسازی دینیتته ئاراوه که ههرچهند زیاتر له نوێکردنهوهکهیدا نقووم دهبیټ، بهکارهینانی شیوازهکه زیاتر تییدا پهردهدهستینیت.

سەرۆای تیکه لآو

لیره دا سەرۆا پارێزراوه؛ به لآم یه کیتی سەرۆا به شیوه یه کی تیکه لآو و به پێی هه زێ شاعیر له ناو شیعر دا گۆرانی به سەر دا دیت. سەرۆا یه کیتی یه که ی ده پارێزیت. به لآم جوړ و شیوازی یه کیتی یه که له تاکه شیعر یکه دا رهنگا و په نگه و پیره و ی له تاکه سیسته میکی دیاری بلاو کردنه و ی سەرۆا به سهر دیره کاندانا کات. و اتا چه ند سیسته میکی جیاوازی پێز کردنی سەرۆا تیدا ده بینرین که له به ندیکه وه بو به ندیکی تر و هه ندی جاریش له ناو به ندیکه ده گۆرین. خودی گۆران له م باره یه وه ده لیت:

قالبی هه لبه ستی کۆن قه سیده، غه زهل، پینج خسته کی، ته رکیب به ند... بووه، له کاتیکا قالبی هه لبه ستی تازه ئه گهر لیری (غینائی) بی پارچه یه کی کورت، یان درێژ ئه بی، که پیکهاتوو له ژماره یه که به ندی دوو دیری یان ۳، ۴، ۵، ۶... تاد، که قافیه ی ئه م به ندانهش به مه رجیک له دوو دیری که متر نه بی، به گه لی جوړی جیاواز پیکه وه ئه به سترین^(۱)...

شیعری (تیر و که وان، ل ۳۲۷) یه کیکه له و شیعرانه و گۆران له دوا سالی ژیا نیدا نوو سیویه تی و له به رد ریژی یه که ی ئیمه ته نیا پارچه یه کی لی ده خه ی نه پروو:

a ئه و ئاسمانه شینه ی ژوور سهر

b کۆتری سپیی تیا خول ئه دا

a به بی خه ته ر،

b مژده ی گول به بلبل ئه دا.

c له و ئاسمانه،

c گری سپی ئه و بالانه:

(۱) سەرچاوه ی پیشوو، ل ۲۸.

ئاوينەى ئارامى ژينە، d
كۆشى وەنەوزى شيرينە؛ d
پوونى ئەخاتە شەبەقمان؛ e
سېبەر ئەكا بۆ ئارەقمان، e
بەرى پەنجى تالمان بە لىو f
ئەكا بە ھەنگوینی بى مىو ... f

ئەگەر مەلى ئاسمانى شين g
بالى بەياخ نەبى بۆ ژين، g
لە ھىچ باخچە و بەھارېكا Ø
لە جىيى دېك گول نابىنين، h
گول نابىنين! ... h

ئەوتانبارەى بۆ كوتر Ø
لە ژىي كەوان تير گير ئەكا، k

پارچەى جەرگى ناو بېشكەى خوى، Ø
پېش ھىنى من نىچير ئەكا! k

لەگەل ئەوەش دەستى چەپەل، m
ئابروو تكاو، n
ھەر خەرىكە، تەكەل تەكەل، m
بۆ ئاسمانى پېر لە ھەتاو n
تەپە دووگەل ھەلئەسىنى، p
گېرى سېى ئەخنكىنى! ... p

بهندی یه که می شیعره که به سهروای a b a b پازینراوه. یه کیتی سهروا به دو سهروای یه کتر بپ پیره و کراوه. له بهندی دووه مدا سهروا نازداره که ی گۆران cc dd ee ff که سهروای فۆلکلۆرییه، جی ده گریت. له بهندی سییه میشدا هر هه مان شیوه ده بینریت. ته نیا شه وه نه بیت که دیری سییه م بی سهروایه و سهروای h یش به دووباره بوونه وهی هه مان سهروا دروست بووه. گۆران به مجوره له یاسای کلاسیکی دووره پهریزی له (ایطاء) لای داوه که داوای له شاعیران ده کرد و شهی سهروا دووباره نه که نه وه. چونکه به نیشانهی نا شاره زایی شاعیر داده نرا. له بهندی چواره مدا شاعیر سیسته می دیری کلاسیکی به کارهیناوه. واتا بهنده که له دوو دیری (دو نیوه دیری) پیک دیت که هر وه کوو دیری قیتعهی کلاسیک، ته نیا کوتایی دیره کان به سهروا (یر) و په دیف (ئه کا) پازینراوه ته وه. له بهندی پینجه مدا له وه ده چیت سیسته می سهروای بهندی یه که م و دووه م تیکه ل کرابیت. شاعیر چوار دیری یه که م – وه کوو سهروای بهندی یه که م – به سهروای یه کتر بپ به یه که وه ده به ستیته وه و دوو دیری دوایی بهنده که – له شیوهی سهروای بهندی دووه م – به سهروای فۆلکلۆری. شه وهی شایانی گوته شه وه یه که یه کیتی سهروا له هه موو شه م سهروایانه دا به شیوه یه که له شیوه کان پاریزراوه و نا کرئ لیته دا باس له سهروای ته و او سهربه ست بکهین.

سهروای ناوبه ناو

ئیتیر لیته دا سهروای پیشوه خت دیاریکراومان نییه. سهروا هه ندی جار ناو به ناو دیار ده بیت و هه ندی جار یش نامینیت. جاری وا هه یه جوړه پیتمیک له ریزکردنی سهروادا به دی ده کریت که تا کوتایی شیعره که بهرده وام نابیت و زوو گۆرانی به سهردا دیت. هه رچه نه

ژماره ی ټه و شيعرانہی هه لگري ټهم جوړه سهر وايه ن له بهرهمی
گوراندا له چاو جوړی پيشوو زور نييه. (ههرو هک کهرهم، ل ٤٥٥)
يه کيکه له م شيعرانه:

a ههوا قورسه ههرو هک گولله

هاوار ټه کهم

هاوار ټه کهم

b هاوار ټه کهم

c راکهن، وهرن،

b منم ټه دهم

ټيزنی ده سترپژ

a ټيزنی گولله ! ...

c وتی به من :

f تو ټه سووتی

به ټاگري دهنگه کهی خوت،

ټه بی به خول؛

b ههرو هک کهرهم

f گري عه شقی خوی به ربوو تی !

له وانه يه باشتري نمونه بو سهرواسازی ناوبه ناو شيعری (بت،
ل ٤٨٣) بیت که تييدا ههست به يه کيتی سهروا ناکريت و شاعير به
ويستی خوی و به گویره ی پيوستیی مانای شيعره کهی، به لام به
شيويه کی نارپک و ناوبه ناو ههندی له ديړه کان به سهروا پيکه وه
گري ده دات:

a — کي شکانی سهری بت؟

b — سهری بت ټيمه شکانمان ټيمه!

— چوار په لی ټه سپه کهیی کي په ی کرد؟ Ø

b — ټيمه یی داس به دس بووین، ټيمه!

c — ورگی بت کي بوو دري؟

a نه درپاوه سکی بت

ته‌دراوه، d

کئی دیی؟ c

Ø بدړه ټه‌ی ده‌ستی به هیژی هاوړی:

Ø پټی سبه‌ینی یی مه‌زن

Ø بدړه پوویشی فه‌سالی بتی شووم

c تا ببینین که له سهر ناوچاوی

d ناوی کئی نووسراوه؟

Ø ناوی ټه‌و پیاو کوژه‌وا (ټازهر) و (تیر)

Ø خوینی گه‌لمانی پڑان..

[...]

له‌م پارچه‌شيعره‌دا ته‌نیا دوو دیر به پټی پیناسه‌ی کلاسیکی سهرواسازی هاوسه‌روان و به d ده‌ستنیشان کراون. له دیر‌ه‌کانی تردا ټه‌وه‌ی به پټی پیناسه‌ی کون ناوی سهروای له سهر دابنریت، نابینریت. ته‌نیا هندی دیر واتا ټه‌وانه‌ی به a، b، و c ده‌ستنیشان کراون له کوتایاندا جوړه لیکچوونیک به‌دی ده‌کریټ. ټه‌گهر وشه‌ی بت له‌م شيعره‌دا به په‌دیف دابنټین، ده‌بیت سهر‌وايه‌ک له پیش په‌دیفه‌که‌دا هه‌بیت. له دوو دیر‌ه‌که‌دا دوو وشه‌ی پیش بت بریتین له سهری، سکی. به‌لام ټه‌م وشانه به پټی پیناسه‌ی کونی سهرواسازی، پیکه‌وه سهر‌وا دروست ناکهن. به هه‌مان شیوه ټه‌گهر وشه‌ی ئیمه به په‌دیف دابنټین پئویستیمان به سهر‌وای پیش په‌دیف هه‌یه. به‌لام وشه‌کانی بووین و شکانمان سهر‌وا پیک ناهینن. به هه‌مان شیوه وشه‌کانی دری، دیی و ناوچاوی به پټی پیناسه کلاسیکه‌کانی سهر‌وا، به سهر‌وا ناژمیردرین. به‌لام له‌و دیر‌انه‌دا که به d ده‌ستنیشان کراون، وشه‌کانی نه‌دراوه و نووسراوه له اوه‌دا هاوسه‌روان^(۱). له‌گه‌ل ټه‌وه‌شدا دووباره بوونه‌وه‌ی وشه‌یه‌ک له کوتایی ټه‌و دیر‌انه‌ی هاوسه‌روا نین، یان لیکچوونی ده‌نگی کوتایی دواوشه‌کانی هندی له دیر‌ه‌کان، ټه‌گهر سهر‌واش دروست

(۱) ماهیار، ع، عروض فارسی، شیوه‌ای نو برای آموزش عروض و قافیه، چاپ پنجم، تهران، نشر قطره، ۱۳۷۹/۲۰۰۰، ص ۲۷۱-۲۸۷.

ناکات، به بی کارگیری نییه. چونکه تهنانهت ته‌گهر به لیکچوونی ده‌نگه‌کانیشه‌وه بووبیت، ره‌نگ و پرووی سهر‌وا ده‌گریته‌وه خۆی.

شایانی باسه له‌م شیعره‌دا گۆران به ئاشکرا پی له سهر یاسایه‌کی کلاسیکی سهر‌واسازی داده‌نیت. ئه‌ویش دووباره بوونه‌وه‌ی هه‌مان وشه‌یه له سهر‌وا. دیاره ئیمه ناکریت به ره‌دیف بژمیردریت. چونکه سهر‌وای له پێشدا نییه. واتا گۆران دوو وشه‌ی هاوشیوه و هاوواتای له شوین سهر‌وادا به کار هیناوه. ئه‌مه‌ش له سهر‌واسازی کلاسیکدا به خه‌وشیکی دیاری سهر‌وا و به نیشانه‌ی لاوازیی شاعیر له قه‌له‌م دراوه و داواش له شاعیران کراوه خۆیان له‌و جۆره به کارهینانه که به (ایطاء)^(۱) ده‌ناسریت، دووره‌پهریز پابگرن.

ئهم شیعره ده‌کرێ به لووتکه‌ی ئازادیی سهر‌وا له شیعرێ گۆراندا له قه‌له‌م بدریت^(۲). به‌لام گۆران هه‌رگیز به ته‌واوی واز له سهر‌وا ناهینیت. به‌لکوو له زۆربه‌ی شیعره‌کانیدا به جۆریک له جۆره‌کان جیی بۆ ده‌کاته‌وه و به شیوه‌ی کلاسیک یان خۆمالی یانیش ناوبه‌ناو به کاری دینیت^(۳).

(۱) گه‌ردی، ع، (۱۹۹۹)، ل ۳۴۲-۳۴۳.

(۲) له‌وانه‌یه ئهم ئازادیه له به‌ر ئه‌وه بووبیت که شیعره‌که وه‌رگێرانی شیعرێکی فارسییه و شاعیر بۆ پاراستنی مانا گشتیه‌که‌ی شیعره‌که ناچار بووه له به‌کارهینانی سهر‌وادا ئازادی بنوینیت.

(۳) له‌وانه‌یه ئه‌و پرسیاره له لای خوینهری به‌ریز بوروژیته‌وه که بۆچی ئیمه له ناوه‌رۆکی لیکۆلینه‌وه‌که‌ماندا باس له ئۆپهریت (وه‌کوو گۆران خۆی ناوی لێ ده‌نیت) وه‌کوو یه‌کێ له هه‌نگاوه نوێیه‌کانی گۆران ناکه‌ین. راسته به کارهینانی ئۆپهریت له شیعرێ کوردی دا دیاردیه‌کی تازه‌یه؛ به‌لام ئهم ژانره شیعریه‌یه له پرووی کیش و سهر‌واوه شتیکی نوێتر له‌وه‌ی باس‌مان کرد، پێشکه‌ش ناکات. چونکه کاتی باس له نوێکردنه‌وه‌ی شیعرێ ده‌که‌ین، زیاتر چۆنیه‌تی کیش و سهر‌وای قالبه‌که‌مان پێ مه‌به‌سته. به‌واتایه‌کی تر هه‌ریه‌ک له‌م ئۆپهریتانه له پرووی کیش و سهر‌واوه له‌گه‌ل یه‌کیک له‌و جۆرانه‌ی له به‌شه‌کانی کیش و سهر‌وادا باس‌مان کرد، ده‌گونجن. بۆ نموونه (شیوه‌نی دارستان، ل ۳۶۴) سهر‌تاپا به‌ کیشی (۴+۴+۴) دوانزه بره‌گه‌یی و سهر‌وای دیر (مه‌سنه‌وی) هۆنراوه‌ته‌وه. (ولاتی ئاوا، ل ۳۶۸) یش به‌ هه‌مان سهر‌وا و به کیشی یانزه بره‌گه‌یی (۳+۴+۴) هۆنراوه‌ته‌وه. که‌چی (ئه‌نجامی ئه‌ژده‌هاک، ل ۳۵۲) به‌ کیشی بره‌گه‌یی ئازاد و سهر‌وای تیکه‌لاو هۆنراوه‌ته‌وه. به‌شی یه‌که‌می (موحاکه‌مه‌ی مام چه‌وه‌ندهر، ل ۳۷۳) به‌ کیشی چوار بره‌گه‌یی و سهر‌وای کلاسیک و به‌شی دووه‌میشی به‌ سهر‌وای کۆن و کیشی هه‌شت بره‌گه‌یی (۴+۴) هۆنراوه‌ته‌وه...

زمانی شیعرى گۆران

به كوردى كردنى وشه گهلى شيعرى

له پيشه كىي ئەم به شه ماندا باسماڻ له كاريگه رى به رچاوى شيعرى فارسى و عه ره بى له سه ر شيعرى كلاسيكى كوردى كرد. كاريگه ريه كه ش بىگومان له و ژماره زۆره ي وشه ي فارسى و عه ره بيدا په نگه داته وه كه جيان له شيعرى كلاسيكدا خو ش كردۆته وه. له وانه يه زۆره ي وشه عه ره بيه كانيش له پيگه ي شيعرى فارسىيه وه پووياڻ كردبۆته ناو شيعرى كوردى. چونكه وه كوو پيشتريش گوتماڻ، ديوانى شاعيره كلاسيكه گه وره كانى فارس سه رچاوه ي فيربوون و چيژوه رگرتنى هونه رى شاعيره كورده كان بوون. له لايه كى تريشه وه به كارهيئانى وشه و زاراوه ي بيانى له شيعرى كلاسيكدا نيشانه ي شاره زايى و ليها تووي شاعير بوو. چه نيك شيعره كه وشه ي بيانى زۆرتري به خو يه وه بگرتبايه، ئەوه نده پايه ي له پوو ي هونه ريه وه به رزتر ده بوو^(١). بۆيه شيعرى كلاسيك شيعرى چينيكي تايبه ت و اتا چيني نوخبه كان بوو و ئاراسته ي پياوه خو ينده وار و پووناكبيره كان ده كرا و هه ر ته نيا ئەوان بوون كه توانا ي تيگه يشتن له مانا ي وشه بيانىيه كان و مانا ي خودى شيعره كانيان هه بوو. ئەم تايبه تمه ندييه له زمانى شيعرى كورديدا تا كۆتاييه كانى سه ده ي نۆزده م به رده وام ده بۆت^(٢). به لاي گۆران ئەو زمانانه ي كارى زۆريان كردۆته سه ر ويژهى كوردى، دوو پيژگه ي جياجيا دروست ئەكه ن:

(١) شيخ، ع، ئەزموونى شيعرى كوردى، هه وليئير، ٢٠٠١، ل ١٠٤.

(٢) رسول، ع، (١٩٨٥)، ل ١٩٩.

پېژگه یه کهم نهو کارتیگردنه یه، که له سهردهمی میژووی پاش موسلمانیدا له زمانهکانی فارسی و تورکی و عهره بییه وه پووی کردوته زمانی ویزه کی کوردی تا سهردهمی تازهی ئیستامان له مانه فارسی و تورکیش له نورهی خویاندا دووباره کهوتوونه ته ژیر کارتیگردنی ژوری عهره بی. له بهر نهوه و له ناو هم پېژگه یه دا کاری زمانی عهره بی نه بی به هیژی سهره کی دابنریت^(۱).

له هونراوه کلاسیکه کانیدا، گوران به لاسایی کردنه وهی زمانی شیعی کون، دوودلی له به کارهینانی وشه ی بیانی ناکات^(۲). هم دیاردهیه لای گوران به هوی ئاشنایه تی له گهل شیعی تورکی عوسمانی زه قتر و به یزتر دیاره. هم راستیه له نمونه ی خواره وه دا پوون و ئاشکرایه که ته نیا به ندیکه له شیعی کی چوار به ندی گوران. وشه بیانییه کان به خه تی ژیریانه وه دیاری کراون:
(مه ده نییه ت، ل ۷۱)

مه ده نییه ت: گولی به هاری حیات،
مه ده نییه ت: هه وایی نه شو نوما،
مه ده نییه ت: وه سیله یی ئیچیا،
بۆ هه موو میلله ت و عوموومی ولات،

مه ده نییه ت، ئه لکتریک، قه مهر
ئه ی ضیا به خشی حالی نه وعی به شهر!
[...]

نمونه ی سهره وه له کۆمه له شیعی یادگاری کون وهرگیراوه که (که نیشکه جوانه که!، ل ۷۰) ش یه کی که له شیعه رکانی. له سهرووی ناوی شیعه رکه هاتووه: «لا سایی نه ده بی عوسمانی» ئیمه ش چه ند دیرکی لی ده خهینه پوو و وشه بیانییه کانیشی ده ستیشان ده که یین.

که نیشکه جوانه که بۆ چی فریبی حوسن و جه مال

(۱) ئاشنا، ع، (۲۰۰۲)، ل ۱۴۰.

(۲) شانوف، ح، (۱۹۷۵)، ل ۱۸۱.

هه لٽ ئەداتە سەمایى تەكەببۆر و عەظەمەت!
(الى الابد) نى يە بۆ كەس مەلاحەت و شەوكەت
هەموو بەھار ئى مروورى سەرىعە بەرق مېثال!

كەنىشكە جوانەكە: گولباغى شۆخ و پەونەقدار،
كە ئىستە مەوقىعەى بالايى سەرته مەستى غروور،
ئەبىنى ئاخىرى پۆڭزى سوقووت ئەكا مەقھوور،
لە ژىرى پى يى عەجووزا ئەبىتە تۆز و غوبار!
[...]

هەموو ئەو وشانەى خەتيان لە ژىرەو، عەرەبىن. ئىمە نازانىن
گۆران ئەم وشانەى يەكسەر لە زمانى عەرەبىيەو وەرگرتووە يان لە
شىعرى فارسى يان توركييەو. چونكە لە لايەكەو زۆربەى ئەم وشانە
لە زمانى فارسىدا بەكار دىن و لە لايەكى تریشەو شىعرەكە بە
لاسايى شىعرى توركى عوسمانىيەو هۆنراو تەو. لە نووسىنەكانى
خودى گۆراندا ديارە تا چ پادە خۆى ئاگادارى ئەم راستىيە بوو و
چەند هەولى گۆرپىنى داو. لە سەرەتاي كۆمەلە شىعرى بەهەشت و
يادگار دا بەم جۆرە لەم بابەتە دەدووت:

(بەهەشت و يادگار) كۆمەلە شىعريكە لە ديوانەكەم سەرانسەر لە گەل
بابەتەكانى جوانى و دلدارى خەريكە. هەلبەستى واى تيايە بىست و پىنج سال،
بەلكو زياتر، لەمەو پيش دانراو، هەر وەكو هىي چەند مانگىك لەمەو بەريشى
تيايە. بەشى زۆرى كۆنەكان بە وەزنى عەرووز وە كوردى يەكى كۆنى تىكەلاو بە
زمانى بىگانه نووسراون....

هەر وەكو گوتم تا چەند سالىك لەمەوبەر بە وەزنى عەرووز شىعرم وتو، بە
وەزنى پەنجەش لە زۆر كۆنەو، بەلكو لە گەل وەزنى عەرووز شان بە شانى يەك،
دەستم كردو بە هەلبەست دانان. ئەمانەش لە دابەش كردنى ناو ديوانيانا، زۆرتر
بابەتيان، نەك ئوسلووب و وەزن و زمان، خراوتە بەر سەرنجى بايەخ. لە بەر

ئەۋەدى پېڭگاي ھەرە چاك بۇ جويۇ كىرەنەۋەدى تازە و كۆنيان، وردىبۇونەۋە لە زمان و لوغەتى پېئووسىنيان پاسپېرى ئەكەم، ھەچ ھەلبەستىك وشە و تەركىبى غەرەبى و فارسىيى زۆر تىبابى، بە ئەندازەى ئەو زۆرىيە، كۆنە، پېچەۋانەى ئەۋەش ديارە پېچەۋانەى!

دوايى لە كاتى نووسىنەۋەو ئامادەكردنى ئەم نامىلكەيەدا بۇ چاپ، لە شىعرە كۆنەكاندا ھەندى وشەو تەعبىرى چەوت تووش ھاتم ئەمتوانى بيانگۆپم بە وشەى كوردىي پەتى، يان بە چەشنىكى پەسندتر و دلگىرتر دەستكارى يان بكەم. بەلام ئەمە، لە بارى سەرنجى ئەو كەسانەۋە كە بە شوين ليكۆلنەۋەدى تەئريخى ئەدەبىي كورد، وە چۆنيەتى گەشەكردن و گۆرانی زمانى كوردىدا ئەگەپين، زىانى زۆرتەرە لە سوود، با بېزارىي خۆيشم لەۋلاۋە بوەستى لە تەقەلاى شارەنەۋەدى خەوش و ناتەۋاۋىم بە چەشنىكى لە ئەندازە بەدەر، بەلكو لە سنوورى ئەندازەى تىكۆشىنى خەلقى تىشا.

لە بەر ئەۋە بېيارم دا دەستى دەستكارى يان كەم و زۆر بۇ دريژ نەكەم، وە ھەر وەكو ھەن و بوون بيانخەمە پيش چاۋى خويندەۋارانى خۆشەۋىست!^(۱)

ديارە كە بۇ گۆران وشە بيانىيەكان شوين پەنجەى كلاسىزمن. بۆيە نوپكرەنەۋە خۆى لە گۆپىنەۋە و لادانىندا دەنوينيت. خۆى لەۋ پاستىيە ئاگادارە كە بوونى وشە بيانىيەكان لە شىعرى كوردىدا لە سەر حسابى وشەى پەسەنى كوردى بوۋە. بۆيە وردە وردە دەست بە گۆپىنەۋەيان دەكات بە وشەى كوردى. يەككە لە ئەنجامە ئەرپىيەكانى ئەم پرۆژەيەش جيگىربوونى ژمارەيەكى زۆرى وشەى كوردى تازەيە لە ناو فەرھەنگى وشە و زاراۋەى شىعرى كوردىدا^(۲). لە ژمارە ۵۱ى گۆفارى ئازادىي سالى ۱۹۶۰ دا بەم شىۋەيە باس لەم پرۆسەيە و گىرنگى دەكات:

(۱) گۆران، (۱۹۸۰)، ل ۳-۴.

(۲) بېكەس، ش، (۱۹۷۸)، ل ۶۰.

لێردا نامەوێ چاو لە هەندێ راستی بپۆشم، بە وێنە لە چاوپۆدانە تەسكەكەى دەسلەلات و زرووفمانا، لە نوێکردنەوه و پۆشتهکردنەوهى شیوه -زمانە- كەمانا هەنگاوى پێشكەوتنمان ناوه، ژمارەیهك وشەى بیگانەى ناردوا بە كارهاوتوومان واز لێ هێناوه لە باتى ئەوانە وشەى كوردیی پەسەنى لە كۆنەوه كەنەفت كراومان لە كون و قوژبن دەرھێناوه، لە شوێنى هەندیکيانا داما ناوه، هەندەكەى تریشیان یا لە پەگى وشەى شیوهكەى خۆمان بەرامبەرى تازەمان بۆ تاشیون، یان چووین لە شیوهكانى تری كوردیدا هاو (واتا)مان بۆ دۆزیونەوه.

بەلام بەم جۆرە تەقەلایانە لە شیوهكەمانا بنەپەرتى زمانیکى نووسین پەیدا بووه، كە وەك لە سەرەوه وتمان، ئاراستەكەى بۆ ئەوه ئەچن، كە نووسەر بە هەچ نرخیک بووه ئەبێ خۆى بپاریزێ لە كارکردنى وشەى بیگانە لە بەرھەمى نووسینیا. وشەى بیگانە لە كوردیدا بە خانەى هەزاران نەبێ ناژمیرێ، لە كاتیكا ئەوهى تا ئیستا توانیومانە بەرامبەرى بۆ بدۆزینەوه ژمارەى لە چەند سەدیکى كەم زۆرتر نییه^(۱).

گومان لەوهدا ناکرێت كە بوونی ژمارەیهكى زۆرى وشەى بیانی لە شیعرى کلاسیكى كوردیدا خۆى لە خۆیدا كۆسپێك بوو لە نێوان شیعرى کلاسیك و چینه جیاوازهكانى كۆمەلگادا. خۆبندن و تیگەیشتنى شیعرى کلاسیك بە هەموو كەس نەدەكرا و خۆبەندەرى تاییبەتى خۆى دەویست. تەنانەت بۆ تیگەیشتنیکى پرواڵەتیی شیعرەكانیش ناسینی زمانە بیانییهكان لە لای خۆبەندەرەوه مەرجیکى پێویست بوو. وەكوو چۆن ئیستاش تیگەیشتنیکى سەرەتایی لە شیعرەكانى مەلای جزیری بەبێ ناسینی زمانى عەرەبى و فارسى کاریکى ئەستەمە و خۆبەندەر بۆ تیگەیشتنى مانای وشە و زاراوه بیانییه بەکارهاوتووكان لە تەنیشە دیوانەكەدا پێویستى بە فەرھەنگیکى لێكدانەوهى پامانى وشەكان هەیه. بەم جۆرەش

(۱) ئاشنا، ە، (۲۰۰۲)، ل ۳۷.

ژماره‌یه‌کی زۆری خه‌لک به هۆی که‌میی ئاستی خوینده‌وارییان له
خویندنی شیعرى کلاسیک بێ‌به‌ش ده‌بوون. ئە‌مه به پێ‌چه‌وانه‌ی یه‌کێک
له ئامانجه سه‌ره‌کییه‌کانی گۆرانی شاعیره که ده‌یه‌ویت ژماره‌یه‌کی
هه‌ره زۆری خوینەر له ده‌وری شیعره‌کانیدا کۆ‌بکاته‌وه. پاش قوناغه
ئه‌زموونیه‌که‌ی کلاسیک، شیعره‌کانی گۆران له پووی بابته‌وه په‌نگ
و هه‌واى پۆمانتیکیان پێ‌وه دیاربوو. به‌لام هه‌ر زوو له‌و پێ‌بازه
لاده‌دات و پوو له پیا‌لیسم و پیا‌لیسمی سۆسیالیستی ده‌کات و ده‌وری
شاعیریکی پێ‌گیر(ملتزم) ده‌بینیت. شیعره‌کانی پێ‌ ده‌بن له وشه و
زاراوه‌ی پامیاری و کۆمه‌لایه‌تی و ئاراسته‌ی هه‌موو چین و توێژه‌کانی
کۆمه‌لگا ده‌کرێن^(۱). زمانه تێکه‌لاوه‌که‌ی شیعرى کلاسیک ئاسته‌نگه له
به‌رده‌م ئە‌م مه‌به‌سته. بۆیه گۆران شیعره‌کانی به زمانیکی په‌وان و به
وشه و زاراوه‌ی کوردی ده‌نووسیت و ئە‌وانه‌ش که پێ‌شتر نووسراون و
وشه‌ی بیانی یه‌کجار زۆریان تێ‌دايه، ده‌ستکاری ده‌کات و وه‌کوو
خۆشیی له سه‌ره‌وه ئاماژه‌ی بۆ ده‌کات، تا ئە‌و راده‌یه‌ی پێ‌ی ده‌کرێ و
له زیانی زمانی کوردیدا نییه، وشه‌بیانییه‌کان ده‌کاته کوردی. ئە‌م
کاره له لای گۆران به بێ‌ پێ‌شینه و هزری پامیاری نییه. که‌ره‌سته‌ی
هونه‌ری شیعر زمانه و زمانیش له وشه‌کان پێ‌ک دێت و له هه‌مان
کاتیشدا ناسنامه‌ی نه‌ته‌وايه‌تی هه‌ر گه‌لیکه. بۆ پاراستن و
به‌هێزکردنی ناسنامه کوردیه‌که‌ی شیعره‌کان چاره‌یه‌ک نییه جگه له
به‌ کوردی کردنی زاراوه بیانییه‌کان. مادام بوونی ژماره‌یه‌کی زۆری
وشه‌ی بیانی له شیعردا، فاکته‌ریکه که نوینه‌رایه‌تی سه‌روه‌ری
داگیرکه‌ری بیانی ده‌کات، ده‌بێت هه‌موو هه‌ول‌ه‌کان به‌ره‌و نه‌هێشتنی
ئه‌و فاکته‌ره ئاراسته بکری. له راستیشدا هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی گۆران

(۱) رسول، ع، «ریالیزی نوێ و ئە‌ده‌بیاتی کوردی» له رۆشنییری نوێ، به‌شی
یه‌که‌م، ژ ۱۲۲، به‌غدا، ده‌زگای رۆشنییری و بلاو کردنه‌وه‌ی کوردی، ۱۹۸۹،
ل ۶۲.

یه‌کێکه له سه‌رچاوه‌کانی پره‌نسیپی به‌ کوردی کردنی زمانه‌ شیعرییه‌که‌ی که له‌ هه‌مان کاتدا هاوکاته‌ له‌ گه‌ل په‌یدا بوونی هه‌ول و کۆششی له‌مجۆره‌ له‌ ئه‌ده‌بیاتی تورکی و فارسیدا^(١).

ناکریت له‌م هه‌نگاوه‌ی گۆراندا کاریگه‌ریی شیعری تورکیی سه‌ره‌تای سه‌ده‌ی بیسته‌م له‌ بیر بکه‌ین:

له‌ سه‌ره‌تای ئه‌م سه‌ده‌یه‌ی ئیستا و، له‌ ناو تورکه‌ عوسمانیه‌کاندا جوولاندنه‌وه‌ی تورکاندنی (تتریک)ی هه‌موو ده‌زگا و پواڵه‌ته‌کانی کۆمه‌لایه‌تی که‌وتبوونه‌ گۆرپه‌ندن، تیکۆشین هه‌تا بلی گه‌رم بوو بۆ گۆرپینی ئه‌لفوبی و، بۆ بژاردنی زمانی تورکی^(٢)..

له‌ گه‌ل ئه‌وه‌شدا نابیت ئه‌م کاره‌ی گۆران – وه‌کوو هی تورکه‌کان – به‌ هه‌ولێکی په‌گه‌ز په‌رستانه‌ له‌ قه‌له‌م بدریت. چونکه‌ گۆرانکارییه‌که‌ لای گۆران، پرۆسه‌یه‌کی په‌ها و بئ مه‌رج نییه‌. خۆی له‌ پێشه‌کیی کۆمه‌له‌ شیعری (به‌هه‌شت و یادگار) دا باس له‌ بێسوود بوونی هه‌ر هه‌ولێکی رادیکالی له‌م جۆره‌ ده‌کات که‌ زیان به‌ پێره‌وی سروشتی په‌ره‌سه‌ندنی زمان ده‌گه‌یه‌نیت. له‌ به‌ر ئه‌وه‌ی بوونی پێوه‌ندی له‌ گه‌ل زمانانی تر هۆیه‌کی په‌ره‌سه‌ندن، زیندوو مانه‌وه‌ و ده‌وله‌مه‌ند بوونی هه‌ر زمانیکه‌. بۆیه‌ گۆران نه‌ له‌ گه‌ل به‌ کاره‌ینانی له‌ راده‌به‌ده‌ری وشه‌ و زاراوه‌ی بیانییه‌ و نه‌ به‌ ته‌واوی له‌ گه‌ل پاک و خاوین کردنی سه‌د له‌ سه‌دی زمانی شیعره‌ له‌م وشه‌ و زاراوانه‌؛ به‌لکوو له‌ گه‌ل چاره‌سه‌ریکی گونجاو و مام ناوه‌ندییه‌.

له‌ هه‌ولێکی بئ وینه‌دا و بۆ ئه‌وه‌ی مانای ئه‌و وشه‌ کوردیه‌ تازانه‌ی له‌ شیعره‌کانیدا به‌ کاریان دینیت بۆ خۆینه‌ریک که‌ به‌ وشه‌ی بیانی له‌ شیعری کوردیدا راهاتوو و له‌وانه‌یه‌ مانای وشه‌ کوردیه‌

(١) له‌ به‌شی سییه‌مدا به‌ درێژی له‌م بابته‌ ده‌کۆلینه‌وه‌.

(٢) ئاشنا، ع، (٢٠٠٢)، ل ١٥٧.

په تیه‌کان نه‌زانیت، پروون و ئاشکرا بێت، گۆران مانای کوردی، فارسی
یان عه‌ره‌ببی وشه‌کان که لای خه‌لک ناسراون یانیش پیشتەر له شیعری
کلاسیکدا باو بوون، له په‌راویزی شیعره‌که‌دا ده‌خاته‌ پروو^(۱). لی‌ره‌دا
هه‌ندئ له‌و وشانه به ماناکانیانه‌وه هه‌ر وه‌ک چۆن له دیوانی گۆراندا
هاتۆنه‌ته‌وه، ده‌خه‌ینه‌ پروو:

دۆزه‌خ: جه‌هه‌نم (ل ۴۱)

ناخ: قه‌عر، بن (ل ۴۱)

خه‌وش: عه‌یب، ناته‌واوی (ل ۸۸)

خایه‌ندن: خایاندن، ده‌وام کردن (ل ۹۵)

وه‌رز: مه‌وسیم (ل ۱۲۷)

ته‌ق ته‌ق: پێگای به‌رده‌لانی پله‌پله (ل ۱۲۸)

کێل: خانووی هاوینه‌ی ناو باغ (ل ۱۲۸)

زیز: عاجز، مات (ل ۱۶۳)

ئایین: من له هه‌موو کاتیکا ئایین له باتیی دین به کار ئه‌هێنم. (ل ۱۷۰)

بۆ ئه‌و وشه بیانیه‌ش که گۆران ده‌ستکارییان ناکات و له شوینی
خۆیاندا به جێیان ده‌هێلێت، واتای کوردییان له په‌راویزی شیعره‌کاندا
ده‌خاته‌ پروو:

ئیحتیضار: سه‌ره‌مه‌رگ (ل ۱۵)

(۱) محمدي مه‌لا کریم که سه‌ره‌جه‌می به‌ره‌می گۆران (به‌گی یه‌که‌م)ی کۆ
کردۆته‌وه‌و ئاماده‌ی کردووه‌و پێشه‌کی و په‌راویزیشی بۆ نووسیوه، له
پێشه‌کییه‌که‌یدا، لاپه‌ره‌ له‌ ده‌لیت:

«مامۆستا گۆران خۆی هه‌ندئ ورده په‌راویزی له (به‌هه‌شت و یادگار) و
(فرمیسک و هونه‌ر) ه‌که‌یدا و هه‌روا له‌سه‌ر چه‌ند پارچه‌یه‌کی کۆمه‌له‌ی
(سروش و ده‌روون)یش نووسیوه. ئیمه‌ ئه‌و په‌راویزانه‌ی ئه‌ومان وه‌ک
خۆیان بلاو کردووه‌ته‌وه‌و، خۆشمان له هه‌ندئ شویندا هه‌ندئ په‌راویزمان
نووسیوه. به‌مه‌به‌ستی تێکه‌لی یه‌ک نه‌بوونی ئه‌و په‌راویزانه‌ ئیمه‌ و
مامۆستا، له داوینی په‌راویزه‌کانی خۆمانه‌وه نیشانه‌ی (م.م.ک.)مان داناوه.
به‌م جوړه هه‌ر په‌راویزیک له‌م دیوانه دا ئه‌و نیشانه‌یه‌ی پێوه بێ هیی
خۆمانه و هه‌ر کامیش پێ یه‌وه نه‌بێ هیی مامۆستا گۆران خۆیه‌تی.»

جیلوه: له (جلی)وه، دهرکهوتن، درهوشانهوه. (ل ۴۰)

فهرامۆش کردن: له بیر بردنهوه (ل ۴۰)

ئاهيستته: به ئهسپایی، له سهرخو (ل ۱۷۲)

تهلاطوم: شلهقان و شهپۆل دان (ل ۱۷۲)

ئهنين: ئاخ و ناله (ل ۱۷۳)

ئەشک: فرمیسک (ل ۱۷۳)

تابان: شەوق هاویژ، پرووناک (ل ۱۷۳)

با ئه مجاره نموونه يه ک له دوا شيعره کانی گۆران بخهينه پروو بۆ

ئەوهی رادهی جیاوازیی ئەم شیعره له گهڵ نموونه کانی پیشوودا له

پرووی به کارهینانی وشه ی بیانیه وه بزانی:

(گۆرانی گهلانی جیهان، ل ۵۳)

(۱)

یه کمان ئه خا یه ک هیوا،

له م په ر هه تا ئه و په ری دنیا..

ریمان پی بگری دوژمن،

بی گومان سه ر ئه دا له ئاسن!

لاوان گهر دهنگ هه لپرن،

گهلان گشت راته پهرن ..

گۆرانیی لاوان،

پر ئه کا ژیان،

له شادی بۆ هه موو ..

(دهور)

بهسته بۆ شادی ئه لپن گشت لاوه کان ..

لاوه کان .. لاوه کان ..

چۆن له بهرمانا ئه وهستن دوژمنان؟

دوژمنان؟

له گهل لاوان،

ئه لئن گشت جيهان،

به يهک زمان :

چون له بهرمانا ئه وهستن دوژمنان؟

دوژمنان؟ دوژمنان؟

(۲)

له بيرمانه کوږی جهنگ:

چون پر بوو له مهيتی شههيدان..

ئه و خویننه ی خاکی کرد پهنګ،

بوو به موری برایی گهلان..

ده سا ئه ی تیکو شهران!

بو داد و ناشتی جيهان،

بگرن پی خه بات..

بگه نه ئاوات..

بگه نه ئاره زوو..

(۳)

دهنگی زولآلمان، به سوین،

ئامانجیکی پاک ئه دا به لئن..

سه به رزی بر و امانین..

به راستی دلسوزی ئینسانین..

به لام هیزه گومراکان،

بوون به هو ی تالی ژیان!

با بمرئ خوینمژ!

شهر فروش پیاو کوژ..

سه رکه وی ناشتی، زوو!..

لهم شيعره دا ئه و وشانهی که له بنه رته وه وشه ی بیانین، بریتین له پینج وشه ی دنیا، مهیت، شههید، زولال، ئینسان. به تیروانینیکی ورد بۆمان دهرده که ویت که جگه له دوو وشه ی مهیت و زولال، له کاتی خویندنی سیانی تر له شيعره که دا، ئه وهسته ی به خویندنی وشه بیانیه کانی یادگاری کۆن له لاما ن دروست ده بیت، دووباره نابیته وه. چونکه ژماره ی وشه بیانیه کانی شيعره که له چاو درێژیه که ی زۆر که متره له نمونه ی پیشوومان. ته نانه ت وشه کانی دنیا، شههید و ئینسان جیی خویان له ناو زمانی کوردیدا (به تایبه تی له کاتی قسه کردن دا) کردۆته وه و ئه وهنده ههست به بیانی بوونیان ناکریت. بۆیه شاعیر به پۆیستی نه زانیوه بیانگۆریت. گۆران به ئاسانی ده توانی وشه ی دنیا لا ببات و وشه ی جیهان له شوینیدا به کار بێنیت. چونکه دواتر دوو جار وشه که له کۆتایی دوو دیری شيعره که یدا له بهنده کانی (دهور) و ۲- دا به کار دینیت:

.....

ئه لێن گشت جیهان،

.....

بۆ داد و ناشتی جیهان،

.....

و له بهر دووریان له یه کتر، ههست به دووباره بوونه وه که ناکریت و کیشه ی سهرواسازیش دروست ناکات. ئهم کاره دهکرا له بهندی ۱- یشدا دووباره ببیته وه، به بی ئه وه ی ههستی پی بکریت. به لام گۆران وشه ی دنیا له شوینی خۆیدا ده پارێزیت. ته نانه ت له وشه ی مهیت یش پاشگهز نابیته وه، که چی دهیتوانی وشه ی لاش ی کوردی له شوینیدا به کار بهینیت که ژماره و جۆری برگه کانی و و تاکه ی به تهواوی له گه ل شوینی وشه ی مهیت دا ده گونجیت^(۱).

(۱) ههردوو وشه ی مهیت و لاش له یه ک برگه پیک دین، له وشه ی مهیت دا سی پیتی (مه ی : CVC) سیلابیکی درێژ پیک دین و به پیتی (ت) سیلابیکی کیشراو پیک دینیت (CVCC). له وشه ی لاش دا دوو پیتی (لا : CV) به هۆی درێژی بزوینی (ا) سیلابیکی درێژ پیک دین و به پیتی (ش) سیلابه که ده بیته کیشراو. که واتا له پووی جۆری برگه و دهنگه وه یه کسان.

هەرچه‌نده له بهر بریگهیی و ئازادبوونی شیعره‌که جووری وشه‌کان له پووی ژماره و جووری بریگه‌کانیاوه بایه‌خی نییه و شاعیر ده‌یتوانی هەر وشه‌یه‌کی کوردی که مانای مه‌یت ده‌گه‌یه‌نیت له جیاتیدا به کار به‌ینیت. ئەمه جارێکی دیکه ئه‌و راستیه ده‌سه‌لمینیت که بایه‌خدا نیکی زیاتر به وشه و زاراوه‌ی کوردی له لایه‌ن گۆرانه‌وه له پوانگه‌یه‌کی په‌گه‌زپه‌رستانه‌وه نه‌بووه؛ به‌لکوو له هه‌ستی نه‌ته‌وايه‌تی گۆرانه‌وه سه‌رچاوه‌ی وه‌رگرتوو و ناگرێ زاراوه‌ی پاککردنه‌وه‌ی زمانی بۆ به کاربه‌ینریت. ئەم هه‌زره له‌لامان به‌هه‌زتر ده‌بیت کاتی ده‌بینین که گۆران له لایه‌که‌وه وشه بیانیه‌کان له شیعره‌که‌ی دوور ده‌خاته‌وه و له لایه‌کی دیکه‌وه و به تایبه‌تی له شیعره‌تازه‌کانیدا ده‌رگایان بۆ ده‌کاته‌وه.

به کارهینانیکی نوی وشه و زاراوه‌ی بیانی

ژیننامه‌ی گۆران و ئه‌و شیعرانه‌ی له زمانه پۆژئاوايه‌یه‌کانی ئینگلیزی و پووسی وه‌ری گیراوه و چاوپێکه‌وتنه‌که‌ی له‌گه‌ڵ عبدالرزاق بيمار، هه‌موویان شایه‌تی له سه‌ر ده‌وله‌مه‌ندی گۆران له پووی ئاشنايه‌تی له‌گه‌ڵ فه‌ره‌هه‌نگی ئەده‌بیی پۆژئاوا دا ده‌ده‌ن. یه‌کێک له دیارده بی نموونه‌کانی زمانی شیعرێ گۆران بریتیه له به کارهینانی ژماره‌یه‌کی به‌رچاوی وشه‌ی بیانی و به زۆری پۆژئاوایی. له موخازه‌ره‌کانی که له گۆفاری ژیندا بلأو بۆته‌وه له‌باره‌ی دووهم پێژگه‌ی ئەم زمانانه‌ی کاریان کردۆته سه‌ر وێژیه‌ی کوردیه‌وه^(١)، ده‌لێت:

دووم پێژگه، له سه‌ره‌تای سه‌رده‌می تازه‌وه، (که بۆ وێژیه‌ی کوردی وتمان بۆ نیو سه‌ده له‌مه‌وپێش ئەگه‌رپێته‌وه) ده‌ست پێ ئەکات. ئەم پێژگه‌یه له شارستانییه‌تی تازه‌ی ئەوروپا هه‌لقولا؛ به‌لام شه‌پۆل‌دانه‌که‌ی وه‌کو پێژگه‌ کۆنه‌کانی میژوو هه‌ر به ناوچه‌یه‌ک، یان هه‌رمێکه‌وه نه‌وه‌ستا، سه‌رانه‌ری پووی دنیای گرتۆته‌وه^(٢)...

(١) ئاشنا، ع، (٢٠٠٢)، ل ١٤١-١٤٢.

(٢) یه‌که‌م پێژگه‌مان له لاپه‌ره ١٢٦ ی باسه‌که‌ماندا هه‌یناوه.

ئەم وشانە دوو دەستەن. يەكەميان وشە و زاراوەى ژيانى پۇژانە
و كولتوورى پۇژئاوايى و دووەميان ئەوانەى پۇژئاوايى يان
پۇژھەلاتين و ئەنجامى ناوەرۆكى پاميارى شيعرەكانى گۇرانن.
دەستەى يەكەم (پۇژئاوايى):

ھيما ميتۇلۇژيەكانى يۇنانى كۆن: (زەووس، قينووس: ل ۳۰، ئەپۇلۇ:
ل ۴۴، كيويويد: ل ۱۵۱، ميرپيخ: ل ۲۴۳...)
وشە و زاراوەى ژيانى پۇژانە: (ئيسكارپين: ل ۳۴، تانگۇ: ل ۵۵،
پروئتستۇ: ل ۹۸، دۆنكى، يانكى: ل ۲۴۶...)
وشە ھونەريە پۇژئاوايەكان: (باند، نۆت، قالس، فۇكستروٹ: ل ۵۵،
ئوركسترا، ئۇپپيرا: ل ۳۰۳...)

دەستەى دووەم (پۇژئاوايى و ھەندى جار پۇژھەلاتى):
سەرکردە و كەسايەتيە پاميارىيەكانى سەردەم: (ماك ئارسەر،
سينگمان پى: ل ۲۳۶، كۆيسلينگ: ل ۲۳۸، لەنين: ل ۳۰۶...)
ناوى ولات و پايتەخت و شارەكان: (كۇريا، بۇخارست، پۇمانيا: ل
۲۵۴، وال ستريت، ل ۲۵۵...)

ئەمە لە تىپوانىنى يەكەمدا بە پىچەوانەى ئەو ھەولەى گۇران دىتە
بەرچا و كە لە پىناو كەم كردنەوەى وشە بيانىيەكانى ناو شيعرەكانيدا
گرتبۇو بەر. ديارە گۇران بە يەك شىوہ تەماشاي ئەم دوو
دەستەواژە بيانىيەكانەى (عەرەبى و فارسى – پۇژئاوايى) نەكردووە. لە
لايەكەوہ بە كارھىنانى وشەى پۇژئاوايى بە پىچەوانەى نەريتە
كلاسيكەكان بووہ كە تەنيا پىگەيان بە وشە عەرەبى، فارسى يان
توركيەكان دەدا بىنە ناو شيعرى كوردى. لە لايەكى تریشەوہ راستە
وشە پۇژئاوايەكانىش بيانين، بەلام وەكوو وشەگەلى تر نوينەرايەتيى
نەتەوہ داگيركەرەكانى دراوسى ناكەن. بە لامانەوہ گۇران وشە
بيانىيەكانى دەستەى يەكەمى بە فاكترىكى پرۆسەى مودىرن كردنى
شيعرەكەى زانيوہ و پىتى وابووہ كە بەكارھىنانى ئەم وشانە لەگەل
سروشتى ژيانى ھاوچەرخدا دەگونجىت. سەبارەت بە دەستەى
دووەمى وشەكانىش لە بىر نەكەين كە گۇران لە پووى

ئایدیۆلۆژیە وە کۆمۆنیست بوو و ھەستی ئەنتەرناسیونالیسمی – کە یەکیکە لە دروشمەکانی کۆمۆنیسم – پۆلی ھەبوو لە بە ئیونەتە وەیی بوونی وشە و بابەتی شیعەرەکانی. بوونی ژمارەیکە زۆری وشە و زاراوەی دەستە دوو لە ئەنجامی ئەم ئاراستە یە. مەبەستی بەکارھێنانی ئەم وشانە لە شیعەردا ھەر چییەک بێت (پامیاری، فەرھەنگی،...) پەنگ و پوویەکی تر بە پوخسار و زمانی شیعری کوردی دەبەخشێت. شایانی گوتنە کە گۆران بۆ زۆربەیی ھەرە زۆری ئەم وشانەش مانا و پوونکردنە وە پێویست لە پەراویزی شیعەرەکانیدا دەخاتە پوو، بۆ ئەوەی لە کاتی خۆیندنی شیعەرەکانیدا ھیچ تارمایی و نادیارییەک بەرھەرپووی خۆینەر نەبێتە وە. دیارە ھەر وەک چۆن ئایدیۆلۆژیی گۆران وای لێدەکات لە لایەک ژمارەیی وشە و زاراوەی فارسی و ەرەبی لە شیعەرەکانیدا بگەییەتە کەمترین ئاست؛ بە ھەمان شێوە پالی پێوە دەنێت کە شیعەرەکانی لە کۆمەڵی وشەیی بیانی تر (بە زۆری پۆژئاوایی) پڕ بکاتە وە.

بە کارھێنانی (onomatopoeia) و (interjection)^(۱)

ئەم دیاردە یە کە شیعری گۆران لە شیعری کلاسیکی کوردی جیا دەکاتە وە، بەکارھێنانی دوو جۆر ئامرازێ دەربڕینە (ئامراز، بە واتایەکی گشتی) کە زیاتر شیوازی دەنگیان ھەییە. مەبەستمان لێرەدا دەنگیکە کە یا یەکسەر لە سروشتە وە وەرگیراوە (onomatopoeia)، یان ئەو دەنگەیی کە لە ناخی شاعیرە وە سەرچاوە دەگرێت (interjection). یەکەمیان واتا (onomatopoeia) لاسایی دەنگی شتیک یان بوونە وەرێکی سروشتە (مروّف نەبێت) و لە لایەن زمانناسانە وە بە وشە دادەنرێت. لەبەر ئەوەی شیوازی دەربڕینیان (pronunciation)،

(۱) لەبەر نەبوونی وشەیی کوردی بەرامبەریان، پێمان باشتەر بوو وشەکان وەکوو خۆیان و بە بێ وەرگیران بە کار بێنین.

رېښووسيان، فورمې رېزمانيان و واتايان دياره^(۱). به لام (interjection)
دهنگيکه بو دهربرين له ناخي شاعيره وه و له ناو سياقي پرسته دا
ماناي هه يه.

:(onomatopoeia)

(نه ورؤز، ل ۳۰۹)

پووش بوو به گيا، چيلکهي باخ بوو به دار گول،
له وشکهي کاني که و ته قوله _ قول.

(گوراني که و، ل ۴۲۴)

قه قبه، قه قبه، قه قبه، قه ق!

شاخي به رز و به ردي ره ق،

جيگاي چيره و جيگاي به ق

قه قبه، قه قبه، قه قبه، قه ق!

:(interjection)

(هه ليه ستي ره نجاو، ل ۳۷)

که ي تو م ديوه؟ که ي ته تناسم؟ که ي؟ که ي؟ که ي؟

دلداري چي؟ په يمانی چي؟ هه ي! هه ي! هه ي!

(گه شت له قهره داغ، ل ۱۳۵)

هر چوک دادان بوو هه لسانه وه و (هه ي!)

سوژي هاواري ناكا «وه ي، وه ي، وه ي»

(ئاخ، هزار ئاخ...، ل ۱۸۵)

ئوف، هزار ئوف! ئاخ، هزار ئاخ! تا قيامت ئاخ و داخ!

من که سنگم به رده، طه بعم به رزه چه شني شاخ و داخ؛

(1) DUPRIEZ, Bernard, *Gradus, Les procédés littéraires*
(dictionnaire), Paris, 10/18, 1984. pp. 316-317.

فەلسەفەى بە کارھىنانى ئەم ئامرازانە لە لای گۆران دەبى چى
 بىت؟ بە راي ئىمە بە کارھىنانى ئەم کەرەستانە لە گەل
 تايبەتمەندىيەکانى ترى شيعرى گۆراندا كە تا ئىستا بينيومانە،
 ھەماھەنگە. بينيمان چۆن گۆران بۆ كيش و سەروا و وشە و زاراوەى
 شيعرى خۆى سوود لە تايبەتمەندىيەکانى شيعرى فۆلكلورى
 وەردەگریت بۆ ئەوەى ژمارەيەكى ھەرە زۆرى خوينەر لە دەورى
 شيعرەکانى خۆى كۆ بکاتەوہ. جا ئەم کەرەستانەش لە شيعرى
 فۆلكلورى كوردیدا كەم نين و پێدەچیت شاعیر لە بەکارھىنانیاندا
 دیسانەوہ لە ژێر کاریگەرى شيعرى فۆلكلورى بووبیت. شيعرى گۆران
 بەم ئامرازانەوہ رەنگى زمانى شيعرى تايبەت بە گەل بە خۆيەوہ
 دەگریت و زمانەكەى لە ئاستى زمانى قسەى رۆژانەى خەلک نزيك
 دەبیتەوہ و ھەستى خۆيى بوون لای خوينەر دروست دەبیت و
 وادەكات خوينەر زیاتر لە شيعرەکانى نزيك ببيتەوہ.

سیستەمى پستەسازى سادە و دوورەپەريزى لە تارمايى واتايى

سادەيى پستەسازى يەكێك لە خالە سەرنچراکيشەکانى شيعرى
 گۆرانە. بۆ شاعیرى کلاسیک زۆر ئاسايى بوو ئەگەر بە ھەر ھۆيەك
 بىت (پيويستى كيش يان بەکارھىنانى ھونەرەکانى واتاناسى «علم
 المعانى») يارى بە کەرەستەکانى پستەى شيعرى بکات و لە شويى
 ئاسايان لە ناو پستەدا بيان جوولینیت و پێرەوى لە ياساکانى
 پیکخستنى ئاسايى کەرەستەکانى پستەى زمانى کوردى نەكات.
 تیکدانى پێوەندىيى نيوان کەرەستەکانى پستەى شيعرى فاکتەرێكى
 بەھيژ بوو بۆ ئەوەى جوورە تارمايەك لە واتای شيعرەكەدا لای
 خوينەر دروست ببيت. ئىستاش زۆرجار پەيداکردنى پێوەندىيە
 پێزمانىيەکانى نيوان ئەم کەرەستانە لە شيعرى کلاسیکدا پيويستى بە
 خويندەوہيەكى ورد دەكات. ئەمە يەكێك لەو ھۆکارانە بوو كە وای
 دەکرد شيعرى کلاسیک خوينەرى تايبەتى خۆى ھەبیت.

گوتمان كە ھونەرى شيعرى گۆران ل دوا قوناغیدا بە ريبازى
 پياليژمى سۆسياليستيەوہ ئاراستە دەكریت. گۆران خۆى بە شاعیرى

گهل داده نیت و چاک ده زانیت که ئەگەر شاعیر بیهوئیت شیعره کانی له ناو گهلدا دهست به دهست بگهڕین، ده بیئت زمانیک بۆ گوتاره شیعرییه که ی هه لێژیریت که له زمانی گهل و له ئاستی تیگه یشتنییه وه نزیک بیئت. په وانیی زمان و ساده یی شیوازی نووسین مه رجه بۆ تیگه یشتنی ئاسانی شیعره کان لای خوینهر. که چی تیکدانی سیسته می ئاسایی ریکخستنی که رهسته کانی رسته ی شیعی یا خود تارمایی زمانی زیان به م ئامانجه ده گه یه نیت و تیگه یشتنی یه کسه ر و ته واوی گوتاری شیعی بۆ هه موو جوړه خوینهریک مسۆگهر نابیت. بۆیه جیگۆرکیی که رهسته زمانیه کان له شیعی گۆراندا له چاو شیعی کلاسیک ده گاته که مترین ئاستی خوئی و له م پوه شه وه زمانی شیعی گۆران وه کوو زمانی شیعی فۆلکلۆری کوردی له شیوازی ساده ی زمانی پۆژانه ی خه لک نزیک ده بیته وه.

لێکچواندن، باوترین وینه ی شیعی

هه ره کوو شاعیرانی کلاسیکی فارس و عه ره ب، شاعیره کلاسیکه کورده کان به گویره ی پێویستی شیعره که یان و زه وقی شاعیری خویان، وینه په وانپێژیه کانی مه جاز، خوازه (استعاره)، لێکچواندن (تشبیه) و درکه (کنایه) یان به کار ده ینا. خوازه و درکه له وینه به هیزه کانی شیعر بوون و نیشانه ی شاره زایی شاعیر و هوئی به رزیی ئاستی شیعره که ی بوون. که چی زۆر جار لێکچواندن نیشانه ی شاعیری که م توانا بوو. هه رچی ژماره ی مه جاز و به تایبه تی خوازه و درکه له شیعردا زیاتر بوایه، تیگه یشتنی شیعره که ته قه لا و وردبوونه وه یه کی زیاتری له لای خوینهر ده ویست. چونکه شاعیر به به کاره یانی وشه یه کی تر _ واتا نیشانکه ر (دال) _ له جیاتی ئه و وشه یه ی مه به ستیتی _ واتا نیشانکه راو (مدلول) _، به جوړیک له جوړه کان ماناکان ده شاریته وه و له سه ر خوینهره که به پێی نیشانکه ر، نیشانکه راوه شاراه کان بدۆزیته وه. که چی له لێکچواندنی ئاساییدا پێوه ندیی نێوان وشه کان نه ک له سه ر بنه مای نیشانکه ر و

نیشانکراو، به لک وو له سهر بنیاتی لیچوو (مشبه) و له وچوو
(مشبه به) پک ده خرین و له شیعره که دا دیارن و هیچ کامیان شوینی
ئه وی تر ناگریته وه.

با بزانی خودی گوران له م باره یه وه چون شیعی کون و نوئ
(پالیستی) له یه کتر جیا ده کاته وه:

له هه لبهستی کونا نرخی وینه له پیش نرخی ناوه پوک (محتوی) دا دئ له بهر
ئه وه نیشانه ی وشه بازی له هه لبهستی کونا زهق ئه که ویتته وه بهر چاو _ جیناس،
لهف و نه شر،... تاد، به لام له هه لبهستی تازه دا به تایبه تی له هی قوتابخانه ی
ریالیزی تازه دا وشه بازی و زه پکشی کردنی ئوسلوب باوی نه ماوه له باتی ئه وه ی
له نگه ری بایه خ پیدان خراوته سهر ناوه پوک^(۱).

هه ر بویه ش له شیعی گوراندا بایه خیکی تایبه ت به لیچواندن
دراوه. لیچواندن وه کوو وینه یه کی ره وانپیژی، له شیعه تازه کانیدا
له چاو شیعه کونه کانی شوینیکی تایبه تی هه یه. بیگومان ئه مه ش له
سهر حسابی وینه کانی تر واتا مه جاز و خوازه و درکه بووه.
هه رچه ند ژماره ی لیچواندن له شیعه کانیدا زیاد ده بیته ئه وه نده له
ژماره و بایه خ وینه کانی تر که متر ده بیته وه.

(وه لامي پرسیار، ل ۲۲۱)

راکشابووم له سهر پشتم،

دکتوره که م

ماری شیرپه نجه ی ئه کوشتم...

نالیم وه ک دایکیکی دلسوز

فرمیسکی بو هه ل ئه پشتم،

به لام، ته واو وه ک کچی خوم،

دهستی ئه خسته ناو مشتم،

به چاوی پر له ههستی جوان

ئه یکرد ته ماشای سروشتم،

(۱) ئاشنا، ۴، (۲۰۰۲)، ل ۲۸-۲۹.

ئەپپىرسى لىم: بۆچ وا ماتى؟
بۆچ ھەمىشە خەمبار دىارى؟
بۆ من ئەم پرسە وەك ھەنگوین
ئەتکايە سەر لىو لە زارى
بەلام بۆ خوشکانى بەردەست
سىس کردنى گول بوو کارى...
دوو سى كىچ بوون وەك دوكتۆر خۆى،
خەمخوارى يان لى ئەبارى،
ئەك ھەر بۆ تىمارى دەردم،
بۆ چارەش بۆ باغچەى زەردم!

* * *

بەلى، دكتۆر! خوشكان! ماتم،
ھەر من نىم (مات)ى ولاتم،
لە ناو ھەزارانا: تاك تاك
لىومان ھەيە پى بکەنى
لاى ئىمە بۆ دىناى شادى
وا تازە خەلک ھەنگاو دەنى!
لە نموونەى سەرەویدا پىنج لىکچواندن ھەيە كە برىتىن لە:
دوكتۆر وەك دايكىكى دلسۆز
دوكتۆر وەك كىچى خۆم
مارى شىرپەنجەى (شىرپەنجە وەكوو مار، لە شىعرەكەدا ئامرازى
لىکچواندن – وەكوو – لابرەو)
پرسە وەكوو ھەنگوین
دوو سى كىچ وەكوو دوكتۆر خۆى
دوو مەجازى شىعرەكە برىتىن لە:
باخچەى زەرد : غەم و پەژارە

لېو: كهس، مرؤف

تهنيا يهك خوازه لهم شيعره دا ده بينریت:

خه مخواریان لی ئه باری: لییان دیار بوو (فرمانی ئه باری كه بؤ
باران به كار دیت بؤ غه مخواری به كار هیئراوه).

تاكه دركهی شيعره كهش بریتیه له:

سیس كردنی گول بوو كاری: وهكوو گول سيسي ده كردن: بیزاری
ده كردن. په فتاری له گه لیان خراپ بوو.

دیاره بایه خدانی زیاتر به لیکچواندن به و واتایه نییه كه وینه کانی
تر له ناو شیعی گۆراندا ئیتر جیگایان نابیته وه. به لام له چپی ئهم
وینانه له شیعر دا كه ده بنه هوی ئالۆزی واتای شیعی، كه م ده بیته وه.
لیره شدا دیسان شیعی گۆران له شیعی سه رزاره کیی گهل واتا
شیعی فولکلوری کوردی نزیک ده بیته وه. چونكه ههروهكوو له
سه رتهای ئهم به شدا ئاماژه مان پی دا، لیکچواندن باوترین وینهی
شیعرییه له شیعی فولکلوری کوردیدا. هه ندی جار شاعیر له
لیکچواندندا ئامرازی لیکچواندن لاده بات. به لام دۆزینه وهی پیوه ندیی
نیوان لیچوو و له وچوو له م جوړه لیکچواندنانه دا له شیعی گۆراندا
کاریکی زور سه خت نییه. وهكوو له نموونهی خواره وه دا كه وینه
هه ره دیاره کانی بریتین له لیکچواندن و ئیمه له بهر دریتی
شیعره كه، ته نیا به شیکی لی ده خهینه ږوو:

(ئاخ، هه زار ئاخ...، ل ۱۸۵)

ئوف، هه زار ئوف! ئاخ، هه زار ئاخ! تا قیامهت ئاخ و داخ!

من كه سنگم به رده، طه بعم به رزه چه شنی شاخ و داخ؛ [سنگم
وهكوو به رده]

من كه خوینم ئاگره، [خوینم وهكوو ئاگره]

چوونه جو شم حازره،

من كه مایه ی فه خری ته ئریخی بهرووم

تاقه پەنگى ئابرووم

مەردى، بى باكى، دلپىرى بوو ھەموو...

كو؟ مەگەر ئەصلى نەبوو؟

بۇ سەرم نەرمە لە عاستى بەندى دىلى، داخەكەم؟.

بۇ لە نزمى و پەستى يا وەك گۆمى لووطە شاخەكەم؟

.....

بەكارھىنانى پەمز لە شىعرى گۆراندا، لە خۆيدا دياردەيەكى تازە نىيە. چونكە پيش ئەويش لە شىعرى كوردیدا پەمز جىگايەكى ديارى ھەبوو. بەلام ئەم پەمزانە لە بەر باوى و زۆرىي بەكارھىنان وردە وردە بوونەتە پەمزی گشتى (وەكوو پەمزی مەى لە شىعرى كلاسيكى سووفيدا) و نيشانكراوەكانيان ناسراون. پەمز وینەيەكى زۆر باوى شىعرى گۆران نىيە. چونكە وەكوو گوتمان، گۆران لە شىعرەكانیدا بە كارھىنانى ئەو وینانەى كە دەبنە ھۆى ئالۆزى يا شاراوھى واتا، كەم دەكاتەو. لە گەل ئەوەشدا پەمز لە ھەندئ لە شىعرە پاميارىيەكانیدا بايەخى پى دراو و ئەمەش ھۆكارى تايبەتى خۆى ھەيە. گۆران ھەر واش ئەوەندە تووشى ستم و مەينەتى ھاتوو كە ئىتر نايەوئ بە ھىنانەوھى ناوى ئەو كەسايەتییە پاميارىيانەى پەخنەيان لى دەگرئ، توشى ئازار و ئەشكەنجەى زياتر ببئ. لەگەل ئەوەشدا نايەوئ وان لە پەخنەگرتن و ريسواکردنى زۆردارانى ناوخۆ و سەرورەكانيان بەئىت. ناچار پەنا دەباتە بەر پەمز و بۇ ھەر كەسايەتییەك پەمزيك ھەلدەبژئريت. لە شىعريكدە كە لە سالى ۱۹۵۳ دا ئاراستەى نوورى سەعیدی سەرۆك وەزیرانى سەردەمى فەيسەلى دووھى پاشای عىراقى كردوو، گۆران لە ھىما نەتەوھىيەكانى ئەدەبى فۆلكلورىي كوردى سوود وەردەگرئ:

(زىندانى ئەژدەھاك، ل ۲۶۸)

ئەژدەھاك! زىندانى قەللا _ قەلایە؛
دىۋارى كۆنكرىت، دەرگاى پۇلایە.

....

ئەژدەھاك! ئەي دىۋى لە (بىر) زراۋ چو،
ئەي ناشتاي مارانت بە مېشك كىردو!

....

ھەر ئەگرى، ئەكوژى، ئەدەي لە گەردن،
مېشك دەرخوارد ئەدەي بە ماری نەوسەن...

.....

لە ژېر ناۋى شىعرەكە شاعىر ئاماژە بەۋە دەكات كە شىعرەكەي
«بۇ بىتەكانى فاشىزم» تۆمار كىردوۋە. گۆران وېنەي ئەژدەھاكى بۇ
نوۋرى سەئىد بە كار ھېناۋە و مارەكانىش ھېمى و لاتە
ئىمپىريالىستەكانن كە نوۋرى سەئىد ھەردەم لە خىزمەتپاندايە و بە
كەيفى خۇيان يارى بە سامانى و لات دەكەن. كاۋەش كە وېنەيەكى تىرى
دىارى ئەم شىعرەيە ھېمى ئەو شۆپشگىرپانەيە كە لە بەرامبەر زولم و
زۆردارى سەر نانەۋىنن و زىنجىرى دىلە بەندىكاراۋەكان دەشكىنن و
موژدەدەرى پىزگارى و ئازادىي و لاتن. داستانى فۆلكلورىي ئەژدەھاك
و كاۋەي ئاسنگەر شوپىنكى تايپەتى لە شىعرى گۆراندا داگىر كىردوۋە.
ئەم داستانە بوۋەتە بابەتى ئۆپەرايەكى گۆران بە ناۋى (ئەنجامى
ئەژدەھاك، ل ۳۵۲). ھەر ئەو وېنەنە جارىكى دىكە بە شىۋەيەكى
پەمى لە شىعرى (نەۋرۆز، ل ۳۰۹) دا دووبارە دەپنەۋە. لە شىعرى
(چەقەل، ل ۳۹۰) دا كە لە سالى ۱۹۵۴ دا نوۋسراۋە، شاعىر ئەمجارە
وېنەي چەقەللى پىر بۇ نوۋرى سەئىد بە كار دىنېت و لە بەرامبەرىدا
وېنەي كەلەشپىر بۇ مۇۋقى خەباتكار^(۱). كاتى ئىستاي فرمانە

(۱) شارەزا، ك، «گۆران و بە كار ھېنانى نوپى پەمىزەكانى نەۋرۆز» لە
پاشكۆى كاروان، ژ ۱۸، ھەولېر، پۇشنىبىرى و لاۋان، ۱۹۸۴، ل ۲۰-۲۶.

به کارهاتوو هکانیش (هه ر ئه گری، ئه کوژی، ئه دهی له گهردهن،...) گوزارشت له و راستیه دهکات که هیماکان ئاماژه به که سایه تییه کی سهردهم دهکهن. له شیعری (لاوک و په یام، ل ۲۳۶) دا شاعیر سهره تا دپێکی شیعری فۆلکلۆری کوردی له لای چهپی سهرووی لاپه په که ده خاته پوو و له ژیریشه وه له ناو دوو که وانه دا ئاماژه به سهرچاوهی دپه که دهکات :

« گولاله برایمه .. گری .. گری »

« چووینه غه زای ناو گاوری »

(فۆلکلۆری کوردی)

ئینجا دپێ یه که می شیعره که ی بهم شیوهیه دهست پێ دهکات:

ئازادیخواز! گری .. گری ..

کهوته ژیر پێی درنج، په ری:

....

له م شیعره رامیارییه دا که هه ر له سهره تا که یه وه شاعیر به ئه نقه ست پیشان ده دات تا چ راده له ژیر کاریگه ری شیعری فۆلکلۆری کوردیدا بووه و ئیلهامی لی وهرگرتوو، درنج و په ری بوونه ته هیمای ولاته داگیرکه ره ئه مپریالیسته کان. شیوازی به کارهینانی ئه م په مزانه بۆ سهرده می گۆران شیوازیکی تازه یه ^(۱). به لام ده بی ئه وه ش بلێن که ئه م هیمایانه به هێچ شیوه یه ک به مه به ستی داهینانی شیعری سه مبولیست (به واتای تایبه تی وشه، وه کوو له شیعری فه ره نسی نیوه ی دووه می سه ده ی نۆزده هه مدا سه ری هه لدا و له زۆربه ی ولاتانی ئه ورووپیدا په ره ی سه ند ^(۲)) به کار نه هاتوون و

(۱) سهرچاوه ی پیشوو.

(۲) به کارهینانی ئه م په مزانه له شیعری فه ره نسیدا به کارهینانیکی کلاسیک و کۆنه و symbole له شیعری فه ره نسی کۆتاییه کانی سه ده ی نۆزده هه م به ته وای چه مک و پیناسه و واتایه کی تر ده گریته وه خۆی. برۆانه:

FISER, E., *Le Symbole littéraire*, Paris, Rien De Commun, s.d.

به‌شداری له به‌دی هینانی شیعرى له‌م جوړه دا ناکه‌ن. به‌لکوو ئامرازن
 بۆ خۆدزینه‌وه له راشکاو و راسته‌وخوویی په‌یامی شیعرى. گۆران
 ئه‌وه‌نده به‌ په‌وانی گوتاره شیعرییه‌که‌ی به‌نده که‌مى راده‌ی به‌
 کاره‌ینانی په‌مز له شیعره‌کانیدا ده‌کړئ به‌ لامانه‌وه سه‌لمینه‌رى ئه‌و
 راستیه‌ بیت که‌ ئه‌گه‌ر مه‌ترسى و گیران و ئه‌شکه‌نجه‌دان نه‌بوايه،
 له‌وانه بوو هه‌ر ئه‌م ژماره که‌مه‌ش له شیعره‌کانیدا نه‌بینریت. ئه‌م
 هیمایانه‌ش (کاوه، ئه‌ژده‌هاک، مار، چه‌قه‌ل، که‌له‌شیر، دیو و درنج،
 په‌رى...) ئه‌وه‌نده ناسراون و شوینی به‌کاره‌ینانیان له شیعرى گۆراندا
 ئه‌وه‌نده راشکاوانه‌یه که‌ دۆزینه‌وه‌ی نیشانکراوه‌کانیان پيوستى به‌
 خۆماندووکردنیکى ئه‌وتق ناکات.

لیکۆلینه‌وه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى کوردی لای گۆران، پله وپایه‌ی
 سامانی فۆلکلۆریمان له لای ئه‌م شاعیره که‌وره‌یه بۆ ده‌رخت. جگه
 له‌و به‌لگانه‌ی له‌ ناوه‌وه‌ی باسه‌که‌ماندا له‌ کاتى توێژینه‌وه‌ی
 پوخسارى شیعره‌کانیدا خستمانه‌ پوو، به‌لگه و نیشانه‌ی زۆرى تریش
 هه‌ن که‌ راده‌ی بایه‌خ و خۆشه‌ویستى گۆران بۆ فه‌ره‌هنگ و
 که‌له‌پوورى کوردی به‌ گشتى و بۆ ئه‌ده‌بى فۆلکلۆرى کوردی به‌
 تایه‌تى پيشان دده‌ن. به‌ رای ئیمه‌ ناوچه‌ی هه‌ورامان به‌ تایه‌تمه‌ندییه
 کولتوورییه‌کانیه‌وه‌ پۆلى سه‌ره‌کیی له‌م بواره‌دا گیراوه. له‌ سه‌ره‌تای
 باسه‌که‌ماندا ئاماژه‌مان به‌وه کرد که‌ ناوچه‌ی زاراوه‌ی گۆرانى
 (هه‌ورامان) یه‌کێک له‌و ناوچانه‌ی کوردستانه که‌ دانیشتووانى له‌ چاو
 دانیشتووانى ناوچه‌کانى تری کوردستان باشتروانیویانه سامانه
 کولتوورییه‌ په‌سه‌نه‌کانیان بپاریزن و له‌ شیعره‌کانیاندا سوودى لى
 ببینن. تق بلی هه‌لبژاردنى نازناوى گۆران له‌ لایه‌ن په‌شید نه‌جیه‌وه
 بۆ ئه‌م شاعیره، به‌بێ هۆ بووبیت و پيوه‌ندی به‌ درک پیکردنى په‌شید

نه جیب به خوښه ویستی شاعیر بۆ ئه و ناوچه یه و تایبه تمه ندییه کولتوورییه کانی نه بوو بیت؟ له بیرى نه کهین که شوینی له دایکبوون و ژيانى مندالیتی شاعیر واته هه له بجه له ته نیشته هه ورامانه و شیعرى (گه شت له هه ورامان، ل ۱۲۷) له خویدا گوزارشتیکه له هه ست و نه ستى شاعیر به رامبه ر به دیمه نه خه و ناوییه کانی ناوچه که. خودى شاعیر له سه ره تاي شیعره که دا ده لیت:

ئهم گه شتنامه یه که سه رده مى هه له به ستى ئه گه پێته وه بۆ بیست سالتیک له مه و پێش، له هه له بجه وه ده ست پێ ئه کا. مایه ی ئینطیباعاتی تاقه گه شتیک نی یه، به لکو هه ست و بینینی چهن گه شتیکى کات و وه رزی جیاجیای پێشو و له بیر وه ره یما په نگیان خواره وه، هه تا بۆ جارى دواى له گه ل چهن هاوړی یه کى گیانى، بۆ چهن رۆژیک، به پیکه نین و گۆرانى وتن به ناو باخه زۆره کان و یاله به رزه کانی هه ورامانا سووراینه وه. ئیتر ئهم هه له به سته له خو لاصه ی هه مو و ئینطیباعاتی گه شته کانی کۆن و تازهم هاته دى.

له میانه ی باسه که ماندا سه لماندمان که تایبه تمه ندییه کانی شیعرى گۆرانى فۆلکلۆریی کوردی سه رچاوه ی سه ره کیى به هره ی شاعیری گۆران. له وانه یه به لای گۆران وه فاکته ره ر وخسارییه کانی هیه شیعریک به قه ده ر هی شیعرى گۆرانى (سترانى) سه رزاره کی کوردی بۆ شیعره کانی گونجاوتر نه بوو بن. گرنگیدانیشى به شیعرى شاعیرانى کلاسیکی شیوه زار گۆرانى به تایبه تی مه وله وى هه ر له به ر ئه وه بووه که ئهم شیعره له رووی کیش و سه رواوه مۆرکی شیعرى فۆلکلۆریی کوردی پێوه دیاره. شایانى باسه که گۆران سه روود نووسیش بووه و به شتیکى تایبه تی شیعره کانی خو ی له ژیر ناوی سه روود ریکخستوه. سه روود شیعریکى نیشتمانیه که وه کوو گۆرانى ئاوازی بۆ داده نریت. تا ئیستاش سێ له م سه روودانه که بریتین له

(کوردستان، ل ٤٠١)، (بهري بهيانه، ل ٤٠٢) و (دهمی راپه‌پینه، ل ٤٠٣) ئاوازییان بۆ دانراوه و کراون به گۆرانی^(١). ههروه‌ها دوو له‌و شیعراوه‌ی بۆ منداڵانی نووسیوه، ناوی **گۆرانی** به‌خۆیانوه‌وه ده‌گرن که بریتین له (گۆرانی کهو، ل ٤٢٤) و (گۆرانی ده‌نکه‌گه‌نم، ل ٤٢٧). تۆ بلیی گۆران نه‌یویستبیت شیعه‌کانی خۆی، به‌تایبه‌تی شیعه‌ نیشتمانی، نه‌ته‌وايه‌تی و پامیارییه‌کانی خۆی به‌شیوه‌ی گۆرانییه فۆلکلۆرییه‌کان بخاته‌سه‌ر زمانان؟

(١) سه‌رکار، خ، سروودی کوردی، سلیمانی، ئینستیتیوتی که‌له‌پوری کوردی، ٢٠٠٥، ل ٣٣، ٣٥، ١٠٧.

بەشى سىيەم

پرسىكى ھونەرى يان ئايدىۋولۋى؟

مۇسقىلى شىعەرى

زمانى شىعەرى

- وشەگەلى شىعەرى

- دوو پىناسەى جىاواز بۇ « شىعەرى جەماوەر»

نۆيكرىنەوہ: دابران لە چى؟

شیکردنه وهی پرۆسهی نوێکردنه وهی شیعریی نیما
و گۆران له پرووی پوختساره وه له دوو بهشی پێشوودا
ئێستا ئه و دهرقه ته مان پێ ده به خشییت که به راوردی
هونه ری شیعری ئه م دوو شاعیره ناوداره بکهین. ئه م
به راورده پێگه مان پێ ده دات فاکته ره هاوبه ش و
هاودژه کانی هه ر دوو پرۆسه که لێک دهینه وه بۆ
ئه وهی بتوانین وه لآمی پرسیارى باسه که مانى لێ
وه ده ربینین.

پرسیکی هونه‌ری یان ئایدیۆلۆژی؟

مۆسیقای شیعی

نوێکردنه‌وی شیعی کوردی و فارسی له ئه‌نجامی ئه‌و شه‌پۆله‌ی مۆدیرنیزم هاته‌کایه‌وه که له سه‌ره‌تاکانی سه‌ده‌ی بیسته‌مه‌وه و لاتانی ناوچه‌که‌ی گرتبووه به‌ر شالۆی خۆی و هاوکات بوو له‌گه‌ڵ کۆمه‌ڵی گۆرانیکاری پامیاری و کۆمه‌ڵایه‌تی که پێگایان بوو گۆرانیکارییه‌ فه‌ره‌ه‌نگیه‌کانیش خۆش ده‌کرد. له‌ بواری شیعردا نهما و گۆران یه‌که‌م که‌س نه‌بوون که به‌شدارییان له‌و شه‌پۆله‌دا کرد. به‌لکوو ئه‌وان به‌رویکی تازه‌یان پێ به‌خشی و خسته‌یانه‌ قه‌لبیکی هه‌مه‌لایه‌نه و پێکخستوو. سه‌ره‌تا و بناغه‌ی کاری هه‌ردووکیان شیعی کلاسیکی بوو که بووبوووه گۆرانیپانی ئه‌و ئه‌زمونه‌ شیعییه‌ نوێپانه‌ی له‌ ئاشنایه‌تی شاعیران له‌گه‌ڵ شیعی تازه‌ی و لاتانی دراوسی و پۆژئاوادا سه‌رچاوه‌یان وه‌رده‌گرت. نهما خۆینه‌ریکی ماندوونه‌ناسی شیعی مۆدیرنی فه‌ره‌نسی بوو و گۆرانی‌دانی به‌وه‌نا که له‌ژێر کاریگه‌ری شیعی تورکیدا بوو – که به‌ش به‌حالی خۆیان له‌ ژێر کاریگه‌ری شاعیره‌ فه‌ره‌نسییه‌کاندا بوون – بێگومان شاره‌زاییان له‌ بواری شیعی بیانیدا پۆلیکی سه‌ره‌کیی له‌ دایه‌رانیان له‌گه‌ڵ نه‌ریته‌ کۆنه‌کاندا گیرا. له‌ سه‌ره‌تا‌دا تیکدانیکی لاوه‌کیی شیوه‌ کۆنه‌کان وه‌کوو جۆریک له‌ جۆره‌کانی لادان له‌ زه‌بری یاسا کۆنه‌کان لای هه‌ردووکیان کاری پێ ده‌کرا؛ جا به‌ زیاده‌کردنی چه‌ند دێریک به‌ قه‌واره‌ی ئستانداردی به‌نده‌کانی شیعه‌که‌ بێت، یان به‌ یاریکردن به‌ سه‌رواکانه‌وه، تاد.

به دريژايي نوځكردنه وه يان و له چهند قوناغيكدا به گشتي ره وايي و سوودي ياسا كلاسيكه كان خرايه ژير چهند پرسياري پاديكاله وه. بهش به حالې خوي نيم شيعري له ياساي يه كيټي قه باره ي ديره كان رزگار كرد. سيسته ميكي تازه ي سهرواسازيي داهينا كه بايه خي زياتري به پولې سيمانتيكي سهر واهدا. تيوري موسيقي شيعري نيم به گشتي له م دوو خاله سهره كييه دا خوي دهنويټ. لاي گوران له سهره تادا هلسوكه وتيكي تا راده يه ك هاوشيوه له گهل كيښ و سهر وادا دهبينريټ. به لام له مهر هوكاره كاني هم هلسوكه وته شتيكي نه وتومان ناخاته به رده ست و تو بلبي هيشتا له قوناغي تاقيكردنه وه دايه، كاتي به يه كجاري واز له كيښي عه پروز دينټ و پرو له كيښي شيعري فولكلوري كوردي دهكات و داهينانيشي تيدا دهكات و پهره ي پي دهكات. كيښي برگه يي بو نيم كيښيكي نه ناسراو نه بووه و ناسينه كه شي ته نيا له ريگاي خويندنه وه ي شيعري فهره نسييه وه نه بووه. كه چي له كوي به ره مه شيعرييه كه ي سي نمونه ي شيعري مندا لاني لي دهر بچيټ، كيښي برگه يي بايه خيكي نه وتوي نيه. هم جياوازييه له نيوان دوو شاعيردا شاياني نه وه يه هه ندي له سهر ي بوه ستين.

اخوان ثالث له به ره مه كه يدا بدعتها و بدايع نيم يوشيچ (داهينان و جوانكارييه كاني نيم يوشيچ) باس له و فاكته رانه دهكات كه پي ده چيټ له بواري نازاد كوردي كيښي شيعردا ئيله امده ري نيم بووبن. يه كيټك له و فاكته رانه به لايه وه بريتييه له گاتاكان كه به شيكن له سرووده ئاينينييه كاني ئافستاي زهرده شت. نه مه به پشت به ستن به و ته يه كي خودي نيم كه ده ليټ:

له كايه ي عه پروزي مندا يه ك نيوه ديږ يان دو نيوه ديږ چهنديش پيځراو بن، جگه له كيښيكي ناته واو هيچي تر نين. چهند نيوه ديږ يكي يه ك له دواي يه ك به هاوبه شي يه كتر كيښي ويستوو ديننه كايه وه. به هه مان شيوه كه ئاماژه يي دا. من

بۆۋەندىيە مادى و بىنراۋەكانم له بهر چاۋ گرتوۋە و له "گاتاكان" كه فرمانى
 رەسەنمانن و خاۋەنى رەسەنايەتى كیشن له شيعرهكهماندا، دەستم پى کردوۋە^(۱).
 به راي ئالت ئەمە بەلگەى ئەو راستىيەيه كه شيعرى ئيرانى پيش
 ئىسلام و لهوانەش شيعرهكانى ئافىستا (گاتاكان) يەكك له سەرچاۋە
 ئىلھامدەرەكانى نىما بوۋە له نوێكرنهكهيدا. وتەكهى نىما تاقانە
 پالېشتى ئەم بىرۆكهيهى ئالت نىيە. ھۆكارى تريح هەن كه بۆ
 خستنه پرووى ئەم رايە پالى پتوۋە دەنن. ئەمە كاتى بۆمان ديار دەبىت
 كه ئالت له بەردەوامى قسەكانيدا ئاوازە به وتەيهكى صادق ھدايت
 گەرە پەخشانووسى ئيرانى و دوستى نىما^(۲) دەكات كه له بارەى
 تېكستەكانى ئافىستا دەلېت:

زۆربەى شيعرى ئافىستا يەك كیش و رېتمى ديارى نىيە. واتە ئاھەنگى ھەر
 دېرېك لەوانەيه له ھى دېرېكى تر جياۋز بىت... نيوەدېرى يەكەم شەش برگەيى [يە]
 ھى دووم ھەوت، ھى سېيەم ھەشت و ھى چوارەم ھەوت برگەيان ھەيە^(۳)...
 ئالت بەم شيوەيه پيشان دەدات كه خويشى لەگەل ھدايت دا
 ھاۋرايە. له لايەكى ترەۋە ژمارەيهكى زۆرى شاعيرانى پەگەزپەرستى
 سەردەمى نىماش لەۋ باۋەپەدا بوون كه كيشى عەپرووز كيشىكى
 بيانىيە و له عەرەبى داگيركەرەۋە (پاش لەشكەر كيشىيەكانى ئىسلام
 بۆ سەر ئيران) ھاتوۋە و شيعرى كۆنى فارسى وەكوو شيعرى
 فۆلكلورىي فارسى به كيشى برگەيى ھۆنراۋەتەۋە و دەبى ئەم كيشە
 بىيەتە بناغەى رېتمى شيعرى سەردەم. بۆ ئەم شاعيرانە نوێكردەنەۋەى

(۱) يوشىچ، ن، دربارە شعر و شاعرى، گردآورى، نسخە بردارى و تدوين
 سيروس طاهباز،؟، انتشارات دفترهاى زمانە، ۱۳۶۸/۱۹۸۹، ص ۳۴۵.

(۲) نىما شيعرى خۆى (مانلى) پيشكەش کردوۋە به ھدايت و كاتى له يەكئ له
 نامەكانيدا بۆ جنتى عطايى باس له ھدايت دەكات به يەكئ له دوستە
 ھەرەسەرکەوتوۋەكانى خۆى ناۋى لئ دەبات كه توانيويەتى خامەكهى
 بخاتە خزمەت ولاتەكهى. پروانە: آرین پور، ي، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۵۹۹.

(۳) آخوان ئالت، م، (۱۹۷۸/۱۳۵۷)، ص ۱۶۱.

شيعر خۇي لە گۆرپىنى ناسنامەي كىشى شيعردا دەنواند. لەو سەردەمەدا ئەدەبى سەرزارەكى لە ئىران بووبوو جىي بايەخى كۆمەللى لىكۆلەرى بيانى. هەندى لە نووسەرانىش وەكوو دەخدا، ھدايت، كوهى، شكورزادە و موكرى خويان بە كۆكردنەو و لە چاپدانى بەرھەمى ئەدەبى سەرزارەكى (بە شيعر و پەخشانەو) كە بە سامانى نەتەوايەتى دەژمىردرا، خەرىك كردبوو. ھدايت كە يەككە لە شاسوارەكانى نووسىنى پەخشانى تازەي ھونەرى بوو، لە سالى ۱۹۳۱ دا كۆمەلە شيعرىكى فۆلكلورىي فارسى بە ناوى *اوسانە* لە چاپ دا كە لە پيشەكەيەكەيدا پالپشتىي لە پاراستنى سامانى نەتەوايەتىي ئىرانى دەكرد. ئالت يەككە لەو شيعرانە بە نموونە لە كتيبەكەيدا دەخاتە پروو و قەبارەي جياوازي دىپرەكان و ناوبەناويى سەرواكاني بە كيش و سەرواي نوئي نىما دەچوينيت. ھەر لەو سەردەمەدا و پيش نىما يحيى دولت آبادى كە پيشتر شيعرى بە كيشى كلاسيك دەنووسى، ھەوللى دا شيعر بە كيشى برگەيى بنووسيت. ئەمەش بە پالپشتى و ھاندانى ئىرانناسى پۆژئاوايى ئىدوارد براون بوو كە پيى وابوو كيشى سەردەمى پيش ئىسلام دووبارە زىندوو بكرىتەو و بەمجۆرە شيعرى فارسى لە پرووى كيشەو لە مۆدىلى ئەورووپيش نزيك ببىتەو^(۱).

فاكتەرىكى تريس ھەيە كە دەكرا پالئەرىكى تر بىت بۆ راكيشانى نىما بەرەو كيشى برگەيى. نىما لەو ماوەيەدا كە لە آستارا مامۆستا بوو، خەرىكى خويندنى شيعرى ھاوچەرخى توركى بوو و لە نامەيەكدا كە ئاراستەي ھاشم زادە ناويكى كردوو، بەم شىوہە ئەم پاستىيەي بۆ باس دەكات:

بۆ نەھىشتنى ئاسەواري ماندووويونم لەم بارودۆخە، يەكئ لە سەرگەرمىيەكانم
ئەوہەيە كە شاعيرە توركەكان بە تەواوي بناسم. لەوانەيە لە بەر ئەوہە بى كە لە

(۱) آخوان ئالت، م، (۱۹۷۸/۱۳۵۷)، ص ۱۶۱؛

MACHALASKI, F., (1965), *op. cit.*, pp. 61-63.

واری تورکه‌کاندا ده‌ژیم. به‌لام شیعرى باش که پییه‌وه بتوانم هه‌سته‌کانم تازه بکه‌م له ههر پوویه‌که‌وه بۆم نایابه. له مهر ئهم ناوداره ئیرانیانه‌ش که ئه‌ده‌بى فارسىيان له پووى بابته‌وه ده‌وله‌مه‌ند و له پووى نوێکردنه‌وه‌وه هه‌ژار کردووه و له‌چاو تورکه‌کان دواکه‌وتوو دینه‌چاو، به‌ته‌واوى بى سهرنجم^(۱).

له به‌شیکی گوتاره‌که‌یدا / *ارزش / احساسات*، ئاماژه به‌ کارى هه‌ندى له نووسهر و شاعیره‌ تورکه هاوچه‌رخه‌کان وه‌کوو توفیق فکرت، رجایی زاده، شناسی، احمد ناجی و نامق کمال ده‌کات و ده‌لیت: یه‌کى له شاعیران و نووسهرانى تورک «نامق کمال» شاعیر و داستانونوسى ناوداره که تا سالى ۱۸۸۸ زیاتر نه‌ژیا و به‌ره‌مه‌ی ژيانیکی نوێ ئه‌ده‌بى له ئه‌ده‌بى زمانى خۆیدا به‌جی هه‌شت... به‌هه‌مان شێوه که «گل نهال» و «چوجوق» له ده‌قه شانۆگه‌رییه باشه‌کانى و «واویلا» نموونه‌ی شیعره‌ کاریگه‌ره‌کانى به‌سه‌بکی تازه بوون.

...یه‌کیکی تر به‌ ناوی «احمد ناجی»، که هه‌زیکی زۆری بۆ وه‌رگێرانی شیعره‌کانى شاعیرى فه‌ره‌نسى «سولى پروودوم»^(۲) له‌لا بوو، به‌ دیوانه‌کانى خۆی (وه‌کوو «آتش پاره» و «فروزان» و چه‌ندى تر) توانی خۆی بخاته ناو ریژی شاعیره‌ نوێگه‌ره‌کان. هه‌روه‌ک چۆن «رجایی زاده» و ئه‌وانى تر _ که به‌ش به‌ حالى خۆیان به‌ وردى کاریان ده‌کرد _ دروست سه‌د سال پێش ئێمه ده‌ستیان دا‌بووه هه‌ندى کارى جیهانى و جیهان په‌سه‌ند^(۳)....

توفیق فکرت و رجایی زاده دوو ده‌ستپێشخه‌رى نوێکردنه‌وه‌ی شیعرى تورکیى عوسمانیى کۆتایی سه‌ده‌ی نۆزده‌یه‌م بوون. نامق کمال که ئه‌ندامى بزوتنه‌وه‌ی ئه‌ده‌بى *تنظیمات* بوو به‌ره‌په‌رچى کیشى عه‌رووزى عه‌ره‌بى ده‌دایه‌وه و به‌لایه‌وه ئهم کیشه‌ بیانى و بێسوود و به‌کاره‌ینانىشى نابه‌جی بوو. به‌ ده‌ستپێشخه‌رییه‌که‌ی خۆی و

(۱) یوشیج، ن، *نامه‌های نیمه*، نسخه بردار: شراگیم یوشیج، تهران، موسسه انتشارات نگاه، ۱۹۹۷/۱۳۷۶، ص ۳۷۶.

(۲) Sully Prudhomme.

(۳) یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۶۰-۶۱.

ههولەکانی قوتابییه‌که‌ی عبدالحق حامد، کیشی برگیه‌ی خۆی له ناو شیعری تورکیدا جیگیر کرد. رجایی زاده‌ش یه‌که‌م که‌س بوو که گۆرانیه میلییه تورکییه‌کانی هینایه ناو ئه‌ده‌بی تورکی نووسراو^(۱). ئه‌م دوو ئاماژه دواپیه‌ی نیما ئه‌و راستیه‌مان به‌ته‌واوی بۆ ده‌سه‌لمێنن که نیما ئاگاداری ئه‌و هه‌ولانه‌ بوو که له پێناو جیگیرکردنی کیشی برگیه‌ی فۆلکلۆریی تورکی له جیاتی کیشی عه‌پووزی عه‌ره‌بی له شیعری تورکیدا له لای شاعیره‌ تورکه‌کان باو بوو. هه‌روه‌ها له سه‌ره‌تادا بینیمان که نیما چۆن باسی پله‌وپایه‌ی گاتاكان له پووی په‌سه‌نایه‌تی شیعرییه‌وه ده‌کات. بێگومان نیما ئاگاداری ئه‌و هه‌نگاوه‌ په‌گه‌ز په‌رستانانه‌ش بوو که له پێناو ده‌رخستنی په‌گه‌زه‌ بیانییه‌کان و به‌ تایبه‌تی عه‌پووزی عه‌ره‌بی له شیعری فارسی ئه‌و کاتدا ده‌هاوێژران. سه‌ره‌پای هه‌موو ئه‌م فاکته‌رانه‌ پێگه‌ی کیشی عه‌پووز له شیعری نیمادا پارێزراوه‌؛ که چی کیشی برگیه‌ی به‌ ته‌واوی له نوێکردنه‌وه‌ شیعرییه‌که‌یدا نادیاره‌ و شوینی نییه‌. وانه‌بێت که نیما کیشی برگیه‌ی به‌ یه‌کجاری فه‌رامۆش کردبێت. له‌ به‌شی تایبه‌ت به‌ لیکۆلینه‌وه‌ی نوێکردنه‌وه‌ی کیشی شیعری نیمادا بینیمان که کیشی برگیه‌ییش له شیعریدا جیگه‌ی هه‌یه‌، به‌لام ئه‌م جیگه‌یه‌ زۆر ته‌سک و سنوورداره‌. نیما ته‌نیا سێ شیعری به‌م کیشه‌ هۆنیوه‌ته‌وه‌ و هه‌ر سێیانیشی بۆ منداڵان نووسیوه‌ و له‌ پووی هونه‌رییه‌وه‌ ناچنه‌ نێو خانه‌ی شیعری نوێی نیما^(۲). دیاره‌ نیما به‌کارهێنانی ئه‌م کیشه‌ بۆ جۆریکی تایبه‌تی شاعر سنووردار ده‌کات و به‌لایه‌وه‌ به‌کارهێنانی بۆ هه‌موو جۆره‌ شیعریک کاریکێ په‌وا نییه‌. له‌ کتیبی *حرفهای همسایه* دا راشکاوانه‌ باس له‌و که‌سانه‌ ده‌کات که به‌ ناوی نوێکردنه‌وه‌ی شیعری کیشی برگیه‌ی به‌کار دێنن و ده‌لێت:

(۱) آژند، ی، *ادبیات نوین ترکیه*، تهران، انتشارات امیر کبیر، ۱۳۶۴/۱۹۸۵، ص ۱۱۱.

(۲) پروانه ل ۴۲-۴۴.

من لهو باوه پهدام که هه دوو دهسته [ی شاعیران] به هه له دا دهچن: ههم ئهوانه ی شیعری برگه یی ده نووسن و ههم ئهوانه ی شیعری بی سهر وا ده نووسن^(۱).

به پچه وانه ی نیما، گۆران هه ره له یه کهم نووسینه کانییه وه له باره ی شیعره تازه کانی، پژده له سه ره لادانی ورده ورده ی کیشی عه پوز له شیعره کانی و کیشانه وه یان به کیشی برگه یی فۆلکلۆریی کوردی له جیاتی؛ تا کو کیشی عه پوز به شیوه یه کی ته وا و یه کجاره کی مالئاوایی له گه ل شیعری کوردیدا بکات. له به ره ئه وه ی ئه م کیشه (کیشی برگه یی) کیشی نه ته وه یی کورده و باشتر له گه ل تایبه تمه ندیه کانی زمانی کوردیدا ده گونجیت^(۲). به پچه وانه ی نیما، گۆران له باسکردنی هونه ره شیعرییه که یدا جه خت له سه ره کاریگه ریی شاعیره تورکه کان و هه وه هاوشیه کانیا ن له م بواره دا و پیکۆله کانی خۆی و ته نانه ت شاعیره کورده کانی هاوچه رخی خۆی ده کات و ده لیت:

نووسه ره و شاعیرانی ئه وسا، به تایبه تی شیخ نوری و رشید نجیب و من، که پیکه وه به ئه ده بی تورکی متأسر بووین و پیکه وه ئه مان نوسی، ... وه ئه ده بی تورکی، قوتابخانه ی شعی تازه ی تیا په یدا ببوو، که پی یان ئه ووترا (ادبای فجری ئاتی) له وان (توفیق فکرت) و (جلال ساهر) بوون.. وه ئه دبیبکی تری تورک که (عبدالحق حامده) ئه گه ره چی له م کۆمه له نه بوو به لام دیسان هه ره پی ی متأسر بووین، که وا بی هه موومان به یه که وه ئه مان روانی یه یه ک کلاورۆژنه...

ئه م تازه کردنه وه یه به (ته قلید) کردنی ئه ده بی تورکی روویدا. به لام ئه ده بی تورکی جوولانه وه ی تازه تری لی دهرکه وت که تورکه کان له رووی گیانیکی (قهومی) یه وه ئه هاتن کیشی هه لبه سته شعبی یه کانیا ن ئه ژیا نه وه وه له سه ره ئه م کیشانه هه لبه ستیا ن دانه نا.. که ئه مه ش کیشی هیجایه.

ئیتیر من ته نها به کوششی ئه وان نه وه ستام و وه زنی هیجاشم وه رگرت و به کار هینا^(۳)...

(۱) یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ج ۱، ۱۰۴.

(۲) برّوانه ل ۱۰۴ و ۱۰۵.

(۳) بیمار، ع، (۱۹۷۰)، ل ۳.

ئەرئ چۆن دەكرئ و دەبئ ئەم دوو ھەلۆستە جىاوازە، واتا ساردى و بئ بايەخىي نىما و پەرۆش و پيشوازىي گەرمى گۆران بەرامبەر بە كيشى بېرگەيى لىك بدەينەو ھەلۆ تېگەين؟ نىما زياتر خۆي بە كيشە تەكنىكىيەكانى شىعرەو ھەخەرىك دەكات و نوپكردەنەو ھەكەي لەمەر ئەو كيشە ھونەرييە شىعرييەنە دەخاتەو ھەگەر، كە بەجىماوى شىعري كۆن. ئەو گۆرانكارىيەنەي لەبوارى مۆسيقاي شىعري فارسيدا ئەنجام دەدات، دەرئەنجامى تىپروانىيىكى پەخنەي ھونەرين لەو كۆسپانەي كە _ بەلايەو ھە _ لە ناو ھەي ھونەري شىعري فارسىي كۇندا خۆيان دەنواند. نىما خۆي لە ھەر جۆرە چاوليكردنەي ھونەري لە شىعري بيانى دوورەپەريز پادەگرىت. ئاشنايەتي لەگەل كيشە و پەھەندەكانى شىعري بيانى يارمەتي دەدات بۆ ئەو ھەگەرپىتەو ھە سەر شىعري نەتەوايەتي خۆي و لە پوانگەيەكي ھونەري و بە بئ بەرچاوغرتنى ھىچ ھۆكارىكى دەرەكي و بە ديدىكى نوئ چاوغرتنىتە سەر شىعري فارسى. بە لاي نىما شكاندنەي ياساي يەكيتى كيش و سەرئاي شىعري، چارەسەريكى تەكنىكىيە و لە پوانگەيەكي ھونەرييەو ھە سەرچاوغرتەدەگرىت. بۆ نىما ناسنامەي كيش يان سەرئاي شىعري ھىچ كيشەيەك دروست ناكات. بەلكو كيشە لە شىوازي بەكارھىناناندايە. كە واتا نوپكردەنەو ھە نىما رېفۆرمىكى تەكنىكىيە بۆ گۆران و چاكركردنەي سىستەمىكى بەسەرچاوغرتەدەگرىت.

بۆ گۆران بە پىچەوانەو ھە، ناسنامەي ھەرپوز و ھەكوو كيشىكى بيانى لە خۆيدا كيشەيە. گۆران لە سەردەمىكا دەژىت كە ناسنامە و بەھە نەتەوايەتيەكان لە لووتكەدان. ھەر ئەم بەھە و ھەستەيە كە _ ھەكوو گۆرانىش ئامارەي بۆ دەكات _ وا لە ھەندى لە شاعىرە توركەكان دەكات ھەرپوز و ھەكوو ھىماي سەرۋەري ھەھەنگى بيانى بەرپەرچ بدەنەو ھە و لە شىعري خۆيان و ھەدەري بنين. لەوانەيە گۆران ئاگاي لەو پىكۇلانە بووبىت كە لە شىعري فارسىي سەردەمى نىماشدا بە ھەمان

شیئو و مەبەست دراون. تیروانینیکی ورد لە بەرھەمەکە و لیکۆلینە وەکەمان لە بواری پوخساری شیعرەکانی ئەو راستیەمان بۆ دەرخت کە گۆران تەنیا دوو شیعی عەرووزی بە شیئو ئازاد ھۆنیو تەو. شیعی (بت، ل ۴۸۳) کە وەرگێرانی شیعیکی فارسییە و لە سالی ۱۹۵۳ نووسراوە تەو؛ میژووی نووسینی ئەوی تر کە (ئاخ ھەزار ئاخ، ل ۱۸۵) ھە دیار نییە. کەچی ژمارە یەکی زۆری شیعرەکانی بە کیشی برگی یە کگرتوو ھۆنراوە تەو. واتا یەکی تەیی کیشی شیعیان تیدا پێرە و کراوە^(۱). راستە گۆران وەکوو بینیمان، شیعی برگی ئازادیشی ھەبە و وا پیشان دەدات کە لایەنە ھونەری و تەکنیکی کەشی بە لاوە گرنگە، بەلام بوونی یەکی تەیی کیش لە زۆربەیی شیعرە برگی یەکانیدا ئازاری نادات و ئەم راستیە وادەرخات کە نەھیشتنی یەکی تەیی کیش وەک چارەسەریکی تەکنیکی، بایەخیکی لاوەکی لە لای ھەبە و گرنگتر لەوە بە لایەنە تەو ھەبە کە شیعر بە کیشی برگی یە کە کیشیکی نەتەوا یە تەیی، ھۆنری تەو. ھەر بۆیە لە باس و قسەکانیدا سەبارەت بە نوێکردنەوی شیعی، جگە لە جەختکردن لە سەر برگی یە بوونی کیشی شیعی نوێ، ھیچ ئامارە بە شیعرە ئازادەکانی و ھۆی ئازادکردنەویان ناکات. راستە کاتی کە گۆران ھۆکارەکانی ھەلبژاردنی کیشی برگی یەمان بۆ باس دەکات، لەو باوەرەدا یە کە کیشی برگی یە لە گەل تەبەتەندیەکانی زمانی کوردیدا باشتر دەگونجێت. بەلام لێرەشدا ئەم بیرۆکە یە لە پلەیی دوو ھەمدا دێت. چونکە پێشتر جەخت لە سەر نەتەوا یەتی بوونی کیشە کە دەکات. لە گەل عبدالرزاق بێماریشدا بینیمان راشکاوانە

(۱) بە داخو و نەبوونی میژووی ھۆنە و لە کۆتایی ھەندێ لە شیعرەکانی گۆران پێگامان پێ نادات چۆنیەتی بەرە و پێش چوونی پڕۆسە نوێگەرییە کە قوناغ بە قوناغ دەسنیشان بکەن. بەلام لە بەر ئەو ھۆی گۆران خۆی لە پێشەکی کۆمەلە شیعی بە ھەشت و یادگاردا واز ھێنانی و ردە و یە کجاریکی لە کیشی عەرووزیمان بۆ باس دەکات، ئێمە لەو باوەرەدا یە کە ئەم دوو شیعرە پێش یان ھاوکات لە گەل شیعرە برگی یەکاندا ھۆنراون.

ئاماژە بەو دەکات کە لەبەر ئەوەی «تورکەکان لە پرووی گیانیکی (قەومی)یەو ئەهاتن کیشی هەلبەستە شەعبی یەکانیان ئەژیانەووە و لە سەر ئەم کیشانە هەلبەستیان دا ئەنا.. کە ئەمەش کیشی هیجایە»^(۱) ئیتر خۆی بە کۆششی شاعیرە کوردەکانی هاوسەردەمی نەوێستا و وەزنی هیجاشی وەرگرت و بە کاری هینا. هەر لە بەردەوامیی قسەکانیدا باس لە بوونی هەمان هەست لای هەندێ شاعیری ئەو کاتە دەکات و دەڵێت: «وێ هەر لەم کاتەشا لە سوریه کامران بدرخان و قدری جان لە رووی هەستیکی نەتەوا یەتیەو هەلبەستی هیجائییان دا ئەناو لە گوڤاری (هاوار) بلاویان ئەکردهو»^(۲)

وردبوونەو لە سیستەمی سەرواسازیی گۆران بە بەراورد لەگەڵ هی نیما ئەم باوەردەمان لە لا پتەوتر دەکات. یەکییتی سەروا لە شیعردا بە لای نیماوە ئاستەنگیکە لە بەردەم دیکلاماسیۆنی سروشتی شیعەر و سنووری وشەگەلی شیعری لە شوێنی سەروادا تەسک دەکات و دەبیته هۆی بوونی یەکنوازی (monotony) لە شیعردا. نیما لە باوەردا بوو کە بە نەهێشتنی یاسای یەکییتی سەروا و داھێنانی پێناسە یەکی تازە، ئەم کۆسپە لە ناو دەبات. لەمەودا لە شیعەرە کەیدا ئیتر واتای شیعەر بپاری لە سەر هاتن یان نە هاتنی سەروا دەدات. بینیمان کە باشترین نموونە بۆ سەروای ناوبەناو لە شیعری گۆراندا هەمدیسەن شیعری (بەت، ل ۸۳) هە کە شیعریکی وەرگێراوە و بە شیوە یەکی گشتی ژمارە ی ئەو شیعرا نە ی سەروای ناوبەناویان هە یە لە شیعری گۆراندا لە چا و ئەو شیعرا نە ی سەروای خۆمالی یا سەروای تیکە لاویان هە یە زۆر نییە. گۆران تەنانەت لە دوا شیعەرەکانی ژیانیدا وەکوو (مۆسکۆی ئەیار، ل ۳۲۴) (بیشکە ی منال، ل ۳۲۶)، (تیر و کەوان، ل ۳۲۷) و (بۆ لاوان، ل ۳۳۰) کە هەموویان لە سالی ۱۹۶۲ دا نووسراون، سەروای تیکە لاوی بەکارهێناوە کە یاسای یەکییتی سەروایان تیدا – بە جۆریک لە جۆرەکان – پارێزراوە^(۳). دیارە

(۱) سەرچاوە ی پێشو، هەمان لاپەرە.

(۲) هەمان سەرچاوە، هەمان لاپەرە.

(۳) برۆانە ل ۱۱۹.

کیشەى سەرەكى سەروا لای گۆران یەکیتییه‌که‌ی نییه. ئەگینا له بهرچی سەروای فۆلکلۆری که به‌ش به‌حالی خۆی یەکیتی سەروا دەپاریزیت، زۆرتین به‌کارهێنانی له شیعری گۆراندا ههیه و له جۆره جیاوازه‌کانی شیعری گۆراندا شوینی گرتووه و ته‌نانه‌ت له سەروای تیکه‌لاودا – جگه له جۆره‌کانی تری سەروا که ئەوانیش یەکیتی سەروا پێوه ده‌که‌ن – بایه‌خیکی تایبه‌تی پێ دراوه^(۱)؟ ئەم پرسیاره وه‌لام نادریته‌وه ته‌نیا به‌وه نه‌بیت که گۆران هه‌روه‌کوو تیروانی له کیشی شاعر، یه‌که‌مجار ته‌ماشای ناسنامه‌ی سەروا ده‌کات و به‌لایه‌وه سەروای فۆلکلۆری سەروایه‌کی نه‌ته‌وه‌یی کوردیه و ده‌بی سوودی لێ ببنریت. که واتا پێناسه‌ی کیشەى کیش و سەروا لای نیما و گۆران هه‌مان پێناسه نییه. لای هه‌ردوو شاعیر سیسته‌می کیش و سەروای کۆن سیسته‌می که به‌سەرچاوه. ئەم حوکمه‌ش لای نیما له به‌ره‌تدا له به‌ها هونه‌رییه‌که‌نه‌وه سەرچاوه ده‌گریت و لای گۆران له به‌ها نه‌ته‌وايه‌تییه‌کان.

زمانی شیعری

• وشه‌گه‌لی شیعری

له‌وانه‌یه جی سەرسوڕمان نه‌بیت ئەگه‌ر تایبه‌تمه‌ندییه زمانیه‌کانی شیعری ئەم دوو شاعیره له یه‌کدی جیاواز بن. وه‌کوو دیارده‌یه‌کی تازه، شیعری نوێی نیما به‌ وشه و زاراوه‌ی ته‌به‌ری پازینراوه‌ته‌وه. ئەم کاره له پله‌ی یه‌که‌مدا بۆ ئەوه بووه که شیعری شاعیر سروشتیتر له‌وه‌ی له شیعری کۆندا هه‌بووه بێته به‌رچاوه. سروشتی بوون نه‌ک به‌ مانای وه‌سف سروشت، به‌لکوو به‌و مانایه که ناوه‌رۆکی شیعری شاعیر هه‌رچی بێت، ئەگه‌ر ویستی بۆ ده‌ربیرینی سوود له که‌ره‌سته (object) سروشتیه‌کان ببنیت، ئەم که‌ره‌ستانه له سروشتی راسته‌قینه‌ی ده‌ورو به‌ری خۆیه‌وه وه‌رگریت؛ بۆ ئەوه‌ی پێوه‌ندییه‌کی ئۆرگانیکی راسته‌قینه له نێوان شاعیر و ده‌ورو به‌ریدا

(۱) بر‌وانه ل ۱۱۵-۱۲۴.

دروست بېټ. نېما په خنه لهو شاعیره کونانه ده گړیت که زورجار
 که رسته وینه شیعریه کانیان دهرې سړوشتی راسته قینه ی
 دهوروبه ریان نه بوون. بویه وینه کان زورجار له شیعری کوندا
 دووباره ده بوونه وه. هه مو و نه وشه و زار او ته به ریا نه ناوی دار و
 به رد و گیانه بهر و په گه زی سړوشتی ناوچه ی مازنده رانن که نېما
 تیدا له دایک بووه و به شیکې زوری ژیا نی خو ی له و ی به سهر بردووه
 — که چی مه به سستی نېما به هیچ شپوه یه ک وه سفی سړوشت نه بووه —
 نېما به م جوړه پوه ریکې نویی ئیستیتیک بو وشه ی وینه ی شیعری
 ده خاته به رده م شاعیران.

جیاوازی گوران له نېما له م پوه وه له گه ل جیاوازیه کانی به شی
 موسیقای شیعری یه ک ده گړیته وه. به لای گوران ته گهر پیویسته که
 وشه و زار او ده ی شیعری نوینه رایه تی که سایه تی شاعیر بکات، ته مه
 نه ک له ریگای سړوشتی راسته قینه ی شاعیره وه، به لکوو له ریگای
 ناسنامه ی نه ته وایه تی وشه و زار او ده کانییه وه دپته دی. بو گوران
 کیشه ی زمانی شیعری کون له که مبونو وشه و زار او ده ی کوردی و پر
 بوونی له زار او ده ی بیانی به تایبه تی عه ربه ی و فارسیدایه. ته م
 پیکوله ی گوران له گه ل بزاقی شاعیره نه ته وه په رسته کانی تورکدا که
 ده یانویست شیعری تورکی له وشه و زار او ده ی بیانی پاک بکه نه وه، بی
 پیوه ندی نییه. ته م بیرۆکه یه له ته نجامی په ره سهندی بزوتنه وه
 ناسیونالیسته کانی سهره تای سده ی بیسته مه وه هاتبووه کایه وه که
 به لایانه وه شانازی کردن به سامانی فره نگی خومالی و دووباره
 ژیا ندنه وه و لبردنی کاریگه ری په گه زه بیانییه کان له ئامانجه
 سهره کییه کان بوو و له گه ل لیک هه لوه شانه وه ی ئیمپراتوری
 عوسمانی گه شه یان کرد^(۱).

(۱) آژند، ی، (۱۹۸۵/۱۳۶۴)، ل ۹۱ و ۱۴۸.

له لایه‌که‌وه ته‌وژمیکی هاوشیوه له ناو هه‌ندی له پۆشنبیرانی ئێرانی ئەوکاتدا سهری هه‌لدا بوو که پاککردنی زمانی فارسی له هه‌موو جووره وشه‌یه‌کی بیانی و له پێشه‌وه‌یان وشه و زاراوه‌ی عه‌ره‌بیان کردبوو و ئامانج. ئەمه مه‌به‌ستی سهره‌کیی ئەنجومه‌نی فرهنگستان/ایران بوو که له ساڵی ۱۹۳۵ دا بۆ ئاماده‌کردنی فهره‌ه‌نگیکی وشه‌ی فارسی دامه‌زرابوو. له پۆژنامه‌کانی ئەو سهرده‌مه‌ش پیمان و مهر به توندی پۆشنبیرانیان به‌ره‌و ئەو ئاراسته‌یه هان ده‌دا^(۱). له لایه‌کی تریشه‌وه و هه‌ر له هه‌مان کاتدا کاریگه‌ریی زمانه پۆژئاواویه‌کان وای له هه‌ندی شاعیر کردبوو که زۆریان پێ خۆش بێت وشه و زاراوه‌ی پۆژئاوایی له شیعره‌کانیدا به کار به‌یئن و به لایانه‌وه ئەمه ده‌کرا به فاکته‌ریکی تازه‌کردنه‌وه‌ی شیعری دابنریت. له‌م بواره‌دا کاریگه‌ریی وشه و زاراوه‌ی فه‌ره‌نسی له پێشه‌وه‌دا بوو و هه‌ندی جار به‌کاره‌ی‌نانیان ده‌گه‌یشه‌ ئاستیکی له‌پاده‌به‌ده‌ر و بێ مانا^(۲). نهما ئامانجه شیعرییه‌که‌ی خۆی باش ده‌زانیت و هه‌یچ پێوه‌ندیی به‌م دوو ته‌وژمه‌وه نییه. نه‌گومان له به‌کاره‌ی‌نانی وشه‌ی عه‌ره‌بیدا ده‌کات، کاتێ پێویستی شیعره‌که‌ی و ده‌خوازیت و نه‌ سه‌ره‌پای ئەوه‌ی له زمانی فه‌ره‌نسیدا سوارچاک بووه و له‌گوتار و نووسینه په‌خنه‌یه‌کانیدا سوودیکی زۆری لێ بینیوه^(۳) – وشه و زاراوه‌ی پۆژئاوایی له شیعره‌کانیدا به کار دینیت. به‌پێچه‌وانه‌ی گۆران که لێره‌شدا چاو به‌سه‌ر ناسنامه‌ی وشه‌کاندا ده‌خشینیت، نهما بایه‌خ ده‌داته کارکردی ئیستیکی وشه‌گه‌لی شیعری

(1) MACHALASKI, F., (1967), *op. cit.*, p. 15.

(۲) آرین پور، ی، /ز صبا تا نهما، جلد دوم، تهران، انتشارات فرانکلین، ۱۹۷۱/۱۳۵۰، ص ۴۱۷.

(۳) بره‌وانه: یوشیج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ل ۳۴۹.

له پوانگه ئه و پيوه ندييه له گهل جيهاني بهر هه ستدا دروست دهكات و ئه و پهنگه تازديه به زماني شيعر ده به خشيت. گوران له لايهك وشه عه ره بي و فارسي و توركييه كان له شيعره كه ي ده رده كات؛ كه چي پيوستتي بابته تي شيعره كاني وا ده خوازيت به پچه وانه ي هه و له كه ي، شيعره كاني له وشه ي بيگانه ي پوژئاوايي پر ببنه وه. جياوازي هاوشيو به شيوه يه كي به رفراوانتر له ئاست په گه زه كاني تري زماني شيعري له نيوان ئه م دوو شاعيره دا به ره هه سته.

• دوو پيناسه ي جياواز بو «شيعري جه ماوه»

هيچ يهك له م دوو شاعيره وا پيشان نادات كه شيعره كه ي له جه ماوه و پيداويستيه كاني دوو ده خاته وه. هه ردوو كيان كوكن له سه ر ئه وه ي شيعر ده بي بو خه لك بنووسريت. به لام چون؟ بو ئه وه ي پيناسه ي هه ر يهك له وانه بو چه مكي «شيعري جه ماوه» مان بيته وه ده ست، كه يارمه تيمان ده دات باشت له هو كاري جياوازييه كانيان تيبگه ين، پيوسته سنووري به راورد ده كه مان له بواري زماني شيعري گوران و نيمادا فراوانتر بكه ين.

شاراوه نيه كه هه ردوو كيان به دواي زمانكي شيعري تاز ده دا ده گه رين. له م پوه وه نيمه به ئاشكرا باسي ناته واويي زمانمان بو ده كات. به لايه وه وشه كاني زمان وه كوو خويان لاوازن و تواناي ده بريني شيعرييان نيه. به راي نيمه وه ئه ركي شاعيره كه زماني شيعري خو ي سه ر له نو ئ بنيات بنيت. زمانيك كه نه ته نيا له زماني پيوه ندي و دانوستاندي پوژانه ي خه لك ي ناو شه قام و بازار جياواز بيت، به كوو جياوازي شي هه بيت له گهل ئه و زمانه شيعرييه ي تا ئه و كاته به كار هاتوه. هه ر بويه نيمه هانا بو داهيناني وشه ي تاز ده، به

كارهينانى (onomatopoeia) و تېكدانى سيستمى رسته سازى – به په نا
بردنه بهر فورمه كونهكان – دهبات و وشهكان به مانايهكى تازه به
كار دينيت. ئه مه پهننگ و پرويهكى تازه به زمانى شيعرى نيم
دبه خشيت. به لام له كاتى خويدا ئه م ههنگاوانه ههلويسى
جوراو جور و هه ندئ جار پاديكالى لاي خوينه ران لئ دهكه و ته وه؛
له بهر ئه وهى شيعره كان بئ مانا دههاتنه بهر چاو؛ يانيش خوينه ران
به گويرهى ئاستى تېگه يشتنى خويان شيعره كانيان ليك ده دا و به
شيوهى جوراو جور لئ تېده گه يشتن. كه چى له لايه كى تره وه نيم
پئى وايه شيعر بؤ خه لك دهنووسريت:

دبئ هونه رهنه د ئه وه له بهر چاو بگريت كه بؤ خه لكيه. خوويستن نابئ بيخاته
ناو ئه و ديدنه تهسكه دا كه من ته نيا بؤ پيىستى خوم. له ژيان له گه ل خه لكيدا ئه م
خوويستنه (كاتى له پاده به در بايه خى پئ ددرئت) سارد و له بنه پته وه زور
شه رمينه ره. هونه ر كه رهسته ي زامى هه موو ئيش و ئازاره كان و ئامرازى
به ره و پيشچوونه له ژياندا. له بهر ئه وهى ئه وانى دى ژيانى ئيمه دروست ده كهن،
هونه ر شتيكى قهرزاري ئه وانه^(۱)...

له شوينيكى تريشدا ده ليت:

[مروفا] ئه رى بؤ خوى ته قه لا ده كات يا بؤ ئه وانى تر؟ بؤ نمونه ئه گه ر
شاعيريك بؤ لاوازيى بينايى و ژانى لاقى و گرانى بيستنى يان زيندانى بوونى خوى
شيعرى نووسيوه، كيشه يه ك نيه. به لام ئه م غم و په نجه كه ته نيا خوى تييدا
جيگير بووه، غم و په نجى شاعيرانه يه و بؤ خوى ده گه رپته وه. به وته ي چيخوف: «
له كارى ئيمه سوود به كه س نه گه يشتووه و له م حاله ته دا ئيمه ته نيا بؤ خودى
خومان ژياوين»^(۲)...

(۱) يوشيج، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۳۱۲.

(۲) هه مان سه رچاوه، ص ۳۵۲.

ههروهه ها له باره ی هونه ر بۆ هونه ر یان بۆ جه ماوه ر ده لیت: زۆر بیر له وه مه كه نه وه كه هونه ر بۆ هونه ره یان بۆ خه لك. هونه ر بۆ ههردوو كیانه و له دوا ییشدا به ره و خه لك دیت. له بهر ئه وه ی له خه لكه وه ها ته دی و له گه ل خه لكدا سه ره ده ری ده كات. له وه وریا بن كه چ شتیک بۆ [شعیر] وتن پالتان پیوه دهنیت و وته كانتان بۆ چی و بۆ كین و بۆ چ مه به ستیکی پیویست و باشت، و له نه بوونییه وه چ كیماسیهك بۆ گه له كه تان دیته وه دی^(۱).

جا ئه گه ر شعیر بۆ گه له، بۆچی وانه بیت كه هه موو گه ل به ئاسانی له ناوه رپۆکی تیبگات؟ ئه وه ی له گوتاره ره خه نه ییه كانی سه رده می نیما و ته نانه ت هی پاش نیما شه وه دیاره، گوزارشت له و راستیه ده كات كه نه ك خه لكی ئاسایی، به لكوو زۆر له خوینه رانی شعیری كۆن و ره خه گرانى شعیری نویش گله ییان له نادیارى و تارمایی مانای شعیری نیما كرده وه. خودی نیماش پالپشتی له م كاراكتهره ی زمانه شعیرییه كه ی ده كات و ده لیت:

ده بیت بزائن كه هه ر شتیک كه قوول بیت، نادیاره. قوولایی شته كان هیچ نییه جگه له تارمایی. شوینی جوولانه وه ی هونه رمه ند ئه م پانتایییه (له كاتیكدا كه ده یه ویت بگاته هه موو شتیک و به هه ر شتیک به هیزی خۆیه وه هه ست بكات) ئه م پانتایییه هونه رمه ندی راسته قینه تینووتر ده كات... ئیوه زۆرجار پووبه رپووی به ره مه یك بوونه ته وه كه هه ر ئه م تارمایییه جوانتری كرده وه و هیزی چوونه ناوه وه ی قوولی پی به خشیوه... «مرۆف له به رامبه ر ئه و به ره مه هه ریه یان ئه و شعیرانه هه زیکی زیاتر پیشان ده دات كه هه ندی لایه نی ته م و مژاوی و نادیار و قابیلی راڤه كردن و لیکدانه وه ی جیاواز بن.»^(۲)

كه واتا تارمایی شعیری پینگا له به رده م ته كووتا بوونی شعیره كان داده خات و له گه ل پره نسپییه یه ك مانای شعیری بۆ هه مووان داده بریت. دیاره به رای نیما «شعیری جه ماوه ر» مانای ئه وه نابه خشیته كه زمانی شعیر له ئاست تیگه یشتنی هه موو چینه كانی

(۱) هه مان سه رچاوه، ص ۳۵۲.

(۲) یوشیچ، ن، (۱۹۸۹/۱۳۶۸)، ص ۱۶۷.

کۆمەلگادا بێت. شاعیر پێش ھەموو شتێک ھونەرمنەندە و کەرەستەى ھونەرەکشى زمانە. بۆى ھەيە لە بەرھەمیدا باس لە مەینەتیەکانى گەل بکات و بیانکاتە بابەتى سەرھەکیى شیعەرەکانى. بەلام ئەم بابەتانە نایى ئاستى بەرھەمى شیعەرى بەیننەوہ ئاست تیگەیشتنى ھەموو جۆرە خوینەرێک. ئەگینا بەرھەمى شاعیر لە پرووى داھینانەوہ ھەژار دەبێت. «شیعەرى جەماوەر» ئەو شیعەرە نییە کە ھەموو گەل بە تیکرایى لى تیگات. بەلکوو ئەو شیعەرەيە کە بۆ گەل و بە ناوى گەل، بەلام بە زمانىكى ھونەرىيە بەرز دەھۆنریتەوہ. زمانىک کە خووى لە یاساکانى زمانى ئاسایى پزگار بکات و داھینانى تیدا بکریت. بۆیە نیما دەلێت:

داھینانى شیعەرى ئاراستەى خەلکانى تر دەکریت، جا بە ھەندیکیان یان بە ھەموویان^(۱)

کە واتا مەرج نییە ھەموو خوینەرێک توانای لیکدانەوہى شیعەرى نیماى لەلا بێت و لى تیگات. شیعەرى نیما شیعەرى نوخبە یا خود ئەو چینە خویندەوار و پێگەیشتووہیە کە ئاشنايەتی باشى لە بوارى ھونەرى شیعەر و شیعەرى کۆندا بە گشتى و لە بوارى شیعەرى نووى و پەھەندە تازەکانیدا بە تايبەتى ھەيە. ئەم ئاراستەيەش نەک لە ویستى پەپ و پرووتى شاعیر لەلەيەک خستەوہى دوو جەمسەرى پەوانى و تارمايى شیعەرى لە دوو جۆرە شیعەرى میللى و شیعەرى نوخبەدا، بەلکوو لە بنیاتدا لە چۆنیەتى پەوانىنى بۆ پۆلى شاعیر لە ناو کۆمەلگادا دیتە کایەوہ. ئاراستەى شیعەرى سادە و ساکار و گوتارى شیعەرى پەوانى لە ئاست تیگەیشتنى ھەمووان، جیى بایەخى ژمارەيەکی زۆرى شاعیرانى پێش نیما بوو. ئەوانەى وەکوو فرخى یزدى، میرزادە عشقى، ایرج میرزا،... کیشە پامیارییەکانى ولات و

(۱) آرین پور، ی، (۲۰۰۰/۱۳۷۹)، ص ۶۰۵.

گرفته کۆمه لاتییەکانی گەلیان کردبوو و تەوهری سەرەکی بابەتی شیعەرەکانیان⁽¹⁾. گرنگی دانی زۆر بە لایەنی ناوەرۆکی شیعری لە سەر حیسابی پوختساری شیعەرەکانیان بوو. ئەم دیاردەیە گەشتبوو و رادەیهک، کە ئەگەر کیش و سەروامان لە هەندئ لە شیعەرەکانی ئەوکات لادابا، تەنیا گوتاریکی رەپ و پووتی پامیاری یان کۆمه لایەتی لێی بە جئ دەمایەو. دیارە نیما ئەم جۆرە تیکستانە سەرەرای ناوەرۆکەکیان بە شیعری هونەری و بەنرخ دانانیت و بە لایەو پوختساری شیعەر و شتوانی تیکستی شیعری بە قەدەر ناوەرۆکەکی گرنگە و دەبێ بایه خێ پئ بدریت. باسکردنی بابەتەکانی ژبانی گەل نابێ ببیتە هۆی دابەزینی ئاستی هونەریی گوتاری شیعری. بە کورتی و کوردیەکی، ئەگەر بۆ نیما گرنگی وەلامی پرسپاری «شیعەر چۆن دەلێت؟» لە هی پرسپاری «شیعەر چی دەلێت؟» زیاتر نەبیت، کەمتر نییە.

گۆران پێشویانی پێچەوانە نیما دەگریتەو بەر و شیعری نوێی خۆی لە هەر جۆرە تارمایی مانا دوورەپەرێز رادەگریت. کاتێ لە شیعەرەکانیدا هەندئ لە وشە بیانییەکان بە وشە پەسەنی کوردی دەگۆریت، بۆ نەهیشتنی هەر جۆرە نادیار یان دوودلییەکی مانایی لە پەرەوێزی دیوانەکییدا لێکیان دەداتەو. ئەمە تەنیا وشە کوردییەکان ناگریتەو؛ بەلکوو ئەو وشانەش کە بەبێ گۆرانکاری شوینی خۆیان لە شیعەرەکانیدا دەپارێزن، یان ئەوانە کە لە زمانە پۆژئاواییەکانەو وەرگیراون. بە پێچەوانە فرەواتاییە (polysemy) پاسپێردراوەکی نیما، گوتارە (discourse) شیعرییەکانی گۆران زیاتر

(1) MACHALASKI, F., (1965), *op. cit.*, pp.149 ; MACHALASKI, F., (1967), *op. cit.*, pp. 39-85.

مانايەكى راستەوخۆيان ھەيە. ھەر لەسەر ھەمان پېرەو، بىياتە
 زمانىيە شىعەرييەكانى گۆران سادەن و ئالۆزى رستەسازىيان تىدا نىيە.
 بە پېچەوانەى سەمبۆلىسى نىما، لىكچواندن _ لەبەر دياربوونى
 رەگەزە پېكھيەنەرەكانى و ديارى و رەوانى ئەو مانايەى دەيەوئ
 بگەيەنيت، بەرجەستەترين وىنەى شىعەريى گۆرانە. ھەموو ئەم
 فاكتەرەنە سىمايەكى راستەخۆ بە ماناي شىعەريى گۆران دەبەخشن.
 ھەر ئەم پوونى و سادەيى مانايەشە كە سەرنجى گۆران بۆ شىعەريى
 فۆلكلورى كوردى رادەكيشيت و واى ليدەكات شيوانزىكى ھاوشيوەى
 بۆ شىعەرەكانى خۆى پەسند بكات. ژمارەى كەمى رەمزە شىعەرييەكانى
 و جۆرى بەكارھيئەتەيان لەگەل ھونەرە شىعەرييەكەيدا كۆكن.
 چونكە وا بەكارھيئەراون كە خويەنەرى ئەوكات بۆ دۆزىنەوەى
 نيشانكرەوەكان پتيويستى بە خۆماندووكردنكى زۆر نەبيت. گۆران
 تىكۆشەريكى ژيەر كاريگەريى ئايديۆلۆژى كۆمونيستم بوو و لە
 چوارچيۆەى رپاليىزمى سۆسيالدا، شىعەرەكانى خۆى ئاراستەى گشت
 تويز و چينەكانى كۆمەلگا كوردووە؛ بۆ ئەوەى بۆ سەنگەرى خەباتى
 دژ بە ئەمپريالىزم ھانىيان بەدات. پياھەلەدانى ئاشكرائى خەباتى
 ھاوشيوەى گەلانى ترى رەنجبەر و تىكۆشەرى جىھان شويىنكى ديارى
 لە شىعەرەكانيدا داگيركردووە. شاعير بەرگرى لە كيشەى گەلى كورد
 دەكات و دەيخاتە چوارچيۆەى كيشەى گشت نەتەوہ سەركوتكراو و
 چەوساوەكانى ژيەر چەپكى ئەمپريالىزمى جىھانى. لە پيشەكى شىعەريى
 (لاوكى سوور بۆ كۆرياي ئازاد، ل ۲۳۵) دا دەليت:

ئاشكەرايە كۆريايى يە باكوورى يەكان (شىمالى يەكان) كۆميونيستىن.... بە دوو
 چاوى زەق ئەبينم چەقۇ خراوہتە گۆشتى نەتەوہيەكى ئازاي ئازاد، تەنيا لە بەر

ئەۋەى چۆن خۇي ئەيەۋى ۋا ئەۋى، پاسەۋانە راستەقىنەكانى دىموكراتى ىش بە
ھەموو دل رەقى يەك ئەلەين: نە، ئىمە چۆنمان ئەۋىت ئەبى ۋا بۆيت! ...
ئەمجا، ئەگەر بە بۆنەى بە سەرھاتى دامايى كۆرباۋە فرمىسكىكى دىسۆزانە بە
سەر برىنى ھەردوۋ لاي ئەۋاننىش ۋ خۆشمانا بېئىم، باۋەر ناكەم كەس بىتۋانى زاتى
رئ لى گرتنم بە دلا بھىنى.

ئامانجى گۆران ئەۋەيە كە پەيامى گوتارە شىعەرىيەكانى بگەيەنەتە
ژمارەيەكى ھەرە زۆرى خوينەرەن ۋ ھەست ۋ بىرىكى ھاۋشپۈە لە لاي
ھەموياندا دروست بىكات. ئەمە نايەتە دى مەگەر بەر گوتارىكى
راستەخۇ ۋ دور لە ھەرچۆرە تارمايەكى مانايى. بۆ ئەم مەبەستە
گۆران بە پىچەۋانەى نىما پىۋىستى بە زمانىكى نىك لە زمانى دان
ۋستاندى پۆزانەى خەلگەۋە ھەيە. ئەم جىاۋازىيەى مېتۇدى شىعەرى
لە مەبەستى بەكارھىنانى ئامرازەكانى دەنگى (onomatopoeia) شدا
دىارە. ئەم كەرەستانە بۆ نىما فاكترەى نىك كەردنەۋەى شىعەر لە
سروشت ۋ دەرۋبەرى شاعىرن؛ كە چى بۆ گۆران كە جگە لەۋانە
(interjection) ىش بە كار دىنەت، ئەمانە ئامرازى نىك خستەۋەى
زمانى شىعەرن لە زمانى خوينەرە.

لېرەدا دوو بۆچۈۋى جىاۋاز بۆ چەمكى «شىعەرى جەماۋەر»
بەرەۋرۋى يەكتەر دەبنەۋە. نىما لايەنگىرى شىعەرىكى نووسراۋە بۆ
گەل، بەلام بە زمانىكى شىعەرى بەھىز، دەۋلەمەند ۋ پازاۋە؛ زمانىك
كە شاعىر كارى تىدا كەردىت ۋ خۇي پىيەۋە ماندوۋ كەردىت ۋ
دايھىنابىت. بەلام ھىزى زمانى شىعەرى گۆران لە زمانى گەلەۋە
سەرچاۋە ۋەردەگرىت ۋ «شىعەرى جەماۋەر» بۆ گۆران شىعەرى
ھەموو چىنەكانى كۆمەلگايە. بۆيە ھەر ئەۋەندە بۆ شاعىر بەسە كە لە

تایبەتمەندییەکانی ئەو زمانە سوود وەر بگرێت و زمانی شیعی خۆی
پێیەو دابڕێژێت.

بوونی وشە و زاراوەی بێگانهش لە شیعی گۆراندا بە پێچەوانەی
زمانی شیعی نیمايە. بە تایبەتی ئەو وشە و زاراوانەی کە پێوەندییان
بە کۆلتووری ژبانی پۆژانەو هەیه. هەندیکیانیش پامیارین و
پێویستی ناوەرۆکی شیعر بوو و تە هۆی هاتنەوێان بۆ ناو شیعی
گۆران. بە پێی ئایدیۆلۆژیاکەیهو گۆران کێشە کورد بە کێشە
نیو دەوڵەتیەکان (ئەنتەرناسیۆنالیستەکان) هەو دەبەستێت و وشە
پامیارییە بە کارهێنراوەکانیشی هەر لەو ئاراستەیهدا مەودایەکی
ئەنتەرناسیۆنالیست دەگرێت و خۆیان. دیارە تێروانیی گۆران بۆ
زمانی شیعر بەر لەوێ تێروانییێکی زمانەوانی تەکنیکی بێت،
تێروانییێکی ئایدیۆلۆژیە.

لە ئێرانی سەردەمی نیماشدا ناسینی شیعر و ئەدەبی پۆژئاوایی و
تا رادەیهکیش بە پۆژئاوایی کردنی هەندێ لایەنی ژبانی خەلک، وای
لە هەندێ لە شاعیران کرد وای بیربکەنەو کە بە جێگیرکردنی وشە و
زاراوەی پۆژئاوایی لە شیعرەکانیاندا لە جیاتی وشە فارسییەکان،
دەتوانن بەرگیکی مۆدێرن بکەنەو بەر شیعی فارسی^(۱). هێچ
شوێنەواریک لەم هەولانە لە شیعی نیمادا بەدی ناکرێت. بۆ داھێنانی

(۱) ئەم هەولە زۆر لەوانە دەچێت کە لە لایەن دەستەلاتی ئەوکاتەو بۆ
مۆدێرنیزەکردنی ژبانی خەلک دەدران و جگە لە گۆرانی پۆلەتەکان
ئەنجامی تریان نەبوو. بۆ نمونە پیاوان هان دەدران کە جل و بەرگ بە
شیوازی ئەورووپی بکەن بەر و ژنانیش ناچار دەکران چادر لە سەر
سەریان هەلگرن، بە بێ ئەوێ هێچ هەنگاوێکی بنەرەتی بۆ گۆرینی
عەقڵییەت و شیوازی بیرکردنەوێان بەهۆی ژێریت.

MORRISON, G., (1982), *op. cit.* pp. 179-180 ; MAKHALASKI, F., (1967),
op. cit., p. 149.

زمانیکی تازە، نیما پیویستی بەم جۆرە کەرەستە نیه. چونکە بە کارهێنانیان هیچ گۆرانکارییهکی بنیادین ناخاتە سیستمی زمانەوانیی کۆنی شیعری فارسی. پیویستە زمانی شاعیر ڕەنگدانەوهی ئەو بیئەیه بیت کە شاعیر تییدا شیعەرەکەی دەهۆنیتەوه. وشە و زاراوە بیانیهکانیش لەگەڵ ئەو بیئەیه دا بیگانهن.

نوێکردنهوه: دابراڤ له چی؟

ئه‌گهر باوه‌رمان به‌وه هه‌بێت كه هه‌ر نوێکردنه‌وه‌یه‌ك له خۆیدا بریتیه له دابراڤ له په‌گه‌زه‌كانی پوخسار یا ناوه‌رۆکی كۆن و شوینگرتنیان به‌ په‌گه‌ز و فاكته‌ری نوێ به‌ گوێره‌ی هه‌ندئ پێوه‌ری تازمه‌وه، ئاخۆ بنیاتی ئهم دابراڤه له شیعری نوێی گۆران و نیما‌دا له چیدا خۆی ده‌نوێنێت؟ واته‌ له بناغه‌وه له گه‌ل چیدا ئه‌وان له دابراڤاندان؟

له توێژینه‌وه‌ی شیعره‌كانی نیما وا دیاره كه نوێکردنه‌وه‌كه‌ی دوو دابراڤانی سه‌ره‌کی به‌ خۆیه‌وه ده‌گرێت. یه‌كه‌میان دابراڤانیکی ناته‌واوه له کلاسیزم (partial rupture). نیما هه‌ول ده‌دات له‌گه‌ل هه‌ندئ له کاراكته‌ره کلاسیکه‌كانی پوخساری شیعری دابراڤیت؛ له‌وانه یه‌كێتی کیش و سه‌روا، هه‌ژاری چوارچۆه زمانیه‌كه‌ی، تاد. به‌لام ئیمه ئهم دابراڤه به‌ ناته‌واو (جزئی) ناوی لێ ده‌نێن؛ له به‌ر ئه‌وه‌ی ئهم کاراكته‌راڤه به‌ شیوه‌یه‌کی راڤیکال له شیعری خۆی لا نادات و به‌رپه‌رچیان ناداته‌وه. کیشی عه‌رووز هه‌ر وه‌كوو بنه‌مای کیشی شیعری نیما پارێزراو ده‌بێت و سه‌رواش به‌ ته‌واوی و یه‌كجاره‌کی له شیعره‌كه‌ی دوور ناخه‌ریته‌وه، به‌لكوو شیواز و شوێنی به‌کاره‌ینانی ده‌گۆڕدێت. له‌ پووی زمانیشه‌وه، نوێکردنه‌وه‌ی نیما ده‌کرێ به‌ وه‌رچه‌رخانیکی نێوخۆیی زمانی شیعری فارسی دابراڤیت كه به‌ تێكدانی سیسته‌می سه‌نتاكسی زمان، تارمایی مانا و نادیارایی نیشانه‌كراوه شیعرییه‌كان، به‌کاره‌ینانی وشه‌ و زاراوه‌ی زمانی ته‌به‌ری و (neologism)، پێوه‌ندیی زمان و ده‌ور و به‌ر.... به‌رجه‌سته ده‌بێت.

دووهم دابړانی نیما دابړانه له گهل ټه و په هه نده شیعریه هاوچه رخانه ی خه ریک بوون به شیکی ناو ه نده شیعریه کانی ئیرانی ټه و کات داگیر بکه ن؛ ټه وانه ی پئش نیما یان هاوکات له گهلیدا ده ستیان به نوو سینی شیعر به گویره ی هه ندئ پیوهری ئایدیو لوژی کرد که بریتی بوون له پاک و خاوین کردنی زمانی شیعی فارسی له وشه ی بیانی به تایبه تی عه ره بی، لادانی کیشی عه پرووز و ه کوو په گه زیکی بیانی له ناو شیعی فارسیدا، به هادانه وه به کیشی شیعی کوونی فارسی، ساده و ساکار کردنی گوتاری شیعی، به کاره یانی وشه و زار او دی بیانی به ناوی مؤدیرنیزم، تاد. به شیکی زوری ټه و هه ولانه بۆ ناسیونالیزه کردنی شیعر بوون، به بی ټه وه ی وه لام بۆ پرسیار و کیشه ته کنیکیه کو نه کان بدوزنه وه. نیما له پروانگه یه کی نه ته وه په رستانه یان ئایدیو لوژییه وه ته ماشای شیعر ناکات. تیروانینی نیما بۆ شیعر، و ه کوو گوتمان، له پروانگه یه کی هونه رییه وه یه. راسته که پی ده چیت ده ستپیشخه ری هه ندئ شاعیری پئش نیما له م بواره دا بیروکه ی ټه م تیروانینه ی خستبیته وه میشکییه وه. به لام جوړی تیروانینه که و په یدا کردنی کیشه هونه رییه کان، پیو هندی راسته خو ی به بلیمه تی و داهینانی خودی نیما وه ه یه. به مه نیما توانی شوینیکی دیار و جیاواز له هاوچه رخانه کانی بۆ خو ی دابین بکات و ناوی خو ی و ه کوو باوکی شیعی نویی فارسی له میژووی شیعر و ټه ده بی فارسیدا تو مار بکات.

دابړان له شیعی مؤدیرنی گوراندا له و فاکته ره کلاسیکانه یه که له گهل سامانی ټه ده بی نه ته وایه تی کور دیدا بیگانه ن. له وانه کیشی عه پرووز که به لایه وه په گه زیکی شیعی بیانییه و له گهل تایبه تمه ندیه کانی زمانه که ماندا _ به گویره ی گوران _ به ته و او ی ناگونجیت؛ له کیش و سهروا سازیدا له ژماره یه کی که می شیعر دا وا پیشان ده دات که و ه کوو نیما بیر له ته کنیکی به کاره یانانیان ده کات،

كەچى دواتر ديار دەبىت كە گەپان بۇ كىش و سەرواى نەتەوايەتى مەبەستى سەرەكى نوپكردنە وەكەيەتى و ئەوندە كە بوونى ئەم رەگەزانە لە شيعردا بە لايە وە گرنگە، چاوخشانە وە بە سەر كەم و كۆپيە تەكنىكىيەكانى شيعرى بە لايە وە لە چا و هونەرى نوپكردنە وەكەى نىما بايەخى نىيە. هەروەها كەمكردى وشە و زاراوەى بيانى عەرەبى، فارسى و تەنانەت توركىش تەوەرەكى تىرى ناسيۆنالىزە كىردنى شيعرى نوپى گۆرانە. كەچى لە هەولەيكى پىچەوانەدا بە كارەينانى وشە و زاراوەى پۆژئاوايى بە لايە وە ئاسايە و نيشانەى مۆدىرنىزمى شيعرەكەيەتى. گۆران لەبەر ئەوەى شيعرى راميارى دەنووسىت، لايەنگرى سادەيى و ساكارىي گوتارى شيعرىيە و بۇ ئەم مەبەستەش بە پىچەوانەى شيعرى نىما، لىكچوواندن ديارترين و باوترين وىنەى رەوانبىژىي شيعرەكەيەتى و جۆرى رىستەسازىيەكەشى بە زۆرى جياوازييەكى ناسايى ئەوتۆ لە گەل سىستەمى رىستەسازىيى زمانى كوردىدا تۆمارناكات. لە زۆربەى ئەم هەنگاوانەدا گۆران كاراكتەرەكانى شيعرى فۆلكلورى دەكاتە نموونەى شيعرى تازەى خۆى. چونكە ئەم شيعرە بە لايە وە سامانىيى نەتەوايەتىي رەسەنە و ئەم هزرە رەخنەيەش لە پوانگەيەكى ئايدىلۆژىيە وە سەرچاوە دەگرىت. تىروانىنى گۆران كە لە گەل تىروانىنى زۆربەى شاعىرانى تورك و فارسى سەردەمىدا يەك دەگرىتە وە، لە تىروانىنى نىما بۇ شيعر جياوازه و لىرەدا ديار دەبىت كە بۆچى گۆران، تەنانەت ئەگەر نىماشى ناسىبىت^(۱)، لە نوپكردنە وەكەيدا نەكەوتۆتە ژىر كارىگەريى هونەرە شيعرىيەكەى و بە گوێرەى بىروباوەرى خۆى سەرنجى لە هەندى سەرچاوەى تىرى كارىگەرى وەكوو شيعرى توركىيى هاوچەرەخ داو.

(۱) وەكوو لە سەرەتايى باسەكەماندا بىنيمان، هەموو ئەو بەلگانەى لە بەردەستماندان بەرەو ئەو بىرۆكەيە پالمان پتو دەنن.

ئەنجام

پېشھاتەكانى سەردەم و پووداۋە پاميارى و كۆمەلەتتەكان و تەۋرىمى مۇدىرنىزم كە ناۋچەكەى گرتبۇۋە، ھەندى گۇپانكارىيى بىنەپەتتەكان لە شىعەرى كوردى و فارسىي سەرتەتە سەدەى بىستەمدا تۆمار كەرد. ھەولە شاعىرانى كورد و فارسى سەرتەتە ئەم سەدەى بە ھەولە تەقەلەكانى گۇران و نىماۋە ھاتنەۋە بەرھەم. بە پېچەۋانەى نەرىتى شىعەرى كلاسكى كوردى كە بە درىژايى مېژۋى خۇيدا بە شىعەرى كلاسكى فارسىيەۋە كارىگەر بوو، شىعەرى نوۋى كوردى لاي گۇران خۇى لە كارىگەرى شىعەرى نوۋى فارسى دەدزىتەۋە. گۇران سەرتەپاي شارەزايى باشى لە بوۋارى شىعەرى كۆن و نوۋى فارسىدا سەرنەج ناداتەۋە شىعەرى نوۋى نىمايى و پېچەۋە كارىگەر نابىت. بەلكو پوۋ لە شىعەرى توركى و ئەۋرۋوپى دەكەت و دەكەۋىتە ژىر كارىگەرىيان. ھۆكارى ئەم بى بايەخىيەش دەگەپتەۋە بۇ دوو تېروانىنى جىاۋازى ھونەرى و ئايدىۋلۇژى لە شىعەرى لاي ئەم دوو شاعىرە. گۇران پېرەۋى لەۋ تەۋرەمە دەكەت كە ژمارەيەكى زۆرى شاعىرانى تورك و تەنەتە فارسى ھاۋسەردەمى بە خۇيەۋە خەرىك كەردبوو و برىتى بوو لە بەنەتەۋايەتى كەردنى شىعەر و ئەدەبىيات. شىعەر بۇ ئەمانە بەر لە ھەر شتەك پېناسەيەكى نەتەۋايەتتە و كەرسەتەيەكى پاميارىيە بۇ سەلمەندى بوۋنى نەتەۋايەتتە خۇى. ئەمەش لە تېروانىنىكى ئايدىۋلۇژىيەۋە سەرتەۋە ۋەردەگرىت. بەلام نىما خۇى لەم تەۋرەمە دوور دەخاتەۋە. تېروانىنى نىما لە شىعەر تېروانىنىكى ئايدىۋلۇژى نىيە و شىعەر بۇ نىما، پېش ئەۋەى ناسنامەيەكى نەتەۋايەتى يان ئامرازىكى پاميارى پەپ و پوۋت بىت،

که رهسته یه کی هونه رییه و ئه و هونه ری بوونه ش خوئی له کۆمه لئی
یاسا و نه ریتی ته کنیکیدا ده نوینیت که پئویستییان به چاولیخشاندن،
راستکردنه وه و نوێکردنه وه ههیه. بۆیه ده کړی له پووی سه رچاوه ی
کاریگه رییه وه شیعرى نوئ به خالی وهرچه رخان له میژووی شیعرى
کورديدا دابنئین؛ به وه ی که له په هه نده سه ره کییه کانیدا کاریگه ری
شیعرى فارسى پیگه ناوه ندییه که ی خوئی له ده ستدا و شیعرى کوردی
خوئی له کاریگه ری زه قى شیعرى فارسى بۆیه که مجار دزییه وه و بۆ
دۆزینه وه ی سه رچاوه ی لاسایى کردنه وه پووی کرده شیعرى
نه ته وه کانى تر.

بىلىوگرافىا

كوردى

- * ئاشنا، د، گوران، نووسين و پەخشان و وەرگىرانەكانى، ھەولير، ئاراس، ۲۰۰۲.
- * ئامپىدى، ص، ھۆزانقانیت كورد، بەغدا، كۆرى زانىارى عىراق، ۱۹۸۰.
- * بەروارى، ك، پەروا چيا، بەغدا، ئەمىندارىيا گشتيا پۆشنىيرى و لاوان، ۱۹۸۶.
- * بەكر محەمەد، م: - « ئەدگارەكانى نوپكردنه وە لە شيعرى رەحمى ھەكاريدا» لە گۆقارا زانكۆيا دھوك، ژ ۴، دھوك، زانكۆيا دھوك، ۱۹۹۹؛
- «سىما ەرووزيەكانى قۇناغى گواستنه وەى شيعرى كوردى» لە گۆقارا زانكۆيا دھوك، ژ ۱، دھوك، زانكۆيا دھوك، ۱۹۹۸.
- * بۆرەكەيى، ص، مېژووئى وئىژەى كوردى، بەرگى ۱، بانە، انتشارات ناجى، ۱۳۷۰.
- * بيمار، ع، « دانىشتنيك لەگەل گۆران دا» لە گۆقارى بەيان، ژ ۲، بەغدا، ۱۹۷۰.
- * بېكەس، ش، «چەند سەرنجدانىك لە گۆرانى لووتكە» لە پۆشنىيرى نوئى، ژ ۶۴، بەغدا، دەزگای پۆشنىيرى و بلاوكردنه وەى كوردى، ۱۹۷۸، ل ۵۸-۶۸.
- * خەزنەدار، م، كيش و قافيه لە شيعرى كوردىدا، بەغدا، الوفاء، ۱۹۶۲.
- * رسول، ع، : - ئەدەبى فۆلكلورى كوردى، بەغدا، دارالجاحظ، ۱۹۷۰؛
- « رپاليزمى نوئى و ئەدەبىياتى كوردى» لە پۆشنىيرى نوئى، بەشى يەكەم، ژ ۱۲۲، بەغدا، دەزگای پۆشنىيرى و بلاوكردنه وەى كوردى، ۱۹۸۹.

- * رهشید، خ، رېبازى پښتنيكى له ئهدهبى كوردیدا، بهغدا، دهزگای
پښنېرى و بلاو كردنه وهى كوردى، ۱۹۸۹.
- * په فېق حلمى، شيعرو ئهدهبىاتى كوردى، بهرگى ۱ و ۲، چ دووهم،
هولېر، ۱۹۸۸.
- * سهجادی، ع، ميژووى ئهدهبى كوردى، چاپخانهى مهعاريف،
بهغدا، ۱۹۷۲.
- * سهركار، خ، سرووى كوردى، سلېمانى، ئينستيتوتى كهله پورى
كوردى، ۲۰۰۵.
- * شارهزا، ك، «گوران و به كار هيئانى نوڤى پهمزهكانى نه ورؤز» له
پاشكوى كاروان، ژ ۱۸، هولېر، پښنېرى و لاوان، ۱۹۸۴.
- * عارف، م، «تهئسېرى زمان و ئهدهبى فارسى له سه ر ئهدهبى
كوردى» له گوتقارى كولېژى ئهدهبىات، ژماره ۱۸، بهغدا، زانستگای
بهغدا، ۱۹۷۴.
- * عهلى، د، بنياتى ههلبهست له هونراوهى كوردیدا، سلېمانى،
رهنج، ۱۹۹۸.
- * گوران، ديوانى گوران، كو كردنه وه و ئاماده كردنى محمدى مهلا
كریم، بهغدا، كۆپى زانيارى كورد، ۱۹۸۰.
- * گهردى، ع،
- سهروا، هولېر، دهزگای چاپ و بلاو كردنه وهى
ئاراس، ۱۹۹۹.
- كيشى شيعرى كلاسيكى كوردى و بهراورد كردنى له گه
عهرووزى عهدهبى و كيشى شيعرى فارسیدا، هولېر، وهزارهتى
پښنېرى، ۱۹۹۹.
- * محمد حاجى، ش، بهراوردى سهروا له نيوان دوو شاعيرى نوښخواز
(گوران و نيما يوشيج) دا، ليكولېنه وهى ده رچوون، ئهدهبى
كوردى، زانكوى سهلاحه ددين، ۲۰۰۰، ۷۴ لاپه په، دهستنووس.
- * مهولوود، ع، «چل شيعرى عهرووزى گوران» له گوتقارى رامن، ژ
۵۰، هولېر، دهزگای گولان، ۲۰۰۰.
- * ميراودهلى، ك، «سه رتايه ك بۆ ليكولېنه وهى شيعرى كلاسيكى
كوردى» له ديدارى شيعرى كلاسيكى كوردى، ئاماده كردنى حه مه

که‌ریم، ح، به‌غدا، ده‌زگای پۆشنبیری و بلاوکردنه‌وه‌ی کوردی،
۱۹۸۶.

* KURDO, Q., *Tarixa edebîyata kurdî*, Stokholme, Roja
Nu, 1983.

فارسی

- * آرین پور، ی،
- *از صبا تا نیما*، جلد دوم، تهران، انتشارات فرانکلین،
۱۹۷۱/۱۳۵۰.
- *از صبا تا روزگار ما، تاریخ ادب فارسی معاصر*، جلد سوم، چاپ
دوم، تهران، انتشارات زوار، ۱۳۷۹/۲۰۰۰.
- * آژند، ی، *ادبیات نوین ترکیه*، تهران، انتشارات امیر کبیر،
۱۹۸۵/۱۳۶۴.
- * آخوان ثالث، م، *بدعتها و بدایع نیما یوشیج*، تهران، انتشارات توکا،
۱۹۷۸/۱۳۵۷.
- * پورچافی، ح، *جریانهای شعری معاصر فارسی، از کودتای ۱۳۳۲ تا
انقلاب ۱۳۵۷*، تهران، مؤسسه انتشارات امیر کبیر، ۱۳۸۴/۲۰۰۵.
- * جنتی عطایی، ا، *نیما، زندگی و اشعار او*، تهران، بنگاه مطبوعاتی
صفی علی شاه، ۱۹۵۵.
- * حسنی، ح، *موسیقی شعر نیما، تحقیقی در اوزان و قالبهای شعری
نیما یوشیج*، تهران، انتشارات کتاب زمان، ۱۳۷۱/۱۹۹۲.
- * حقوقی، م، *مروری بر تاریخ ادب و ادبیات امروز ایران ۲ (شعر)*،
چاپ چهارم، تهران، نشر قطره، ۱۳۸۰/۲۰۰۱.
- * خانلری، پ، *وزن شعر فارسی*، انتشارات بنیاد فرهنگ ایران،
۱۹۹۶/۱۳۴۵.
- * سبزواری، م، *بدایع الأفكار فی صنایع الأشعار*، تهران، نشر مرکز،
۱۹۹۰/۱۳۶۹.
- * شفیعی کدکنی، م، *موسیقی شعر*، تهران، مؤسسه انتشارات
آگاه، ۱۳۷۶.
- * شمیسا، س:

- آشنایی با عروض و قافیه، چاپ هفدهم، تهران، انتشارات فردوسی، ۲۰۰۱/۱۳۸۰؛
- سبکشناسی شعر، چاپ چهارم، انتشارات فردوس، ۱۹۹۹/۱۳۷۸.
- * طاهباز، س:
 - زندگی و هنر نیما یوشیج پر درد کوهستان، تهران، انتشارات زریاب، ۱۹۹۶/۱۳۷۵؛
 - کماندار بزرگ کوهساران، زندگی و شعر نیما یوشیج، تهران، نشر ثالث، ۲۰۰۱/۱۳۸۰.
- * طبیب زاده، ا، تحلیل وزن شعر عامیانه فارسی، تهران، انتشارات نیلوفر، ۲۰۰۳/۱۳۸۲.
- * فلکی، م، نگاهی به شعر نیما، تهران، انتشارات مروارید، ۱۹۹۴/۱۳۷۳.
- * کامیار، ت، بررسی منشا وزن شعر فارسی، مشهد، انتشارات آستان قدس رضوی، ۱۹۹۱/۱۳۷۰.
- * ماهیار، ع، عروض فارسی، شیوه‌ای نو برای آموزش عروض و قافیه، چاپ پنجم، تهران، نشر قطره، ۲۰۰۰/۱۳۷۹.
- * مرکز انتشارات کمیسیون ملی یونسکو در ایران، یادنامه نیما، مجموعه مقالات کنگره بزرگداشت یکصدمین سالگرد تولد نیما یوشیج، جلد اول، تهران، انتشارات کمیسیون ملی یونسکو در ایران، ۱۹۹۹/۱۳۷۸.
- * محمدی، ح، شعر نو نیمایی، سیری در قالبهای نوین شعر فارسی، تهران، نشر چشمه، ۲۰۰۲/۱۳۸۱.
- * یا حقی، م، چون سبوی تشنه، ادبیات معاصر فارسی، چاپ چهارم، تهران، انتشارات جامی، ۱۹۹۷/۱۳۷۶.
- * یوشیج، ن:
 - ارزش احساسات و پنج مقاله در شعر و نمایش، Saarbrücken، انتشارات نوید، ۱۹۸۹/۱۳۶۸؛
 - مجموعه کامل اشعار فارسی و طبری، گردآوری و تنظیم سیروس طاهباز، چاپ پنجم، تهران، انتشارات نگاه، ۲۰۰۱/۱۳۸۰؛

- نامه های نیما یوشیج، گردآوری و تدوین طاهباز، س، تهران، نشر آبی، ۱۳۶۴/۱۹۸۵؛
- درباره شعر و شاعری، گردآوری، نسخه برداری و تدوین سیروس طاهباز،؟، انتشارات دفترهای زمانه، ۱۳۶۸/۱۹۸۹؛
- نامه های نیما، نسخه بردار: شراگیم یوشیج، تهران، مؤسسه انتشارات نگاه، ۱۳۷۶/۱۹۹۷.

عهده‌بی

- * خه‌زنه‌دار، م، موجز تاریخ الادب الكردي المعاصر، ت. شیخو، ع، حلب، ۱۹۹۳.
- * شانوف، ح، شعر الشاعر الكردي المعاصر عبدالله گوران، ترجمة مصطفى، ش، بغداد، المتقف الجديد، ۱۹۷۵.
- * معروف، ك، الحركة التجديدية في الشعر الكردي الحديث ۱۹۱۴-۱۹۶۵، القسم الاول، استكهلم، ۱۹۹۲.

فهره‌نسی

- * BAUDELAIRE, C., *Les Fleurs du mal*, Paris, Gallimard, 1996.
- * CLAVIER, C, *Rôle psychologique et social des poésies turque, kurde et persane du XXe siècle*, vol.1 Thèse de doctorat, Sorbonne Nouvelle, 2001, 263p., non publié.
- * DUPRIEZ, Bernard, *Gradus, Les procédés littéraires (dictionnaire)*, Paris, 10/18, 1984.
- * FISER, E., *Le Symbole littéraire*, Paris, Rien De Commun, s.d.
- * LESCOT, R., *Nîma Youchîdj*, Melange Massé, 1963.
- * MACHALASKI, F. :
- *La Littérature de l'Iran contemporain*, vol. I, Kraków, Drukania Uniwersytetu, 1965, vol. 1, pp 7-20.
- *La Littérature de l'Iran contemporain*, vol. II, Karaków, Drukania uniwersytetu, 1967.

ئینگلیزی

- * MORRISON, G., *History of Persian Literature from the Beginning of the Islamic Period to the Present Day*, Leiden, E.J., 1981, pp. 150-159
- * THIESEN, F., *A Manuel of Classical Persian Prosody*, Wiesbaden, Otto Harrassowitz, 1982.

variable structure, which was to reflect the multiple semantic nuances in the poem.

In a similar perspective, Goran sought to free Kurdish poetry from its classical constraints. But he soon turned to non-academic forms of poetry to meet his ends, and made use of a prosody widely inspired by oral Kurdish poetry, which had hardly ever been written at all. In so doing, he granted the poetic pattern a claim to immemorial Kurdish origins. In his critical essays on poetry writing, Nimâ suggests that the poet must coin a new personal poetic language and imagery. But Goran mostly aims to be universally understood. He calls for a “kurdified” lexicon and straightforward imagery. His formal poetic innovations therefore reveal an ideological concern with identity which is entirely absent from Nimâ’s work.

In ridding itself of Persian influence, one may wonder, could modern Kurdish poetry therefore have sought to meet with the issues of rising national awareness? The comparative study of the two founding figures of Kurdish and Persian poetic modernity breathes new life into this contemporary political debate.

Abstract

From its earlier stages, the developments of Kurdish poetry had mostly followed in the wake of the widely approved of Persian model. But when both languages took a step forward into literary modernity in the first decades of the 20th century, Kurdish poetry somewhat freed itself from the Persian tradition.

This newly achieved autonomy appears particularly clear if one considers the scant interest with which Abdollah Goran, master figure of the Kurdish poetic modernity, greeted the achievements of his Iranian counterpart, Nimâ Yushij, despite his perfect knowledge of both classical and contemporary Persian poetry. A comparison of the two poets' work, of their use of prosody, formal devices and linguistic structures, as well as of their respective imagery, may explain the reasons for this divorce.

In their account of poetic modernity itself, and the main reforms it implies, the poets widely differed in view. According to Nimâ, Persian classical poetry, petrified as it were, could now hardly escape academism. As a solution, he called for radical technical changes and conceived of a thoroughly new aesthetic. He claimed to shatter the traditional uniformity of meter and monotony of rhyme to give rise to a

toutes les nuances de sens du poème.

Parti d'un projet similaire, Goran interroge davantage les formes de poésies non conventionnelles, et trouve bientôt une solution dans l'emploi d'une prosodie inspirée de la poésie orale. Le renouvellement des techniques poétiques qu'il envisage ainsi vise principalement la réappropriation par le poète d'une identité kurde longtemps ignorée par l'écrit. Aussi, si Nimâ encourage le poète à créer un langage nouveau et à façonner des images riches en polysémie, le travail de Goran témoigne à l'inverse de la volonté de se rendre accessible au plus grand nombre. « Kurdification » du lexique et transparence de l'imagerie sont les deux mots d'ordre de son esthétique.

Les innovations formelles de la poésie de Goran témoignent ainsi d'un souci idéologique et identitaire absent de la démarche de Nimâ. La poésie kurde moderne aurait-elle conquis son indépendance vis-à-vis du modèle persan sur la base d'une conscience nationale assumée ? L'étude conjointe des deux principaux initiateurs de la modernité poétique kurde et persane soulève du moins la question.

Résumé

La poésie kurde s'est longtemps développée dans le sillage de la tradition persane. Mais le début du XXe siècle qui marque l'avènement de la modernité littéraire dans les deux langues voit la poésie kurde s'émanciper de l'hégémonie persane. Cette prise de distance se manifeste notamment dans l'indifférence qu'Abdollah Goran, figure emblématique de la modernité poétique kurde, semble témoigner à l'égard de son homologue iranien, Nimâ Yushij, en dépit de sa connaissance notoire de la poésie persane classique et contemporaine.

Une analyse comparée des procédés formels de ces deux poètes, de leur usage respectif de la prosodie et des structures linguistiques, comme de leur imagerie privilégiée, nous éclaire sur les causes de ce divorce. Il résulte de la divergence de vue que revendiquent les deux poètes dans leur conception même de la modernité poétique et des réformes qu'elle implique.

Nimâ s'engage dans une refonte esthétique et technique intégrale de la poésie persane classique, parvenue selon lui à un stade de figement proche de l'académisme. Pour y remédier, il rompt avec l'homogénéité du mètre et la monotonie d'une rime autrefois invariable, introduisant une liberté relative dans la structure, qui doit désormais refléter

سوپاسى

لېرەدا بە پېۋىستى دەزانم ئەو پەرى رېز و سوپاسم ئاراستەى
مامۇستاي بەرپىزم پروفېسسور يان رىشار Yann Richard بىكەم كە بە
دىگەرمىيەوۋە لە ماوۋى نامادەكردنى نامەكەمدا، لە رېنمايىيە بەنرخەكانى
سوودمەندى كردم. ھەروەھا پېر بەدل سوپاسى بەرپىز و خۇشەويست خاتۇ
ژوستىن لاندۇ Justine Landau دەكەم كە بە درېژايى نامادەكردنى
نامەكەم، شانبەشان يارمەتيدەرم بوو و منى بەو پەرى دىسۆزىيەوۋە بە
رېنمايى و زانىارىيە زانستىيەكانى خۇى دەۋلەمەند كرد. سوپاس و
پېزانىنى خۇم پېشكەشى بەرپىزان پروفېسسور پېير لوكۇك Pierre Lecoq
و د.كرىستىن ئالىسون Christine Allison دەكەم بۇ بەشداربوونيان لە
لېژنەى دانوستاندنى نامەكەمدا.

